

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

1 9 3 1

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERMIERE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

**KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 915**

TELEFONY: KRÓLHUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ KRÓL' BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. SKARBOFERME KRÓL. HUTA.

OGŁASZA SIĘ KONKURS

na napisanie podręcznika

Buchalterja fabryczna

Podręcznik ma być napisany jasno i zwięźle, objętości do 30 arkuszy druku, format papieru 23 × 16. Honorarium **z 5.000** za prawo wydrukowania 1-go wydania w ilości 2000 egzemplarzy, za każde zaś następne po **z 2.000**. Prace opatrzone godłem i listy zaklejone z podaniem na kopercie godła, a wewnątrz imienia i nazwiska z fotografią, nadsyłać do dn. 31 grudnia 1932 roku do Prezydium Fundacji wieczystej im. Henryka Józefa Chankowskiego, w Warszawie, ul. Królewska 35 m. 11.

ZWIĄZEK

INŻYNIERÓW CHEMIKÓW RZPLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, POLNA 3,
POLITECHNIKA

**POLECA INŻYNIERÓW - CHEMIKÓW WYKWA-
LIFIKOWANYCH WE WSZYSTKICH SPECJALNOŚCIACH**

WYCINKI

Z GAZET I CZASOPISM CAŁEGO ŚWIATA
W KAŻDEJ ŻĄDANEJ SPRAWIE

JAKO NAJLEPSZE ŹRÓDŁO INFORMACYJ, NIEZBĘDNE DLA WSZYSTKICH

biur i instytucyj: państwowych, społecznych, kulturalnych, przemysłowych i handlowych oraz dla osób wszelkich zawodów, zbiera i na zamówienie dostarcza, tudzież załatwia prenumeraty dzienników i czasopism krajowych i zagranicznych

INFORMACJA PRASOWA POLSKA

DYREKCJA i EKSPEDYCJA:
Warszawa, Bracka Nr. 5. Telef. 241-53

KORRESPONDENCI WE WSZYSTKICH STOLICACH

Nakładem tygodnika

„POLSKA GOSPODARCZA”

wyszła z druku broszura napisana przez p. H. GRABIANSKIEGO p. t.:

EKONOMICZNE SKUTKI USTAWODAWSTWA PROHIBICYJNEGO W STANACH ZJEDNOCZONYCH AMERYKI POŁNOCNEJ

BROSZURA TA OMAWIA ZAGADNIENIE PROHIBICJI Z GOSPODARCZEGO PUNKTU WIDZENIA, A WIĘC WPŁYW PROHIBICJI NA WZROST KONSUMPCJI, UŻYCIĘ NARKOTYKÓW, ILOŚĆ OPUSZCZONYCH DNI PRACY, PRZESTĘPCZOŚĆ I T. P. I ZAWIERA OBSZERNE DANE STATYSTYCZNE

CENA EGZEMPLARZA z 250.

DO NABYCIA W ADMINISTRACJI TYG. „POLSKA GOSPODARCZA” WARSZAWA, ELEKTORALNA 2,
.. .. . ORAZ WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH.

DOSTARCZAMY NASTĘPUJĄCE
PRODUKTY PRZEMYSŁU AZOTOWEGO DLA CELÓW TECHNICZNYCH:

SALETREŃ AMONOWĄ

SALETREŃ SODOWĄ
P R Z E M Y S Ł O W A

SALETREŃ SODOWĄ
R A F I N O W A N A

S A L M I A K

WĘGLAN AMONU

KWAS AZOTOWY

AMONIAK SKROPLONY

WODĘ AMONIAKALNĄ

T L E N

ORAZ NAWOZY AZOTOWE ZA POŚREDNICTWEM WSZYSTKICH
WIĘKSZYCH ORGANIZACJI ROLNICZO-HANDLOWYCH W KRAJU

**PAŃSTWOWA FABRYKA
ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH**

**W C H O R Z O W I E
N A G Ó R N Y M Ś L Ą S K U**

Państwowy Bank Rolny

Bilans surowy na dz. 1 października 1931 r.

STAN CZYNNY		zł	STAN BIERNY		zł
1. Kasa i sumy do dyspozycji		9,695.701-40	1. Kapitał zakładowy		130 000 000—
2. Waluty zagraniczne		172.221-75	2. Ogólny fundusz rezerwowy		15,919.124-13
3. Papiery wartościowe własne	103 357.009-57		3. Fundusze rezerw. listów zast. i oblig. meljoracyjnych		15,892.744-35
4. Akcje i udziały	7,537.794-67		4. Fundusz specjalny rezerw. na pokrycie wątpl. należn.		1,744.199-25
5. Papiery procentowe funduszu rezerw. listów zastawnych i obligacyj meljoracyjnych	9,897.743 61		5. Inne rezerwy specjalne		1,565.890-16
6. Skup kuponów i wylosowan. papierów wartościow.	25.192—		6. Fundusze zasiłkowe na cele naukowe i społeczne		155.659-55
7. Weksle zdyskontowane	94 317.801-04		7. Amortyzacja		1,569 580-74
8. Weksle protestowane	3,658.097—		8. Lokaty terminowe skarbowe		88 197.000—
9. Pożyczki, zabezpiecz. weksłami i innymi dokument.	139,940.782-74		9. Wkłady		34 059.334 64
10. Pożyczki towarowe	24 638 710-44		10. Rachunki czekowe		20,663.884-77
11. Dostawcy towarów (zadatki)	2,578 825-41		11. Redyskonto		67,967.308-10
12. Dłużnicy za nabyte grunty	9,109.800 55		12. Banki „nostro” zagraniczne		69,337.552—
13. Rozrachunek z Rządem	40,003.001-04		13. Emisja listów zastawnych i obligacyj meljoracyjnych		339,313.816—
14. Różni dłużnicy	15,718.107-53		14. Wylosowane listy zastawne w obiegu.		101.054—
15. Towary	142.678 69		15. Fundusz umorzenia		3,108.486-67
16. Należności w dochodzeniu sądowem.	12,172.885-81		16. Fundusz na zapłatę kuponów		12,320.098-94
17. Wątpliwi dłużnicy	901.626-26		17. Kupony płatne w obiegu		69.881-82
18. Pożyczki w listach zastawn. i oblig. meljoracyjnych	339,318.816—		18. Raty przedterminowe pożyczek emisyjnych		259.398-03
19. Należności wstępne z pożyczek emisyjnych w listach zastawnych	208.883-98		19. Wierzyciele z tytułu nabytych najatków		2,522.693-05
20. Raty pożyczek emisyjnych	32,673.936-83		20. Zadatki i wpłaty na nabyte grunty		635.541-70
21. Kupony od wylosowanych listów zastawnych i obligacyj meljoracyjnych P. B. R.	2.574-62		21. Dostawcy towarów		2,207.488-12
22. Rezerwa zbożowa	38,937.416-55		22. Rozrachunek z Rządem		45,835.797-67
23. Majątki własne w parcelacji	25,890 937-30		23. Różni wierzyciele		10,463.372-07
24. Nieruchomości	8 404 618-53		24. Sumy przechodnie		3,498.819 23
25. Ruchomości	3,055.524-58		25. Przejściowe pozostałości kredytowe różn. rachunk.		2,867.181-08
26. Sumy przechodnie	89.572-36		26. Fundusz obrotowy reformy rolnej.		925.407 43
27. Koszty handlowe	9,921 212-23		27. Wpływy z tytułu pożyczek b. Banków Ziemskich Państw Zaborczych		20,735.824-85
28. Koszty handlowe roku przyszedłego	52 295-86		28. Zobowiązania za przejęte wierzycielności b. Banków Ziemskich Państw Zaborczych		1,068.328 60
			29. Procenty i prowizje		15,763.460-35
			30. Procenty i prowizje roku przyszedłego.		353.974-79
			31. Sumy do dyspoz. Skarbu z fund. administrowanych		23,295.806-30
Suma bilansowa		<u>932,418.768-35</u>	Suma bilansowa		<u>932,418.768 55</u>
1. Fundusze administrowane	419,847.173-30		1. Fundusze administrowane (stan dotacyj Skarb.)	419,847.173-30	
2. Inkaso	799.501-97		2. Różni za inkaso	799.501-97	
3. Dłużnicy z tytułu udzielonych gwarancyj.	10,342.740—		3. Wierzyciele z tytułu udzielonych gwarancyj	10,342.740—	
4. Depozyty obce	109,414.197-02		4. Różni za depozyty obce	109 414.197-02	
Ogółem:	<u>1,472.822.380-64</u>		Ogółem:	<u>1,472,822 380-64</u>	

MIRKOWSKA FABRYKA PAPIERU, S. A.

ZARZĄD: WARSZAWA, UL. SIENNA 4
FABRYKA W JEZIORNIE POD WARSZAWĄ

SPECJALNE WYROBY FABRYKI:

PAPIERY BEZDRZEWNE: IISTOWE I MASZYN WE, P ZEBITKOWE (PELURY). PAPETERYJNE. KANCELARYJNE. DRUKOWE I ILUSTRACYJNE. REJESTROWE. NUTOWE. RYSUNKOWE SZKOLNE I TECHNICZNE. DOKUMENTOWE. CZERPANE. BRYSTOLE. KARTONY POCZTÓWKOWE. SKOROSZYTOWE. OKŁADKI. BIBULY ATRAMENTOWE BIURKOWE BIBULKI KOPJALNE, KARBONOWE, KWIATOWE. PAKOWE KONDENSACYJNE I PAPIEROSOWE W BOBINACH I ARKUSZACH.

URZĄDZENIA TECHNICZNE:

4 WARNIKI, 7 MASZYN PAPIERNICZYCH I 2 KADZIE CZERPALNE; SZEROKOŚĆ PRODUKCYJNA MASZYN 142 — 200 CM.

KAPITAŁ AKCYJNY SPÓŁKI WYNOŚI *z* 6,000.000'00

WYROBY FABRYKI ZOSTAŁY 12 RAZY NAGRODZONE PRZEZ RÓŻNE WŁADZE PAŃSTWOWE (W TEM 10 ZŁOTYCH MEDALI)

Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych

Warszawa - Praga, ul. Grochowska Nr. 30

TELEFONY:

Ogólny 10-00-29, Kierownik Techniczny 10-15-24,
Buchalterja 10-13-30, Dział Handlowy 10-00-00,
Kontrola Techniczna 10-05-63
Dyrektor Naczelny 10 00-07

APARATY TELEFONICZNE I ŁĄCZNICE
(CENTRALE) DLA LINJI PUBLICZNYCH
WOJSKOWE I KOLEJOWE

APARATY TELEFONICZNE MORSOWSKIE
TYPU POCZTOWEGO I KOLEJOWEGO

APARATY TELEFONICZNE JUZOWSKIE

BEZPIECZNIKI, PRZEŁĄCZNIKI, ODGROMNIKI I T. P.
APARATY PRĄDÓW SŁABYCH ORAZ CZĘŚCI SKŁADOWE DO WSZYSTKICH POWYŻSZYCH APARATÓW

G I E S C H E

Węgiel—Cynk—Blacha ołowiana

Ołów—Rury ołowiane—Kadmium

Kwas siarkowy

GIESCHE SPÓŁKA AKCYJNA
KATOWICE, UL. PODGÓRNA 4

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNIEJ

PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI
WYCHODZI W SOBOTY

TREŚĆ ZESZYTU

	STR.		STR.
PRELIMINARZ BUDŻETOWY NA ROK 1932/33 — DR. ZDZIŚLAW BOROWICZ	1525	KOMUNIKACJA I TRANSPORT	1540
W SPRAWIE ORGANIZACJI HANDLOWEJ POLSKICH KOLEI PAŃSTWOWYCH — J. GIEYSZTOR	1528	Przystosowanie dróg bitych do ruchu samochodowego — J. G.	
ŻYCIE GOSPODARCZE:		ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	1541
Akcja łagodzenia skutków bezrobocia		Praca portu gdyńskiego we wrześniu 1931 r.	
SPRAWY GOSPODARCZE W IZBACH USTAWO- DAWCZYCH	1532	KRONIKA BIEŻĄCA:	
GÓRNICCTWO I PRZEMYSŁ:		PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	1542
GÓRNICCTWO WĘGLOWE	1534	TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH	1543
PRZEMYSŁ NAFTOWY	1536	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY	1536	PODATKI I OPŁATY	1544
ROLNICTWO	1536	KREDYT	1544
Konferencja Komitetu Badań Ekonomicznych Bloku Państw Rol- niczych — Z.		RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	1545
HANDEL:		PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
HANDEL WEWNĘTRZNY	1537	AKCJA RÓWNOWAŻENIA BUDŻETU W PAŃSTWACH ZAGRANICZNYCH — W. L.	1546
Ruch cen we wrześniu 1931 r. — D.		KRYZYS FINANSOWY W STANACH ZJEDNOCZO- NYCH — S. PHILIPSON	1548
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	1538	KRONIKA ZAGRANICZNA:	
RYNEK AKCYJNY	1539	OGÓLNE	1550
CŁA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWNĘTRZ- NEGO	1539	FRANCJA	1550
		STANY ZJEDNOCZONE AM.	1551
		WĘGRY	1551
		HSZPANJA	1551
		Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	1551

PRELIMINARZ BUDŻETOWY NA ROK 1932/33

RZĄD WNIÓŚL przed kilku dniami do Sejmu preliminarz budżetowy na rok 1932/33. Preliminarz ten zamyka się po stronie dochodów kwotą zł 2,375,015.800, po stronie wydatków zaś kwotą zł 2,452,383.40, a więc niedobór wynosi zł 77,367.600.

Jest rzeczą powszechnie znaną, że wskutek światowego kryzysu gospodarczego wszystkie państwa europejskie, a także i pozaeuropejskie, walczą z ogromnymi trudnościami budżetowymi. Wszystkie prawie bez wyjątku gospodarują już od dłuższego czasu z niedoborem budżetowym i wszystkie czynią usiłowania zrównoważenia swego budżetu przede wszystkim drogą redukcji wydatków, a także niekiedy drogą zwiększenia swych wpływów.

I Polska, będąca częścią światowego organizmu gospodarczego, nie jest wolna od skutków przesilenia, które organizm ten ogarnęło.

Polska, ciesząca się od lipca 1926 r. nieprzerwanie stałą równowagą budżetową, od roku już walczy z trudnościami budżetowymi i cały swój wysiłek skierowuje na utrzymanie zachwianej równowagi budżetowej.

Środki, któremi do tego celu dąży, są to przede wszystkim oszczędności budżetowe, a w drugim rzędzie — powiększenie wpływów przez wyszukiwanie nowych źródeł dochodowych i intensywne wyzyskiwanie istniejących.

Na wniesionym obecnie preliminarzu budżetowym postaramy się na podstawie zestawień porównawczych wykazać, w jakim stopniu i z jakim skutkiem Rząd środki te stosował.

Zanim przystąpimy do szczegółowego rozpatrzenia liczb preliminarza budżetowego, chcemy zaznaczyć, że o ile chodzi o stronę zewnętrzną preliminarza, to

nie zawiera on poważniejszych zmian w porównaniu z preliminarzami lat ubiegłych. Układ i szemat preliminarza pozostały niezmiennione. Wprowadzono tylko nową rubrykę: „wykonanie budżetu 1930/31” — rubrykę bardzo istotną dla celów porównawczych, bo umożliwiającą porównanie prelininowanych kwot z wynikami poprzedzającego okresu budżetowego.

Ponadto dołączono do wszystkich części budżetu niezmiernie instruktywne zestawienie wydatków osobowych, zawierające rozbięcie tych wydatków na uposażenie, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe pracy i zapomogi, opłaty ubezpieczeniowe, umundurowanie, pomoc lekarską i zasiłki na opłaty szkolne i podające zarazem liczbę osób, korzystających z odnośnych kredytów.

Do tabel ogólnych dołączono ogólne zestawienie wydatków osobowych, uzupełnione danymi, dotyczącymi przedsiębiorstw nieskomercjalizowanych i monopolów państwowych.

W końcu zaznaczyć trzeba, że w odróżnieniu od poprzednich preliminarzy przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” figuruje w preliminarzu — zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z dn. 29 XI 1930 r. — tylko z kwotą wpłaty do Skarbu, zaś plan finansowo-gospodarczy P. K. P. przedstawiony został Sejmowi oddzielnie jako załącznik do preliminarza.

Co się tyczy projektu ustawy skarbowej, to została ona utrzymana zasadniczo w brzmieniu obecnie obowiązującej ustawy.

Przechodząc do analizy liczb preliminarza, zaznaczamy, że za podstawę porównania przyjmujemy liczby preliminarza na rok 1932/33. faktyczne wyniki, osiągnięte w I półroczu bież. okresu budżetowego, wykonanie budżetu w 1930/31 r. na podstawie tymczasowych zestawień obrotów kasowych i zamknięcie rachunków państwowych za rok 1929/30.

Z zestawień porównawczych eliminujemy natomiast sumy budżetu na rok bieżący, gdyż budżet ten już w chwili jego uchwalania był nierealny i od samego prawie początku okresu budżetowego wykonywany był nie w pełnej skali, lecz na podstawie kompresji, która wydatki osobowe obejmowała już częściowo od maja r. b. (skasowanie 15% owego dodatku do uposażeń), do ogółu zaś wydatków zastosowana została na podstawie uchwały Rady Ministrów z czerwca r. b.

Rozpoczniemy od dochodów:

Wyszczególnienie	Preliminarz 1932/33	Faktyczne wpływy w I półr. 1931/32	Wykonanie budżetu 1930/31	Zamknięcie rachunków 1929/30
w tysiącach złotych				
Dochody z danin publicznych	1,272.195	593.010	1,463.149	1,735.707
Podatki bezpośrednie	686.110	285.940	716.040	785.510
Podatki gruntowe	60.000	19.527	49.689	50.902
Podatek od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich	66.000	23.232	52.359	46.028
Podatek przemysłowy	240.000	121.855	299.189	346.302
„ dochodowy	280.000	101.713	264.551	277.126
„ wojskowy	100	126	1.173	1374
„ od kapit. i rent	5.000	3.444	8.932	17.094
Zaległość i podatków znie- sionych	10	88	267	55
Podatek od elektryczno- ści	10.000	—	—	—
Odsetki zwłok, należ- ności egzekucyjne i grzy- wny	25.000	15.935	39.880	46.609

Podatki pośrednie	176.632	84.015	183.379	191.743
Podatek od wina	2.500	1.013	3.570	4.423
„ „ piwa	14.130	7.200	12.919	14.932
„ „ cukru	115.000	56.293	119.744	126.859
„ „ drożdży	12.700	4.358	9.619	8.642
„ „ olejów miner.	26.400	13.269	30.683	28.440
„ „ zapalniczek	120	7	136	111
„ „ kwasu octowego	280	121	332	376
Akcyzowe opłaty paten- towe	3.500	973	3.853	4.076
Odsetki zwłok, kary i grzy- wny	2.000	740	2.366	3.879
Podatki zniesione	2	51	157	5
CŁO	150.000	85.593	257.518	305.293
Opłaty stemplowe i da- niny pokrewne	165.000	76.780	177.711	203.989
Podatek majątkowy	20.000	11.573	20.452	39.701
10% nadzwyczajny doda- tek do danin publicz- nych	74.453	49.079	108.019	119.471
Monopole	695.357	33.158	804.687	886.057
Monopol solny	47.100	20.326	48.031	41.318
„ tytoniowy	340.000	183.002	390.074	390.009
„ spirytusowy	270.000	120.022	332.377	419.832
Loterja państwowa	14.257	7.800	19.112	18.848
Monopol zapakowany	24.000	8	15.163	16.050
Dochoły z przedsię- wzięć państwowych	142.061	78.322	117.721	111.184
Polskie Koleje Państwowe	63.510	44.520	30.000	—
Lasy Państwowe	48.000	18.371	72.128	80.395
Polska Poczta, Telegraf i Telefon	25.000	14.889	11.311	26.947
Inne przedsiębiorstwa	5.561	542	4.282	3.849
Dochody administra- cyjne	265.403	137.466	362.286	295.034

Ogólna suma dochodów : 2,375.016 1,139.956 2,747.813 3,028.982

Powyżej zamieszczona tablica wykazuje, że ogólna suma dochodów wyniosła w 1929/30 r. zł 3.029 miljn., w 1930/31 r. zł 2.748 miljn., a w r. b. wyniesie prawdopodobnie około zł 2.300 miljn. Kwotę tę przyjmuje się na tej zasadzie, że ogólne wpływy wyniosły w I półroczu r. b. okragło zł 1.140 miljn. Ponieważ przypadające terminy płatności, jak również doświadczenia z lat ubiegłych wykazują, że wpływy w I półroczu pozostają w stosunku do wpływów II półroczu jak 49 : 51, przeto kwotę zł 2.300 miljn. uważać można za kwotę, która prawdopodobnie w r. b. zostanie uzyskana.

Na rok 1932/33 prelininuje się, jak wspomniano, ogółem zł 2.375 miljn. Z kwoty tej przypada na wpływy z danin publicznych i monopolów zł 1.967,5 miljn., a więc nieco więcej aniżeli według przewidywań wpłynę w r. b. (Faktyczne wpływy z danin publicznych i monopolów wyniosły w I półroczu zł 924,1 miljn.; przyjmując wyżej wspomniany stosunek wpływów w obu półroczach, określić można przewidywane wpływy całoroczne w przybliżeniu na zł 1.880 miljn.) Zaznaczyć jednakże należy, że w powyższej kwocie zł 1.967,5 miljn. mieszczą się już wpływy, które zostaną uzyskane z nowych źródeł podatkowych, względnie ze zwiększenia istniejących, a które to wpływy wyrażają się kwotą zł 125 — 130 miljn. Przyjmując zatem za podstawę obliczenia tylko istniejące tytuły prawne, okaże się, że z danin publicznych i monopolów prelininowano na rok 1932/33 tylko kwotę zł 1.842,5 miljn., a więc w stosunku do wpływów przewidywanych w 1931/32 r. (zł 1.880 miljn.) okragło o 40 miljn. mniej.

Co się tyczy wspomnianej kwoty zł 125 — 130 miljn., która ma być uzyskana na podstawie nowych tytułów prawnych, to obejmuje ona około zł 70 miljn. z nowelizacji ustawy o państwowym podatku dochodowym, około zł 20 miljn. z podwyższenia stawek podatku

od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich, około zł 10 miljn. od zamierzonego opodatkowania energii elektrycznej, około zł 10 miljn. z podatków pośrednich (podwyższenie stawek podatkowych od wina, piwa i drożdży), około zł 12 miljn. z nowelizacji ustawy o opłatach stemplowych, a reszta przypada na 10% dodatek do niektórych z wymienionych podwyżek podatku.

Dochody z przedsiębiorstw państwowych preliminowano w kwocie zł 142 miljn., a zatem w kwocie nieco wyższej od osiągniętej w 1930/31 r., nie przekraczającej jednakże wpływów, które prawdopodobnie w r. b. zostaną osiągnięte z tego źródła. Na wysokość tej kwoty wpływają przede wszystkim dochody z Polskich Kolei Państwowych, preliminowane w kwocie zł 63,5 miljn., a zatem w kwocie znacznie wyższej, aniżeli osiągnięto w 1930/31 r. Kwotę tę jednak uważać można za realną, gdyż w 1932/33 r. znacznie mniejsze sumy zostaną przeznaczane z dochodów eksploatacyjnych na inwestycje, wskutek czego wpłata do Skarbu Państwa będzie mogła być wyższa aniżeli w 1930/31 r.

To samo dotyczy wpływów z Poczty, które ponadto zwiększą się w stosunku do wpływów w 1930/31 r. dzięki podwyższeniu taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej.

Dochody administracyjne preliminowano w kwocie zł 265,5 miljn., a więc w kwocie niższej od faktycznych wpływów, osiągniętych w 1930/31 r., i od wpływów, przewidywanych w r. b. W dążeniu do preliminowania dochodów realnych obniżono preliminarz dochodów administracyjnych na rok 1932/33, mimo że stawki niektórych opłat (opłaty sądowe, konsularne, opłaty za paszporty zagraniczne) zostały podwyższone.

Z powyższych zestawień okazuje się, że dochody państwowe na rok 1932/33 preliminowane są ostrożnie, i że, o ile nie zajdzie jakiegoś nieoczekiwane pogorszenie warunków, to powinny one z niewielkimi odchyleniami wpłynąć w preliminowanej wysokości.

Przejdziemy obecnie do wydatków. Ogólną sumę wydatków preliminowano w wysokości zł 2.452,3 miljn.

Pod względem wysokości wydatków rok 1929/30 stanowił punkt kulminacyjny. Wydatki w tym roku wyniosły zł 2.992,7 miljn. Od tego roku zaczyna się spadek. Rok 1930/31 wykazuje już poważne zmniejszenie, wynoszące blisko zł 200 miljn., rok zaś bieżący wykazuje dalsze znaczne zmniejszenie. W I półroczu r. b. wydano, jak to wynika z poniżej zamieszczonej tabeli:

C Z Ę Ś Ć	Prelimi-	Faktyczne	Wyko-	Zamk-
	narz 1932/33	wydatki w I półr. 1931/32	nanie budżetu 1930/31	nięcie rachunk. 1929/30
w tysiącach złotych				
A. — Administracja:				
Prezydent Rzplitej	3.284	1.517	4.336	3.815
Sejm	6.204	3.522	7.113	9.359
Senat	1.704	867	1.818	2.486
Kontrola Państwowa	4.827	2.767	7.233	7.944
Prezydium Rady Ministr.	3.149	1.623	4.661	3.057
Min. Spraw Zagraniczn.	44.567	26.345	52.150	56.654
„ „ Wojskow.	832.650	371.309	775.420	849.530
„ „ Wewnętrz.	212.600	104.329	242.235	248.731
„ Skarbu	110.800	54.087	138.067	159.054
„ Sprawiedliwości	101.679	48.358	118.612	123.275
„ Przemysłu i Handlu	26.500	16.174	49.514	63.901
„ Komunikacji	3.675	1.973	16.590	28.402
„ Rolnictwa	19.500	12.907	43.469	55.288
„ W. R. i Ośw. Publ.	348.033	179.086	440.415	462.688
„ Robót Publicznych	38.306	33.163	131.905	162.967

Min. Pracy i Op. Sp.	87.502	74.638	135.070	101.780
„ Reform Rolnych	11.760	10.343	44.399	62.299
„ Poczty i Telegrafów	1.700	949	2.854	3.329
Emerytury i zaopatrzenia	149.000	74.907	161.382	150.378
Renty inwalidzkie i pensje	157.000	81.977	161.031	155.664
Długi państwowe	280.033	160.955	266.567	251.239

Razem A: 2,444.473 1,261.796 2,804.841 2,961.840

B. — Przedsiębiorstwa:

Prezydium Rady Ministr.				
Polska Agencja Telegr.	560	305	795	831
Min. Spraw Wojskowych:				
Państw. Wytwór. Uzbr.	2.650	—	1.100	11.000
Państw. Wytwórnia Prochu i Materiałów Kruścących	3.200	—	300	3.500
Państw. Zakł. Inżynierji	1.500	2.000	2.000	2.060
Min. Spraw Wewnętrznych:				
Państw. Zakł. Przemysł.-Zbożowe	—	—	615	1.500
Min. Przemysłu i Handlu:				
Przedsięb. przemysł. handlowe i gór.-hutn.	—	—	—	12.056

Razem B: 7.910 2.305 4.810 30.887

Razem A+B 2.452.383 1.264.101 2.809.651 2.992.727

zł 1.264,1 miljn. Mając jednak na uwadze, że kompresja wydatków, a w szczególności redukcja wydatków osobowych, nie działała od samego początku okresu budżetowego, lecz dopiero częściowo od maja, a częściowo od lipca, można dojść do wniosku, że suma wydatków w I półroczu jest wyższa od sumy wydatków, jakie dokonane zostaną w II półroczu.

Także w niektórych częściach budżetu wydatkowano bądźto z uwagi na przypadające terminy płatności (długi państwowe), bądźto z uwagi na roboty sezonowe (Min. Robót Publicznych) w I półroczu więcej, aniżeli wynosi matematyczna połowa, tak że ogólna suma wydatków w II półroczu niewątpliwie będzie mniejsza od wydatków w I półroczu i określić ją można w przybliżeniu na zł 1.200 miljn. Ogólna suma wydatków w r. b. wyniesie zatem prawdopodobnie około zł 2.450 — 2.470 miljn.

W stosunku do faktycznych wydatków w 1930/31 r. stanowiąc to będzie zmniejszenie o trzysta kilkadziesiąt milionów złotych, a w stosunku do budżetu, uchwalonego przez Sejm na rok 1931/32 — około zł 400 miljn.

Jest to oszczędność ogromna, a przeprowadzenie jej wymagało wielkich wysiłków i wydania bolesnych nieraz zarządzeń, jak np. przy redukcji wydatków osobowych. Względem jednakże na równowagę budżetową zniewalał do użycia wszelkich środków, które prowadziły do zmniejszenia wydatków.

Oszczędności te, choć tak daleko posunięte, nie pozwoliły jednakże sprowadzić ogólnej sumy wydatków do wysokości osiąganych wpływów i I półroczu r. b., a także prawdopodobnie i cały r. b. zamknie się niedoborem budżetowym. Podkreślić atoli należy, że, poczynając od czerwca r. b., niedobór ten zmniejsza się z miesiąca na miesiąc, i przypuszczać można, że również i w następnych miesiącach niedobór ten dalej będzie malał, a nawet może zniknie zupełnie.

Sam fakt istnienia niedoboru budżetowego w r. b. musiał być wskazówką dla Rządu, że na dokonanych redukcjach budżetowych poprzestać nie można i że należy szukać dalszych oszczędności.

Jeżeli porównamy kwoty wydatków preliminowanych na rok przyszły w poszczególnych częściach budżetu z odnośnymi kwotami wydatków w 1930/31 r. i I półroczu r. b., to okaże się, że — poza budżetem Min. Spraw

Wojskowych—wydatki wszystkich części budżetu uległy jeszcze dalszemu obniżeniu.

Mimo to ogólna suma wydatków zł 2.452'3 miljn. jest jeszcze względnie wysoka i przewyższa przewidywane wpływy o zł 77'3 miljn. Mimowoli nasuwa się zastrzeżenie, dlaczego nie zmniejszono jeszcze bardziej wydatków — tak, by preliminarz mógł być do Sejmu wniesiony bez niedoboru.

Otóż, jeżeli ogólną kwotę wydatków poddamy szczegółowej analizie, to okaże się, że mimo znaczne zmniejszenie uposażeń i mimo poważne redukcje etatów, wynoszące około 12.000 osób, wydatki osobowe wynoszą jeszcze zł 992'6 miljn., czyli około 41% ogółu wydatków. Jeżeli do tej kwoty dodamy wydatki na obronę Państwa, wynoszące po potrąceniu wydatków osobowych zł 548'6 miljn., i t. zw. wydatki opancerzone (emerytury, renty inwalidzkie i długi państwowe), wynoszące łącznie zł 586 miljn., to okaże się, że na wszystkie inne wydatki państwowe pozostaje zaledwie kwota

zł 325 miljn. Jest to już kwota tak szczupła, że dalsze oszczędności robione być mogą tylko z największym wysiłkiem. Dla usunięcia niedoboru budżetowego muszą one jednakże być wynalezione.

Ten niedobór, jaki wykazuje preliminarz, jest tylko odzwierciedleniem możliwości dochodowych i wydatkowych, istniejących w chwili opracowywania preliminarza. Prace nad dalszą reorganizacją aparatu państwowego i nad wyszukaniem nowych oszczędności kontynuowane są bez przerwy, a zmierzają one do tego, by preliminarz wydatków w toku jego wykonania obniżyć jeszcze dalej i sprowadzić go do wysokości osiągniętych wpływów. Prace te stanowią punkt ciężkości wszystkich prac rządowych i spodziewać się należy, że w najbliższej przyszłości uwieńczone zostaną pomyślnym rezultatem, t. j. zupełnym usunięciem niedoboru budżetowego.

Dr. Zdzisław Borowicz

W SPRAWIE ORGANIZACJI HANDLOWEJ POLSKICH KOLEI PAŃSTWOWYCH

Artykuł niniejszy — o charakterze dyskusyjnym — zawiera uwagi, wypowiedziane przez Autora na zebraniu Warszawskiego Towarzystwa Politechnicznego. Tezy P. Prof. Gieysztor, wybitnego znawcy przedmiotu, niewątpliwie zmierzają do właściwego ujęcia zagadnienia, choć przy ostatecznym jego rozwiązaniu będą musiały ulec pewnym jeszcze uzupełnieniom i korektywom.

REDAKCJA

POLSKIE Koleje Państwowe istnieją trzynasty rok. Dla olbrzymiego przedsiębiorstwa, posiadającego prawie 22 tys. km linii (normalnotorowych i wąskotorowych), o budżecie, przekraczającym zł 1'4 milj. rocznie, i zatrudniającego około 200 tys. pracowników — jest to okres organizacyjny b. mały, zwłaszcza jeśli uwzględnić fakt powstania tego przedsiębiorstwa z 3 różnorodnych zespołów kolejowych, znajdujących się przytem w stanie dużego zniszczenia.

Naturalną jest przeto rzeczą, że organizacja P. K. P. dotąd jeszcze nie może być uważana za zakończoną, a w związku z tem rozumiała jest troska ludzi, bezpośrednio z kolejnictwem się stykających, o usunięcie zauważonych wadliwości w organizacji dzisiejszej.

Temi właśnie względami kierował się Zjazd Delegatów Związku Inżynierów Kolejowych, zlecając Zarządowi utworzenie komisji do opracowania zasad usprawnienia kolejnictwa polskiego. W porozumieniu i za zgodą Ministra Komunikacji komisja taka została powołana do życia na wiosnę r. b. i rozpoczęła swą pracę przez zlecenie poszczególnym osobom lub grupom osób zebrania materiału, oświetlającego obecny stan organizacji poszczególnych działów gospodarki kolejowej, wykazującego braki jej oraz wskazującego środki ich usunięcia.

Mając sobie zlecony dział gospodarki handlowej na kolejach, chcę przytoczyć poniżej uwagi, które mi nasuwa długoletnia praca na kolejach w dziedzinie handlowej ich eksploatacji.

Przewodniczący wyżej wspomnianej komisji do usprawnienia kolejnictwa, P. Inż. Felsz, słusznie zaznaczył, że główną wadą organizacji dzisiejszej jest trak-

towanie kolejnictwa jako urzędu. Jeżeli jest to słuszne w stosunku do kolejnictwa, jako całości, to jest to podwakroć słuszne w stosunku do gospodarki handlowej — gospodarki, która musi być oparta i prowadzona na zasadach handlowych, elastycznych, przystosowujących się do zmiennych warunków gospodarczych i nie znoszących sztywnych form i szablonów urzędu państwowego.

Zrozumiano to już zagranicą i w uznaniu potrzeby wyzwolenia kolei państwowych — liczba których po wojnie, a w dużej mierze w wyniku wojny znacznie w Europie wzrosła — z pęt urzędu państwowego, przeprowadzono w większości państw europejskich t. zw. komercjalizację kolei państwowych, polegającą na pozostawieniu ministrowi, dotąd kierującemu kolejami państwowymi, tylko funkcji nadzoru zwierzchniego, a przekazanie właściwego zarządu kolejami osobnemu organowi, zwanemu najczęściej generalną dyrekcją, z zobowiązaniem jej do prowadzenia przedsiębiorstwa na zasadach ściśle handlowych. Jest rzeczą charakterystyczną, iż w ustawie o utworzeniu Niemieckiego Towarzystwa Kolei Państwowych uznano za niezbędne zamieścić specjalny ustęp (§ 17), zastrzegający wyraźnie, że „organy Deutsche Reichsbahn-Gesellschaft nie są władzami ani urzędami państwowymi”.

W Polsce czynione również posunięcia w kierunku oparcia gospodarki P. K. P. na podstawach handlowych, ale nie zdobyto się na rozstrzygnięcie decydujące. Zarówno ustawa z dn. 12/VI 1924 r., wkładająca na Ministra Kolei obowiązek administrowania kolejami jako samodzielnym przedsiębiorstwem z odrębnym budżetem, jak i rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dn. 28/XII 1924 r., powołujące do życia osobne przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe”, oraz 2 dalsze rozporządzenia Prezydenta w tejże materji z dn. 24/IX 1926 r., z których jedno przemianowywało urząd Ministra Kolei na Ministra Komunikacji z przekazaniem mu nadzoru zwierzchniego nad drogami kołowymi i rzecznicami, nad lotnictwem oraz nad pocztą i telegrafem, a drugie nakazywało utworzenie dla zarządu kolejami państwowymi osobnej Dyrekcji Generalnej — nie zmieniły prawie nic w istniejącym stanie

rzeczy, gdyż albo nie były prosto wykonane wskutek biernego oporu innych członków Rządu, albo też urzeczywistnienie ich częściowe — np. zmiana nazwy Ministra Kolei na Ministra Komunikacji lub stworzenie przedsiębiorstwa „P. K. P.” — miało charakter wyłączny formalny, pozbawiony istotnej treści.

Dopiero rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dn. 29/XI 1930 r., nowelizujące rozporządzenia poprzednie, stworzyło pewne warunki realne dla usamodzielnienia przedsiębiorstwa „P. K. P.” — przez wpisanie go do rejestru handlowego, przekazanie mu majątku ruchomego kolei na własność, a nieruchomości — w zarząd powierniczy i użytkowanie, przez uprawnienie do zaciągania pożyczek i wreszcie przez upoważnienie Rady Ministrów do zatwierdzania budżetu P. K. P., przez co wyzwalał się on od łączności z budżetem państwowym i omijał ciężką procedurę zatwierdzania przez Izbę Ustawodawczą.

Niestety, rozporządzenie to nie poszło do końca, mianowicie, nie rozdzieliło władzy nadzorczej od zarządu, pozostawiło obie te funkcje w rękach Ministra — i w wyniku zmieniło bardzo mało w dotychczasowym stanie sprawy, bo charakter urzędu, jaki z natury rzeczy rzeczy musi posiadać Ministerstwo i jego organa, pozostał cechą charakterystyczną dla całego aparatu P. K. P. Niewyzyskane zostały w pełni nawet uprawnienia, przyznane nowym rozporządzeniem, bo np. budżet P. K. P. był po staremu złożony do Izb Ustawodawczych i tam był poddany krytyce i zmianom.

Drugą wadliwością dzisiejszej organizacji kolejnictwa jest oddzielenie go od innych rodzajów komunikacji. Rola aparatu komunikacyjnego jest w państwie współczesnym czynnikiem, decydującym zarówno o jego znaczeniu gospodarczym i kulturalnym, jak i politycznym. Kraj, nie posiadający sprawnej sieci komunikacyjnej, skazany jest na uwiąd gospodarczy w czasie pokoju, a na katastrofę — w razie wojny. Ponieważ w państwie młodem i nie rozporządzającym wielkimi środkami materialnymi — jak obecnie nasze Państwo — nie można marzyć o wielkich inwestycjach na rozbudowę czy to sieci kolejowej, czy też dróg wodnych i kołowych, należy przeto zabiegać przynajmniej o to, aby istniejące środki komunikacyjne stanowiły jedną wspólną sieć, pracującą łącznie i wzajemnie uzupełniająca się.

Możliwe to jest, oczywiście, tylko pod warunkiem pozostawania ich pod jednolitem kierownictwem. Obecnie, gdy każdy rodzaj komunikacji podlega innemu Ministrowi, kierowane są one według planów rozmaitych, często rozbieżnych. Jaskrawym tego dowodem jest np. sprawa żeglugi śródlądowej. Polityka taryfowa P. K. P., prowadzona jednostronnie pod kątem widzenia interesów kolejowych, okazała się zabójczą dla komunikacji wodnej. To też przedsiębiorstwa żeglugowe, pozostające pod opieką Min. Robót Publicznych, poczęły się kolejno likwidować. Dopiero ten fakt zwrócił uwagę Min. Komunikacji na niebezpieczeństwo, grożące Państwu z tego powodu, i spowodował rewizję dotychczasowego układu taryf oraz wydanie specjalnego zeszytu taryf dla komunikacji mieszanej, kolejowo-wodnej, przyznającego przewozom na wodę i z wody znaczne ulgi taryfowe.

Toż samo miało miejsce, ale w kierunku odwrotnym, z ruchem samochodowym. Szybki rozwój tego nowego środka komunikacyjnego, na którego kształtowanie się Min. Komunikacji żadnego wpływu nie miało, stał się wkrótce czynnikiem szkodliwego współzawodnictwa

dla kolei państwowych, bez większej korzyści dla społeczeństwa, gdyż ruch samochodowy obsługiwał nie miejscowości, pozbawione komunikacji, ale, idąc po linii najmniejszego oporu, usadawiał się tam, gdzie już istniało zapotrzebowanie na przejazdy i przewozy, a więc najczęściej równoległe do kolei. Sprzyjało temu zupełne zwolnienie ruchu samochodowego od ciężarów natury administracyjnej i finansowej, obciążającej koleje, oraz dowolność w wyborze terenu pracy, bez skoordynowania z działalnością innych środków przewozowych w myśl jednolitej polityki komunikacyjnej.

Unifikacja nadzoru nad wszystkimi środkami komunikacji jest jedynym środkiem do usunięcia tego rodzaju zjawisk, zmusza bowiem do traktowania ich równorzędnie jako środków wzajemnie uzupełniających się, dążących do wspólnego celu, umożliwia prowadzenie celowej polityki komunikacyjnej i taryfowej, stwarza warunki, umożliwiające ścisłą współpracę, zamiast dotychczasowego współzawodnictwa rozmaitych środków przewozowych, wreszcie daje dużą oszczędność dzięki możliwości zmniejszenia personelu ogólnoadministracyjnego oraz połączenia referatów o pokrewnych zadaniach, dziś istniejących przy rozmaitych Ministerstwach.

Zrozumienie tych dodatnich stron, płynących z unifikacji nadzoru w dziedzinie komunikacyjnej, przeniknęło już do przeświadczenia naszych sfer kierowniczych, jak o tem świadczą odpowiednie prace Komisji dla Usprawnienia Administracji.

Otóż, o ile to połączenie agend komunikacyjnych istotnie nastąpi, skutkiem nieuniknionym jego być musi urzeczywistnienie postulatu, uprzednio wysuniętego, mianowicie zachowanie przy Ministrze Komunikacji tylko czynności nadzorczych nad całokształtem środków komunikacyjnych, zlecenie zaś prowadzenia faktycznej eksploatacji każdego z nich osobnym zarządom — dyrekcjom generalnym, gdyż tak rozszerzony zakres działalności nie mógłby być opanowany i prowadzony sprawnie przez samo Ministerstwo.

Bez względu jednak na to, czy to przewidywanie będzie spełnione, czy nie — uważam, że przeprowadzenie obu poruszonych postulatów: unifikacji nadzoru nad środkami komunikacyjnymi oraz rozdziału nadzoru od faktycznego zarządu nimi — zarządu, prowadzonego na zasadach ściśle handlowych (czego wyrazem konkretnym powinien być wybór na Dyrektora Generalnego nie technika, ale dobrego administratora i ekonomisty, obeznanego, oczywiście, dokładnie z kolejnictwem) — jest nieodzownym warunkiem celowej organizacji tak kolejnictwa, jak i innych środków komunikacyjnych.

Dopiero w ramach tak przekształconego aparatu można przeprowadzać, z nadzieją na osiągnięcie wyników realnych, zmian organizacyjnych w poszczególnych działach gospodarki kolejowej.

W zakresie gospodarki handlowej na miejsce naczelne wysuwa się, z natury rzeczy, zagadnienie taryf, jako źródła zasadniczego dochodu dla kolei. Według brzmienia ustawy z dn. 12/VI 1924 r. „o zakresie działania Ministra Kolei i organizacji urzędów kolejowych”, ustalanie taryf na kolejach państwowych i zatwierdzanie ich na kolejach prywatnych powinno się dokonywać „w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa”. Porozumienie to jest obecnie komentowane w ten sposób, iż oznacza ono osiągnięcie jednomyślności co do każdego posunięcia taryfowego wszystkich 4-ch powołanych przez

ustawę Ministrów, i że sprzeciw chociażby jednego z nich wystarcza, aby zahamować zmianę taryfową, uznana za konieczną i słuszną przez trzech innych Ministrów.

Takie ujęcie sprawy jest, oczywiście, nie do pomysłenia przy eksploatacji P. K. P., jako przedsiębiorstwa samodzielnego, opartego na zasadach handlowych.

To też osobiście nie widzę innego sposobu załatwienia sprawy, jak uzupełnienie odnośnego ustępu ustawy z dn. 12/VI 1924 r. zdaniem: „Przy rozbieżności zdań decyduje opinia większości. W razie równego podziału głosów opinia Ministra Komunikacji daje przewagę”.

W związku z zagadnieniem taryf znajduje się jeszcze inna sprawa natury organizacyjnej. Państwowa Rada Kolejowa, powołana do życia ustawą z dn. 15/IV 1921 r., miała, według zamierzeń jej twórców, stworzyć przy Ministrze Kolei organ doradczy, opinujący w sprawach, co do których Minister pragnąłby zasięgnąć zdania kół samorządowych lub społeczno-gospodarczych. Wskutek rozciągliwej redakcji statutu Rada znacznie rozszerzyła swoją kompetencję, twierdząc, iż Minister ma nie prawo, ale obowiązek przedkładania Radzie wszystkich spraw, dotyczących kolejnictwa, i że bez zasięgnięcia opinii Rady nie wolno mu wydać zarządzeń inaczej, jak w wypadkach nagłych, i to pod rygorem złożenia o tem Radzie sprawozdania na najbliższym posiedzeniu. Poza tem artykuł, przyznający Radzie prawo stawiania wniosków i zapytań do Ministerstwa, rozumiany jako nieograniczone prawo wnoszenia pod obrady Rady własnych wniosków jej członków.

W wyniku takiego ujęcia sprawy Państwowa Rada Kolejowa przekształciła się z organu doradczego i pomocniczego przy Ministrze w nowy — obok istniejących już — organ obrony interesów szerokich kół gospodarczych i samorządowych — organ, prowadzący swą akcję nie tylko z zaniedbaniem interesów kolei, wbrew założeniu pierwotnemu, ale bardzo często wyraźnie im się przeciwstawiający.

Ponieważ taki stan rzeczy potęgował nacisk na Ministerstwo Komunikacji w kierunku coraz to dalszych zniżek taryfowych, nie dawał wzajemnie żadnej rekompensaty w postaci czy to wskazania możliwości pokrycia uszczerbku w dochodach przez inne posunięcia taryfowe, czy też przez usprawnienie organizacji handlowej samych kół gospodarczych, a natomiast przewlekał ogromnie tryb zatwierdzenia taryf wskutek konieczności zwalczania wystawionych żądań nadmiernych — koniecznym się wydaje przeto znowelizowanie statutu Państwowej Rady Kolejowej, idąc za wzorem analogicznych rad kolejowych zagranicą, w kierunku wyraźnego podkreślenia jej charakteru wyłącznie doradczego, ograniczenia zadania do opiniowania tylko w sprawach przedłożonych jej przez Ministra, i do prawa stawiania zapytań i wniosków również tylko w zakresie tych spraw. Nie będzie to pomniejszeniem udziału kół społecznych w sprawach taryfowych, ale wyłącznie zmniejszeniem ilości instancji i przyspieszeniem toku tych spraw, zwłoka bowiem przy wprowadzeniu w życie zawsze pilnych spraw taryfowych niweczy często ich skutek dodatni.

Równocześnie pożądanym jest, aby do składu Państwowej Rady Kolejowej wchodzili nie przedstawiciele poszczególnych przedsiębiorstw, czy nawet poszczególne gałęzi przemysłu, ale reprezentanci organizacji zbiorowych, jak np. izb przemysłowo-handlowych,

izb rolniczych, Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów i t. p., których opinia byłaby wyrazem już uzgodnionego stanowiska tego ciała zbiorowego, a nie głosem odosobnionym tego czy innego przedsiębiorstwa lub gałęzi produkcyjnej, sprzecznym nieraz z interesem ogólnym.

Osiągnięcie dzięki powyższym zmianom większej swobody w zakresie działalności taryfowej wkłada na zarząd kolejowy obowiązek tem większej dbałości o celowość i skuteczność tej działalności. Uczynić zadość temu wymaganiu może i powinno znaczne rozszerzenie dotychczasowych czynności organów taryfowych w kierunku pogłębienia badań nad stanem gospodarczym kraju, nad zmianami natury koniunkturalnej i strukturalnej w układzie stosunków międzynarodowych, nad współzawodnictwem innych dróg komunikacyjnych i t. p. Zadanie to spełniałoby najlepiej specjalne Biuro Badań Ekonomicznych przy centralnym organie taryfowym, do którego zadań należałoby również wykorzystanie materiałów, dostarczonych przez reformowane właśnie obecnie Centralne Biuro Statystyki Przewozów, które, dzięki wprowadzeniu maszyn statystycznych systemu Hollerith'a, będzie obecnie w stanie — zamiast dotychczasowego materiału „historycznego”, dostarczanego po upływie 1—1½ roku od chwili wykonania przewozu — dawać w każdym czasie i za dowolny okres odpowiedzi na zapytania co do zmian w wartości ilościowej i jakościowej przewozów lub zmiany ich kierunku w zależności od tych czy innych posunięć taryfowych, od współzawodnictwa nowej drogi czy środka komunikacyjnego, od konkurencyjnych zarządzeń kolei zagranicznych i t. p.

Do przedsięwzięcia dalszych kroków w dziedzinie organizacyjnej zmusza P. K. P. fakt zagrożenia ich stanowi posiadania przez wystąpienie na widownię nowego środka komunikacyjnego — samochodu, posiadającego szereg właściwości, odpowiadających wzmożonemu tempu życia powojennego. Aczkolwiek przewidwane połączenie pod nadzorem Ministra Komunikacji obu tych agend zapobiegnie szkodliwemu ich współzawodnictwu, to jednak koleje mogą i powinny uczynić wszystko, aby przez usprawnienie zarówno techniczne, jak i administracyjne swego aparatu zatrzymać przy sobie jak największą ilość przewozów.

Pewne zarządzenia w tym kierunku zostały już na P. K. P. poczynione w postaci wprowadzenia dla obsługi podróży na liniach o słabszym ruchu cięższych wagonów motorowych, zamiast rzadkich i ciężkich pociągów osobowych, dla obsługi zaś ruchu towarowego — lekkich, a szybkich pociągów drobnicowych oraz specjalnych skrzyń ładunkowych (containers), które zwalniały nadawców od kosztownego opakowywania towarów, a zaewniały szybki ich przewóz.

Jednakowoż zarządzenia te, mające u nas narazie tylko charakter prób, sprawy pomyślnego współzawodnictwa z ruchem samochodowym nie rozwiązywały. Przyczyniał się do tego w znacznym stopniu swoisty charakter komunikacji kolejowej. Jest ona pewna i regularna — ale bierna; jest odpowiedzialna — ale nieelastyczna, nie licząca się z potrzebami indywidualnymi; zapewnia stałość warunków, bezpieczeństwo i wygody, lecz jako instytucja publiczna operuje metodami zbyt biurokratycznymi i schematycznymi, działa na podstawie odpowiedzialności zbiorowej, a więc powolnie, a skrewniana budżetem centralizowanym nie może w wydatkach nadążyć za pilnymi, choćby najbardziej rentującymi się potrzebami chwili.

Dążność do wyzwolenia się z tych sztywnych form gospodarki wyraziła się w krajach o przewadze kolei państwowych w usamodzielnieniu kolei przez ich komercjalizację, a w pierwszej linii w usprawnieniu służby handlowo-przewozowej, jako powołanej przedewszystkiem do zabiegów o przewozy.

Wychodząc z założenia, że samo techniczne usprawnienie przewozu kolejowego nie wystarczy, że nie dość jest zapewnić nadawcy możliwość szybkiego i taniego przewozu przesyłki, ale że konieczne jest bezpośrednie dotarcie kolei do interesanta, zabranie u niego przesyłki z domu i, po przewiezieniu koleją, dostarczenie jej również bezpośrednio do rąk odbiorcy — gdyż tylko w ten sposób zapobiegnie się ucieczce przewozów na inne środki komunikacyjne, zwalczy się bierność klienteli i zwiąże się ją z koleją — zarządy tych kolei państwowych wysuwają na plan pierwszy zreorganizowanie działalności służby handlowo-przewozowej w kierunku stworzenia takiego właśnie aparatu dowozowo-akwizycyjnego.

Na P. K. P. istnieje pewna organizacja pomocnicza, mająca za zadanie ułatwić nadanie na kolej i odbiór z kolei przesyłek drobnych oraz zabranie ich z domu nadawcy, względnie dostarczenia do domu odbiorcy w postaci stacji miejskich (w Warszawie, Łodzi i Wilnie) oraz kolejowych przedsiębiorstw dowozowo-odwozowych (na 130 stacjach dyrekcyj południowych i zachodnich). Przy obecnym jednak ustroju obu tych organizacyj nie mogą być one uważane za czynnik, który byłby w stanie rozwiązać zadowalająco zadanie powyższe, a to dla przyczyn następujących:

a) stacje miejskie — dlatego, że warunki, w których działają obecnie przedsiębiorstwa pomocnicze P. K. P., skrzepowane ograniczeniami natury budżetowej, personalnej i administracyjnej, kontrolą fiskalną, nie mając żadnych względów dla przedsiębiorstwa, wymagającego z natury rzeczy pewnej swobody ruchu, wreszcie chronicznym brakiem środków — czynią ze stacji miejskich nie przedsiębiorstwo handlowe, a urząd kolejowy, pozbawiony wszelkiej ruchliwości i inicjatywy;

b) kolejowe przedsiębiorstwa dowozowo-odwozowe — dlatego, że nie tworząc organizacji zespolonej, ożywionej duchem inicjatywy i energii handlowej, a ograniczającej się do biernego wykonywania zleceń kolei lub klientów — nie nadają się one do akcji, wymagającej przedewszystkiem przedsiębiorczości i rzetelności.

7. uwagi na powyższe nasuwa się następujące ułatwienie sprawy:

1) do sprawy dowozu-odwozu oraz związanej z nią akwizycji przesyłek towarowych należy przyciągnąć inicjatywę prywatną, aby wykorzystać dla dobra kolei jej zmysł kupiecki, energję i przedsiębiorczość; w tym celu wskazane jest, aby grupa poważnych przedsiębiorstw ekspedycyjnych utworzyła specjalną spółkę dla wykonywania tych czynności w ściśletem porozumieniu z koleją;

2) spółce tej przyznane być winny prawa stacji miejskich, a więc prawo wydawania dowodów przewozowych o tem samym znaczeniu, co kolejowe listy przewozowe, z tym samym zakresem odpowiedzialności za całość przesyłki i terminowość dostawy oraz z obliczeniem przewoźnego za łączną odległość dowozu kołowego, przewozu kolejowego i odwozu do domu;

3) dla akwizycji ładunków spółka uruchomić powinna rzeszę agentów-akwizytorów, obowiązanych dotrzeć bezpośrednio do wytwórcy-nadawcy oraz spożywcy-odbiorcy i skłonić ich do powierzenia przesyłki spółce, a więc kolei;

4) współdziałanie kolei w tej akcji pod względem taryfowym i administracyjnym z wyraźnem ustaleniem wzajemnych praw i obowiązków stron obu powinna określić osobna umowa, do której wzorów może dostarczyć czynna już od szeregu lat organizacja podobna na szwajcarskich kolejach związkowych, t. zw. „Sesa” („Schweizer-Expressgut-Aktiengesellschaft”), której działalność zyskała całkowite uznanie zarówno kolei, jak i kół gospodarczych, nie wyłączając przedsiębiorstw samochodowych, z których usług w zakresie dowozu spółka szeroko korzysta.

Takimi są główne postulaty w zakresie organizacji gospodarki handlowej na P. K. P. Przyznać trzeba, że wszystkie one znajdują całkowite zrozumienie w łonie Ministerstwa i mogą liczyć na szczerze poparcie ze strony dyrekcyj, jako najbardziej w usamodzielnieniu aparatu kolejowego zainteresowanych.

Chodzi więc tylko o ruszenie z punktu martwego, o przełamanie bierności i o przystąpienie do niezbędnej a nieuniknionej reformy z mocnym postanowieniem i wiarą w powodzenie tej akcji, której urzeczywistnienia domaga się interes zarówno samej kolei, jak i Państwa.

J. Gieysztor

ŻYCIE GOSPODARCZE

AKCJA ŁAGODZENIA SKUTKÓW BEZROBOCIA. — W ciągu ostatniego tygodnia października liczba bezrobotnych, zarejestrowanych w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, wzrosła o 2051, wynosząc na dzień 31 X 253.355 osób. Wzrost ten, zanotowany po raz pierwszy w obecnym okresie jesiennym, jest objawem normalnym i pozostaje w związku z ukończeniem, względnie ograniczaniem szeregu robót o charakterze sezonowym.

W r. b. wzrost ten mógł się ujawnić wcześniej aniżeli corocznie, oraz osiągnąć już większą liczbę aniżeli wykazana w ostatnim sprawozdaniu P. U. P. P. — ze względu na wcześniejsze, niż zwykle, ukończenie sezonu budowlanego. Niewątpliwie jednak

akcja władz państwowych i komitetów do spraw bezrobocia w dziedzinie zwiększania stanu zatrudnienia¹⁾ w dużym stopniu, w płaszczyźnie ogólnej, zrównoważyła ujemne skutki powyższego stanu rzeczy. W dotychczasowym wyniku tej akcji, jak wykazują sprawozdania inspektorów pracy, zdołano zatrudnić całkowicie bądź częściowo około 10.200 bezrobotnych, w tem 6.500 osób w pierwszych 3 tygodniach października i 3.700 do 1 listopada. Ta ostatnia liczba dotyczy głównie zwiększenia stanu zatrudnienia w cukrowniach, naskutek wprowadzenia w życie zasad porozumienia Naczelnego Komitetu z przedstawicielami

¹⁾ P. zesz. 44/1931, str. 1506

przemysłu cukrowniczego, porozumienia, polegającego na wprowadzeniu 4 zmian prac dla robotników niewykwalifikowanych oraz zamiany pracy osób, posiadających inne, poza zajęciem w fabryce, środki utrzymania, pracą bezrobotnych żywicieli rodzin.

W ogólnej liczbie 253.555 osób, zarejestrowanych na dz. 31/X, 56.282, a więc 22% — korzystało z zasiłków „Funduszu Bezrobocia”, reszta zaś oraz bezrobotni, niezarejestrowani w P. U. P. P., podlegają akcji żywnościowej Naczelnego Komitetu. Szereg dalszych komitetów lokalnych, w ważniejszych ośrodkach przemysłowych, podjął już tę akcję, opierając ją narazie na własnych środkach. Oprócz Śląska, akcję tę podjął m. in. z dniem 1 listopada komitet krakowski, wydając w 5 kuchniach obiady dla 2.700 bezrobotnych.

Dalsze rozszerzenie oraz rozmiary akcji pomocy, prowadzone przez Naczelną Komisję, zależą od intensywności gromadzenia środków na ten cel. Naczelną Komisję otrzymał już w ostatnich dniach ze strony Rządu pierwszą wpłatę w wysokości zł 1'5 miljn. na poczet kwot, przypadających mu z tytułu podwyższenia opłat pocztowych. Postąpiła również znacznie naprzód akcja ziemniaczana, wobec sprzyjającej transportom pogody, oraz przyspieszającym akcję okólników N. K.

Przed paru dniami Naczelną Komisję sfinalizował rozmowy z przemysłem węglowym w sprawie ulg przy nabywaniu węgla, co pozwoliło mu na rozpoczęcie akcji opałowej. Przemysł węglowy zgodził się na udzielenie 20% zniżki cen węgla, zakupywanego na pomoc dla bezrobotnych, niezależnie od maksymalnego rabatu, przewidzianego przez Konwencję Węglową, tak,

że łączna ulga wynosi 31%. Komitet przewiduje zakupienie około 120 tys. t węgla. Zamówiono już 23 tys. t, które rozdysponowane zostały dla województw zachodnich i centralnych. W woj. wschodnich i wschodnio-południowych przewidywana jest pomoc opałowa w drzewie.

Według specjalnej instrukcji Nacz. Komitetu pomoc opałowa w węglu świadczona będzie wyłącznie bezrobotnym rodzinnym, samotnym zaś tylko w drodze wyjątku, indywidualnie uzasadnionego warunkami mieszkaniowymi. Podstawowe normy obliczeniowe pomocy ustalone zostały w zależności od wielkości rodziny. Dla rodziny do 3 osób norma ta wynosi zasadniczo na okres jednego miesiąca 100 kg. dla rodziny do 6 osób 153 kg. powyżej 6 osób — 165 kg. Pomoc ta świadczona będzie zasadniczo w czasie od 15/XI r. b. do 15/III 1932 r., jednak w zależności od warunków atmosferycznych okres ten w praktyce może być skrócony, ewentualnie przedłużony. Poza tem, węgiel przydzielany będzie również wojewódzkim komitetom na potrzeby dożywiania w kuchniach, według normy 2½ kg miesięcznie na 1 osobę, dożywianą w kuchniach dla bezrobotnych.

Podkreślić należy, że prace Nacz. Komitetu spotykają się naogół z dużym zrozumieniem i ofiarnością społeczeństwa, które niejednokrotnie samorzutnie zaofiarowuje swą pomoc. Akcja zbiorów pieniężnych i dobrowolnego opodatkowania się rozwija się pomyślnie. Nie brak i innych form zaofiarowywania pomocy. Np. Łódzka Izba Lekarska, w związku z apelem miejscowego komitetu, rozpoczęła akcję, zmierzającą do zorganizowania bezpłatnej pomocy lekarskiej dla bezrobotnych.

SPRAWY GOSPODARCZE W IZBACH USTAWODAWCZYCH

PRZEMÓWIENIE PANA MINISTRA L. JANTA-POLCZYŃSKIEGO W SEJMIE. — Dn. 30/X r. b. P. Minister Rolnictwa, L. Janta-Polczyński, wygłosił na Komisji Rolnej dalszy ciąg swego exposé z dn. 16 X¹⁾.

Mówiąc o ustawodawstwie rolniczem, jako o czynniku złagodzenia kryzysu, P. Minister wspomina, że w pierwszych latach po odzyskaniu niepodległości ustawodawstwo zwracało się wyraźnie przeciwko rolnictwu, podczas gdy obecnie zarządzenia antyrolnicze są cofnięte, a granica polska jest przez cła zamknięta dla dowozu rolniczych produktów z zagranicy.

Przechodząc do kwestji kredytu rolniczego, P. Minister wskazuje na działalność banków państwowych i Banku Polskiego, stwierdzając, że uruchomiły one w granicach możliwości maksimum kredytu dla rolnictwa. I tak od 1/I do 1/IX r. b. Państwowy Bank Rolny powiększył emisję listów zastawnych, kredyt meljoracyjny i pożyczki z funduszy budżetowych Państwa o sumę zł 47'9 miljn. do ogólnej sumy zł 721'5 miljn., kredyt krótkoterminowy zaś o zł 20 miljn. do ogólnej sumy zł 250 miljn. Bank Polski w r. b. uruchomił następujące kredyty dla rolnictwa: t. zw. kredyt wiosenny — zł 10 miljn., kredyt pod rejestrowy zastaw zbożowy — zł 54'2 miljn., kredyt dla P. Z. P. Z. — zł 5 miljn., kredyt rolnikom pod zastaw papierów wartościowych — zł 40 miljn. oraz na pomoc kredytową dla rolnictwa za pośrednictwem banków państwowych z państwowego funduszu kredytowego — zł 18 miljn., co daje łączną kwotę zł 127 miljn. W Banku Gospodarstwa Krajowego zadłużenie gotówkowe rolnictwa wzrosło w czasie od 1/I do 1/IX r. b. o zł 11 miljn. do ogólnej sumy zł 129'3 miljn., pożyczki zaś w listach zastawnych o zł 1'5 miljn. do

ogólnej sumy zł 58'9 miljn., poza tem Bank uruchomił nowe kredyty siewne i żniwne w sumie zł 9'7 miljn. oraz kredyty nawozowe dla Kooperacji Rolnej w sumie zł 8'5 miljn.

Uzupełnieniem powyżej przedstawionej akcji kredytowej dla rolnictwa w r. b. były uzgodnione prolongaty zaległych płatności rolniczych, w wyniku których P. B. R. skonwertował kredyty krótkoterminowe na średnioterminowe na sumę zł 132 miljn., Bank Polski sprolongował kredyty na sumę zł 38'6 miljn. i B. G. K. sprolongował kredyty na sumę zł 17'7 miljn. Oprócz tego prolongacie uległy niektóre zaległości podatków państwowych, poczyniono ułatwienia w rozkładaniu należności podatkowych na raty, przesunięto pewne terminy płatności podatków państwowych oraz zastosowano szereg ulg dla rolnictwa w podatkach samorządowych i w spłacie świadczeń socjalnych. Obniżenie oszacowania budynków wiejskich obniżyło składkę ogniową o 10%.

P. Minister wspomina o międzynarodowym banku kredytu hipotecznego dla rolnictwa, wiążąc z nim możliwości uzyskania długoterminowych kredytów dla Polski, poczem przechodzi do charakterystyki polityki gospodarczej niektórych państw zagranicznych odnośnie rolnictwa. Wobec tego, że szereg państw uzyskał przywileje preferencyjne dla wywozu swych produktów rolnych, co stwarza niebezpieczeństwo dla naszego wywozu rolniczego wskutek stosunku konkurencyjnego tych państw do nas — zdaniem Pana Ministra — wynika z tego dla Polski „konieczność rewizji stosunku swego do zasady, na której oparto dotychczas nasze traktaty handlowe”.

P. Minister przechodzi do syntetycznego ujęcia sytuacji rolnictwa polskiego, stwierdzając na wstępie,

¹⁾ P. zesz. 43/1931. str. 1480.

że nie jest ono ani beznadziejne, ani rozpaczliwe. Zadużenie rolnictwa wynosi około zł 3.850 milj., co stanowi na 1 ha użytków rolnych zł 154. W porównaniu np. z Niemcami lub Węgrami nie jest to dużo. Świadczenia publiczno-prawne nie są również zbyt przygniatające, ciężary samorządowe też nie mogą być uważane za wygórowane. Dotkliwiej dają się odczuwać dla gospodarstw w województwach zachodnich świadczenia socjalne. Wszystko to prowadzi do wniosku, że rolnictwo polskie znajduje się w ciężkim stanie naskutek niskich cen produktów rolnych, t. zn. że obok niedomagań strukturalnych odczuwa ono kryzys koniunkturalny. I w obecnych warunkach są możliwości poprawy tej sytuacji, a to przez: zmniejszenie kosztów pośrednictwa w handlu, polepszenie jakości wywożonych zagranicę produktów rolnych, rozwój ilościowy i jakościowy drobiarstwa, jajczarstwa i mleczarstwa, wzmoczenie oszczędności i racjonalizowanie gospodarki w wielu dziedzinach produkcji oraz pogłębienie rynku wewnętrznego na artykuły rolne przy równoczesnym ograniczeniu przywozu niektórych produktów, które mogą być zastąpione przez krajowe produkty rolne. Zmniejszenie się wszechświatowych zapasów zbożowych oraz zmniejszenie w r. ub. światowego obszaru zasiewu zbóż — to są dane, które pozwalają przypuszczać, że jesteśmy na dnie depresji cen zbóż i że poprawa może wkrótce nastąpić.

PROJEKTY USTAW GOSPODARCZYCH W SEJMIE. — Rząd wniósł do Sejmu dalszych 5 projektów ustaw (łącznie 133).

Wniesiona ustawa o dodatkowych kredytach na rok 1930/31 przewiduje podwyższenie wydatków zwyczajnych w grupie administracji o łączną kwotę zł 60,383,314. Kredyty te m. in. dotyczą Min. Spraw Wojskowych, gdzie budżet nie przewidywał 40% i 20% dodatku kresowego, uchwalonego przez Radę Ministrów dla funkcjonariuszów państwowych i osób wojskowych, pełniących służbę w powiecie morskim. Obejmują również i wydatki Min. Skarbu, gdzie zbyt szczupłymi okazały się sumy, przewidziane dla Straży Celnej i Straży Granicznej wskutek konieczności wypłaty dodatków na Śląsku i w powiecie morskim. Zwiększyły się ponad ramy budżetu wydatki osobowe Ministerstw: Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. oraz Rob. Publ. (centrala). Przekroczone zostały kwoty, przewidziane w części 18 budżetu — Emerytury — cywilne i wojskowe; nie wystarczające okazały się kredyty na pośmiertne, na koszty przesiedlenia emerytów i na wypłaty zaopatrzeń dla osób, szczególnie zasłużonych i innych. Wszystkie, wyszczególnione powyżej, zwiększenia wydatków nie wpłynęły na podwyższenie globalnej sumy kredytów, ustalonej przez ustawę skarbową, gdyż pokryte zostały całkowicie oszczędnościami, osiągniętymi w innych częściach budżetu.

Wskutek pożaru w salinie w Bochni zwiększono wydatk nadzwyczajne przedsiębiorstwa „Polskie Żupy Solne” o zł 175 tys., pokryte wpływami własnymi przedsiębiorstwa.

Naskutek zapłacenia przez Państwową Fabrykę Związków Azotowych w Chorzowie weksłu na sumę RM 2.120 tys., jako raty odszkodowania za przejęcie przez Skarb Państwa tej Fabryki, co uczynione zostało w zastępstwie Skarbu Państwa — ustawa przewiduje skreślenie przewidzianej dopłaty do Skarbu Państwa w sumie zł 2,5 milj.

Ustawa o dodatkowych kredytach na rok 1929/30 przewiduje zwiększenie kredytów w grupie administracji o ogólną sumę zł 32,019,582. Na kredyty te m. in. składają się wydatki osobowe Państwowego Zakładu Hygieny i Korpusu Ochrony Pogranicza, nieprzewidziane w budżecie. Dalej — wydatki osobowe

Min. Skarbu, gdzie wskutek obniżenia o 5% kredytu, obliczonego dla pełnego etatu władz i urzędów skarbowych, preliminowane kwoty okazały się nie wystarczającymi, oraz zbyt szczupłymi okazały się kwoty przewidziane na wydatki osobowe Straży Granicznej, wskutek konieczności wypłacania funkcjonariuszom dodatków na obszarze woj. śląskiego. Zwiększyły się również kwoty na odszkodowanie gmin i powiatów za wymiar i pobór podatków. Wobec uruchomienia nowych koniecznych etatów nauczycielskich — zwiększyły się wydatki personalne w Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. Nie wystarczającymi okazały się kwoty, przeznaczone na emerytury cywilne i wojskowe i koszty przesiedlenia emerytów oraz na renty inwalidzkie i pensje. Jako pokrycie tych wydatków służy nadwyżka dochodów nad wydatkami w omawianym okresie budżetowym.

Zwiększeniu uległy wydatki w grupie przedsiębiorstw o ogólną sumę zł 3,030,146. Złożyły się na to: zwiększenie wydatków w zdrojowiskach państwowych w Busku, Krynicy, Ciecchocinku. Zwiększeniu również uległy wydatki Państwowych Zakładów Graficznych oraz przedsiębiorstwa „Państwowe Żupy Solne”. Wszystkie omówione zwiększone wydatki w dziale B budżetu zostały pokryte własnymi wpływami lub środkami.

Skreślona została wpłata do Skarbu Państwa przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w kwocie zł 68,374,300, a to wskutek tego, że P. K. P. nie otrzymały z Państwowego Funduszu Kredytowego przewidzianej w planie finansowo-gospodarczym P. K. P. kwoty zł 50 milju., jak również wskutek tego, że katastrofalne opady atmosferyczne na początku 1929 r. spowodowały zmniejszenie wpływów P. K. P. o zł 45 milju., a zwiększenie wydatków o przeszło zł 25 milju. Wskutek tego stało się konieczne pozostawienie kwoty zł 68,374,300 P. K. P. na zasilenie kapitałów obrotowych. Ustawa o dodatkowych kredytach skreśla sumę zł 25 milju., przewidzianą w budżecie, jako wpłatę do Skarbu przedsiębiorstwa Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie — a to wskutek pokrycia przez Fabrykę z własnych wpływów weksla w kwocie KM 2.400 tys. tytułem kolejnej raty za przejęcie Fabryki na rzecz Państwa, w czym Fabryka wyręczyła Skarb Państwa.

Zmniejsza się o zł 15 milju. wpłata do Skarbu Monopolu Tytoniowego, przewidzianą w budżecie w kwocie zł 405 milju. Wywołane to zostało zmniejszeniem się dochodów Monopolu wskutek przesunięcia się konsumpcji wyrobów monopolowych na gatunki niższe, na których zysk Monopolu jest mniejszy.

Dn. 31/X r. b. Rząd wniósł do Sejmu projekt ustawy Skarbowej na okres od 1/IV 1932 r. do 31/III 1933 r., wraz z preliminarzem budżetowym. Preliminarz przewiduje wydatki w łącznej sumie zł 2,452,383,400, dochody w wysokości zł 2,375,015,800. Niedobór w kwocie zł 77,367,600 ma przewidziane pokrycie z rezerw skarbowych.

Stosownie do postanowień art. 8 ustawy z dn. 31/VII 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych — Minister Skarbu przedłożył Sejmowi do zatwierdzenia rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 21 października 1931 r. w sprawie ceł wywozowych.

SPRAWY GOSPODARCZE NA PLENUM SEJMU. —

Dn. 4 b. m. na posiedzeniu Sejmu przyjęto w II i III czytaniu projekt ustawy w sprawie zmiany państwowych pól górniczych na pola górnicze, stanowiące własność prywatną. Projekt ustawy o zasilaniu funduszy izb rzemieślniczych przyjęto z małymi poprawkami, dotyczącymi zasięgnięcia przez Rząd opinii izb przy wydawaniu przepisów, ustalających podstawy niedoboru izb, tok odwołania od wymiaru i termin zapłaty kwot, należnych od poszczególnych samoistnych rzemieślników, jakoteż przekazywania przez władze skarbowe kwot, należnych izmom rzemieślniczemu po upływie każdego miesiąca kalendarzowego. Ustawę przyjęto w II i III czytaniu. Również w II i III czytaniu

przyjęto bez zmian w brzmieniu rządowym następujące projekty ustaw: o opłatach sądowych, w sprawie rejestrowego zastawu rolniczego i 7 projektów ustaw o sprzedaży i zamianie gruntów państwowych. Z drobnymi zmianami w II i III czytaniu przyjęto: projekt ustawy o publicznym posługiwaniu się odznakami, uzyskanymi zagranicą na wystawach gospodarczych oraz projekt ustawy w sprawie zwolnienia od cła przywozowego i opłat manipulacyjnych sprzętu, służącego dla potrzeb armji.

Ogólnie przez 3 czytania na plenum przeszły dotychczas 34 rządowe projekty ustaw, które następnie odesłano do Senatu.

Na posiedzeniu Sejmu dn. 4 b. m. przez I czytanie przeszły następujące gospodarcze projekty ustaw: o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznymi oraz w sprawie zmiany ustawy z dn. 15/XII 1925 r. o mierniczych przysięgłych

PRACE KOMISYJ SEJMU. — Dn. 28/X odbyło się posiedzenie Komisji Opieki Społecznej i Lwalskiej, na którym referat ustawy o Funduszu Kulturalno-Opiekuńczym dla robotników objęła pos. H. Jaroszewiczowa.

Dn. 28/X odbyło się również posiedzenie Komisji Przemysłowo-Handlowej, na którym przyjęto w II i III czytaniu z małymi poprawkami projekt ustawy, zapewniającej izbowi rzemieślniczemu pokrycie niedoborów budżetowych przez rozłożenie tych niedoborów na rzemieślników. Również w II i III czytaniu przyjęła Komisja projekt ustawy w sprawie zamiany państwo-

wych pól górniczych na pola, stanowiące własność prywatną. Zamiana ta zapewnia zarówno Skarbowi Państwa, jak i Spółce „Górnośląskie Zjednoczone Huty Królewska i Laura” scalenie terenów górniczych, prz. czem transakcja ta oddaje Państwu teren o większej powierzchni, niż odstąpione. Podobnie przyjęto projekt ustawy o posługiwaniu się odznakami, uzyskanymi zagranicą na wystawach gospodarczych. Ustawa ma na celu wyeliminowanie nadużyć i uniknięcie wprowadzania opinji w błąd co do charakteru i istoty uzyskanych odznaczeń.

Dn. 29/X odbyło się posiedzenie Komisji Skarbowej, na którym przyjęto w III czytaniu projekt ustawy o zwolnieniu od cła przywozowego sprzętu, służącego dla potrzeb armji. Poza tem w II czytaniu z szeregiem poprawek przyjęto projekt ustawy o opłatach od publicznych zabaw i widowisk na rzecz Czerwonego Krzyża. Oprócz tego Komisja przyjęła szereg projektów o sprzedaży, zbyciu lub zamianie państwowych gruntów i nieruchomości miejskich.

Tegoż dnia na posiedzeniu Komisji Prawniczej przyjęto z poprawkami w II czytaniu projekt ustawy, zmieniający ustawę o ochronie lokatorów, odrzucając wniosek Z. P. r. S. o obniżeniu do 50% komornego w domach czynszowych jako niesłusznie uprzywilejowujący pewną kategorię lokatorów. Projekt o zmianie ustawy o ochronie lokatorów został przyjęty w III czytaniu na posiedzeniu Komisji w dn. 30 X.

Dn. 30 X odbyło się posiedzenie Komisji Reform Rolnych, na którym przyjęto z licznymi poprawkami w II czytaniu projekt ustawy w sprawie zmian w zakresie działania Min. Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich.

GÓRNICCTWO I PRZEMYSŁ GÓRNICCTWO WĘGLOWE

PRZEMYSŁ WĘGLOWY W LIPCU 1931 R — Wydobycie węgla kamiennego w lipcu 1931 r. w porównaniu z czerwcem 1931 r. oraz lipcem 1930 r. przedstawiało się następująco:

W stosunku:

Rejony	do czerwca 1931		do lipca 1930	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 273.833	12'66	+ 147.796	6'46
Dąbrowski	+ 124.131	25'89	- 46.922	8'71
Krakowski	+ 23.901	15'89	+ 27.202	18'49
Ogółem: +	421.865	15'20	+ 221.920	7'44

Stosunkowo dość znaczny wzrost wydobycia w miesiącu sprawozdawczym w porównaniu z czerwcem został wywołan zwiększeniem zapotrzebowaniem węgla zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach zagranicznych. Przeciętne dzienne wydobycie w lipcu wzrosło i wynosiło 118.406 t wobec 115.629 t w czerwcu.

Zapasy węgla na zwalach kopalniowych wzrosły o 93 674 t i wynosiły w końcu miesiąca 2.178 984 t.

Wydobycie węgla kamiennego w lipcu 1931 r.

Ta lica I

Rejony węglowe	Lipiec 1931		Styczeń — lipiec		
	tonny	1913=100	1 9 3 1	1 9 3 0	tonny
Śląski	2,436.901	90'87	15.851.775	81'44	15.695.942
przec. dzienna	90.256	83'58	91.102	84'36	89.691
Dąbrowski	585.723	103'07	3.773.468	94'07	3.670.884
przec. dzienna	21.693	93'84	21.687	93'82	20.976
Krakowski	174.347	106'16	1.167.777	11'58	1.120.968
przec. dzienna	6.477	97'64	6.711	101'48	6.106
Ogółem:	3.196.971	93'6	20.793.020	86'8	20.487.794
przec. dzienna	118.406	85'97	119.500	86'77	117.073

Obrót węgla kamiennego, koksu, brykietów i węgla brunatnego — w lipcu 1931 r.

Tablica II

(w tonnach)

REJONY WĘGLOWE	Pozostałość z poprzed. miesiąca	Wydobycie (produkcja)	Do dyspozycji ¹⁾	R O Z C H O D							Pozostałość na zwalach na następ. miesiąc
				Z B Y T			Z U Z Y C I E			Ogółem	
				W kraju	Zagranicę	Razem	Na cele kopalni	Deputaty	Razem		
W ę g i e l k a m i e n n y											
Śląski	1.420.723	2.436.901	3.859.637	1.096.741	1.076.602	2.173.343	147.879	32.767	180.646	2.353.989	1.503.618
Dąbrowski	597.385	585.723	1.182.000	317.072	188.537	505.609	54.597	10.601	65.198	570.807	611.93
Krakowski	67.202	174.347	240.127	149.438	1.405	150.843	23.595	3.546	27.141	177.984	62.143
Ogółem:	2.085.310	3.196.971	5.281.764	1.563.251	1.266.544	2.829.795	226.071	46.914	229.55	3.102.780	2.178.984
K o k s											
Śląski	254.857	109.012	363.704	82.958	32.083	115.041	84	—	84	115.125	218.579
B r y k i e t y											
Śląski	5.330	23.274	28.604	23.549	470	24.019	46	—	46	24.065	4.335
W ę g i e l b r u n a t n y											
Zawiercki	144	3.014	3.140	2.635	—	2.635	291	103	394	3.029	111

¹⁾ Liczba poprawiona. ²⁾ Z uwzględnieniem przypisów i skreśleń przy sprawdzaniu zapasów oraz obrotu między kopalniami.

Wzrost zbytu krajowego i eksportu w lipcu w stosunku do czerwca ilustruje poniższe zestawienie:

Rejony	Zbyt w kraju		Eksport	
	tonn	%	tonn	%
Śląski	+ 223.343	25 57	+ 42.990	4 16
Dąbrowski	+ 56.928	21 88	+ 41.441	28 17
Krakowski	+ 16.8 8	1 69	+ 25	1 81
Ogółem: +	297.099	23 46	+ 84.456	7 14

Wzrost zbytu na rynku wewnętrznym został spowodowany głównie zwiększonym zapotrzebowaniem na węgiel opałowy, a w mniejszym stopniu na gatunki przemysłowe. Również wzrosły dostawy węgla dla kolei.

Zbyt węgla kamiennego — w lipcu 1931 r. (według odbiorców)

Tablica III

Rodzaj odbiorców	Lipiec 1931	Styczeń — lipiec			
		1931		1930	
	tonn	tonn	%	tonn	%
I.—Przemysł					
Metalurgiczny:					
żelazny	94.142	726.458	7 14	808.901	7 81
innych metali	50.609	437.523	4 30	535.831	5 17
Koksownie	122.643	1.042.266	10 24	1.306.246	12 61
Brykociarnie	55.119	181.163	1 78	114.104	1 10
Gazownie	25.032	174.777	1 72	158.452	1 53
Górnicy (kopalnie rud i kopalnie nie mające węgla własnego) ¹⁾	3.542	47.781	0 47	79.637	0 77
Naftowy	10.020	63.889	0 63	74.978	0 72
Solny	8.305	63.718	0 63	69.801	0 67
Cementowy, ceramiczny oraz cegielnie i wapienniki	104.581	389.746	3 83	500.907	4 83
Obróbca (metalowy i inny)	11.792	71.716	0 70	98.272	0 95
Chemiczny	23.069	216.897	2 13	278.010	2 68
Garbarski i przetworów zwierzęcych	1.753	14.364	0 14	13.100	0 13
Rolniczy (przetwórczy rolny, browary, młyny i gorzelnie)	68.322	447.546	4 40	411.978	3 98
Cukrowniczy	72.996	232.565	2 28	232.210	2 24
Papierniczy	24.824	165.363	1 62	184.824	1 78
Włókienniczy	60.157	402.554	3 95	303.233	2 93
Inne gałęzie	132.914	944.790	9 28	1.027.609	9 92
Razem przemysł ¹⁾ :	869.820	5.623.116	55 24	6.198.093	59 82
II.—Inni odbiorcy					
Koleje żelazne	304.362	1.853.900	18 21	2.041.243	19 70
Żegluga	1.805	6.120	0 06	7.413	0 07
Instytucje miejskie (elektrownie, tramwaje, wodociągi i inne prócz gazowni)	36.765	250.603	2 46	226.961	2 19
Wojskowość	38.087	149.025	1 47	157.874	1 52
Instytucje państw.	12.096	63.373	0 62	52.302	0 51
Opał domowy ²⁾	139.703	1.069.939	10 51	827.236	7 99
Pośrednicy	160.613	1.163.947	11 43	849.319	8 20
Razem inni odbiorcy ²⁾ :	693.431	4.556.907	44 76	4.162.348	40 18
Ogółem w kraju:	1.563.251	10.180.023	100 00	10.360.441	100 00

¹⁾ Bez zużycia na cele techniczne kopalni

²⁾ Bez zużycia na deputaty.

Zwiększyły się również wysyłki węgla zagranicę, chociaż natężenie eksportu, t. j. przeciętna dzienna wysyłka, nieznacznie spadła, co pozostaje w związku z większą o 3 liczbą dni roboczych w lipcu w porównaniu z czerwcem. Ogółem wzrost eksportu w lipcu w porównaniu z czerwcem wynosi 7 14%.

Liczbę czynnych kopalń węgla kamiennego ilustruje następujące zestawienie:

Rejony	Czerwiec 1931	Lipiec:	
		1930	1931
Śląski	48	52	49
Dąbrowski:			
głębokie	18	20	18
płytkie	9 27	12 32	8 26
Krakowski	8	8	8
Ogółem:	83	92	83

Eksport węgla kamiennego — w lipcu 1931 r.

Tablica IV

KRAJE	Lipiec 1931	Styczeń — lipiec			
		1931		1930	
	tonn	tonn	%	tonn	%
I.—Rynki konwencyjne	253.458	1.640.865	21 12	1.669.309	24 72
Austria	139.457	961.658	12 38	1.012.557	15 00
Węgry	46.371	200.677	2 58	194.715	2 88
Czechosłowacja	64.132	441.903	5 69	410.696	6 08
Niemcy	528	1.168	0 02	1.218	0 02
Jugosławia	2.970	34.859	0 45	50.063	0 74
II.—Rynki północne	635.089	3.785.683	48 73	3.487.495	51 65
Szwecja	316.910	1.652.895	21 28	1.585.549	23 48
Norwegia	63.759	449.244	5 78	343.138	5 08
Dania	130.898	1.004.768	12 93	868.843	12 87
Finlandja	61.392	271.431	3 49	208.252	3 08
Łotwa	42.428	233.431	3 1	374.318	5 54
Litwa	5.655	52.092	0 67	45.036	0 67
Estonia	1.205	25.838	0 33	4.881	0 07
Kajpęda	4.147	26.457	0 34	9.236	0 14
Z. S. R. R.	5.745	55.394	0 71	24.227	0 36
Islandja	2.950	14.133	0 18	24.015	0 36
III.—Inne rynki europejskie	258.155	1.618.527	20 84	892.875	13 22
Francja	131.908	760.481	9 79	447.859	6 63
Włochy	73.993	531.421	6 84	266.884	3 95
Rumunia	2.680	24.245	0 31	40.681	0 60
Szwajcaria	10.673	73.752	0 95	73.566	1 09
Holandja	14.625	74.669	0 94	28.358	0 42
Belgia	24.276	125.931	1 62	33.274	0 49
Hiszpania	—	29.978	0 39	2.255	0 04
Portugalja	—	50	—	—	—
IV.—Rynki pozaeuropejskie	13.603	70.425	0 91	18.987	0 28
Egipt	—	7.975	0 10	—	—
Algier	3.510	44.322	0 57	9.630	0 14
Brazylja	7.513	13.128	0 17	9.357	0 14
Turcja Azjatycka	2.180	5.000	0 07	—	—
V.—W. M. Gdańsk	30.800	157.623	2 03	137.892	2 04
VI.—Węgiel okrętowy	75.439	494.752	6 37	545.822	8 09
Ogółem:	1.266.544	7.767.875	100 00	6.752.380	100 00

Z powodu większej liczby dni pracy (o 3) w lipcu w porównaniu z czerwcem liczba dniówek odrobionych wzrosła o 266.655, czyli o 12 69%, i wynosiła 2.368.533¹⁾). Z tej liczby ilość dniówek

¹⁾ Szczegółowe dane, dotyczące stanu zatrudnienia, wydajności pracy i zarobków robotniczych, publikuje kwartalnik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej „Praca i Opieka Społeczna”.

zwykłych odrobionych wynosiła 2,291.942, t. j. wzrosła o 281.062, czyli o 13,98%, nadliczbowych — 76.596, t. j. liczba ich spadła o 14.407, czyli o 15,83%. Liczba dniówek opuszczonych w lipcu wzrosła o 37.378, czyli o 6,98%, i wynosiła 573.102; do ich wzrostu przyczynił się wzrost dniówek, straconych z przyczyn niezależnych od robotnika (t. zw. świętówek), których liczba w miesiącu sprawozdawczym wzrosła o 21.085, czyli o 6,66%. Liczba robotników przeciętnie zatrudnionych wzrosła o 4, wynosząc 106.112. Na jednego przeciętnie zatrudnionego robotnika w lipcu przypada dniówek zwykłych odrobionych 21,60 wobec 18,95 w czerwcu, dniówek nadliczbowych 0,72 wobec 0,86 i dniówek opuszczonych 5,40 wobec 5,05 w poprzednim miesiącu.

Przeciętne wydobycie węgla na jedną robotniko-dniówkę wynosiło w lipcu w rejonach: śląskim 1.483 kg, dąbrowskim 1.039 kg i krakowskim 1.078 kg, przeciętnie dla całego Państwa 1.350 kg, t. j. w stosunku do czerwca wzrosło o 30 kg.

Przeciętne całkowite zarobki robotnicze w kopalniach węgla kamiennego na jedną dniówkę opłaconą uległy bardzo nieznacznym wahaniom: w rej. śląskim pozostały bez zmiany, wynosząc zł 10,52, w rej. dąbrowskim wynosiły zł 9,02 wobec zł 9,05 w czerwcu i w rej. krakowskim zł 8,22 wobec zł 8,25 w poprzednim miesiącu.

Przeciętny miesięczny dochód dorosłego mężczyzny z powodu większej ilości dni pracy wzrósł w lipcu w porównaniu z czerwcem i wynosił w rej. śląskim zł 248,94, w rej. dąbrowskim zł 208,14 i w rej. krakowskim zł 181,34.

PRZEMYSŁ NAFTOWY

SYTUACJA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO WE WRZEŚNIU 1931 R. — Wydobycie ropy we wrześniu r. b. wynosiło 5.159 cyst., a mianowicie: w okręgu jasielskim 800 cyst., drohobyckim 3.976 cyst. i stanisławowskim 383 cyst. Z tych ilości na ropę marki podstawowej przypadało 3.174 cyst. i na marki specjalne 1.183 cyst. Cena ropy brutto marki podstawowej, zakupywanej przez „Polmin”, wynosiła loco zbiorniki zł 1.604 za cysternę.

Produkcja gazowa utrzymała się na poziomie niezmiennym, wynosząc ok. 800 m³ na minutę. Za 1.000 m³ gazu płacono w Borystawiu zł 47,4.

Wytworczość produktów naftowych osiągnęła 4.940 cyst.: benzyny 910, nafty 1.434, oleju gazowego 952, olejów smarowych 616, parafiny 282 i innych 746 cyst.

Wysyłka krajowa z rafinerji stanowiła 3.510 cyst.: benzyny 800, nafty 1.385, oleju gazowego 538, olejów smarowych 470, parafiny 90 i innych 227 cyst.

Zagranicę wysłano (cystern): benzyny 623, nafty 229, oleju gazowego 371, olejów smarowych 157, parafiny 186 i innych 156 — razem 1.722.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

EKSPORT WŁÓKIENICTWA ŁÓDZKIEGO W PAŹDZIERNIKU 1931 R. — Według danych Związku Eksportowego Polskiego Przemysłu Włókienniczego wywóz towarów włókienniczych z Łodzi w październiku przedstawiał się następująco:

Wywieziono towarów bawełnianych białych 5.657 kg wartości zł 73.497, towarów kolorowych 122.284 kg za zł 844.901, towarów półwełnianych 6.169 kg za zł 56.791, wełnianych 209.774 kg za zł 1.956.290, stożków do kapeluszy 402 kg za zł 14.229, odzieży 399.495 kg za zł 4.028.791, przędzy bawełnianej kolorowej 3.375 kg za zł 9.399, przędzy wełnianej 30.899 kg za zł 421.463.

Ogółem wywieziono w październiku z Łodzi towarów włókienniczych 798.749 kg wartości zł 7,534.305. Oznacza to dalszy wzrost wywozu włókienniczego, którego wartość we wrześniu r. b. wynosiła zł 7,225.107, a w październiku r. ub. zł 4,088.300.

Ekspert ten kierował się do następujących krajów (w tys. zł): Anglja 5,373, Holandia i Belgja 442, Szwecja i Norwegja 49, Danja 285, Daleki Wschód 300, Bliski Wschód 298, Rumunja 296, państwa bałtyckie 154, Francja 94, Afryka 80, Ameryka 61, Austria, Węgry i Jugosławja 53, Indie 22, Niemcy 5, różne kraje 21.

W wywozie włókienniczym w październiku notujemy dalszy wzrost eksportu odzieży, który w ogólnym wywozie we wrześniu stanowił 40% całości, a w październiku już 55%. W porównaniu z wrześniem eksport odzieży wzrósł o przeszło zł 1¼ miljn. Błędne byłoby przytem twierdzenie, że wzrost wywozu spowodowany został wyłącznie przez rozwój wywozokonfekcji, gdyż jednocześnie wzrasta eksport tkanin półwełnianych, a wywóz tkanin wełnianych utrzymuje się na dość stałym poziomie. Spadek waluty angielskiej nie wpłynął ujemnie na eksport do Anglji, gdyż równocześnie działa w kierunku odwrotnym możliwość wprowadzenia cel, która działa podsycająco na import do Anglji. W obawie przed tą ewentualnością odbiorcy angielscy udzielili eksporterom łódzkim bonifikat z tytułu strat kursowych na starych kontraktach. Bonifikaty te przy gotowej odzieży dochodzą do 15%, przy tkaninach do 10%. Na podkreślenie zasługuje inicjatywa eksporterów łódzkich, którzy szybko dostosowali się do nowych warunków, wytworzonych przez spadek funta. Tak więc obserwujemy w eksporcie włókienniczym Łodzi ciekawe przesunięcia na rynkach odbiorczych, gdzie zamiast Z. S. R. i Kumanji, jako główny odbiorca wysuwa się Anglja, oraz w strukturze tego wywozu, w którym tkaniny wełniane i odzież wyparły wyroby bawełniane.

ROLNICTWO

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA ROLNICTWA

KONFERENCJA KOMITETU BADAŃ EKONOMICZNYCH BLOKU PAŃSTW ROLNICZYCH. — W dn. 28 i 29 ub. m. obradował w Genewie Komitet Badań Ekonomicznych Bloku Agrarnego państw Centralnej i Wschodniej Europy. Było to czwarte zebranie Komitetu, który odbył poprzednie swe posiedzenia w lutym r. b. w Bukareszcie, w kwietniu r. b. w Belgradzie i w czerwcu r. b. w Genewie.

Porządek dzienny ostatniego zebrania obejmował:

a) sprawę preferencyj oraz udogodnień wywozowych dla produktów rolniczych, innych niż zboża;

b) projekt Międzynarodowego Instytutu Rolnictwa w Rzymie powołania do życia banku międzynarodowego dla krótkoterminowego kredytu rolniczego;

c) omówienie odpowiedzi członków Bloku Agrarnego na memoriał podkomitetu ekspertów ekonomicznych, wyłonionego przez Komisję Studiów nad Unją Europejską;

d) zbadanie projektu paktu o nieagresji ekonomicznej, złożonego przez delegację sowiecką Komisji Studiów nad Unją Europejską;

e) ustalenie terminu oraz porządku obrad tegorocznego zjazdu Ministrów Rolnictwa względnie Przemysłu i Handlu państw,

wchodzących w skład Bloku Agrarnego, w myśl art. 1 regulaminu Bloku.

Posiedzenie zajął reprezentant Jugosławji Dr. Stojkovitch, jako urzędujący prezes Komitetu, w obecności delegatów Bułgarji, Czechosłowacji, Łotwy, Węgier, Rumunji i Polski. Estonja wysłała, wskutek choroby swego delegata, tylko obserwatora. Na przewodniczącego wybrano jednogłośnie delegata Rządu R. P. Dyr. Dr. A. Rose.

Projekt rozszerzenia preferencyj celnych oraz stosowania udogodnień wywozowych również i dla produktów rolnych, innych niż zboża, został uznany przez Komitet za chwilowo niewłaściwy; delegacje stwierdziły, że wobec braku doświadczenia z preferencjami zbożowymi, nie zaleca się w tej chwili robienia nowych prób w tym kierunku, nie także przyczyniły się mogły do skomplikowania obecnej sytuacji. Natomiast zwrócono w odnośnej rezolucji raz jeszcze uwagę na znaczenie, jakie przedstawia dla wywozu produktów rolnych i hodowlanych należyte stosowanie przepisów weterynaryjnych oraz przepisów, dotyczących ochrony roślin.

Zamiar Międzynarodowego Instytutu Rolnictwa w Rzymie utworzenia banku dla krótkoterminowego kredytu rolniczego

był raz już tematem dyskusji pomiędzy reprezentantami Bloku Agrarnego. Z okazji, mianowicie, pierwszego zjazdu informacyjnego na ten temat, zwołanego przez Instytut do Rzymu w sierpniu r. b., doszło do uzgodnienia stanowiska delegatów rządów państw, wchodzących w skład Bloku; dzięki temu porozumieniu było możliwe wspólne wystąpienie delegacji Bloku i przeprowadzenie odnośnych zmian w przedłożonym przez Instytut projekcie statutu nowego banku. Ponieważ od tego czasu prace te nie zostały jeszcze posunięte naprzód, więc ograniczono się tym razem w Genewie do stwierdzenia konieczności dalszej uzgodnionej akcji, skoro tylko Instytut przystąpi do pracy organizacyjnej w tej sprawie.

Na specjalną uwagę zasługuje uchwała Komitetu, dotycząca memoriału ekspertów ekonomicznych. Uznano materiały ten za cenny przyczynek do wyjaśnienia trudnej sytuacji gospodarczej, w jakiej znajduje się Europa, i postanowiono przeprowadzić wymianę zdań na ten temat z okazji zaprojektowanego zjazdu Ministrów Rolnictwa państw Bloku, jaki ma mieć miejsce dn. 7/XII r. b. w Sofji. Za podstawę do dyskusji nad memoriałem ma służyć referat delegata Polski do Komitetu, Dr. A. Rose, który zaprojektuje tezy, które winien wysunąć Blok państw rolniczych podczas dyskusji, i poczynić, podejmowanych na terenie międzynarodowym w celu opanowania przesilenia gospodarczego.

Przechodząc do następnego punktu porządku obrad, t. j. do

sprawy projektu paktu o nieagresji gospodarczej, Komitet ograniczył się do stwierdzenia, że należy i w tym wypadku dążyć do uzgodnienia stanowiska delegatów państw blokowych w czasie konferencji, zwołanej na ten temat dn. 2 b. m. przez Komisję Studiów nad Unją Europejską.

Wreszcie ustalono na zebraniu Komitetu Badań szczegóły projektowanego zjazdu kierowników polityki gospodarczej państw rolniczych, o czym wspomniano już powyżej. Jak wiadomo, powzięła Konferencja warszawska z 1930 r. m. in. również rezolucję zwoływania przynajmniej raz do roku „konferencji kierowników polityki gospodarczej” państw rolniczych Centralnej i Wschodniej Europy. Postanowiono też wówczas już, że następny zjazd ten winien się odbyć w jesieni r. b. Na jednej z następnych konferencji Komitetu Badań ustalono projekt tekstu regulaminu dla tych zjazdów. Korzystając obecnie z propozycji Rządu bułgarskiego, by zwołać tegoroczny zjazd do Sofji, zaproponował Komitet Badań odbycie tej konferencji w dn. 7/XII r. b. Ustalono również porządek obrad, który zawiera, oprócz omawianego już poprzednio punktu, referat sprawozdawczy o działalności Bloku od Konferencji Warszawskiej do Konferencji w Sofji (referent delegat Jugosławji, Dyr. Pilja), oraz referat organizacyjny, obejmujący sprawy, dotyczące statutu stałego Komitetu Badań Państw Rolniczych, regulaminu zjazdów Ministrów i t. p. (referent delegat Bułgarji).

2.

H A N D E L

HANDEL WEWNĘTRZNY

RUCH CEN WE WRZEŚNIU 1931 R. — Obroty handlowe we wrześniu wykazały sezonowe ożywienie, lecz w rozmiarach mniejszych, niż przewidywano, i znacznie mniejszych od zeszłorocznych. Ożywienie ujawniło się zwłaszcza w dziale włókienniczym, spożywczo-kolonjalnym, chemicznym. W handlu detalicznym dość znaczny wzrost obrotów wykazały produkty spożywcze, odzież oraz artykuły monopolowe.

Hamująco na obroty wpływała w dalszym ciągu sytuacja rynku pieniężnego, wykazująca jeszcze pogłębienie ciasnoty oraz wyraźne znamiona deflacji. Wyplacalność uległa pogorszeniu.

Siła nabywcza ludności wiejskiej we wrześniu uległa raczej osłabieniu — wobec pogorszenia się jej sytuacji finansowej. Mimo bowiem tego że ceny zbóż kształtowały się względnie pomyślnie, sytuacja zbytu hodowlanego wybitnie pogorszyła się, a ponadto ciążyły na rolnictwie większe płatności (podatkowe, kredytowe),

przy większym również zapotrzebowaniu gotówki na wydatki bieżące.

Ze strony ludności miejskiej nastąpiło też osłabienie zapotrzebowania wobec niskiego ruchu zarobków, częściowo tylko łagodzonego niżką kosztów utrzymania.

Zagraniczne rynki zbytu dzięki pogłębieniu się kryzysu światowego, a zwłaszcza dzięki perturbacjom na rynkach pieniężnych oraz polityce protekcyjnej państw — nie wykazały bynajmniej poprawy chłonności, choć eksport we wrześniu poważnie wzrósł.

Ceny wykazały we wrześniu (w dużym stopniu w wyniku procesów deflacyjnych) spadek. Ceny hurtowe obniżyły się głównie — jak i w poprzednich miesiącach — wskutek niżki cen artykułów rolnych, choć jednocześnie nastąpił i dalszy wyraźny spadek cen artykułów przemysłowych. W ruchu cen detalicznych ruch niżkowy cen artykułów przemysłowych odegrał poważniejszą rolę, choć i tu artykuły rolne wykazały silniejszy spadek cen.

Ruch wskaźników cen hurtowych — ogólnych i poszczególnych grup towarowych — ilustruje następujące zestawienie:

	Wskaźnik ogólny	Artykuły rolne	W t e m:			W t e m:					
			prod. spożywcze: roślinne	spożywcze zwierzęce	Artykuły przemysł.	drzewo	artykuły włókienn.	węgiel	metale	różne	Artykuły kolonialne
W s k a ź n i k											
1927 = 100											
IX 1930	79.6	65.5	57.1	79.6	91.8	96.7	77.4	121.0	89.6	100.0	89.2
I 1931	71.6	56.9	51.5	66.2	84.1	81.8	65.5	121.0	84.5	96.6	90.6
II "	72.1	58.2	52.6	67.7	83.9	80.4	66.8	121.0	85.5	93.1	90.2
III "	72.5	59.8	57.1	64.8	83.4	76.9	68.4	121.0	83.7	92.3	84.1
IV "	74.1	64.5	70.3	58.5	82.1	74.1	66.1	121.0	82.4	93.2	82.1
V "	74.8	66.8	73.1	60.1	81.3	78.8	63.3	121.0	80.9	93.4	81.5
VI "	73.2	63.8	68.1	59.3	80.8	76.9	62.2	121.0	82.2	92.4	81.4
VII "	70.4	58.8	56.0	63.6	80.2	75.0	61.0	121.0	82.7	91.9	81.4
VIII "	69.1	58.3	54.8	64.2	78.0	72.5	58.0	121.0	82.1	89.2	81.4
IX "	67.4	56.2	53.3	61.3	77.1	71.4	56.5	121.0	81.2	89.1	76.3

Ceny artykułów rolnych we wrześniu zniżkowały znacznie silniej niż w sierpniu (o 3.6% wobec 0.8%).

Decydującym był tu spadek cen produktów zwierzęcych, które obniżyły się o 4.5%, gdy w sierpniu nawet nieco wzrosły (o 0.9%). Obniżyły się zwłaszcza — w związku z niekorzystną sytuacją na rynkach eksportowych oraz nieurodzajem pasz — ceny trzody drzewnej, a także niektórych gatunków bydła. Ceny jaj wykazały zwykłą — stosunkowo nieznaną jak na normalną tendencję w tym czasie. Ceny masła — po pewnych wahaniach — pozostały prawie bez zmiany.

Grupa roślinnych produktów spożywczych

(krajowych) wykazała zniżkę cen o 2.8%, przyczem zniżkowały głównie ceny przetworów zbożowych, ze zbóż zaś — zwykowały ceny jęczmienia i owsa, żyto wykazywało wahania ceny z tendencją zwykowaną, pszenica nieco obniżyła się w cenie.

Ceny artykułów przemysłowych wykazały we wrześniu spadek o 1.2%, przyczem główną rolę odegrał tu spadek cen surowców i półfabrykatów.

W grupie drzewnej spadek zbytu w kraju i pogorszenie się sytuacji eksportu (głównie do Francji) wywołały zniżkę cen; wskaźnik cen tej grupy obniżył się o 1.5%.

W grupie włókienniczej zniżkowały ceny surowca —

w związku ze spadkiem kursu funta (w październiku ceny te naogół powróciły do poprzedniego poziomu); poza tem obniżyły się ceny niektórych tkanin bawełnianych, przyczem przy sprzedaży wyrobów gotowych dawano dość znaczne rabaty od cen cennikowych; wskaźnik cen tej grupy obniżył się o 2,6%.
Ceny węgla — przy większym zbyciu — pozostały niezmiennione.

To samo dotyczy w grupie metali cen żelaza, natomiast ceny cynku, ołowiu i cyny — po pewnych wahaniach — nieznacznie spadły; ogólny wskaźnik grupy wykazuje zniżkę o 1,1%.
W grupie „różnych” artykułów przemysłowych, której ogólny wskaźnik cen obniżył się zaledwie o 0,1%, spadek cen wykazały (mimo lekkiego ożywienia w garbarstwie) niektóre gatunki skór surowych i gotowych, wzrost zaś — ceny terpentyny.

Ceny kolonialnych produktów spożywczych obniżyły się silnie, bo o 6,3% — naskutek spadku cen kawy i herbaty.

Ruch cen w ciągu roku — od września 1930 r. do września 1931 r. — wykazał zniżkę ogólnego poziomu cen o 15,3%, przyczem ceny artykułów rolnych obniżyły się o 14,2%, a ceny artykułów przemysłowych o 16,0%, czyli że rozpiętość między cenami artykułów rolnych i przemysłowych nieco zmalała. Jeżeli weźmiemy pod uwagę poszczególne grupy towarów, widzimy, że wśród artykułów przemysłowych ceny węgla pozostały niezmiennione, ceny metali obniżyły się tylko o 9,4%, ceny „różnych” o 10,9%, natomiast ceny drzewa aż o 26,2%, a ceny materiałów włókienniczych — o 27,0%.
Widzimy więc wielką rozbieżność w ruchu cen przemysłowych. Z artykułów rolnych — produkty roślinne wykazały w ciągu roku zniżkę cen o 6,6%, a ceny produktów zwierzęcych zniżką silniejszą — o 13,0%.

Ceny detaliczne, zniżkujące od czerwca, we wrześniu obniżyły się o 3,4%.

Ruch wskaźników cen detalicznych (w Warszawie) przedstawia się następująco:

	Wskaźnik cen (1927 = 100)		
	VIII 1931	IX 1931	IX 1930
Wskaźnik ogólny	87,2	84,2	99,7
Artykuły rolne	76,8	73,7	89,0
„ przemysł.	97,2	94,3	111,1
Żywność	78,6	75,6	90,1

Jak widzimy, zniżka cen detalicznych była wynikiem zniżkowego ruchu cen żywności oraz szeregu fabrykatów. W grupie artykułów żywnościowych zniżkowały ceny: wędlin, masła, mąki, kaszy, mięsa i t. p., zwiększały zaś ceny: mleka, jaj i t. p.

Wrześniowy poziom cen detalicznych był o 15,8% niższy od przeciętnego poziomu tych cen w 1927 r., gdy poziom cen hurtowych obniżył się o 32,6%, a więc rozpiętość cen w burcie i detau w porównaniu ze stanem w 1927 r. znacznie się wzmogła.

Ruch cen detalicznych w ciągu roku, t. j. od września 1930 r. do września 1931 r., wykazuje spadek o 15,5%, przyczem ceny artykułów rolnych obniżyły się o 17,2%, a ceny artykułów przemysłowych tylko o 15,1%.

Koszty utrzymania (w Warszawie) obniżyły się we wrześniu o 0,4% (wskaźnik 88,1). Obniżyły się koszty żywności — o 0,5%, koszty odzieży — o 0,9%, opału — o 0,2% i różnie — o 0,1%.
D.

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE¹⁾
ZBOŻA I PRZETWORY

RUCH CEN ZBÓŻ w okresie od 16 do 31 października r. b. kształtował się następująco (ceny za 100 kg):

	16—22/X		23—31/X		wzrost
	zł	§	zł	§	
Pszennica					
Warszawa	24'00	2'69½	24'75	2'78	+ 3'1
Poznań	21'54	2'42	22'44	2'52	+ 4'1
Lwów	21'58	2'42	21'84	2'45	+ 1'2
Przeciętna	22'37	2'51	23'01	2'58½	+ 2'8

¹⁾ Na podstawie danych Min. Przemysłu i Handlu i Min. Rolnictwa, sprawozdań organizacji gospodarczych, własnych korespondentów, depesz P. A. T. oraz Agencji Wschodniej i t. d.

Żyto					
Warszawa	23'43½	2'63	24'10	2'71	+ 2'8
Poznań	22'43	2'52	22'46	2'52	+ 0'1
Lwów	21'22	2'38	22'46	2'52	+ 5'8
Przeciętna	22'36	2'51	23'00½	2'58½	+ 2'8

Owies					
Warszawa	24'00	2'69½	24'60	2'76	+ 2'5
Poznań	21'30	2'39	22'28	2'50	+ 4'6
Lwów	22'75	2'55½	23'65	2'66	+ 3'9
Przeciętna	22'68	2'54½	23'51	2'64	+ 3'6

Jęczmień browarowy					
Warszawa	25'25	2'83	25'75	2'89	+ 1'9
Poznań	25'25	2'83	26'00	2'92	+ 2'9
Lwów	—	—	—	—	—
Przeciętna	—	—	—	—	—

Jęczmień zwykły					
Warszawa	21'75	2'44	22'30	2'51	+ 2'5
Poznań	22'16½	2'49	22'50	2'53	+ 1'5
Lwów	17'62½	1'98	18'93	2'12	+ 7'4
Przeciętna	20'51	2'30	21'24	2'38½	+ 3'5

— Na rynku zbóż chlebowych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja utrzymana; przy niewielkich wahaniach cen różnice w porównaniu z notowaniami okresu poprzedniego są przeważnie niewielkie. Na giełdzie warszawskiej nieznaczną poprawę wykazują: jęczmień przemysłowy, owies jednolity oraz otręby pszenne i żytnie, na giełdzie poznańskiej również nieznaczne zwyżki uzyskali: pszenica, żyto, owies, mąka pszenna i żytnia oraz w silniejszym stopniu otręby (zł 2'00 na 100 kg). Analogicznie przedstawiała się sytuacja na giełdzie gdańskiej oraz pozostałych prowincjonalnych. Uspokobienie żywsze.

Warszawa. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica dworska 25'00 — 25'50 (25'00 — 25'50), — zbierana 24'00 — 24'50 (24'00 — 24'50), żyto 24'00 — 24'25 (23'75 — 24'25), jęczmień brow. 25'00 — 26'50 (25'00 — 26'50), — przemysłowy 22'50 — 23'00 (21'75 — 22'25), owies jednolity 25'00 — 26'50 (25'00 — 26'00), — zbierany 23'00 — 24'00 (23'00 — 24'00), mąka pszenna luksusowa 43'00 — 52'00 (43'00 — 52'00), — pszenna 4'0 40'00 — 43'00 (40'00 — 43'00), — żytnia (typ przepisowy) 38'00 — 40'00 (38'00 — 40'00), otręby pszenne szale 15'50 — 16'00 (15'00 — 15'50), — pszenne średnie 15'00 — 15'50 (14'00 — 14'50), — żytnie 15'00 — 15'50 (14'50 — 15'00).

Poznań. — Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 22'25 — 22'75 (22'00 — 22'50), żyto 22'50 — 22'75 (22'25 — 22'50), jęczmień brow. 25'50 — 26'50 (25'50 — 26'50), — przemysłowy 64 do 66 kł 21'25 — 22'25 (21'25 — 22'25), — 68 kg 22'75 — 23'75 (22'75 — 23'75), owies 22'50 — 23'00 (21'25 — 22'25), mąka pszenna 65½-owa wraz z workiem 33'50 — 35'50 (33'00 — 35'00), — żytnia 65½-owa wraz z workiem stand. 33'75 — 34'75 (33'50 — 34'50), otręby pszenne grube 15'25 — 16'25 (13'25 — 14'25), — pszenne średnie 14'25 — 15'25 (12'25 — 13'25), — żytnie 15'50 — 16'25 (13'50 — 14'25).

Gdańsk. — Notowano — w guld. gd. za 100 kg: pszenica (zależnie od gatunku) 12'50 — 13'50, żyto 13'75, jęczmień prima 16'50 — 17'25, — średni 15'00 — 16'00, — pastewny 13'75 — 14'00, owies 12'00 — 13'00, otręby pszenne 8'00 — 8'25, — żytnie 8'00 — 8'25.

LEN I KONOPIE

— O ile dla lnu zainteresowanie ostatnio wzrosło i zapotrzebowanie było dość znaczne, o tyle na rynku konopi nadal panuje spokój przy nieco słabszej tendencji.

Lublin. — Ceny orientacyjne — w § za 100 kg loco granica (w nawiasach ceny parytet Lublin): len czesany I gat. 18'00 (16'00 16'50), — II gat. 15'00 (13'00 — 13'50), — III gat. 12'50 (11'00), pakuły lniane I gat. 9'50 — 10'00 (7'50 — 8'00), — II gat. 5'50 (3'50 — 4'00); w zł za 100 kg loco Lublin: konopie czesane I gat. 150'00 — 155'00, — II gat. 120'00 — 125'00, — nieczesane I gat. 90'00 — 95'00.

TŁUSZCZE I OLEJE.

— Na rynku tłuszczów i olejów sytuacja nieco się poprawiła; zapotrzebowanie wzrosło, tendencja mocniejsza.

Wilno. — Ceny orientacyjne — w zł za 1 kg netto (w transakcjach wagonowych): olej lniany 1'20, — słonecznikowy 1'20, pokost 1'35; za 100 kg: siemię lniane o czystości 90% 26'00 — 28'00.

DREWNO

Rynek drzewny we wrześniu 1931 r. — Koniec sezonu 1930/31 stał pod znakiem dalszych wybitnych i niekorzystnych zmian dla położenia leśnictwa, które w następnych miesiącach mają poważnie odbić się na stanie rynku. Spadek funta oraz walut skandynewskich utrudnił ekspansję na rynku angielskim, będącym zastępczym dla straconego rynku niemieckiego. Zakaz przywozu drewna do Francji, wprowadzony w sposób bardzo radykalny i bezwzględny, stanowił niemniej dotkliwy cios dla eksportu drewna. Rynek niemiecki był nadal bardzo mało chłonny nawet dla sortymentów, nieobjętych bojom zakazem przywozu. W tych warunkach prosperował jedynie eksport na rynki podrzędne, grające w całości eksportu rolę zupełnie nieznaczną.

Przy nikłych możliwościach zbytu na rynku krajowym wywołał ten stan rzeczy poważną obawę o dalszy rozwój wypadków na rynku drzewnym, który zapewne nie będzie się mógł obyć bez znacznie dalej idących zarządzeń ratunkowych, aniżeli dotychczas.

METALE I WYROBY METALOWE

— Dla metali tendencja słaba, nastąpiła dalsza niezbyt znaczna niżka cen.

Warszawa. — Ceny orientacyjne — w zł za 1 kg (w nawiasach podane są ostatnie notowania): cyna Banka w blokach 6'00 (6'30), ołów hutniczy 0'90 (0'95), cynk hutniczy 0'90 (0'97), antymon 1'40 (1'60), aluminium hutnicze 3'60 (3'80), blacha miedziana 3'20 — 3'70 (3'20 — 3'70), blacha mosiężna 3'00 — 3'90 (3'00 — 3'90), blacha cynkowa 1'24 (1'24).

RYNEK AKCYJNY

za okres od 26 do 31 października 1931 r.

— Po dość znacznym ożywieniu, jakie miało miejsce w okresie poprzednim na rynku akcyjnym, powrócił on w okresie sprawozdawczym do dawnego stanu — niemal zupełnej apatii. Obroty dość znacznie się zmniejszyły, większością zaś notowanych akcji zawierano sporadyczne transakcje; przy słabszej tendencji kursy kształtowały się naogół niżkowo.

W grupie akcji bankowych sytuacja pozostała bez zmiany — obracano tylko akcjami Banku Polskiego, przyczem obroty te stanowiły gros obrotów giełdowych; kurs pozostał bez zmiany na dotychczasowym poziomie. Nieliczne transakcje akcjami Warsz. T-wa Kopalń Węgla dokonywane były po kursie do-

tychczasowym, natomiast kursy akcji przedsiębiorstw metalurgicznych kształtowały się niżkowo: akcje Lilpca i Starachowic straciły po zł 0'75 w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego, jedynie kurs oddawna nienotowanych akcji Modrzejowa utrzymał się na dotychczasowym poziomie. W grupie tej akcje Ostrowca notowane są z dniem 28 października r. b. bez kuponu za 1930/31 r., wartości 10%, akcje zaś Modrzejowa z dniem 30 października r. b. bez kuponu za 1930/31 r. (bez wartości). Poza powyższymi akcjami notowane były akcje Habermuscha i Schielego, których kurs wykazuje dalszą niżkę — o zł 3'50.

Na giełdach prowincjonalnych zainteresowanie akcjami było w okresie sprawozdawczym bardzo niewielkie, obroty zaś ograniczały się jedynie do najpopularniejszych papierów. Kursy notowanych akcji niemal nie odbiegają od ostatnich notowań.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs naj-wyższy	Kurs naj-niższy	Kurs w dn. 31/X
Bank Polski	zł 100	110'00	110'00	110'00
Warsz. T-wo Kopalń Węgla	zł 100	18'50	18'50	18'50
Lilpop	zł 25	13'25	13'25	13'25
Modrzejów	zł 50	4'00	4'00	4'00
Starachowice	zł 50	6'25	6'25	—
Habermusch i Schiele	zł 100	53'00	53'00	—

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (maksimum i minimum — w zł). Bank Polski — 105'00, Gazy Wschodnie — 7'50.

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (jak wyżej — w nawiasach podane są notowania okresu poprzedniego): Chodorów — 120'50 — 119'00 (121'00 — 119'00).

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (jak wyżej): Bank Polski — 109'00 (109'00).

CLA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWN.**ZNIESIENIE ULGI CELNEJ PRZY PRZYWOZIE I PODWYŻSZENIE ZWROTU CLA PRZY WYWOZIE RYZU.**

Na podstawie rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 9/IX r. b. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 730) została zniesiona ulga celna, obowiązująca dotąd przy przywozie ryżu wyluskanego, lecz w błoncie, niepolerowanego, do wyrobu ryżu polerowanego. Ulga ta wynosiła 80% cla obowiązującego, czyli że surowiec ryżowy opłacał dotąd zamiast stawki autonomicznej, wynoszącej zł 2'80 od 100 kg, tylko zł 0'56 od 100 kg. Pozwolenia, które zostały wydane przed wejściem w życie rozporządzenia o zniesieniu ulgi celnej, zachowują ważność do dn. 31/XII r. b.

Jednocześnie zostało ogłoszone rozporządzenie w sprawie zwrotu cla przy wywozie ryżu wyluszczonego polerowanego oraz produktów ryżowych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 731). Zwrot cla, który dotąd wynosił zł 0'56 od 100 kg, został podwyższony do zł 2'80, jednak dopiero od dn. 1/IV 1932 r. W ten sposób ryż, wywożony zagranicę po przerobieniu go w łuszczeniarni krajowej, będzie otrzymywał równowartość cla, opłaconego przy przywozie surowca.

Różnica dat wejścia w życie tych rozporządzeń tłumaczy się tem, że w okresie od 1/I do 1/IV 1932 r. będzie jeszcze eksportowany ryż, sprowadzony w czasie wcześniejszym, przy opłacie cla ulgowego, a więc i zwrot cla winien być do opłaconej stawki celnej dostosowany.

System realizacji kwitów wywozowych pozostaje bez zmiany,

ZAWIESZENIE CLA WYWOZOWEGO OD MIZDRY ORAZ ODPADKÓW SKÓR SUROWYCH.

— W Nr. 96 „Dz. Ust. R. P.” (poz. 743) ogłoszone zostało rozporządzenie,

zawieszające cło wywozowe od mizdry oraz odpadków skór surowych wszelkich (poz. 227 taryfy celnej) na dalszy okres do dn. 31/III 1932 r. włącznie.

Jak wiadomo, cło powyższe jest już od szeregu miesięcy zawieszane z uwagi na zmniejszenie zapotrzebowania na ten surowiec ze strony przemysłu kleju skórznego. Obecnie okres zawieszenia, który upływał z dniem 31/X r. b., został ponownie przedłużony.

ORZECZENIA TARYFIKACYJNE RADY TOWAROWAŻNACZEJ.

— Dn. 27/X r. b. odbyło się posiedzenie Rady Towaroznawczej przy Min. Skarbu. Na posiedzeniu, odbytem pod przewodnictwem Nacz. Wydz. Taryfowego Dep. Cel, po przeprowadzonej dyskusji postanowiono clić:

1) nasiona rzepy jadalnej oraz pastewnej, wobec niemożności, na podstawie posiadanych cech, odróżniania nasion rzepy od nasion innych krzyżowych roślin o identycznej budowie, jak kalafiory, kapusta, kalarepa i t. p. — według poz. 62 p. 7 tar. celnej, przewidującej nasiona warzyw;

2) mączkę bananową, stanowiącą w zasadzie produkt odżywczy, najwięcej zbliżony pod względem przeznaczenia oraz jego wartości odżywczej do innych przetworów odżywczych dla dzieci — według poz. 24 p. 7 lit. b, o ile nie zawiera dodatku cukru;

3) obuwie skórzane, chociażby częściowo wykonane ze skóry lakierowanej, względnie ze skóry pokrytej lakierem, zgodnie ze ścisłym brzmieniem końcowego ustępu redakcji p. 3 poz. 57 — według poz. 57 p. 3 tar. celnej;

4) skóry futrzane fok morskich (psów morskich), nawet nie posiadające mizdry, lecz bezsprzecznie surowe—niewyprawione, według poz. 56 p. 1 lit. e, przewidującej skóry futrzane surowe, osobno niewymienione;

5) krawki z bibuly do filtrowania — w tym stanie stanowiące gotowe filtry, jako skończony fabrykat o zupełnie określonym przeznaczeniu — według poz. 177 p. 23 tar. celnej, przewidującej wyroby z papieru osobno niewymienione;

6) preparat „Targesin”, jako preparat, zawierający srebro w postaci koloidalnej, bez względu na ilość zawartego w nim srebra—według poz. 110 p. 3 tar. celnej;

7) masę hektograficzną, sporządzoną z żelatyny i gliceryny w postaci płytek lub brył według poz. 43 p. 3 tar. celnej, w postaci arkuszy lub wstęg, sporządzonych z papieru, przesyconego chemikaljami, pokrytego z jednej lub obu stron powiększą masą — według poz. 43 p. 2 lit. b tar. celnej, przewidującej wyroby z żelatyny z dodatkiem innych materiałów;

8) blachę żelazną lub stalową, trawioną kwasami oraz klejoną z jednej lub obu stron papierem — według poz. 140 p. odpow. zależnie od grubości blachy oraz uwagi 1 do tejże pozycji, na równi z blachą żelazną, uszlachetnioną ściemnieniem lub szlifowaniem;

9) nowoczesne drobne narzędzia ręczne, używane do uprawy roli, t. zw. narzędzia Wolfa — różnych kształtów motyczki, znaczniki, łopatki, pazurki, grabki, wypielacze, sadzaczki i t. p., stosowane w ogrodnictwie, wszystko z żelaza lub stali, nawet z rączkami, jako nie stanowiące ciężkich narzędzi, przewidzianych poz. 160—według poz. 161 p. 2 tar. celnej, narówni z narzędziami osobno niewymienionymi z żelaza lub stali;

10) torf wolny od asfaltu lub smół, obracający się w handlu w postaci rozdrobnionych zbitych w grudki przefermentowanych cząstek roślin, względnie w postaci brunatnego proszku — nie mogący w tym stanie służyć za materiał opałowy, przewidziany poz. 79, lecz używany jako środek izolacyjny, jako ściółka, jako materiał nawozowy, materiał do nabijania materacyków i t. p. — według poz. 60 p. 2 lit. b, przewidującej wyroby z torfu;

11) pak naftowy w postaci twardych wysokotopliwych brył, używany przy robotach drogowo-asfaltowych i, z tego względu najwięcej zbliżony co do wartości, cech oraz przeznaczenia do asfaltu naturalnego — według poz. 83 p. 3 tar. celnej, przewidującej smołę asfaltową.

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

PRZYSTOSOWANIE DRÓG BITYCH DO RUCHU SAMOCHODOWEGO. — Drogi bite typu przedwojennego, a więc zwykle drogi tłuczniowe, czyniące całkowicie zadość ruchowi kołowemu konnemu, ulegają obecnie, pod wpływem wzmożonego ruchu samochodowego, szybkiemu zepsuciu. Wpływa na to, z jednej strony, wysysanie piasku, materiału, wiążącego nawierzchnię tłuczniową, przez pneumatyki samochodowe i rozluźnienie wskutek tego tej nawierzchni, a z drugiej — rozgniatanie tej nawierzchni przez duże samochody ciężarowe o ładowności 3 — 4 tonny, gdyż drogi bite nie były obliczone na udźwignięcie tak dużych ciężarów.

Te właściwości ruchu samochodowego sprawiły, że przystąpiono powszechnie do umacniania nawierzchni dróg bitych przez ich asfaltowanie, betonowanie, cementowanie lub smołowanie po uprzednim umocnieniu podłoża. Taka przeróbka zwykłej drogi bitej kosztuje zł 100 — 200 i wyżej tysięcy za 1 km, a ponadto połączona jest z dużymi wydatkami corocznymi na jej podtrzymanie, głównie z tego powodu, że, służąc jednocześnie do ruchu kołowego konnego, ulega zepsuciu wskutek ujemnego działania na gładką nawierzchnię ostrych podków końskich i żelaznych obręczy kołowych.

Obie te okoliczności — duży koszt budowy ulepszonych dróg oraz niszczenie ich pod wpływem ruchu konnego — posiadają dla Polski znaczenie większe, niż dla każdego innego z krajów Europy Środkowej czy Zachodniej, a to dlatego, że brak nam po wojnie środków pieniężnych i że ruch konny będzie u nas — dla tej samej przyczyny — jeszcze długo przeważającym środkiem lokomocji kołowej.

W tych warunkach rozwiązanie zagadnienia drogowego w sposób, czyniący zadość pilnej potrzebie dostosowania naszych dróg bitych do potrzeb obu tych rodzajów ruchu z jak najmniejszym nakładem i w czasie jak najkrótszym, staje się zadaniem pierwszorzędnej wagi.

Takie właśnie rozwiązanie proponuje Inż. J. Dobrzelecki na łamach lipcowego zeszytu „Wiadomości Drogowych”. Wychoząc z tych samych przesłanek, które wyżej przytoczyłem, Inż. Dobrzelecki uważa, że budowę w szerokim zakresie wzdłużnych asfaltowych czy betonowych dróg, przeznaczonych wyłącznie dla ruchu samochodowego, należy odroczyć do czasów późniejszych. Narazie zaś trzeba ratować chylące się do upadku

istniejące drogi bite, czyniąc je zarazem zdatnymi do ruchu samochodowego.

W tym celu proponuje Autor rozdzielić jezdnię na wszystkich drogach bitych, posiadających szerokość najmniej 12 m, a takie są prawie wszystkie trakty państwowe o największym ruchu, na dwie samoistne jezdnie, jedną o szerokości 5 m dla ruchu konnego, a drugą o szerokości 6 m wyłącznie dla ruchu samochodowego. Pierwsza jezdnia będzie pozostawiona w stanie obecnym, po przyprowadzeniu jej tylko do porządku, na drugiej zaś, po usunięciu nawierzchni tłuczniowej, układa się na istniejącym podłożu kamiennym (nie z okraglaków narzutowych), dokładnie wykonany i dobrze zasabrowany.

Brak taki, ustępujący, oczywiście, drogom asfaltowym czy betonowym pod względem wyglądu zewnętrznego i braku kurzu, odpowiada jednak całkowicie głównemu wymaganiu, stawianemu w stosunku do dróg samochodowych, mianowicie daje powierzchnię równą, nie dającą wstrząśnień, gdyż oddzielenie ruchu konnego, zapobiega obłamywaniu krawędzi kamieni i usuwa możliwość tworzenia się „kocich łbów”. Równocześnie bruk taki jest najmniej trwały od powierzchni asfaltowych czy betonowych, utrzymanie zaś go wymaga znacznie mniejszych nakładów, a nadto — co jest szczególnie ważne — może być dokonywane środkami i siłami miejscowymi, bez potrzeby sprowadzenia drogowych specjalistów i nie zawsze dostępnych materiałów.

Koszt całkowitej przebudowy istniejącej drogi bitej na dwie jezdnie oblicza Inż. Dobrzelecki na zł 62.800 za 1 km, czyli prawie 2 razy mniej, niż kosztuje wyasfaltowanie takiegoż kilometra szosy. Do tego dochodzi jeszcze około zł 4.000 na ustawienie na granicy, rozdzielającej dwie jezdnie, rzędu słupków, aby zapobiec przechodzeniu wozów konnych na jezdnię samochodową i odwrotnie, samochodów na jezdnię konną.

Należy życzyć, aby fachowcy wypowiedzieli się jak narychleż co do strony technicznej tego projektu i jego zdatności gospodarczej. Przy układaniu bowiem planu pracy, prowadzonej w następnym sezonie budowlanym z funduszu drogowego, pożądanym byłoby ustalenie zawczasu wytycznej co do obioru typu robót na drogach bitych.

J. G.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

PRACA PORTU GDYŃSKIEGO WE WRZEŚNIU

1931 R.¹⁾ — O obrotach portu gdyńskiego we wrześniu można najogólniej powiedzieć, że pozostały te same, co w miesiącu poprzednim. Stwierdzenie to jest wszakże wysoce znamienne — oto już bowiem czwarty miesiąc z kolei port w Gdyni przeładowuje okrągło po pół miliona tonn miesięcznie, utrzymując się w ten sposób w skali 6 miljn. t rocznie. Oznacza to również, że szybki skok naprzód w czerwcu i lipcu r. b. nie był zjawiskiem przypadkowym. Fakt ten potwierdza również analiza szczegółowa liczb miesięcznych, a także znane już w ogólnych liczbach wyniki października, stanowiące nowy rekord.

Ruch statków w wrześniu w porównaniu do sierpnia nie wykazuje większych różnic i jest nieco mniejszy. Weszło, mianowicie, 288 statków (wobec 308 w sierpniu) o pojemności 238.774 (244.948) nrt, wyszło natomiast 293 (295) statków o pojemności 237.580 (240.722) nrt. Średni tonaż statku, zawijającego do portu, jest niecowiejszy niż w sierpniu — 819,8 (805,4) nrt, średni zaś postój statku w porcie zmniejszył się również — z 71 godzin w sierpniu do 64,5 godzin we wrześniu. Średnia ilość statków, pracująca jednocześnie w porcie, jest ta sama w obu miesiącach — 30. Ruch statków z podziałem na bandery zawiera poniższa tabelka:

	Przyszło:		Wyszło:	
	statków	nrt	statków	nrt
Polska	35	34.100	30	36.541
W. M. Gdańsk	—	—	1	156
Anglja	12	15.909	11	17.365
Czechosłowacja	1	102	1	102
Danja	18	11.148	17	9.433
Estonja	10	4.903	10	5.702
Finlandja	9	6.579	12	11.281
Francja	3	7.190	3	7.190
Grecja	1	3.171	1	3.171
Łotwa	14	15.280	13	12.882
Niemcy	73	51.352	76	49.115
Norwegja	22	14.027	23	15.724
St. Ziedn. Am.	3	9.267	3	9.267
Szwecja	87	55.746	91	59.632
Węgry	—	—	1	19
Razem:	288	238.774	293	237.580
Mies. poprzedni:	308	244.948	295	240.722
Ten sam mies. roku popr.:	220	198.992	227	200.033

W kolejności bander zaszły we wrześniu poważne przesunięcia. Przedewszystkiem więc bandera polska, która od początku roku szła na drugim miejscu, bezpośrednio po szwedzkiej, przejściowo nawet wychodząc na pierwsze miejsce — obecnie znalazła się na trzecim, zdystansowana przez banderę niemiecką. Nie oznacza to zmniejszenia pracy statków polskich. Poprostu większa niż dotąd ilość statków niemieckich zawinęła do Gdyni. W dalszych miesiącach banderze polskiej będzie jeszcze trudniej utrzymać swoje dawne miejsce, część bowiem naszych statków transatlantycznych zostaje, jak zwykle, uwiązana na zimę. Jest charakterystyczne, że zwiększa się stale rola bandery angielskiej w porcie gdyńskim.

Obrót towarowy ogólny wyniósł 489.220 t wobec 482.740 t w sierpniu i 507.029 t w lipcu. W tem obrót zamorski stanowił 487.932 t w porównaniu do 481.013 t w sierpniu i 503.102 t w lipcu. Przywóz z za morza dał liczbę 58.458 t (55.089 t w sierpniu), wywóz zaś za morze — 429.475 (425.924) t.

Poniżej podane są bliższe liczby importu drogą morską (w tonnach):

	Wrzesień	Sierpień	Obroty od pocz. roku
Ryż surowy	—	8.431	74.777
Owoce świeże	33	14	132
Owoce suszone	542	18	625
Orzechy ziemne (arachidy)	—	—	357
Tytoń	227	343	3.555
Napoje alkoholowe	15	4	224
Śledzie	218	15	1.184

Fosforyty	—	—	5.334
Żużle Thomasa	10.050	14.430	66.928
Tłuszcze zwierzęce sur.	—	111	227
Skóry	14	10	200
Siemię lniane	—	—	2.053
Kamienie brukowe	—	650	2.045
Oleje	45	1	321
Zywica	31	—	147
Asfalt	—	—	878
Kauczuk	—	124	140
Wyroby gumowe	23	58	265
Saletra	2	—	4.007
Glinka farbiarska	—	107	418
Rudy żelazne	2.800	—	10.024
Żelazo i stal	—	—	375
Żelastwo (żłom)	43.950	29.416	275.344
Miedź	—	—	626
Wyroby metalowe	19	52	153
Maszyny, aparaty i ich części	94	50	611
Samochody i ich części	46	39	413
Papier	13	256	507
Bawełna	170	587	3.659
Różne	166	373	2.858
Razem:	58.458	55.089	457.551

Przywóz złomu — najważniejszej pozycji importu przez Gdynię, wzrósł poważnie. Nie zdaje się jednak, żeby to był wzrost trwały; już koniec pierwszej dekady października wykazuje zmniejszony przeładunek tego surowca, co pozostaje w związku z zaostreniem kryzysu w hutnictwie polskim. Drugi surowiec hutniczy — ruda żelazna, idzie wciąż przez Gdynię w nieznaczących ilościach, nie znajdując tu narazie wystarczająco sprawnych urządzeń przeładunkowych. Import tomasyny zmalał, import ryżu zaś ustał ostatecznie ze względu na ukończenie sezonu. Poza tem w imporcie figurują naogół tylko drobne pozycje, poniżej tysiąca tonn. Zwrócić tu należy uwagę na nowy artykuł — owoce suszone z Kalifornii, a poza tem na dosyć znaczne zmniejszenie importu bawełny. To ostatnie zjawisko jest jednak przypadkowe; szereg okoliczności wskazuje, że import ten raczej będzie wzrastał.

W wywozie różnice z miesiąca na miesiąc są znowuz nieduże: 429.475 t we wrześniu wobec 425.924 t w sierpniu. Bliższe dane zawiera tabelka następująca (w tonnach):

	Wrzesień	Sierpień	Obroty od początku roku
Żyto	210	—	18.215
Ryż wyluszczoney	3.274	1.956	12.274
Mąka żytnia	—	50	155
„ ryżowa	595	820	3.922
Ziemiaki	15	—	3.526
Cukier	217	2.672	68.640
Napoje alkoholowe	77	98	393
Bekony	4.001	3.506	36.722
Wędliny	614	622	5.379
Drób bity	35	4	190
Masło	183	154	1.669
Jaja	594	327	3.229
Wyłoki buraczane	—	104	3.702
Makuchy	—	150	1.199
Kości, śrut kostny i mączka	—	—	745
Zużle Thomasa	—	1.050	1.050
Tłuszcze zwierz. sur.	—	—	275
Obuwie	—	17	245
Słupy telegraficzne	2.832	1.559	11.657
Deski i łaty	158	1.405	6.268
Kleпки	15	—	95
Dykty	15	—	66
Mebła gięte	10	29	129
Wyroby koszykars.	36	14	121
Cement	—	—	1.208
Węgiel:			
eksportowy	388.916	383.735	2.921.817
bunkrowy	16.302	20.378	152.330
Koks	1.204	779	7.596
Sole potasowe	3.021	3.680	21.361
Nawozy azotowe	2.582	330	5.384

¹⁾ Dane za sierpień — p. zesz. 39/1931, str. 1385.

Szyny kolejowe . . .	3.017	—	3.017
Cynk	976	1.647	14.098
Wyroby metalowe	56	125	439
Papier	—	248	401
Wyroby włókniste	426	316	1.461
Różne	94	192	2.090
Razem:	429.475	425.924	3.310.272

I w wywozie przestajemy notować tak aktualne w Gdyni jeszcze niedawno gwałtowne skoki z miesiąca na miesiąc. Świadczy to o unormowaniu się obrotów. Eksport węgla ustabilizował się na poziomie ok. 400.000 t miesięcznie. Dalszy krok naprzód będzie mógł być uczyniony dopiero po ostatecznym wykończeniu obu wydajnych urządzeń taśmowych, obecnie uzupełnianych i przerabianych. Doraźna, koniunkturalna wyżka wywozu węgla może jednak nastąpić i wcześniej, istnieje bowiem możliwość zwiększenia sprawności dźwignów pracujących. Skądinąd nie jest rzeczą wykluczoną także koniunkturalna niżka wywozu węgla, a to w związku ze spadkiem funta angielskiego i powstającymi na tem tle trudnościami w naszym eksporcie węglowym. Trudności te dały się we znaki również eksportowi drzewnemu w Gdańsku, gotowe też są odbić się na obrocie Gdyni, pomimo że tutaj eksport drzewny, jak wiadomo, posiada małe rozmiary. We wrześniu eksport drzewa jest w Gdyni ten sam co w sierpniu, z wyraźnym jednak przesunięciem ilościowym na rzecz wywozu słupek telegraficznych, kosztem zmniejszenia wywozu tarcicy. Zboże z nowych zbiorów nie zaczęło jeszcze iść przez Gdynię — wysyłka małej partii 210 t nic tu jeszcze nie stanowi. Do silosu jednak zboże nadchodzi w większych ilościach. Łuszczarnia Ryżu wywozi swoje przetwory: ryż łuszczony i mąkę ryżową, w dalszym ciągu w dużych ilościach, przyczem do tej pory od początku roku wywoziła przeszło 16.000 t. Wrzesień jest w tym eksporcie szczególnie pomyślny. Cukier nie wychodzi, i składy portowe są zapełnione towarem zeszlorocznym, pomimo że cukier z nowej kampanii niedługo zacznie nadchodzić. Jest to objaw niepomyślny; nowe składy cukrowe, będące obecnie na wykończeniu (9.250 m²), nie zaspokoją wszystkich potrzeb. Ziemiaki w tym sezonie znowu będą eksportowane, wywóz ten jednak rozpoznie się dopiero w październiku. Eksport bekonów, wędlin, masła i jaj odbywał się we wrześniu normalnie, dać naogół nieco wyższe liczby niż w sierpniu. Wywóz soli potasowych również nie uległ większym zmianom, natomiast w wywozie nawozów azotowych nastąpiło ożywienie. Zanotować przytem należy, że wyszły we wrześniu z Polski przez Gdynię pierwsze transporty saletry z Moście; tak niedawno jeszcze przywoziliśmy ten produkt z zagranicy. Nowym dla Gdyni jest wywóz szyn kolejowych. Chodzi tu o większą transakcję z Holandją. Dwa pierwsze ładunki pełnokrętowe, po 1.500 t, odeszły z Gdyni we wrześniu, dalsze zaś pójdą odtąd regularnie. Pewne zmniejszenie wywozu cynku pozostaje w związku z kryzysem w handlu tym artykułem. Wywóz manufaktury z Polski idzie coraz lepiej.

W obrocie przybrzeżnym (łącznie W. M. Gdańskiem) notujemy we wrześniu 181 t w przywozie do Gdyni i 1.059 t w wywozie (głównie ryż łuszczony do Gdańska), ogółem zaś liczbę 1.239 t.

Obrót z wnętrzem kraju drogą wodną ustął całkowicie (48 t w wywozie). Jest to naturalne zjawisko sezonowe.

Ruch pasażerski, jak było do przewidzenia, co, zresztą, ma miejsce zawsze o tej porze roku — zmniejszył się znacznie i wyniósł 1.127 osób we wrześniu wobec 3.138 osób w sierpniu. Ustały mianowicie wycieczki Polskiego Transatlantycznego T-wa Okrętowego, zmniejszył się też ruch reemigrantów, zwłkle szczególnie ożywiony w porze letniej. Bliższe dane zawiera tabelka następująca (bez pasażerskiego ruchu przybrzeżnego):

	Przyjechało:		Wyjechało:	
	wrzesień	sierpień	wrzesień	sierpień
Anglia	27	51	167	59
Danja	76	111	—	587
Estonja	—	—	5	10
Finlandja	—	—	3	—
Francja	3	—	237	—
Holandja	—	580	—	—
Niemcy	2	2	—	—
Norwegja	—	4	—	2
Szwecja	1	468	1	2
St. Zjedn. Am.	348	539	257	737
Razem:	457	1.755	670	1.383

RYNEK FRACHTOWY. — W ub. tygodniu notowano średnie ożywienie na czołowych powrotnych rynkach frachtowych, tendencja jednak naogół była korzystna dla armatorów; stawki utrzymały się na poprzednim poziomie na Dalekim Wschodzie, Północnym Pacyfiku oraz w Montreal; na rynku La Platy, notowano pewne wahania, gdzie stawki miały tendencję niżkową.

Za duże stawki z portów górnego biegu La Platy płacono sh 17/9 do sh 18 przy załadunku w październiku do portów Kontynentu. Ogółem na rynku tym zakontraktowano 36 statków o łącznym tonnażu 243.700 t.

Znaczne ożywienie panowało na zbożowym rynku frachtowym w Montreal, gdzie stawki zasadnicze osiągnęły poziom 9 cent. am. za 100 lbs za transporty do Antwerpii i Rotterdamu. Poszukiwany jest tonnaż pod cukier z Peru po stawce proponowanej sh 22 do Anglii i Kontynentu.

Sytuacja rynków frachtowych Dalekiego Wschodu była zdecydowanie lepsza. Linje regularne frachtowały częściowe ładunki na wszystkie rejsy, począwszy od listopada po luty, po stawce sh 27/6 do rejonu Rotterdam/Hamburg, podczas gdy w poprzednim tygodniu za tego rodzaju ładunki płacono tylko sh 22/6. Notowano duże zainteresowanie tonnażem u kupców australijskich po stawce sh 28/3 do sh 28/6 z zachodnich portów Australii do morza Śródziemnego, Anglii i Kontynentu.

Na rynku czarnomorskim w eksporcie zboża panuje zastój. Poszukiwano tonnażu pod rudę z Poti i Mikołajowa po stawce sh 11 do portów Kontynentu na listopad, do Stanów Zjedn. po \$ 3'15 i \$ 3'20 przy załadunku w listopadzie i grudniu.

Na rynku dunajskim notowano duże ożywienie, spowodowane wzmożonym eksportem kukurydzy. Płacono od sh 11/9 do sh 12 za większego typu statki z Konstancy i innych portów do rejonu Bordeaux/Hamburg, a do portów La Platy po sh 14/9 do sh 15/6. Ogółem na rynku tym zakontraktowano w ub. tyg. 11 statków o łącznym tonnażu 61.900 t.

Eksport węgla angielskiego w dalszym ciągu wykazuje średnie ożywienie. Notowano pewną poprawę stawek w kierunku morza Śródziemnego. Frachtowania do portów morza Bałtyckiego obejmowały Helsingfors po stawce sh 4/9, Göteborg po sh 5 i porty duńskie po sh 4/9 do sh 5/1½.

Na wschodnio-bałtyckim rynku frachtowym notowano ogromne ożywienie, jednakże z powodu dużej podaży tonnażu stawki ze Szwecji i Finlandji mają tendencję niżkową; spowodowane to zostało powrotem całego szeregu statków z morza Białego oraz uruchomieniem dużej ilości statków w związku ze zniesieniem angielskiej waluty złotej. Przy dewaluacji funta o 20%, stawki, które się przeważnie na podstawie funta kalkulują, podniosły się tylko o 5—10%, w wielu jednak wypadkach proponowane są stawki poprzednie. Tak np. w sierpniu zafrachtowano ładunek papierówki do 2 włoskich portów po stawce sh 58/6, którą to stawkę proponują obecnie frachtujący pomimo spadku funta.

Stawki na węgiel mocne. Z Gdyni/Gdańska zakontraktowano kilka statków po ok. 2.800 t po stawce Kor. 4'30 do Gefle, Kor. 5'60 do Stugsund, Kor. 5'50 do rejonu Härnosand.

KRONIKA BIEŻĄCA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

USTAWY:

Ustalenie dat spisów ludności — ust. z dn. 14/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 97, poz. 741).

Budowa kolei Kraków-Miechów — ust. z dn. 14/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 97, poz. 742).

MIĘDZYNARODOWE POROZUMIENIA:

Porozumienie, dotyczące wywozu kości, podpisane w Genewie dn. 11/VII 1928 r. oraz ośw. rządowe z dn. 19/VIII 1931 r. w sprawie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego („Dz. Ust. R. P.” Nr. 95, poz. 726 oraz 727).

Porozumienie, dotyczące wywozu skór, podpisane w Genewie dn. 11/VII 1928 r. oraz ośw. rządowe z dn.

19/VIII 1931 r. w sprawie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego („Dz. Ust. R. P.” Nr. 95, poz. 728 oraz 729).

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Zniesienie ulgi celnej na ryż — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 9/IX 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 730 — szczeg. p. str. 1539).

Zwrot cła przy wywozie ryżu wyluszczonego polewanego oraz produktów ryżowych — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 9/IX 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 731 — szczeg. p. str. 1539).

Przedłużenie mocy obow. rozp. o ulgach celnych na klipfisz suszone i makrele świeże — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 27/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 733).

Dalsze zawieszenie cła wywozowego od mizdry oraz odpadków i skrawków skór surowych — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 27/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 734 — szczeg. p. str. 1539).

Zmiana rozp. wykon. o rozbudowie miast — rozp. Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Rob. Publ., Spraw Wewn. i Ref. Roln. z dn. 15/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 735 — szczeg. p. str. 1544).

Rozszerzenie czasu ochronnego dla niektórych zwierząt — rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 20/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 737).

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

- 9 listopada:
— **Zjednoczone Fabryki Portland-Cementu „Firley”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu Stowarz. Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3/5.
- 10 listopada:
— **„Kolej Lokalna Dolina—Wygoda”**, S. A. — o godz. 10½ w lokalu S-ki w Stryju, ul. Grunwaldzka 2.
- 11 listopada:
— **Fabryka Porcelany „Glesche”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Katowicach, ul. Podgórna 4.
— **Starzycka Fabryka Wyrobów Sukiennych „L. Bornstein”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Tomaszowie Maz.
— **„Belgijsko-Polskie Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe”**, S. A. — o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Żórawia 15.
- 12 listopada:
— **Huta Szklana „FeniKS”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Piotrkowie.
— **Polsko-Szwajcarska Fabryka Czekolady „Suchard”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Krakowie, ul. Masarska 6.
- 13 listopada:
— **Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Będzin-Olkusz”**, S. A. — o godz. 12½ w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Foksal 11.
— **„Franko-Polskie Towarzystwo Górnicze”**, S. A. — o godz. 11½ w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Foksal 11.
— **„Towarzystwo Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Moniuszki 10.
- 14 listopada:
— **Towarzystwo Zakładów Chemicznych „Strem”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.
— **Przemysł Bawełniany „Bławat Łódzki”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 256.
— **Towarzystwo Fabryk Chemicznych „Zagłębie”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Traugutta 11 m. 8.
— **„Towarzystwo Teatrów Stołecznych”**, S. A. — o godz. 9 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Bielańska 5.
— **Cukrownia i Rafinerja „Leśmierz”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Targowa 63.
— **Spółka Akcyjna dla Fabrykacji Kart do Gry, Wyrobów Papierowych i Przem. i Litograficznego „Karpalit”**, S. A. — o godz. 12 w lokalu S-ki we Lwowie, ul. Zielona 20.
- 15 listopada:
— **Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Oxaco”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Zamenhofa 5.
- 16 listopada:
— **„Bank Śląski”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Katowicach, ul. 3 Maja 9.
— **„H. Cegielski”**, S. A. — o godz. 12 w Banku Związku Spółek Żarobkowych w Poznaniu, pl. Wolności.
— **„Modrzejowskie Zakłady Górniczo-Hutnicze”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Srebrna 9.
— **Zjednoczone Zakłady Przemysłowe „K. Scheiblera i L. Grohmana”**, S. A. — o godz. 12 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Targowa 65.
— **Żywiecka Fabryka Papieru „Solali”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Zabłociu/k. Żywca.
— **„St. Grabianowski”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Katowicach, ul. Słowackiego 24.
— **Łoławski Młyn Parowy „L. Stern i S. Nowie”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Włocławku, ul. Karnkowskiego 30/32.
- 17 listopada:
— **„Bawski Syndykat Rolniczy”**, S. A. — o godz. 14 w lokalu S-ki w Rawie Mazowieckiej.
— **„Towarzystwo Akcyjne Przemysłowe i Handlowe dawnych Przedsiębiorstw Emila Haeblera”**, S. A. — o godz. 15 w lokalu S-ki w Brukseli, 42 Avenue des Arts.
- 18 listopada:
— **Fabryka Portland-Cement „Wołyń”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.
— **„Towarzystwo Zakładów Żyrardowskich”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu Stow. Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3/5.
— **Fabryka Wyrobów Sukiennych „Ch. Rubin”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Tomaszowie Maz., ul. Krzyżowa 22.
- 19 listopada:
— **Spółka Akcyjna dla Przemysłu Cukrowniczego „Chodorów”**, S. A. — o godz. 11 w lokalu S-ki we Lwowie, ul. Zimorowicza 19.
— **Stowarzyszenie Kupców Win i Towarów Kolonialnych Rzeczypospolitej Polskiej „Stowinkol”**, S. A. — o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, pl. 3 Krzyży 8.
— **„Żegluga Polska”**, S. A. — o godz. 12 w lokalu S-ki w Krakowie, Rynek Główny 19.
- 20 listopada:
— **Kamieniołomy i Piec Wapienne „Sithkowska”**, S. A. — o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Kopernika 30.
- 21 listopada:
— **„Towarzystwo Francusko-Włoskie Dąbrowskich Kopalń Węgla Kamiennego”**, S. A. — o godz. 15¼ w Domu Inżynierów Cywilnych w Paryżu, 19 ul. Blanche.
— **„Kolej Żelazna Chabówka—Zakopane”**, S. A. — o godz. 10 w lokalu Zarządów Małop. Kolei Lokalnych (gmach Dyr. Okr. K. P.) we Lwowie.
— **Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Real”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Widok 24.
— **Cukrownia „Zakrzówek”**, S. A. — o godz. 16 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Chmielna 32.
— **Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu**, S. A. — o godz. 13 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Wilcza 9a.
— **Chemiczno-Farmaceutyczne Zakłady Przemysłowe „Fr. Karpiński”**, S. A. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Wolność 9.
— **Spółka Akcyjna Mechanicznego Wyrobu Obuwia „Polus”**, S. A. — o godz. 15 w lokalu Banku Międzynarodowego w Warszawie, ul. Trębacka 4.
- 23 listopada:
— **„Kauczuk”**, S. A. — o godz. 9 w lokalu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3/5.
— **Fabryka Chustek Fantazyjnych i Wyrobów Włóknenniczych „Toga”**, S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Ks. Mackiewicza 5.

24 listopada:

— Towarzystwo Zakładów Metalowych „B. Handtke”.
S. A. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Srebrna 9.

25 listopada:

— „Warszawskie Towarzystwo Fabryk Cukru”, S. A. —
o godz. 15 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie Przed-
mieście 7.

— Warszawska Fabryka Wyrobów Gumowych „War-
gum”, S. A. — o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie,
ul. Czerniakowska 84.

— „Browar Obywatelski”, S. A. — o godz. 11½ w Ty-
chach (woj. śląskie).

— „Kolej Lokalna Borki Wielkie — Grzymałów”, S. A. —
o godz. 10 w lokalu Biura Małop. Kolei Lokalnych (gmach
Dyr. Okr. K. P.) w Łowowie.

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

PODATKI I OPŁATY

KALENDARZYK PODATKOWY NA LISTOPAD 1931 R. — W listopadzie r. b. płatne są następujące podatki:

1) do 15 listopada — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w październiku r. b., przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii i przemysłowe I—V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 15 listopada — wpłata II raty podatków gruntowych za r. b. oraz wpłata ¼ części zaległości w podatku gruntowym według stanu na dz. 31/III 1931 r. w myśl zarządzenia Min. Skarbu z dn. 20/IV 1931 r. L. D. V 7461/1/31 („Dz. Urz. Min. Skarbu” z dn. 11/V 1931 r. Nr. 13, poz. 219);

3) w ciągu listopada — wpłata państwowego podatku od nieruchomości za III kwartał r. b., tudzież podatku od lokali i od placów niezabudowanych za IV kwartał r. b.;

4) w ciągu listopada r. b. — nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1932;

5) do 7 listopada r. b. — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, potrącony w ciągu października r. b.

Nadto płatne są w listopadzie zaległości, odroczone na raty z terminem płatności w listopadzie, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

KREDYT

PRZEDŁUŻENIE OKRESÓW UMORZENIA POŻYCZEK BUDOWLANYCH. — Obniżenie zdolności płatniczej społeczeństwa spowodowało szereg trudności w prowadzonej na mocy rozp. Prezydenta o rozbudowie miast publicznej akcji pomocy dla budownictwa mieszkaniowego.

Kończone obecnie budowle, mimo że czynsze kalkulowane były w nich bez zysku, nie mogły znaleźć lokatorów. Taką sytuację zaobserwowano w głównych ośrodkach robotniczych, a więc w zagłębiu dąbrowskim, w Łodzi, w odniesieniu do budowli, wnoszonych przez zakłady ubezpieczeń społecznych. Zarysowała się więc niemożliwość osiągnięcia celów społecznych akcji publicznej — dostarczenia warstwom pracującym, gorzej uposażonym, najniższych chociażby mieszkań. Ponadto powstawały sład efektywne straty dla budujących i dla gospodarstwa społecznego, powodowane przez nieużytkowanie inwestowanego kapitału.

Równocześnie w poważnych trudnościach finansowych znalazły się niektóre instytucje, przede wszystkim spółdzielnie mieszkaniowe, zwłaszcza budujące mieszkania dla warstw uboższych, a płynących z niemożności uiszczania czynszów (rat) w dotychczasowej wysokości przez członków.

W związku z powyższym Skarb Państwa postanowił przyjąć z dalszą pomocą ruchowi budowlanemu. Wyraża się ona w przedłużeniu okresu amortyzacyjnego dla listów zastawnych z dotychczasowych 25 lat do lat 36, w obligacjach zaś budowlanych — z 15 lat do lat 25.

Ta forma pomocy niewątpliwie znacznie zwiększy, przede wszystkim przez przedłużenie czasu trwania, sumę dopłat z Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast. Liczyć się więc należy ze zwiększeniem świadczeń publicznych na rzecz nowo-wznoszonych budowli. Dlatego też powstaje konieczność ograniczenia omawianej formy ulg dla budowli najbardziej społecznie potrzebnych, t. zn. przeznaczonych dla warstw ekonomicznie najsłabszych.

Pożyczki na dłuższe okresy amortyzacji na mocy rozp. Min. Skarbu w por. z Min.: Robót Publ., Spraw Wewn. i Reform

Rolnych z dn. 15/X 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 96, poz. 735) udzielane być mogą na budowle, obciążone pożyczkami dotychczas nieskonwertowanymi, a ponadto, w wypadkach wyjątkowych, B. G. K. może przenosić niespłacone części skonwertowanych już pożyczek budowlanych do nowych okresów umorzenia

KREDYTY KRÓTKOTERMINOWE W I PÓŁROCZU 1931 R. — W latach 1927—1928, w związku z poprawą i ożywieniem konjunktury, kredyty krótkoterminowe gwałtownie wzrastają, podwajając się w ciągu 2 lat. Następuje to dzięki szybkiemu wzrostowi wkładów oraz silnemu dopływowi lokat z zagranicy. W 1929 r. z chwilą, gdy konjunktura zaczyna słabnąć, i tempo wzrostu kredytów znacznie maleje. W 1930 r. w związku z depresją zapotrzebowanie kredytowe staje się coraz słabsze, a polityka kredytowa coraz ostrożniejsza. W I półroczu r. b. zapotrzebowanie kredytowe, zwłaszcza oparte o obroty towarowe, początkowo jeszcze silniej kurczy się, potem jednak przychodzi wzmożone zapotrzebowanie sezonowe przemysłu i rolnictwa, wzmagają się też zapotrzebowanie na kredyty finansowe — na spłatę i prolongaty długów i t. p., nie znajduje też zaspokojenia na rynku kapitałowym popyt na cele inwestycyjne, zwłaszcza budowlane.

Instytucje kredytowe — z wyjątkiem banków państwowych — ograniczały znacznie swą działalność kredytową, co przy zwiększonym popycie pogłębiało znacznie ciasnotę na rynku kredytowym. Dotyczy to zwłaszcza banków prywatnych, a miało swą przyczynę w odpływie wkładów — i to zarówno lokat krajowych jak i kredytów zagranicznych. Odpływ ten powodował upadek szeregu banków zagranicznych, ostre przesilenie finansowe w Niemczech i przeniesiona również z Niemiec zwyczajka kursu banknotów dolarowych, wywołująca nastroje tezauryzacyjne. Instytucje kredytowe prowadziły ostrą selekcję kredytów i kredytobiorców, naogół nie udzielając kredytów nowych, a ograniczając się do odnawiania kredytów, i to często za częściową spłatą.

Liczbowo ruch kredytów krótkoterminowych przedstawia się następująco: w 1927 r. kredyty wzrosły z 1.383,1 milin. do 1.949,6 milin., w 1928 r. w dalszym ciągu do 2.715,0 milin., w 1929 r. — już znacznie słabiej — do 3.022,6 milin., w 1930 r. — w nieznanym już tylko stopniu — 3.101,9 milin. (w II półroczu obniżyły się, wreszcie w I półroczu r. b. dość poważnie zmniejszyły się — do 2.779,8 milin., czyli do poziomu z początków 1929 r. Spadek kredytów przypadł głównie na II kwartał (o 188,5 milin.), podczas gdy w I kwartale był mniejszy — 133,6 milin.

Zaznaczyć należy, że powyższe ogólne sumy kredytów krótkoterminowych obejmują kredyty wszystkich mogących wchodzić w grę instytucji finansowych, a więc: banku emisyjnego, banków państwowych, banków komunalnych oraz banków prywatnych, z wyjątkiem jedynie kas oszczędności oraz spółdzielń kredytowych, gdzie suma kredytów równa się około 1/3 sumy kredytów, powyżej uwzględnionych.

Jeśli dla powyższych, uwzględnionych w obliczeniach Głównego Urzędu Statystycznego, instytucji finansowych ustalimy jednocześnie sumę spadku wkładów, która wyniosła w I półroczu r. b. 141,5 milin., czyli 7% — to okaże się, że spadek kredytów krótkoterminowych (222,1 milin. — 10½%) był w liczbie absolutnej 2½ raza, a procentowo 1½ większy od spadku wkładów. Pamiętać jednak należy, że przy spadku wkładów nie uwzględniono lokat skarbowych ani lokat zagranicznych.

W I półroczu r. b. najsilniej spadły kredyty banków akcyjnych (zwłaszcza oddziałów banków zagranicznych) — o ok. 18%, następnie zaś kredyty Banku Polskiego — o ok. 16%; natomiast kredyty w pozostałych instytucjach, a przede wszystkim w bankach państwowych, wzrosły — choć w stopniu naogół nieznanym (z wyjątkiem P. K. O., gdzie kredyty wzrosły blisko o połowę).

Podział kredytów między poszczególne instytucje kredytowe względnie ich grupy ilustruje następujące zestawienie (w miljn. zł):

	30/VI 1930	31/XII 1931	30/VI 1931
Banki akcyjne:	1.490.0	1.453.0	1.196.3
w tem:			
oddziały banków zagr.	196.5	194.2	149.6
Banki państwowe	893.9	808.3	859.8
Bank Gosp. Kraj.	289.4	236.4	256.2
Państwowy Bank Rolny	577.1	556.1	581.3
Poczt. Kasa Oszczędn.	27.4	15.8	22.3
Bank Polski	654.4	758.3	637.2
Banki komunalne	57.8	56.7	60.4
Centr. Kasa Spółek Rolniczych	21.6	25.6	26.1

Rozwój poszczególnych rodzajów kredytu krótkoterminowego przedstawiał się następująco (w miljn. zł):

	30/VI 1930	31/XII 1930	30/VI 1931
Dyskonto weksli i pożyczki wekslowe	1.381.3	1.336.0	1.137.4
Otwarty kredyt	1.093.3	1.089.4	955.0
Pożyczki terminowe oraz towarowe (B. G. K. oraz P. B. R.)	250.9	238.9	231.0
Pożyczki, zabezpieczone papierami	85.4	95.0	91.6
Specjalne kredyty Państw. B-ku Rolnego	306.8	342.6	364.8

Jak widzimy, spadek kredytów w I półroczu r. b. dotyczy przede wszystkim kredytów wekslowych, które zmniejszyły się o ok. 15%, i w nieco mniejszym stopniu otwartego kredytu — o ok. 12%; pożyczki terminowe i towarowe oraz zastawowe wykazały również spadek, ale bardzo nieznaczny; wreszcie, kredyty Państw. Banku Rolnego z funduszu, administrowanych przez Bank, wykazały zwykłą — o ok. 6%.

Kredyty dyskontowe stanowią w końcu I półroczu 1931 r. ok. 41% ogólnej sumy kredytów krótkoterminowych, gdy przed rokiem jeszcze ok. 43%. W pozycji dyskonta weksli w zestawieniu kredytów na ultimo I półroczu r. b. ok. 56% stanowią kredyty dyskontowe Banku Polskiego, a ok. 35% — kredyty dyskontowe banków akcyjnych; w pozycji otwartego kredytu ok. 82% stanowią kredyty banków akcyjnych; w pozycji pożyczek terminowych ok. 60% stanowią pożyczki (terminowe i towarowe) Państw. Banku Rolnego; w pozycji pożyczek zastawowych ok. 91% stanowią pożyczki zastawowe Banku Polskiego.

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIĘŁDA WARSZAWSKA

za okres od 26 do 31 października 1931 r.

W okresie sprawozdawczym panowała dla walut nadal tendencja słaba, i w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego szereg kursów wykazuje poważną niżkę. Dotyczy to szczególnie tych walut europejskich, które ostatnio znacznie zwykowały, a mianowicie franków szwajcarskich (— zł 1.40), belgów (— zł 0.95), florenów holenderskich (— zł 0.90), guldenów gdańskich (— zł 1.70); poza tem niżej cennie były funty szterlingów (— zł 0.80), franki francuskie, korony czeskosłowackie oraz liry włoskie. Kurs dolara wykazuje minimalne wahania, natomiast nienotowane od dłuższego czasu leje rumuńskie — wskutek zwiększonego zapotrzebowania — cennie były wyżej.

Zainteresowanie dolarami gotówkowymi było niewielkie; kurs ich pozostawał w okresie sprawozdawczym bez zmiany na poziomie zł 8.865 za \$ 1. W obrotach prywatnych miały miejsce niewielkie wahania — kurs końcowy wynosił zł 8.8675 — 8.869 za \$ 1.

Wysokość dziennego zapotrzebowania walut była w okresie sprawozdawczym naogół dość niska, podnosząc się nieco jedynie w ostatnich dniach tygodnia.

	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 31/X
Dolary St. Zjedn.	\$ 1	8.912	8.912
" " telegr.	\$ 1	8.92	8.917
Funty szterlingów	£ 1	35.10	34.25
Franki francuskie	100 fr.	35.12	35.05
Franki szwajcarskie	100 fr.	175.00	173.65
Belgi	100 blg.	124.80	124.45

Korony czeskosłowackie	100 kor.	26.41	26.38	26.39
Liry włoskie	100 lir.	46.50	46.20	—
Floreny holenderskie	100 fl.	361.60	360.50	—
Guldny gdańskie	100 guld.	174.60	174.10	174.60
Leje rumuńskie	100 lei	5.33	5.33	—

Dla papierów lokacyjnych państwowych panowała w okresie sprawozdawczym ten encja naogół utrzymana, kursy zaś wykazują w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego przeważnie niewielkie różnice, a mianowicie; nieznacznie niżowały 3% Pożyczka Budowlana, 4% Pożyczka Inwestycyjna sztuki oraz 7% Pożyczka Stabilizacyjna, poprawiła się zaś 4% Pożyczka Inwestycyjna serje. Nieco większe zmiany wykazują 6% Pożyczka Dolarowa (— 2%) oraz 10% Pożyczka Kolejowa (+ 1.3%). Na dotychczasowym poziomie utrzymały się kursy 5% Pożyczki Konwersyjnej oraz listów zastawnych i obligacyj banków państwowych.

Zainteresowanie listami z zastawnymi uległo zmniejszeniu; okres sprawozdawczy minął przy tendencji niejednolitej, naogół nieco słabszej. Większość kursów wykazuje nieznaczne tylko odchylenia w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego; wyjątek stanowią jedynie 4% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego oraz 8% L. Z. T-wa Kredytowego m. Łodzi, które nieco silniej się obniżyły (— 1.1% i 1.2%). Z listów zastawnych w walucie obcej notowano 7% L. Z. T-wa Kredytowego Ziemińskiego m. Warszawy 1928 r.; kurs ich kształtował się niżkowo, dając w rezultacie tygodniowym stratę 4%.

Dział obligacyjny był nadal mało ożywiony; obracano jedynie VI oraz VIII i IX 6% Obligacjami Pożyczek Konwersyjnych m. Warszawy 1926 r. po kursach nieco wyższych.

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj-wyższy	Kurs naj-niższy	Kurs w dn. 31/X
3% Pożyczka Budowlana	zł w zł. 50	31.75	31.25	—
4% " Inwestycyjna	zł w zł. 100	76.50	76.50	—
4% " " (serje)	zł w zł. 100	81.75	81.00	—
		w %	nominału	
5% Pożyczka Konwersyjna	zł	41.25	41.25	41.25
6% " Dolarowa	\$	61.00	59.00	—
7% Pożyczka Stabilizacyjna ¹⁾	\$	57.25	55.50	55.50
			-57.25	-55.75
10% " Kolejowa	fr. w zł.	105.00	105.00	105.00
7% L. Z. Państw. Banku Roln.	zł w zł. 1927	83.25	83.25	83.25
8% " " " "	zł w zł. 1927	94.00	94.00	94.00
7% L. Z. Banku Gosp. Kraj.	zł w zł. 1927	83.25	83.25	83.25
8% " " " "	zł w zł. 1924	94.00	94.00	94.00
7% Obl. Kom. " " " "	zł w zł. 1927	83.25	83.25	83.25
8% " " " " " "	zł w zł. 1924	94.00	94.00	94.00
8% Obl. Bud. " " " "	zł w zł. 1927	93.00	93.00	—
4% L. Z. T-wa Kred. Ziems.	zł	43.25	42.00	42.25
7% L. Z. T-wa Kred. Ziems. w Warszawie 1928 r.	\$	60.50	56.00	56.00
4% L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	48.00	47.00	—
5% " " " " " "	zł	50.75	50.75	—
8% " " " " " "	zł	66.00	63.25	63.50
			-65.40	-64.50
8% " " " " " Częstochowy	zł	56.00	55.50	—
8% " " " " " Kalisza	zł	59.25	59.00	—
8% " " " " " Kielc	zł	53.00	53.00	—
8% " " " " " Łodzi	zł	62.50	60.00	61.25
			-60.00	-60.00
8% " " " " " Piotrkowa	zł	57.00	57.00	57.00
10% " " " " " Radomia	zł	67.00	66.50	—
10% " " " " " Siedlec	zł	66.75	66.75	—
VI 6% Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	38.50	38.00	—
VIII i IX 6% Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	36.00	36.00	—

ZŁOTY ZAGRANICĄ

	1931	Gdańsk ²⁾	Berlin ¹⁾	Wiedeń ²⁾	Paryż ²⁾	Zuryc ²⁾
26/X	56.66—56.77	47.25—47.45	—	—	—	57.175
27/ " "	56.66—56.78	47.20—47.40	—	—	—	—
28/ " "	56.67—56.78	—	—	—	—	57.20
29/ " "	56.17—57.29	47.25—47.45	—	—	—	—
30/ " "	—	—	—	—	—	57.40
31/ " "	57.19—57.30	—	—	—	—	—

¹⁾ Z wyłączeniem transzy francuskiej.

²⁾ Za zł 100.

1931	Londyn ²⁾	Praga ¹⁾	New-York ¹⁾	Amsterdam ¹⁾	7% Warszawy			
26/X	35'50	377'25	—	—	1928	40—36—36	44—36—44	42—40—40
27/ "	"	377'875	—	—		(42.000)	(76.000)	(58.000)
28/ "	"	—	—	—	7% śląska			
29/ "	35'00	378'25	—	—	1928	38 ¹ / ₈ —35 ¹ / ₂ —38	40 ³ / ₄ —37—40	40—39 ¹ / ₂ —40
30/ "	"	377'75	—	—		(24.000)	(52.000)	(46.000)
31/ "	"	—	—	—	Londyn			
					7% stabilizac.			
					1927	54'50—51'50—	58'50—54'50—	62'00—56'00—
						—52'50	—56'00	—60'00
					Zurich			
					7% stabilizac.			
					1927	51—50	55—50	55—51'50
					Sztokholm			
					7% stabilizac.			
					1927	sierpień 1931	73—64 ¹ / ₂	(4.000)
					Paryz			
					7% stabilizac.			
					1927	67'95—59'50	69'70—65'50	72'40—69'60
					Mediolan			
					7% włoska			
					1924	99'60—99'00—	99'60—99'20—	99'50—99'00—
						—99'60	—99'50	—99'40

POŻYCZKI POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH³⁾

	12—17/X	19—24/X	26—31/X
	(maksimum—minimum—ultimo; w nawiasach obroty)		
New-York			
6% dolarowa			
1920	57—54 ¹ / ₂ —55	60—55 ¹ / ₂ —60	58 ¹ / ₂ —57—57
	(27.000)	(28.000)	(12.000)
8% Dillon			
1925	61—57—58 ¹ / ₂	61—58 ¹ / ₂ —61	63—59—60
	(106.000)	(66.000)	(65.000)
7% stabilizac.			
1927	54—50—50	55—50—54	55—55—55
	(143.000)	(374.000)	(76.000)

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

AKCJA RÓWNOWAŻENIA BUDŻETU W PAŃSTWACH ZAGRANICZNYCH

Wzrastająca działalność Państwa na polu gospodarczym, społecznym i kulturalnym powoduje nie tylko znaczny wzrost budżetów w porównaniu z okresem przedwojennym, ale również stałe zwiększanie się sum budżetowych w poszczególnych latach powojennych. Nawet ustawy skarbowe różnych państw na rok budżetowy 1931 wzgl. 1931/32 wykazują niekiedy większe sumy ogólne budżetu aniżeli za rok poprzedni, mimo zupełnie wyraźnie już przejawiającej się w chwili uchwalania budżetu tendencji zaostrożenia się kryzysu gospodarczego, a w związku z tem spadku dochodów.

Szczególnie jaskrawym przykładem stałego rozrastania się budżetu państwowego, nie liczącego się z siłami gospodarczymi kraju, jest Austria. Mianowicie, wydatki budżetowe Austrii wynosiły (w miljn. szyl.):

1926	1.050	1929	1.985
1927	1.703	1930	2.135
1928	1.814	1931	2.302

Wydatki np. Francji wynosiły (w miljn. franków):

1927	42.673	1929	49.969
1928	45.152	1930/31	55.500 (ustawa skarbowa)

Wzrastały również wydatki Stanów Zjedn. Am. (w miljn. \$):

1926/7	3.494	1929/30	3.994
1927/8	3.644	1930/31	4.103 (ustawa skarbowa)
1928/9	3.849		

Podobna tendencja przejawia się np. również w Szwecji (w miljn. koron):

1927/8	7.398	1929/30	7.793 (ustawa skarbowa)
1928/9	7.916	1930/31	8.134
		1931/32	8.743

Uwzględniliśmy w powyższych zestawieniach państwa, które nie mogą być oskarżane o tendencje etatystyczne. Jeszcze większy wzrost budżetów zaznaczał się w ostatnich latach w państwach młodych, w których dążność rozszerzenia zakresu funkcji państwa znacznie silniej się przejawia, jak również

w takich Niemczech, gdzie odbywa się silny rozwój instytucji prawno-publicznych, wymagających stałych dopłat Skarbu Państwa.

Deficyty budżetowe, które wystąpiły się w r. ub. w najbogatszych nawet państwach świata, stanowiły sygnał ostrzegawczy dla rządów i ciał ustawodawczych. W chwili, gdy deficyty te stały się wiadome, budżety na rok 1931/32 były już uchwalone przez parlamenty, a to bądź w wysokości większej od poprzednich, bądź niewiele zredukowanej. Dalszy jednak spadek dochodów z podatków i monopolów w pierwszych miesiącach bież. roku budżetowego przy równoczesnym wzroście wydatków, związanych z pomocą dla bezrobotnych, uwidocznił nierealność niedawno uchwalonych budżetów. Państwa w tej lub innej formie odstąpiły od sum, zawartych w ustawach skarbowych. Jedne państwa, jak np. Wielka Brytania, wystąpiły z nowymi, okrojonymi budżetami, w drugich rządy same, wzgl. w porozumieniu z parlamentami, wkroczyły na drogę kompresji poszczególnych pozycji budżetu wydatków. Nagłość, z jaką zaznaczył się naogół spadek wpływów, nie pozwolił na przeprowadzenie zarządzeń oszczędnościowych w sposób gruntowny i planowy, drogą celowego kurczenia funkcji państwa, uproszczenia czynności administracyjnych, usprawnienia aparatu państwowego i usuwania wszelkiej dwutorowości. Przedsięwzięte środki zrównoważenia budżetu mają naogół cechy posunięć doraźnych i cechuje je chęć uzyskania możliwie szybkich rezultatów.

Szczegóły akcji ratowania finansów publicznych są oczywiście różne w poszczególnych państwach. Zależą one od stanu finansów, od struktury budżetów, panujących poglądów polityczno-gospodarczych i t. p. Pewne wspólne cechy można jednak wyznaczyć i w tych różnorodnych zarządzeniach.

Poniżej przedstawimy przebieg najważniejszych zarządzeń, wydanych w ostatnich miesiącach, celem zrównoważenia budżetu. Abstrahujemy od przedstawienia spraw budżetowych angielskich powszechnie znanych i już omawianych w tyg. „Polska Gospodarcza”¹⁾.

Budżet Austrii na 1931 r. zamknął się deficytem 267 miljn. szyl. Wskutek dalszego spadku dochodów i wzrostu wydatków, deficyt powiększył się i wyniósł za I półrocze 1931 r. 216 miljn.

¹⁾ P. zesz. 33 i 39 z 1931 r.

¹⁾ Za 100.

²⁾ Za 1.

³⁾ Kursy — w %-ach nominalu; obroty w jednostkach walutowych danego kraju.

szyl. Komitet Finansowy Ligi Narodów wyznaczył maksymalną granicę wydatków na 1.900 miljn. szyl. z tem, że Rząd austriacki spłacić ma w latach 1932 i 1933 po 100 miljn. szyl. krótkoterminowych 'długów, dochody zaś ustalił na 2.000 miljn., czyli o 173 miljn. niżej aniżeli w budżecie na 1931 r.

Zgodnie z życzeniami Genewy został stworzony plan sanacji finansów, polegający zarówno na obniżeniu wydatków, jak i podniesieniu niektórych pozycji dochodowych. Plan ten po gorącej dyskusji w Radzie Narodowej uległ pewnym modyfikacjom. Obejmuje on następujące zarządzenia: Pobory urzędnicze obniżono o 4—6%, dodatki, wypłacane dotychczas 2 razy do roku w wys. 30% poborów, zostały wstrzymane do 1933 r. Wakujące etaty nie mogą być obsadzone przez 6 miesięcy. Wstrzymuje się na rok przyjmowanie ochotników do wojska. Redukcje uposażeń obejmują również emerytów, jako też urzędników przedsiębiorstw i zakładów prawnopublicznych. Co się tyczy nowych podatków — to wprowadzono t. zw. podatek kryzysowy w wys. 0,55 — 3% dochodów oraz podatek od osób samotnych w wysokości $\frac{1}{5}$ podatku dochodowego, jak również 50% dopłatę do podatku majątkowego. Przedłużono pobieranie dopłat do podatków od piwa i cukru oraz do cła na cukier, które obecnie mogą iść na cele ogólnoskarbowe (dotychczas na popieranie rolnictwa). Podwyższono wydatnie podatek od benzyny, wprowadzono podatek od autobusów i podwyższono taryfy kolejowe. Jak widać, nowe podatki i podwyżki obejmują zarówno substancję podatkową, jak i dochód i konsumpcję.

W Belgji przeprowadził Rząd w r. ub. redukcje ciężarów podatkowych w wys. 1.600 miljn. fr. Obecnie okazało się, że ulgi te były przedwczesne, budżet zamknięto deficytem 700 miljn. fr. Sytuacja w 1931 r. jest o tyle jeszcze gorsza, że budżet Min. Przemysłu, Handlu i Pracy trzeba było podnieść z 692 do 1.340 miljn. fr. Celem zrównoważenia tegorocznego budżetu przeprowadzono obniżkę pensyj urzędniczych, przedsięwzięto duże oszczędności w innych wydatkach oraz wprowadzono szereg podwyżek podatkowych. Dotyczą one podatku obrotowego, gruntowego, akcyzy od piwa, podatków od benzyny, podatku od luksusu, podatku spadkowego, opłat stemplowych i t. p.

W ostatnio wygłoszonym przez Premiera Renkina odczycie o budżecie na rok 1932 został m. in. podkreślony „prawdziwie zastraszający” wzrost wydatków administracyjnych, które w 1927 r. wynosiły 4.277 miljn., a doszły w 1931 r. do 7.545 miljn. fr. Premier żalił się również na praktykę kredytów dodatkowych, które czynią pierwotny budżet bezprzedmiotowym.

Przedstawiony Komitetowi Finansowemu Ligi Narodów raport o stanie finansów publicznych Bułgarii ujawnił ciężkie położenie skarbowości bułgarskiej. Genewa zaleciła przeprowadzenie daleko idących oszczędności i wyszukanie nowych źródeł podatkowych, m. in. ustanowienie podatku obrotowego, którego w Bułgarii niema. Celem zwiększenia wpływów zapowiedział Minister Skarbu projekt umorzenia do dn. 15/I 1932 r. kar za zwłokę od zaległych podatków oraz podwyżkę niektórych ceł.

W Danji celem pokrycia wzmożonych wydatków na pomoc dla rolnictwa i dla bezrobotnych wprowadzono dodatek do podatku dochodowego, podwyższono podatek majątkowy, podatek od piwa i benzyny, podwyższono cło od jedwabiów i niektórych owoców i warzyw.

W Finlandji, w której deficyt za pierwsze 8 miesięcy wyniósł Fmk. 358 miljn., preliminarz budżetowy na rok 1932 zawiera szereg oszczędności zarówno w wydatkach rzeczowych, jak i osobowych. W porównaniu z budżetem na r. b. redukcja wynosi Fmk 637 miljn., w czem 63 miljn. stanowią obniżki uposażeń urzędniczych. Na zmniejszenie sum budżetowych wpłynął gwałtowny spadek tegorocznych wpływów. Przewiduje się, że dochody z cel w r. b. dadzą o 400 miljn. mniej, niż preliminowano, podatek dochodowy i majątkowy o 130 miljn. i t. d. Jako źródło ew. dochodów dyskutowane jest obecnie zniesienie

ograniczeń prohibicyjnych. W r. b. wprowadzony został nowy podatek od piwa.

Francja ma również swe kłopoty budżetowe, które oczywiście w porównaniu z innymi państwami nie wydają się tak poważne i trudne do przewyciężenia, za jakie je uważa opinia francuska. Zeszłoroczny budżet zamknął się deficytem, wynoszącym 2.200 miljn. fr., deficyt tegoroczny szacuje się znacznie wyżej. Wpływa na to nie tylko spadek dochodów skarbowych — prócz ceł — ale również zmniejszenie wpłat niemieckich i znaczne dopłaty do ubezpieczeń społecznych i wydatki na roboty publiczne w związku z nowymi ustawami. Minister Budżetu — Piétri — oświadczył, że złoży na przyszły rok budżetowy (który, jak wiadomo, obejmować będzie tylko 3 kwartały) zrównoważony preliminarz, bez uciekania się do pożyczek i nowych obciążeń podatkowych. Znaczyliby to, że Rząd wkroczy na drogę radykalnych oszczędności.

W Holandji układano dotychczas preliminarz budżetowy bardzo ostrożnie, wskutek czego rzeczywiste wpływy były zazwyczaj znacznie wyższe od przewidywanych. W r. b. dochody są mniejsze od preliminowanych. W pierwszych 8 miesiącach roku budż. wpłynęło 299 miljn. guld., wobec 313 przewidywanych i 340 rzeczywistych wpływów z tegoż okresu r. ub. Co gorsza, wpływy zmniejszają się z każdym miesiącem, tak że Rząd widział się zmuszonym przedsięwziąć kroki celem usunięcia deficytu, którego wysokość szacują na 75 miljn. guld. Rządowy plan polega na: 1) obniżce pensyj urzędniczych o 2% — 5% i podwyżce opłat emerytalnych na przeciąg 3 lat, 2) podwyżce ceł i podatku od benzyny i 3) ograniczeniu inwencji.

W Jugosławii wykazują dochody Skarbu Państwa stały spadek. W roku budż. 1929/30 wpływy wynosiły 13.449 milj. din., a w 1930/31 r. tylko 12.397 miljn. Budżet na rok obecny jest wprawdzie znacznie mniejszy od poprzedniego, lecz, wykazując 13.210 miljn. wydatków, musiał okazać się deficytowym. Celem zapobieżenia deficytowi budżet przewiduje 2 nowe źródła podatkowe: 1) podatek od osób samotnych (od wszystkich kawalerów w wieku 36 — 60 lat w postaci dodatku do podatku dochodowego), 2) podwyższenie wpływów z podatku obrotowego o 170 miljn. naskutek zryczałtowania i podwyższenia poszczególnych stawek (poprzednio istniała tylko jedna, 1% owa stawka). Również po stronie wydatków przeprowadzono oszczędności drogą dwukrotnej już obniżki uposażeń urzędniczych, wstrzymania emerytur i t. p.

W nowym preliminarzu budżetowym na rok 1932 obniżył Rząd Łotewski sumę wydatków z 168 miljn. do 134 miljn. łatów. Szczególnie silnie zostały obcięte wszelkie wydatki na inwestycje i subwencje.

W Niemczech niepomyślny stan finansów Rzeszy skłonił Rząd do wydania szeregu doraźnych zarządzeń. Pierwszym tego rodzaju krokiem było obniżenie uposażeń urzędniczych o 6%. W czerwcu, kiedy deficyt tegoroczny szacowano na RM 575 miljn., wydane zostało rozporządzenie doraźne, które po raz drugi obniżyło pobory urzędnicze o 5 — 8%. Zmniejszone zostały również renty inwalidzkie, emerytury, zasiłki dla bezrobotnych i wydatki rzeczowe. Celem wzmoczenia dochodów podwojono podatek od cukru, podwyższono cło od benzyny i benzolów, przybliżono terminy płatności podatku obrotowego, zniesiono przepisy, dotyczące zwrotu podatków, oraz wprowadzono podatek kryzysowy, wynoszący przy dochodach z uposażeń 1 — 4%.

W Prusach na podstawie Notverordnung z dn. 24/VIII 1931 r. przeprowadzono poważne oszczędności, dotyczące szczególnie silnie wydatków osobowych. Wstrzymane zostały awanse i przechodzenie do wyższych szczebli oraz wydano zakaz przyjmowania nowych urzędników, nawet na wolne wskutek śmierci, emerytury lub t. p. miejsca. Bardzo silnie dotknięte zostało zarządzeniami oszczędnościowymi szkolnictwo, gdzie skasowano nauczycielom rozmaite dodatki za specjalne kwalifikacje wzgl.

czynności, skomasowano klasy, zmniejszono zakres opieki nad dzieckiem szkolnym i t. p.

Jeśli chodzi o tegoroczne wpływy budżetowe, to w ciągu pierwszych 5 miesięcy dochody Rzeszy stanowiły 37,6%, podczas gdy stanowiąc winny 41,7% preliminowanych sum rocznych. Najgorzej wpływają podatki pośrednie (32%).

Jak widzimy, Rząd Rzeszy poszedł po linii oszczędności mechanicznych i doraźnych i spotkał się z zarzutem, że niema żadnego przemyślanego planu ratowania finansów, zakrojonego na dłuższą metę, a dąży tylko do wykorzystania wszystkich możliwych źródeł oszczędności, dających szybkie efekty.

Rumuński Doradca Finansowy, Aubrin, ogłosił w swem ostatnim sprawozdaniu, że położenie rumuńskich finansów jest bardzo ciężkie. Budżet tegoroczny przewiduje w dochodach 31,8 milj., czyli o 6 milj. mniej aniżeli w roku ub. Pomimo to osiągnęły wpływy w I półroczu r. b. zaledwie 37% preliminowanych sum, wobec czego należy się liczyć z deficytem 13 milj. lei. Rząd obniżył wprawdzie uposażenia urzędnicze o 10—30% oraz uchwalił kompresję wydatków o 3 milj., zarządzenia te są jednak, zdaniem Aubrina, nie wystarczające dla zrównoważenia budżetu. Jako źródło wzmoczenia dochodów rozważane jest obecnie wprowadzenie monopolu spirytusowego.

Trudności budżetowe nie ominęły również Stanów Zjednoczonych, które za ubiegły rok budżetowy, kończący się 31 czerwca — miały \$ 903 milj. deficytu. Również w pierwszych 3½ miesiącach bież. roku budż. wykazały Stany Zjedn. deficyt w pokaźnej wysokości \$ 500 milj. Tegoroczny deficyt będzie więc bardzo poważnie wyższy od zesłorocznego.

Szczególnie ciężki jest stan finansów węgierskich, który w całej pełni ujawniony został po ustąpieniu Rządu Bethlena. Okazało się, że Rząd ten wydał w ciągu ostatnich lat na cele inwestycyjne nie tylko 1.000 milj. z sum budżetowych, ale jeszcze 450 milj. pengö z sum pozabudżetowych.

Celem zmniejszenia wydatków obniżono pensje urzędników o 10—15%, a emerytów o 5—15%. Równocześnie postanowiono przyspieszyć 10% redukcję etatów urzędniczych, która ma objąć 7.750 urzędników. Osobny Komitet Oszczędnościowy, złożony

z 33 osób, przeprowadza gruntowną redukcję poszczególnych działów budżetu. Nie zaniebano również strony dochodowej. Podwyższono więc podatek obrotowy z 2% na 3%, podwojono dodatek do podatku dochodowego urzędników, który wynosić będzie 15% — 20%, podwyższono podatek od cukru o 20%, oraz inne podatki konsumpcyjne i opłaty. Wszystkie te zarządzenia mają dać 134 milj. pengö, co jednak wydaje się wątpliwem wobec ogólnego spadku wpływów.

Włochy, które w ub. roku budż. miały 1.012 milj. lirów deficytu, już w ciągu pierwszych 3 miesięcy obecnego roku budż. wykazały 864 milj. lirów deficytu. Szybki wzrost deficytu skłonił Rząd do podwyższenia stawek celnych o 15% oraz podniesienia podatku od benzyny i nafty. Dawniej już obniżono uposażenia urzędnicze. Dążenia Rządu do zatrudnienia bezrobotnych na robotach publicznych przyczyniają się do zaostrzenia sytuacji budżetowej.

Z powyższego przeglądu sytuacji budżetowych różnych państw wynika, że prawie wszystkie państwa borykają się obecnie z deficytami budżetowymi, powstającymi z powodu zmniejszania się wpływów podatkowych i wzrostu wydatków na bezrobocie. Różne drogi obierają państwa dla przezwyciężenia swych trudności budżetowych. Na pierwszym planie stoją zazwyczaj oszczędności na wydatkach inwestycyjnych, za nimi idą redukcje wydatków osobowych, dokonywane głównie drogą obniżki uposażeń, a nie drogą redukcji personelu. Gdy zarządzenia te nie dają należytych rezultatów, państwa przystępują do podwyższenia niektórych podatków, dążąc do tego, by sięgnąć do źródeł podatkowych, dotychczas niedość wykorzystanych (np. benzyna, piwo) i do dochodów kategorii płatników mniej dotkniętych kryzysem (np. urzędnicy, osoby samotne). O ile ogólna sytuacja gospodarcza nie ulegnie poprawie, będziemy zapewne świadkami nowej fali redukcji budżetów, gdyż należy przypomnieć, że uchwalane obecnie nowe obciążenia podatkowe nie dadzą w razie zmniejszenia się wpływów podatkowych dostatecznych rezultatów.

W. L.

KRYZYS FINANSOWY W STANACH ZJEDNOCZONYCH

W ciągu ub. dziesięciolecia dopływ złota do Stanów Zjednoczonych odbywał się prawie bez przerwy. Z końcem sierpnia r. b. zapas złota w Stanach Zjednoczonych w/g danych oficjalnych osiągnął sumę \$ 5 milj., co stanowi 45% całego światowego zapasu złota. Dn. 17 września nastąpiła nagła zmiana kierunku ruchu złota i od tej chwili rozpoczął się wywóz z Ameryki, który dość szybko przekroczył kwotę \$ 700 milj.

Odplyw złota na wielką skalę wywołany był utratą przez szeroki ogół wiary w pewność wielkich centrów finansowych — naskutek odstąpienia Anglii od standardu złotego. Banki zagraniczne zmuszone zostały do zrealizowania swych wielkich należności w Stanach Zjedn., co stworzyło ciężką sytuację dla banków amerykańskich, gdyż już od pewnego czasu, ze względu na brak zaufania do nich ze strony amerykańskiej publiczności, rozpoczęło się wycofywanie wkładów na wielką skalę.

Naskutek depresji po głośnym krachu giełdowym w październiku 1929 r., trwającej już prawie 2 lata, potężne portfele papierów wartościowych, w których amerykańskie banki lokowały wielką część swych wkładów, poniosły pokaźne straty na kursie i płynność ich znacznie się zmniejszyła. Poza tem krach finansowy Niemiec i konieczność zaniechania wycofywania kredytów zagranicznych, jak również spadek wartości funta angielskiego, powodujący znaczne straty przy realizowaniu należności w Anglii, zmusiły banki amerykańskie do ograniczenia się do własnych rezerw.

Jakie niebezpieczeństwo grozi amerykańskiemu rynkowi pieniężnemu z powodu odpływu złota?

Ze sprawozdania „Federal Reserve Boards” w Waszyngtonie za wrzesień wynika, że centralne banki amerykańskie posiadają nadwyżkę ponad ustawowe pokrycie w złocie w wys. \$ 2 milj. Ustawowe pokrycie w złocie wynosi 35% w stosunku do wkładów i 40% w stosunku do banknotów amerykańskich banków emisyjnych.

Ta nadwyżka złota w kwocie \$ 2 milj. istnieje jednakże tylko w teorii, t. j. obliczona jest na tej podstawie, że z całkowitego obrotu pieniężnego Stanów Zjedn., który wynosił w końcu sierpnia \$ 5.050 milj., wyodrębnia się (resztę stanowią monety złote i srebrne, National Bank notes i U. S. notes) obieg banknotów banków Rezerwy Federalnej — dających się porównać z banknotami Banku Polskiego — w kwocie \$ 1.962 milj. i sumę tę porównywa się z rezerwami złota, wynoszącymi w zaokrągleniu \$ 3 milj. Jednakże sytuacja amerykańskich banków emisyjnych — 12 banków Rezerwy Federalnej — jest bardziej skomplikowana i trudniejsza do ujęcia liczbowego niż sytuacja europejskich banków emisyjnych.

W ciągu ostatnich lat zapasy złota Ameryki tak wzrosły, że stosunek banknotów banków Rezerwy Federalnej do rezerw złota miał znaczenie czysto teoretyczne. Dzięki ostatnim wypadkom sprawa ta stała się jednakże aktualną. W Stanach Zjednoczonych bierze się pod uwagę nie jak w Europie stosunek

emisji banknotów do rezerw złota, lecz stosunek wkładów w bankach centralnych do tych rezerw (jak już zaznaczono powyżej, ustawowy minimalny stosunek pokrycia wynosi 35%). Ten stosunek procentowy w końcu sierpnia wynosił 81%. Przypominamy, że ten stosunek procentowy był już raz znacznie niższy niż obecnie, mianowicie podczas krachu powojennego w 1920 r., kiedy spadł do 42%.

Banknoty poza minimalnym pokryciem w wysokości 40%, muszą poza tem mieć do pełnej wartości pokrycie w wekslach, zaopatrzonych żyrem banków — należących do systemu Rezerwy. Weksle te pochodzą z prawidłowych transakcyj handlowych i z małymi wyjątkami terminy ich nie przekraczają 90 dni.

Naskutek kryzysu, który pociągnął za sobą ogólne zmniejszenie się obrotów, ilość weksli handlowych, mogących służyć jako pokrycie, znacznie się skurczyła, wobec czego obecnie większa część pokrycia musi przypadać na złoto. Chociaż stopień pokrycia w złocie emisji banknotów jest podczas obecnego kryzysu wyższy niż w czasie ożywienia koniunkturalnego w latach 1923 i 1929, zasób wolnego złota w/g danych oficjalnych oceniany jest na \$ 700 miljn., t. zn. że amerykańskie banki centralne poza rezerwą ustawową w złocie (40% obiegu banknotów) rozporządzają jeszcze wolnym zapasem złota w wys. \$ 700 miljn., który mogłyby stracić, nie naruszając rezerwy ustawowej. City Bank of New York szacuje wartość wolnego złota na \$ 1.700 miljn., kwota ta odpowiada jednakże raczej możliwościom teoretycznym, podczas gdy kwota \$ 700 miljn. odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy.

Prezydent Hoover dn. 7/X zarządził stworzenie konsorcjum bankowego z kapitałem \$ 500 miljn. Instytucja ta ma na celu umożliwienie udzielania pożyczek pod zastaw papierów wartościowych, czego banki Rezerwy według przepisów czynić nie mogą. Nowa instytucja będzie mogła dyskontować własne weksle w bankach Rezerwy. W ten sposób banki Rezerwy Federalnej będą miały możliwość wyrównania ubytku materiału wekslowego, służącego jako pokrycie emisji banknotów, a tem samem zwolnienia złota, służącego jako pokrycie. Zwiększenie się ilości papierów wartościowych, mogących służyć jako pokrycie, automatycznie wpłynęłoby na wzrost „wolnego zapasu złota”, który w/g oficjalnych danych wynosi obecnie, jak już wspomnieliśmy, \$ 700 miljn. i zapobiegłoby niebezpieczeństwu odstąpienia za przykładem Anglii od parytetu złota.

Ponieważ urzeczywistnienie tego planu jest niemożliwe bez zmiany obecnych przepisów, zawartych w „Federal Reserve Act” z 1913 r., wydanego przy wprowadzeniu obecnego systemu amerykańskich banków centralnych, Prezydent Hoover proponuje Kongresowi zmianę tych przepisów. Chodzi tu o § 13, który normuje działalność dyskontową banków Rezerwy. Brzmi on, jak następuje: „Czynności dyskontowe banków Rezerwy Federalnej mogą służyć tylko celom produkcji i wymiany”. Płynność tego materiału wekslowego reguluje się w ten sposób, że termin ich nie może przekraczać 90 dni. Widoczne jest, że § 13 miał na celu wyeliminowanie transakcyj nietowarowych i spekulacyjnych. Nie byłoby jednakże właściwe, gdyby przy obecnym procesie kurczenia się rozmiarów operacyj finansowych środek ten nazwano inflacją. Należy widzieć w nim raczej śmiałą próbę wyjścia z obecnego kryzysu finansowego.

Wobec licznych bankructw amerykańskich banków, o których codziennie donoszą gazety, należy wziąć pod uwagę, że Stany Zjednoczone posiadają 27.000 banków. Ta olbrzymia liczba dowodzi, że w przeciwieństwie do europejskich systemów

bankowych zamiast oddziałów poszczególnych wielkich banków istnieją tam samodzielne banki, które muszą utrzymywać się o własnych siłach, a nie są podtrzymywane przez swoje centrale. Bankrutują przeważnie drobne banki, istniejące w Stanach Zjednoczonych nawet w najmniejszych miejscowościach. Z liczby 27.000 banków tylko 9.000 należy do systemu Rezerwy Federalnej, pozostałe 18.000 reprezentuje tylko 1/3 ogółu środków bankowych w Stanach Zjednoczonych. Podczas kiedy większość amerykańskich banków ma w czasie kryzysu mocną podporę w systemie banków Rezerwy Federalnej, utworzenie konsorcjum bankowego z kapitałem \$ 500 miljn. ma widocznie służyć do podtrzymania wielkiej masy banków samodzielnych.

Jednocześnie z wizytą Premiera Laval'a w Stanach Zjedn. odbyły się narady przedstawicieli francuskich i amerykańskich banków emisyjnych. Na plan pierwszy wysunęła się przytem sprawa należności Banku Francuskiego na rynku nowojorskim w wys. \$ 600 miljn. Ostatecznie zawarte zostało pomiędzy obydwoima bankami emisyjnymi porozumienie, w myśl którego Bank Francuski ma pozostawić w New Yorku \$ 200 miljn., które w innym wypadku zostałyby w postaci złota ściągnięte.

Fakt ten oraz wiadomość, że Bank Francuski zakupił amerykańskie akcepty bankowe za sumę \$ 20 miljn., są niejako gwarancją tego, iż Ameryka zachowa walutę złotą, przy pewnym przytem poparciu ze strony Francji. Przy wspomnianych obradach, które miały donieść znaczenie dla przyszłości waluty złotej, musiały odgrywać dużą rolę wpływy domu Bankowego Morgana, w którym Rząd francuski posiada \$ 100 miljn. należności.

Bank Francuski wymógł, że amerykańskie banki emisyjne będą prowadzić taką politykę dyskontową, któraby skłaniała prywatne kapitały zagraniczne do pozostawania na rynku amerykańskim. Po ostatnim podniesieniu stopy dyskontowej banków Rezerwy Federalnej można przypuszczać, że istniejąca rozpiętość pomiędzy stopami dyskontowymi w New-Yorku i w Paryżu będzie wystarczająca, by zahamować dalszy wywóz kapitałów ze Stanów Zjedn. do Europy. Jest rzeczą charakterystyczną dla praktycznego zmysłu Francuzów, iż chcieli oni skorzystać na tej zwyczajnie stopie procentowej, a mianowicie zażądali zwiększenia oprocentowania swoich należności, które dotychczas wynosiło zaledwie 1½%.

Należy więc spodziewać się, że odpływ złota ze Stanów Zjedn., który wyniósł w ciągu ostatnich 4 tygodni \$ 700 miljn., obecnie ustanie, i że nie zajdzie potrzeba przedsięwzięcia dalszych kroków celem podtrzymania kursu dolara.

Postanowienie Francji i Stanów Zjedn. utrzymania waluty złotej ma duże znaczenie dla przyszłego kształtowania się polityki kredytowej obydwóch tych krajów. Francja dla zabezpieczenia waluty złotej będzie dążyła do polityki deflacyjnej. Niewiadomo jednak, czy Stany Zjednoczone zechcą się przychylić do polityki kurczenia kredytu, co musiałoby pociągnąć za sobą dalsze zaostrzenie się kryzysu. Dokonane podniesienie stóp dyskontowych bynajmniej nie znaczy że Ameryka porzuciła plan ekspansji kredytu, w obecnej chwili bowiem miarodajna jest nie stopa procentowa, lecz rozmiary kredytu. Jednocześnie z podniesieniem stopy dyskontowej rozpoczął swoją działalność zaprojektowany przez Hoovera bank kredytowy z kapitałem w wysokości \$ 1/2 miljard. Europejskiemu obserwatorowi wydarzeń amerykańskich trzeba przytem przypomnieć, że w Ameryce oficjalna stopa dyskontowa nie odgrywa w stosunku do rozmiarów kredytu tak wielkiej roli, jak w Europie.

S. *Phillipson*

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIESIEŃ POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

OGÓLNE

PROJEKT OGRANICZENIA ŚWIATOWEJ PRODUKCJI NAFTY. —

W ostatnim czasie został ogłoszony nowy projekt ograniczenia światowej wytwórczości ropy naftowej, opracowany przez dyrektora Royal Dutch Shell, Kesslera. Zdaniem projektodawcy dla przeprowadzenia restrykcji niezbędne jest wyłącznie ściśle porozumienie przedstawicieli przemysłu naftowego St. Zjednoczonych, Wenezueli i Rumunii, wykazujących silną ekspansję na rynku światowym i posiadających źródła o znacznej obecnie wydajności naturalnej. Kraje zaś, których wytwórczość pokrywa tylko własne zapotrzebowanie lub też ulega ciężkiemu spadkowi, a nawet Z. S. R. R.¹⁾ — mają dla porozumienia w kierunku ograniczenia produkcji światowej znaczenie podrzędne.

W myśl projektu, przedstawiciele 3 wyżej wymienionych krajów zgłaszają swój „program minimum” produkcji. Na podstawie obliczeń statystycznych określony ma być prawdopodobny w danym okresie czasu zbyt. Zestawienie obu tych pozycji wykazuje wysokość grożącej nadprodukcji. Celem jej zapobieżenia ma być stworzony fundusz, który zostanie rozdzielony między wytwórców odpowiednio do ich „zaślug” na polu ograniczenia produkcji. Fundusz ten uiszczają uczestnicy konwencji proporcjonalnie do wysokości „žadanych kontyngentów” wytwórczych.

Poza ograniczeniem eksploatacji czynnych już źródeł projekt Kesslera obejmuje również ograniczenie wierceń; ograniczenia te mają być przeprowadzone przy współdziałaniu odnośnych rządów, które wydałyby zakaz wierceń względnie nałożyłyby za wiercenia opłaty o charakterze prohibicyjnym.

SKUTKI GOSPODARCZE KRYZYSU ŚWIATOWEGO W ŻEGLUDZE MORSKIEJ. —

Jak już niejednokrotnie pisaliśmy, żegluga morska przechodzi na całym świecie od szeregu miesięcy ciężki kryzys. Podaż statków handlowych jest większa od popytu na nie. Skutek jest taki, że stawki frachtowe spadły do nietykalnie niskiego poziomu. To też jednym z doraźnych środków uchronienia się przez przedsiębiorstwa żeglugowe przed dalszymi stratami było unieruchomienie w portach części tonnażu. Dało to pewien, niewielki zresztą, efekt doraźny, jeśli chodzi o stawki frachtowe, jednak w związku z tą sytuacją gospodarka światowa ponosi nadal ciężkie straty.

Jak podają fachowe pisma zagraniczne — tonnaż unieruchomionych morskich statków handlowych wynosił na całym świecie w dniu 1/VII 105 miljn. t, co równa się 15% całej światowej floty handlowej. Wartość unieruchomionego tonnażu oszacowana jest na zgórą \$ 4 miljard. Kapitał, włożony w te statki, nie procentuje ani też się nie amortyzuje. Straty z tego tytułu obliczane są na ok. \$ 400 miljn. rocznie. Do tego dochodzą straty, jakie

ponoszą także towarzystwa asekuracyjne. Wskutek nieubezpieczenia tych statków. Straty te wynoszą ok. \$ 200 miljn. rocznie. Wreszcie spadło również, wobec bezczynności tak znacznego odsetka światowej floty handlowej, zużycie materiałów pędnych o 12 miljn. t rocznie, co przynosi z kolei znaczne straty przemysłowi węglowemu i naftowemu.

Do tego dochodzą straty, jakie ponosi gospodarka światowa wskutek bezrobocia wśród marynarzy i t. p.

FRANCJA

REZULTATY ZBIORÓW. — Według oficjalnej oceny tegoroczny zbiór pszenicy i owsa w porównaniu z latami ubiegłymi przedstawia się następująco (w tys. q):

	Pszemica	Owies
1926	63.077.0	56.852.0
1927	75.150.0	49.827.0
1928	76.554.0	49.387.0
1929	87.053.3	57.443.0
1930	62.900.0	43.944.0
1931	70.285.3	49.305.7

Urodzaj pszenicy więc okazał się niższym od przeciętnej lat ostatnich; również jakość ziarna tegorocznej przedstawiać będzie dużo do życzenia (waga hektolitra oceniana jest w r. b. na 74 kg), a wydajność maki okaże się niższą niż w r. ub. Dodać, wreszcie, należy, że pozostałość z ubiegłego okresu będzie w r. b. wyjątkowo mała i — według dotychczasowych obliczeń — nie przekroczy 2—3 miljn. q. Razem więc Francja posiada do dyspozycji około 73 miljn. q pszenicy. Konsumpcja wewnętrzna wynosiła przeciętnie za lata ubiegłe 87 miljn. q, jednak w r. ub. uległa poważnej redukcji do 84 miljn. q, która to liczba będzie utrzymana zapewne również w nadchodzącym okresie rocznym, o ile nie nastąpią zmiany w polityce zbożowej. Uwzględniając, że na siew zużyte będzie 6—8 miljn. q, t. j. tyle co w r. ub., a z drugiej strony oddziaływać będzie zaostrzenie kontroli nad procentowym przemiałem pszenicy importowanej, oraz modyfikacje w systemie „admission temporaire”, przyjąć możemy, że Francja będzie musiała przywieźć z kolonii i z zagranicy około 14 miljn. q pszenicy.

Zbiór owsa jest średni, podobnie jak jakość ziarna. Tem niemniej jednak okaże się on zapewne wystarczającym, zwłaszcza że zużyte zostaną na cele pastewne poważne ilości jęczmienia, nie nadającego się do celów bieżniaczych. Natomiast pozostałości z r. ub. są znikome, nie należy też liczyć na dostawy z Afryki Półn., gdzie zbiory nie dopisały. Ewentualnym tendencjom importowym przeciwdziałać będzie wysoka ochrona celna.

HANDEL ZAGRANICZNY A CENY. —

Obroty handlowe Francji z zagranicą kształtują się w coraz bardziej niepomyślny sposób. Ostatnio opublikowane dane wydatniają pogarszanie się sytuacji w tej dziedzinie. I tak, przynajmniej do Francji wyniósł w ciągu 8 miesięcy r. b. 30.028 miljn. fr., podczas gdy w analogicznym okresie r. ub. 34.991 miljn. fr.,

czyli zmniejszył się w r. b. o 4.963 miljn. fr. Równocześnie jednak eksport w ciągu 8 miesięcy r. b. wyniósł 20.970 miljn. fr. — wobec 29.309 miljn. fr. w r. ub., czyli obniżył się o 8.338 miljn. fr. W konsekwencji deficyt bilansu handlowego za okres 8-miesięczny wzrósł z 5.682 miljn. fr. w r. ub. do 9.057 miljn. fr. w r. b. Wydaje się nie ulegać wątpliwości, iż deficyt obrotów handlowych osiągnie we Francji do końca roku kolosalną kwotę 13—14 miljard. fr.

Niepomyślne kształtowanie się stosunków w tej dziedzinie spowodowane jest obok szeregu innych przyczyn przez niepomyślne kształtowanie się wewnętrznych cen francuskich, które doniedawna wykazywały wobec niżki światowej znaczną odporność. Ostatnio jednak ceny hurtowe we Francji wykazują silniejszą tendencję zniżkową, zachowując jednak dysproporcję pomiędzy cenami krajowymi a zagranicznymi.

I tak, ogólny wskaźnik cen hurtowych wyniósł w końcu września 437 wobec 455 w końcu sierpnia, czyli wykazuje zniżkę o 18 punktów. Z końcem lipca wskaźnik wyniósł 466. Wskaźnik produktów krajowych obniżył się z 532 w lipcu do 521 w sierpniu i 504 we wrześniu, produktów zaś importowanych z 348 do 335 i 317. Ceny artykułów żywnościowych zniżkowały z 516 w lipcu do 502 w sierpniu i 482 we wrześniu, ceny zaś artykułów przemysłowych z 424 do 414 i 338. Równocześnie wskaźnik cen detalicznych wykazuje zniżkę z 615 w lipcu do 595 w sierpniu i 588 we wrześniu.

Dr. B. Rm.

STANY ZJEDN. AM.

NATIONAL CREDIT CORPORATION. —

Wytyczne działalności utworzonej z zalecenia Prezydenta Hoovera nowej centralnej organizacji finansowej p. n. „National Credit Corporation” nie były dotąd dostatecznie wyjaśnione, przyczem z początku ujmowano je w sposób, nasuwający obawy, iż będzie to organ, przyczyniający się do realizowania polityki inflacyjnej, ostatnio zaś, po okresie silnego odpływu złota i zwłaszcza po wizycie P. Laval'a przeciętnie, podkreślano, że N. C. C. w żadnym razie nie okaże się czynnikiem inflacyjnym. W ostatnich dniach dopiero ukazały się w prasie informacje, pochodzące od P. Mortimera N. Bucknera, prezesa N. C. C., w znacznym stopniu wyjaśniające sytuację. Okazuje się, że zadaniem N. C. C. będzie poparcie finansowe instytucji bankowych, których płynność stała się obecnie niedostateczną. Jedyne dla celów formalnych instytucja posiadać będzie kapitał w wysokości \$ 1.200, rozdzielony na 12 akcji po \$ 100, po jednej na każdy z 12 dystryktów Rezerwy Federalnej. Natomiast wszystkie banki i Trust Companies w Stanach Zjedn. zakupić mają obligacje N. C. C. na sumę łączną do \$ 1 miljard., przyczem przewiduje się, że poszczególne instytucje zakupią obligacje do wysokości 2% ich depozytów, wszelako nie więcej jak 10% swego kapitału i rezerw. Mobilizacja tej sumy nastąpić będzie stopniowo i narazie wyniesie zapewne tylko 20% kwoty zasadniczej. Sposób opro-

¹⁾ Według autora projektu Z. S. R. R. nie ma większego znaczenia ze względu na rosnące zapotrzebowanie wewnętrzne przy względnie mało wzrastającej wytwórczości.

centowania obligacji nie jest jeszcze znany, w każdym razie jednak nie będzie ono wyższe aniżeli 6% w stos. rocznym. N. C. C. zajmować się będzie mogła również, z pewnością zastrzeżeniami, finansowaniem handlu zagranicznego oraz transakcjami rebusowemi. Działalność kredytowa N. C. C. ma być w praktyce realizowana w ten sposób, że po zaakceptowaniu wniosku kredytowego przez lokalny komitet, dokument dłużny pożyczającego banku będzie dostarczany do N. C. C., wraz z odpowiednim zabezpieczeniem i uwagami lokalnej grupy bankowej. Sumę pożyczkową otrzymywać będzie zainteresowany bank również za pośrednictwem grupy lokalnej, tak, że ostatecznie obligacje N. C. C. zabezpieczone będą na 3 różnych dłużnikach. Trudno jeszcze przewidzieć, jak ten dosyć skomplikowany system będzie się sprawował w praktyce, z góry jednak można przewidywać, że w niedalekiej przyszłości ulegnie on zmianom, gdyż cała konstrukcja N. C. C. traktowana jest narazie jako prowizoryczne rozwiązanie zagadnienia i ma być zastąpiona przez instytucję stałą, która by wyrównywała i uzupełniała braki Federal Reserve Systemu. Jak wiadomo, w deklaracji Prezydenta Hoovera, na podstawie której National Credit Corporation powstała, przewidziano złożenie Kongresowi projektu zmian w Federal Reserve Act, które ułatwiłyby w okresach trudnych działalność redyskontową instytucji emisyjnych. Sprawa ta łączy się oczywiście z kwestią przyszłej działalności N. C. C., przyczem jednak w tej chwili istnieje zasadnicza rozbieżność zdań, czy Banki Rezerwy Federalnej mają być upoważnione do redyskontowania innych walorów aniżeli dzisiejsze „eligible papers”, czy też rozszerzenie rynku dla walorów dziś trudno zbywalnych ma być dokonane przez instytucję od systemu federalnego zupełnie niezależną. W każdym bądź razie dziś istnieje zgodny już pogląd, iż zarówno zmiany w statucie emisyjnym jak i działalność National Credit Corporation nie powinny dawać rezultatów inflacyjnych. Dr. Randolph Burgess z Federal Reserve Bank of New York ujął to w ten sposób, że N. C. C. nie będzie kreowała żadnych nowych kapitałów, ani też nie będzie ich otrzymywała bezpośrednio z Banków Federalnych. Natomiast przewiduje się, że N. C. C. przyczyni się, do zahamowania procesów deflacyjnych a wślad zatem przerwie niskową tendencję cen, względnie spowoduje proces, określanym nowym terminem „redeflacji”, ukutym jak się zdaje — głównie dlatego, że słowo inflacja stało się ostatnio straszakiem, podrywającym zaufanie.

WĘGRY

PENGŐ ZŁOTY. — Dekretem rządowym z dn. 14/IX wprowadzone zostało pojęcie prawne pengő złotego, rozumianego jako symbol węgierskiej jednostki monetarnej, lecz nie stanowiącego nowej waluty. Bank Narodowy od daty, wskazanej mu przez Ministra Finansów, publikować będzie stosunek wartości pengő złotego do pengő papierowego, na podstawie przeciętnego kursu złota na giełdzie londyńskiej w przeciągu tygodnia, poprzedzającego dzień publikacji; wartością pengő złotego będzie wartość 0'26315789 q złota czystego (parytet dotychczasowy). Wszelkie należności, powstałe przed 14/IX, rozumiane będą jako opiewające w pengő złotych, o ile strony nie umówiły się inaczej. Z chwilą więc,

gdy publikacja Banku Narodowego wykażeby spadek wartości w złocie pengő papierowego, należności te będą mogły być spłacane w walucie papierowej jedynie w sumie odpowiednio wyższej, co jednak stosowane ma być dopiero wówczas, gdy wartość kilograma złota określona będzie wyżej aniżeli 3840 pengő papierowych. Należności, powstałe przed 14/IX, względnie przed ogłoszeniem po raz pierwszy wartości pengő złotego, rozumiane będą jako zawarte w walucie złotej nawet wówczas, gdy w umowie nie zawarto żadnego bliższego określenia waluty; po pierwszej publikacji Banku Narodowego przyjęcie przez kontraktujące strony pengő złotego winno być stwierdzone wyraźnie. W ten sposób wszelkie dotychczasowe rozróżnienia w walucie węgierskiej, wynikające z obrotów zarówno wewnętrznych, jak i zagranicznych, zostały zabezpieczone od wahań pieniądza papierowego. Bank Narodowy od dn. 14/IX przyjmować będzie do dyskonta walory, opiewające jedynie na pengő złote.

HISZPANJA

REJESTRACJA I KONTROLA IMPORTU. — Dekretem z dn. 8 ub. m. stworzona została nowa instytucja p. n. „Registro de Importaciones”, której importerzy wszelkich towarów obowiązani będą deklarować transporty przywozowe jeszcze przed ich dokonaniem. „Registro de Importaciones” wydawać będzie certyfikaty, stwierdzające złożenie deklaracji, które importerzy obowiązani będą przedkładać urzędowi celnym z chwilą przekraczania towaru przez granicę, przyczem każde omianie tych przepisów będzie uważane za jednoznaczne z kontrabandą. Certyfikat, wydany przez „Registro de Importaciones” i wizowany przez urząd celny jako zrealizowany, stanowić będzie dokument, umożliwiający otrzymanie z centrali dewiz walorów zagranicznych, niezbędnych dla pokrycia transakcji. W pewnych wypadkach, a mianowicie przy imporcie z krajów odległych, możliwe będzie otrzymanie dewiz zagranicznych przed dokonaniem odprawy celnej i uzyskaniem wizy urzędu celnego. Termin wejścia w życie dekretu zostanie ustalony przez Ministerstwo Finansów, które również będzie w mocy zwolnić od wymiennych obowiązków, w drodze wyjątku, niektóre kategorie importu. Celem zarządzenia jest należyte zorganizowanie nadzoru nad zapotrzebowaniem walut, zgłaszanem do centrali dewiz. W praktyce jednak stworzony w Hiszpanji system okazać się może jednoznaczny z reglamentacją przywozu.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie od dn. 16 do 31 października r. b. kształtowały się następująco (w \$ za kwintal):

	16-22/X	23-31/X	+ wzrost - zmniejszenie
Pszonica:			%
Berlin . . .	5'11	5'19	+ 15
Praga . . .	4'36	4'36	—

Chicago . .	2'00	2'20	+ 10'0
Buenos Aires	2'99	3'11½	+ 4'1
Liverpool .	2'25	2'37	+ 5'3
Wiedeń . .	3'88	4'06	+ 4'6
Hamburg . .	2'70	2'81½	+ 4'8

Żyto:

Berlin . . .	4'44½	4'52½	+ 1'8
Praga . . .	4'36	4'34½	— 0'3
Chicago . .	1'88	2'00	+ 0'3
Wiedeń . .	4'18	4'34½	+ 3'9
Hamburg . .	—	—	—

Owies:

Berlin . . .	3'40½	3'45½	+ 1'4
Praga . . .	3'50	3'50	—
Chicago . .	1'69	1'77	+ 4'7
Buenos Aires	3'04	2'99½	— 1'4
Liverpool .	2'54	2'65	+ 4'3
Wiedeń . .	3'70	3'79	+ 2'4
Hamburg . .	2'11	2'08½	— 1'1

Jęczmień browarowy:

Berlin . . .	3'97	4'03	+ 1'5
Praga . . .	3'84	3'84	—
Chicago . .	2'21	2'20	— 0'4
Wiedeń . .	5'39	5'37	— 0'3
Hamburg . .	1'86	1'99½	+ 6'4

Jęczmień zwykły:

Berlin . . .	3'71½	3'83½	+ 3'2
--------------	-------	-------	-------

METALE

ŻELAZO. — gólne położenie na rynku żelaznym w ciągu ostatnich 2 tygodni od 17 do 30 października wykazywało pewne oznaki polepszenia. Wpłynęło na to zarówno uspokojenie finansowe w Ameryce oraz porozumienie z Francją na polu finansowem, jak i wynik wyborów angielskich. Zarówno importerzy angielscy, jak i huty kontynentalne śpieszą obecnie z zamówieniami i wykonaniem obrotów przed spodziewanem obłożeniem cłem żelaza. Pomimo to jednak ceny nie ruszyły się z martwego punktu.

Rynek starego żelastwa pozostaje nadal martwy we wszystkich krajach.

W Niemczech nastąpiło lekkie ożywienie interesów. Wzmogło się zapotrzebowanie ze strony przemysłu przerobczego. Również pewne ożywienie dało się zauważyć w blasze cienkiej; w innych gatunkach poważniejszych zmian nie widać. Doszło do skutku zamówienie ze strony kolei na 60 tys. t szyn. Interesy wywozowe przedstawiały się słabo, gdyż tu bardzo silnie daje się odczuwać konkurencja Anglii. Ceny wewnętrzne pozostawały bez zmiany przy cenie zasadniczej RM 128 za tonnę żelaza sztabowego loco Oberhausen.

We Francji stagnacja daje się coraz silniej odczuwać. Pochodzi to głównie stąd, że wiele hut pracowała na skład i tem wyczerpało swoje finansowe możliwości. Dla Indochin zostały już zdecydowane roboty publiczne na 400 miljn. fr., z czego 260 miljn. fr. na budowę kolei żelaznych. W interesach wywozowych mocno przeszkadza Anglja. Ceny wewnętrzne pozostawały bez zmiany z wyjątkiem ceny blach, które zostały obniżone o 5 fr. Zasadnicza cena żelaza sztabowego pozostaje 500 fr.

W Belgji dodatnie wrażenie wywarły wybory angielskie. Ukazały się zamówienia zarówno ze strony angielskiej, jak również i krajowe, przeznaczone na wywóz do Anglii przed spodziewanem nałożeniem cła. Pomimo jednak tego ożywienia ceny zupełnie się nie podniosły,

a nawet wykazywa y zniżkę: tak żelazo sztabowe notowano w złocie £ 3, belki normalne £ 2.17, blacha gruba £ 3.9 do 3.10.

W Anglii ożywienie trwało w dalszym ciągu. Słychać o uruchomianiu nieczynnych już oddawna stalowni i wielkich pieców. Zaczyna się praca również w dokach. Fabryki blachy białej znacznie wzmocniły swoje zatrudnienie, choć tu praca częściowo idzie dla uzupełnienia bardzo niekompletnych już składów. Ceny wewnętrzne wynosiły: żelazo sztabowe £ 6.17.6, żelazo kształtowe £ 8.15, drut £ 7.10, szyny £ 8.5, surówka odlewnicza Nr. 3 £ 2.18.6 — 3.9.6.

Ceny wywozowe żelaza z większych wytwórców europejskich: Anglii, Belgii wraz z Luksemburgiem i Francji — w £ złotych f. o. b. port — notowane były w dn. 23 października 1931 r., jak następuje:

	Wielka Bry- tania	Belgia i Lu- ksem- burg	Fran- cja
	za 1.016 kg	za 1.000 kg	
Surówka: odlewn. Nr. III (2.5-3.0% Si)	—	2. 7.6	2. 7.0
tomasowska	—	2. 3.0	—
hematytowa	—	—	—
ferromangan	—	—	—
Półwytwór: kęsy	—	2.16.0	2.15.6
platyny	—	2.17.6	2.17.0
Wytwory gotowe: żelazo sztabowe	—	3. 1.0	3. 1.0
belki	—	2.19.0	2.19.0
kątowniki	—	3. 0.6	3. 0.6
blacha okrętowa, rezerwoarowa i t. p.	—	—	—
szyny stalowe	—	6.10.0	6.10.0
bednarka	—	3.18.0	3.18.6
drut-walcówka	—	5. 2.0	5. 2.6
blacha tomasowska	—	3.19.0	3.18.6
blacha czarna (24 gąge)	—	—	—
drut ocynkow.	—	6. 3.0	6. 2.6
gwóździe druc.	—	4.17.6	4.17.0

METALE NIEŻELAZNE. — Położenie rynku metalowego w okresie od 17 do 30 października można scharakteryzować jako wyczekujące. Cały szereg konferencji w poszczególnych branżach — cynk, cyna, aluminium, miedź — wywoływało na rynku nastrój wyczekiwania.

Statystyka wrześnieowa wykazała, że dotychczasowe zabiegi nie są wystarczające. Wybory angielskie wpłynęły na ożywienie przemysłu w Anglii i w importujących do niej krajach, jednakże zostało to raczej wywołane obawą przed wprowadzeniem ceł w Anglii.

Cena kartelowa miedzi 750 cts za lb pozostawała bez zmian. Pomimo to na rynku widoczne było ożywienie. Jednakże nawet taka cokolwiek wzmocniona działalność rynku nie jest w stanie wpłynąć na zmniejszenie zapasów, które wzrosły już do 7-miesięcznej wytwórczości światowej.

Na rynku cyny zwyżka poprzedniego tygodnia załamała się. Była ona wywołana nadzieją na jakiś realny rezultat londyńskiej konferencji, która jednak ostatecznie nic nie dała. Ceny w ciągu przedostatniego tygodnia wykazywały znaczny spadek; w ostatnim tygodniu spadek się zatrzymał. Statystyka wrześnieowa wykazała zmniejszenie wywozu z krajów, objętych umową o zmniejszeniu produkcji, jednakże zapasy są bardzo duże i silnie ciążyą na rynku. O przejściu notowań na walutę złotą dotąd nie słychać.

Na rynku ołowiu brak ożywienia, chociaż zapotrzebowanie utrzymywało się w nienajgorszych granicach. Dopływ metalu na rynek londyński zmniejszył się, pomimo tego że wywóz jego z Australii i Burmy wzrósł. Na rynku amerykańskim cena została obniżona z 4 do 3.75 cts za lb.

Na rynku cynku, pomimo utworzenia kartelu, zmian nie widać. Ostatnia paryska konferencja również wpływu na rynek nie wywarła. Zapotrzebowanie było naogół dosyć słabe. Zapasy ogólne wynoszą ok. 197.000 t.

Ruch cen poszczególnych metali w okresie sprawozdawczym przedstawiał się następująco: Miedź standard przy sprzedaży gotówkowej zyskała £ $\frac{3}{16}$, natomiast przy terminowej straciła £ $\frac{1}{16}$; miedź elektrolityczna zyskała £ $\frac{1}{2}$, miedź rafinowana zaś straciła £ $\frac{1}{8}$. Cyna wykazała stratę w operacjach kasowych £ $3\frac{13}{16}$, w terminowych zaś £ $3\frac{3}{16}$. Ołów zyskał przy sprzedaży za gotówkę £ $\frac{1}{4}$, a przy terminowej £ $\frac{1}{8}$. Cynk również wykazał zysk przy operacjach za gotówkę £ $\frac{11}{16}$, a przy terminowych £ $\frac{7}{16}$. Glin i nikiel w sprzedaży krajowej i zagranicznej pozostawały bez zmiany. Blacha biała straciła £ $\frac{1}{4}$. Srebro straciło $\frac{3}{16}$ d na uncji w sprzedaży gotówkowej i $\frac{3}{8}$ d przy terminowej.

Złoto zyskało 4 d na uncji. Inne metale pozostawały bez zmiany.

W poniższem zestawieniu podane są ceny wymienionych metali (w £ za 1.016 kg z wyjątkiem: blachy białej, która notowana jest w sh za skrzynkę o 112 arkuszach, platyny — w £ za uncję, złota — w sh za uncję i srebra — w d za uncję):

Metal	Poprzed. Tydz. sprawozdawczy:			
	okres ultimo	maksy- mum	mini- mum	ulti- mo
Miedź: standard:				
kasa	34 $\frac{13}{16}$ - $\frac{7}{8}$	36 $\frac{11}{16}$	35	35- $\frac{1}{16}$
term.	35 $\frac{5}{8}$ - $\frac{11}{16}$	37 $\frac{7}{16}$	35 $\frac{1}{2}$	35 $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{8}$
elektrol.	40 $\frac{1}{2}$ -41 $\frac{1}{2}$	42 $\frac{1}{2}$	41 $\frac{1}{2}$	41-42
rafinow.	37 $\frac{1}{2}$ -38 $\frac{3}{4}$	39 $\frac{1}{2}$	37 $\frac{1}{2}$	37 $\frac{1}{2}$ -38 $\frac{1}{2}$
Cyna:				
kasa . .	130 $\frac{7}{8}$ -131 $\frac{1}{8}$	128 $\frac{1}{2}$	126 $\frac{1}{2}$	127 $\frac{1}{8}$ - $\frac{1}{4}$
term. . .	133- $\frac{1}{4}$	131	129 $\frac{1}{8}$	129 $\frac{1}{2}$ - $\frac{5}{8}$
Ołów:				
kasa . .	13 $\frac{3}{16}$	13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{4}$	13 $\frac{7}{16}$
term. . .	13 $\frac{1}{4}$	13 $\frac{7}{16}$	13 $\frac{1}{4}$	13 $\frac{3}{8}$
Cynk:				
kasa . .	12 $\frac{7}{16}$	13 $\frac{7}{16}$	12 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{8}$
term. . .	13	—	—	13 $\frac{7}{16}$
Glin:				
dla kraju .	—	95	95	95
" zagr. .	—	—	—	—
Blacha biała	14- $\frac{1}{2}$	14 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{2}$ -14 $\frac{1}{2}$
Nikiel:				
dla kraju .	215	215	215	215
" zagr. .	\$ 37	\$ 37	\$ 37	\$ 37
Platyna „Spong”	10	10	9.16	9.16
Srebro:				
kasa . .	17 $\frac{3}{8}$	17 $\frac{5}{8}$	16 $\frac{11}{16}$	17 $\frac{3}{16}$
term. . .	17 $\frac{9}{16}$	17 $\frac{3}{4}$	16 $\frac{13}{16}$	17 $\frac{7}{16}$
Złoto .	106/11	107/3	106/8	107/3

Na rynku starych metali ożywienia nie było żadnego. Zapotrzebowanie było bardzo nieznaczne. Ceny wielkich zmian nie wykazywały i utrzymywały się na następującej wysokości: w Niemczech loco Berlin — w RM za 100 kg: miedź 57-62, bronz 45-50, mosiądz 37-42, cynk 13-14 i ołów miękki 20-22; we Francji loco Paryż — we fr. fr. analogiczne ceny: 280, 230, 170, 70 i 115.

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
ELEKTORALNA 2 (parter)

TELEFONY: 412-66 (Red.), 412-73 i 335-35 (Adm.), 412-68 (Druk.). Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu.

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA W KRAJU: kwartalnie — zł 15, półrocznie — zł 30, rocznie — zł 60; **ZAGRANICĄ:** kwartalnie — zł 25, półrocznie — zł 50, rocznie — zł 100.

CENY OGŁOSZEŃ w zeszytach zwykłych: IV str. okładki — zł 1200; II i III str. okł. — zł 900; $\frac{1}{2}$ str. okł. — zł 500; str. zwycz.: 1 str. — zł 600, $\frac{1}{2}$ str. — 350, $\frac{1}{4}$ str. — zł 200, $\frac{1}{8}$ str. — zł 110. Przy ogłoszeniach kombinacyjnych, petito-wych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%.

Redaktor Naczelny: **CZESŁAW PECHÉ**

Redaktor: **WACŁAW SZURIG**

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHAŁSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWULSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
JÓZEF GIEYSZTOR

Wydawca: **MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU**

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XX 200: „Bracia Nusbaum“ w Warszawie, Nalewki 18. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Grzebieni i Wytwórnia Luster B-c-a Nusbaum“ w Warszawie, Sochaczewska 10.

R. H. A XXIX 166: „Wytwórnia Form do Obuwia „Formbut“ Liba Rosenbaum“ w Warszawie, Nowiniarska 16. Firma obecnie brzmi: „Wytwórnia Form do Obuwia „Formbut“ i „Słońce“ Liba Rosenbaum“.

R. H. A XXI 346: „Biuro Ekspedycyjne Pejsach Sucharczuk“ w Warszawie, Ogrodowa 26 m. 39. Pejsach Sucharczuk zmarł. Spadkobiercą jego jest Samuel Sucharczuk z Warszawy. Pejsach Sucharczuk zmarł. Przedsiębiorstwo przeszło na własność jego spadkobiercy Samuela Sucharczuka, który prowadzi takowe nadal.

R. H. A M 17 (A XXX 22): „Z. Mentzel“ w Warszawie, Marszałkowska 101. Marcelemu-Sewerynowi Czaplowskiemu, Rudolfowi Ginterowi, obydwom z Warszawy, i Gustawowi Knochowi z Łodzi udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z dr. Stanisławem-Walerym Nowakiem. Dr. Stanisław-Walery Nowak podpisuje firmę na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach łącznie z jednym z prokurentów a mianowicie: z Marcelim-Sewerynem Czaplowskim lub Rudolfem Ginterem lub też Gustawem Knochem.

R. H. A S 149: „Sieleckie Zakłady Chemiczne M. Białobrzęski“ w Sielcach, Belwederska 1. Kazimierzowi Mazankowi z Warszawy udzielono prokury. Wpis powyższy w dn. 4 października 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 16 września 1929 r. firmie udzielone zostało odroczenie wypłat na czas do dn. 16 grudnia 1929 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Walenty Iwiński, nadzorca zaś sądowym adwokat Michał Kulczycki z Warszawy. Wpis powyższy w dn. 25 października 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Nadzór sądowy upoważnił Zbigniewa Mieszczkańskiego z Warszawy do prowadzenia strony handlowo-finansowej, znajdującego się pod nadzorem sądowym przedsiębiorstwa „Sieleckie Zakłady Chemiczne M. Białobrzęski w Sielcach“ z tem ograniczeniem, iż wszelkie dokumenty, noszące charakter zobowiązań, jako to umowy, obligi, weksle, żyra, czeki i t. p. Zbigniew Mieszczkański podpisywać będzie łącznie z nadzorcą sądowym.

R. H. 155/19 (Łowickie): „Franciszek Balcer“ w Łowiczu, Nowy Rynek 5. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Świątkowskim w Łowiczu dn. 20 czerwca 1931 r. za Nr. 640, w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka firmowa pod firmą: „Lniana Manufaktura Fr. Balcer i Synowie“.

R. H. A XXX 119: „Węglopal“ Ryka Kestenberg“ w Warszawie, Wolińska 5. Dawidowi Kestenbergowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXX 256: „Przedsiębiorstwo Robót Dekoracyjno-Malarskich „Perła“ Aleksander Olszta“ w Warszawie, al. Trzeciego Maja 2. Lokal firmy znajduje się obecnie przy ul. Królańskiej 17.

R. H. A XXX 347: „Władysław Wrzosek“ w Warszawie. Naruszewicza 8. Przedsiębiorstwo budowlane. Istnieje od 1930 r. Właściciel Władysław Wrzosek z Warszawy.

R. H. A XXX 349: „W. Nowakowski i Synowie“ w Poznaniu, Oddział w Warszawie, Warecka 1. Wspólnicy: Kazimierz Nowakowski, Bronisław Nowakowski, obaj z Poznania. Stefanowi Krausemu i Henrykowi Szubertowi obydwom z Poznania udzielono łącznej prokury dla centrali i Oddziału w Warszawie. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 16 września 1905 r. Do samodzielnego reprezentowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem upoważniony jest każdy ze wspólników samodzielnie. Spółka zarejestrowana w Poznaniu dn. 20 września 1905 r. R. H. A 1380.

R. H. A XXX 350: „Wyprawa i Farba Futer Jan Chowańczak“ w Warszawie, Puławska 61. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jan Chowańczak z Warszawy. Ryszardowi Wanke z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXX 353: „Szmul Solnicki“ w Otwocku, Reymonta 16. Sklep spożywczy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Szmul-Wolf Solnicki z Otwocka.

R. H. A XXX 355: „Fabryka Garbarska Fiszel Buchman“ w Warszawie, Gęsia 91/93. Istnieje od 1929 r. Właściciel Fiszel Buchman z Warszawy.

R. H. A XXX 357: „Marjem Sternberg“ w Warszawie, Wałowa 9. Kawiarnia i sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1921 r. Właścicielka Marjem Sternberg z Warszawy. Właścicielka przedsiębiorstwa niepiśmienna.

R. H. A XXX 364: „Pinkus Ryng“ w Warszawie, Zielna 15. Sprzedaż produktów naftowych na rachunek własny i obcy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Pinkus Ryng z Warszawy.

R. H. A XXX 365: „Rubin Baron i Spółka“ w Żyrardowie, Fabryczna 4. Sprzedaż gotowego obuwia, skór i przyborów szewskich. Wspólnicy: Sender Baron, Nuchym Baron, Rubin Baron i Berek Bromberg, wszyscy z Żyrardowa. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 28 stycznia 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Wszelkie zobowiązania pieniężne, weksle, obligi, umowy, czeki, żyra na wekslach i innych dowodach pieniężnych podpisują dwaj wspólnicy łącznie, wszelkie zaś zobowiązania ponad zł 10.000 podpisują wszyscy wspólnicy łącznie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXX 367: „Zygmunt Wilkoszewski“ w Warszawie, pl. Trzech Krzyży 3. Przedstawicielstwo hut szklanych i sprzedaż kredy. Istnieje od 1925 r. Właściciel Zygmunt Wilkoszewski z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jego Marią-Józefą, z domu Alwas, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 24 marca 1907 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 368: „Polska Wytwórnia Przetworów Tłuszczowych „Wupete“ Abram Engel“ w Warszawie, Smocza 37. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram-Chaim Engel z Warszawy. Pomędzy właścicielem firmy a małżonką jeją Perłą, z domu Zandsznajder, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 6 października 1903 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 369: „Dom Handlowy Chaim Czerskier i S-ka” w Warszawie, Graniczna 3. Prowadzenie handlu farbami, lakierami i materiałami chemicznymi i artykułami pokrewnymi. Wspólnicy: Chaim Czerskier, Arnold Glazer, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 20 października 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXX 371: „Sruł Lubelczyk” w Warszawie, Franciszkańska 17. Drobną sprzedaż towarów kolonialno-spożywczych. Istnieje od 1927 r. Właściciel Sruł-Nachman Lubelczyk z Warszawy.

R. H. A XXX 372: „B. Karmelek” w Warszawie, 6-to Jerska 40. Drobną sprzedaż kapeluszy. Istnieje od 1900 r. Właścicielka Bajla Estera Karmelek z Warszawy.

R. H. A XXX 373: „Jochenen Angresbart” w Warszawie, Franciszkańska 17. Drobną sprzedaż artykułów mydlarskich i farb. Istnieje od 1927 r. Właściciel Jochenen Angresbart z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Leją, z domu Zabuską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 29 kwietnia 1918 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 374: „Pejsach Zielonka” w Warszawie, Nowiniarska 13/15. Wytwórnia i sprzedaż mebli. Istnieje od 1920 r. Właściciel Pejsach Zielonka z Warszawy.

R. H. A XXX 375: „Wytwórnia i Montownia Piór Dawid Altminc” w Warszawie, Żłota 32. Istnieje od 1929 r. Właściciel Dawid vel Zdzisław Altminc z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chawą vel Ewą, z domu Einhorn, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 27 maja 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 376: „Józef Domański” w Warszawie, Dworzec Główny Bufet 1-ej i 2-ej klasy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Józef Domański z Warszawy.

R. H. A XXX 377: „Frajndla Langman” w Warszawie, Chmielna 122. Sprzedaż artykułów mącznych i warzyw. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Franjdla Langman z Warszawy.

R. H. A XXX 378: „Gerszon Lederman” w Warszawie, Żelazna-Brama 11. Sprzedaż towarów manufakturowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mojsze-Gerszon Lederman z Warszawy.

R. H. A XXX 379: „Moszek Zyskind” w Warszawie, Franciszkańska 27. Sprzedaż skór baranich. Istnieje od 1930 r. Właściciel Moszek Zyskind z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Rachel, z domu Eizenberg vel Ajzenberg, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 2 grudnia 1920 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXX 380: „Jan Marcinkowski” w Warszawie, Miodowa 14. Zakład blacharski. Istnieje od 1895 r. Właściciel Jan-Stanisław Marcinkowski z Warszawy.

R. H. A XXX 381: „Icek Kahan” w Warszawie, Nalewki 16. Sprzedaż galanterji. Istnieje od 1920 r. Właściciel Icek Kahan z Warszawy.

R. H. A XXXI 1: „L. Dekelbojm” w Warszawie, Nalewki 18. Wytwórnia krawatów i drobną sprzedaż galanterji. Istnieje

od 1911 r. Właściciel Lejzor Dekelbojm z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Bumą, z domu Zajac, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 22 grudnia 1910 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 2: „Chaim Rotensztejn” w Warszawie, Nalewki 20. Sprzedaż galanterji. Istnieje od 1900 r. Właściciel Chaim Rotensztejn z Warszawy.

R. H. A XXXI 3: „Walerjan Nadolski” w Otwocku, Karcewska 8. Sklep galanteryjno-bławatny. Istnieje od 1931 r. Właściciel Walerjan Nadolski z Otwocka.

R. H. A XXXI 4: „Dom Agenturowo-Komisowy Joel Hercenberg” w Warszawie, Długa 50. Sprzedaż manufaktury. Istnieje od 1931 r. Właściciel Joel syn Hosiasa Hercenberga z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Pauliną, z domu Dobrzyńską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 14 stycznia 1905 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 5: „Sport-Gum” Hinda-Ruchla Wonchockier” w Warszawie, Żłota 17. Drobną sprzedaż pantofli sportowych, rannych oraz kaloszy i śniegowców. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Hinda-Ruchla Wonchockier z Warszawy. Abramowi-Wolfowi Rzetelny z Warszawy udzielona została prokura.

R. H. A XXXI 6: „Szaja Gutnajer” w Warszawie, Wałowa 2. Drobną sprzedaż futer. Istnieje od 1909 r. Właściciel Szaja Gutnajer z Warszawy.

R. H. A XXXI 7: „Bajrach Fordon” w Warszawie, Wałowa 8. Drobną sprzedaż mięsa. Istnieje od 1900 r. Właściciel Bajrach Fordon z Warszawy.

R. H. A XXXI 8: „Chaim Gutnajer” w Warszawie, Wałowa 7. Drobną sprzedaż futer. Istnieje od 1926 r. Właściciel Chaim Gutnajer z Warszawy.

R. H. A XXXI 9: „Estera Sztejn” w Falenicy, Handlowa 39. Sprzedaż galanterji. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Estera Szajndla Sztejn z Falenicy.

R. H. A XXXI 10: „Ludwik Kluza” w Warszawie, Pańska 112. Eksploatacja dorożek samochodowych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Ludwik Kluza z Warszawy.

R. H. A XXXI 11: „Iser Petrycer” w Warszawie, Nalewki 22. Drobną sprzedaż chustek i szali. Istnieje od 1923 r. Właściciel Iser Petrycer z Warszawy.

R. H. A XXXI 12: „Michał Kenig” w Warszawie, Gęsia 1. Sprzedaż towarów włóknistych na rachunek własny i komisowy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Chil-Michał Kenig z Warszawy.

R. H. A XXXI 13: „Lejb Kalwary” w Warszawie, Franciszkańska 29. Drobną sprzedaż przyborów do oświetlenia. Istnieje od 1926 r. Właściciel Szlama-Lejb Kalwary z Warszawy.

R. H. A XXXI 14: „Żoliborzanka” Zofja Markiewiczowa” w Warszawie na Żoliborzu, Krasińskiego 6. Pralnia bielizny i chemiczna. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Zofja Markiewiczowa z Warszawy.

R. H. A XXXI 15: „Chaim Henigman” w Warszawie, Nalewki 20 m. 47. Sprzedaż wyrobów podręcznych. Istnieje od 1904 r. Właściciel Chaim-Wolf Henigman z Warszawy.

R. H. A XXXI 16: „Dawid Rozenkind” w Warszawie, Nalewki 20. Drobna sprzedaż bawełny i nici. Istnieje od 1923 r. Właściciel Dawid Rozenkind z Warszawy.

R. H. A XXXI 18: „G. Altbeker” w Warszawie, Marjańska 2. Sprzedaż zegarków oraz galanterji i wyrobów złotych. Istnieje od 1902 r. Właściciel Gabriel Altbeker z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Bruchą, z domu Winter, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 21 czerwca 1902 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 19: „Konfekcja Męska „Bolesław” Jankiel Fleszel” w Warszawie, Złota 32. Właściciel Jankiel-Icko Fleszel z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Fejgą, z domu Kantor, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 12 listopada 1896 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 20: „Abram-Chaim Romandel” w Warszawie, Elektoralna 10. Drobna sprzedaż obuwia. Istnieje od 1925 r. Właściciel Abram-Chaim Romandel z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Szejndlą, z domu Nalewańską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 28 listopada 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 21: „Skład Materiałów Chemicznych i Farb J. Kornberg i M. Isarow” w Warszawie, Franciszkańska 33. Prowadzenie handlu wszelkiego rodzaju materiałami chemicznymi i farbami. Wspólnicy: Mowsza Isarow, Józef Kornberg. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 21 kwietnia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie umowy, zobowiązania pieniężne, weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, towarów, należności i pieniędzy oraz rachunki podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiedzy Mowszą Isarem a małżonką jego Bertą, z domu Titunhendler, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 20 czerwca 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiedzy Józefem Kornbergiem a małżonką jego Sarą, z domu Charłap, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 22 czerwca 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 22: „Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjno-Budowlanych Leon Borodzicz” w Warszawie, Długa 8. Istnieje od 1923 r. Właściciel Leon-Henryk Borodzicz z Warszawy.

R. H. A XXXI 23: „Biuro Sprzedaży Specyfików Oskara Wojnowskiego Hersz Kirsztejn i S-ka” w Warszawie, pl. Krasieńskich 8. Prowadzenie handlu ziołami leczniczymi, specyfikami z ziół leczniczych, oraz wszelkimi artykułami aptecznymi komisowo i na własny rachunek. Wspólnicy: Hersz Kirsztejn, Józef Wajnkiper, Abram Rutman, Chaja Rutman, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 20 maja 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są: Abram Rutman i Hersz Kirsztejn. Wszelkie zobowiązania spółki oraz pełnomocnictwa podpisują Abram Rutman i Hersz Kirsztejn. Czeki oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, wszelkich ładunków oraz pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji wartościowej, przesyłek pieniężnych z urzędów pocztowych podpisuje Abram Rutman samodzielnie lub z jednym z pozostałych wspólników. Wszelką korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, podpisuje każdy ze wspólników oddzielnie i samodzielnie. Pod-

pisy winny być kładzione pod stemplem frmy. Pomiedzy Abramem Ickiem Rutmanem a małżonką jego Chają, z domu Sztoland, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 5 marca 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 24: „Aron Albersztejn” w Warszawie, Franciszkańska 27. Drobna sprzedaż przyborów kamaszniczych. Istnieje od 1923 r. Właściciel Aron Albersztejn z Warszawy.

R. H. A XXXI 25: „Gecel Eichenbaum” w Warszawie, Wałowa 7. Drobna sprzedaż futer i skór baranich. Istnieje od 1926 r. Właściciel Gecel Eichenbaum z Warszawy.

R. H. A XXXI 26: „Feliks Wieteska” w Warszawie, Leszno 4. Handel towarami kolonialnymi spożywczymi. Istnieje od 1931 r. Właściciel Feliks Wieteska z Warszawy.

R. H. A XXXI 27: „B. Goldhecht” w Warszawie, Wałowa 13. Drobna sprzedaż towarów łokciowych. Istnieje od 1914 r. Właściciel Berek Goldhecht z Warszawy.

R. H. A XXXI 28: „Hersz Zylberman” w Warszawie, Szpitalna 10. Sprzedaż perfumerji. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mojsze Hersz Zylberman z Warszawy.

R. H. A XXXI 29: „Abram Cajtag” w Warszawie, Gęsia 14. Drobna sprzedaż towarów łokciowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Abram-Jankiel Cajtag z Warszawy.

R. H. A XXXI 30: „Szołom Król” w Warszawie, Nalewki 12. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1920 r. Właściciel Szołom Król z Warszawy.

R. H. A XXXI 31: „Nechuma Asz” w Warszawie, Franciszkańska 35. Drobna sprzedaż wełny i bawełny. Istnieje od 1926 r. Właścicielka Nechuma Asz z Warszawy.

R. H. A XXXI 33: „Prywatne Pogotowie Lekarskie 8 75-75 Dr. Zygmunt Rawicz-Boczkowski” w Warszawie, Marszałkowska 77. Istnieje od 1921 r. Właściciel dr. Zygmunt Rawicz-Boczkowski z Warszawy.

R. H. A XXXI 34: „Szmaja Akselrad” w Warszawie, Wałowa 10. Sprzedaż przyborów dla czapników. Istnieje od 1922 r. Właściciel Szmaja Akselrad z Warszawy.

R. H. A XXXI 35: „Markus-Mendel Makower” w Warszawie, Franciszkańska 23. Drobna sprzedaż artykułów spożywczo-kolonjalnych. Istnieje od 1927 r. Właściciel Markus-Mendel Makower z Warszawy.

R. H. A XXXI 36: „Mordka Perelmuter” w Warszawie, Nalewki 18. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mordka Perelmuter z Warszawy.

R. H. A XXXI 37: „B. Berenblum” w Warszawie, Nalewki 22. Sprzedaż trykotaży i konfekcji. Istnieje od 1918 r. Właściciel Berek Berenblum z Warszawy.

R. H. A XXXI 39: „G. Tabacchi i L. Pra Baldi” w Warszawie, Nowy Świat 37. Prowadzenie wytwórni lodów i detalicznej sprzedaży lodów w sklepach przy ul. Nowy Świat 37 i Marszałkowska 151. Wspólnicy: Guglielma Tabacchi i Libero Pra Baldi, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 6 czerwca 1931 r. Do reprezentowania

spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, umowy, kontrakty, weksle, czeki, żyra na wekslach oraz pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Inkasować przypadające spółce należności pieniężne, podpisywać korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, oraz kwitować z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek i przekazów pieniężnych ma prawo każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 40: „Pejsach Frejlich” w Warszawie, Tamka 37. Sprzedaż ubiorów męskich i damskich. Istnieje od 1925 r. Właściciel Pejsach Frejlich z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Łają, z domu Młynek, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 5 kwietnia 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 41: „Lejzor Bregman” w Warszawie, Nalewki 20. Drobna sprzedaż galanterji. Istnieje od 1921 r. Właściciel Lejzor Bregman z Warszawy.

R. H. A XXXI 42: „Abram Włuka” w Warszawie, Twarda 34. Drobna sprzedaż przyborów szewckich i kamaszniczych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Abram Wolf Włuka z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają, z domu Fryd, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 10 marca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 43: „Sruł Zynger” w Warszawie, Wałowa 11. Drobna sprzedaż resztek bawełny. Firma istnieje od 1921 r. Właściciel Zynger Sruł Pejsach z Warszawy.

R. H. A XXXI 44: „Bencjan Rajtman” w Warszawie, Sienka 7. Sprzedaż skór. Istnieje od 1928 r. Właściciel Bencjan Rajtman z Warszawy.

R. H. A XXXI 45: „Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjno-Budowlanych Inż. Z. Soleccki i W. Piotrowski” w Warszawie, Nowy Zjazd 3. Wspólnicy Wiktor Piotrowski, Zygmunt Marek Soleccki, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 1 marca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, żyra, pełnomocnictwa, czeki, prokury i wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Wszelką korespondencję, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i przesyłek podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 46: „Szaja W. Russek” w Warszawie, Nalewki 12. Drobna sprzedaż sztucznego jedwabiu i bawełny. Istnieje od 1929 r. Właściciel Szaja Wolf Russek z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Dwojrą, z domu Justman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 4 września 1925 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 47: „Klemens Gąsiorek” w Warszawie, Bałicka 11. Drobna sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Klemens Gąsiorek z Warszawy.

R. H. A XXXI 48: „Wytwórnia Wód Gazowych, Owocowych i Mineralnych „Aquavitea” Isuchor Ber Brykman” w Warszawie, Młynarska 28. Właściciel Isuchor Ber Brykman z Warszawy.

R. H. A XXXI 49: „Lucyna Lewandowska” w Warszawie, Pańska 110. Sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Lucyna Lewandowska z domu Sęk z Warszawy.

R. H. A XXXI 50: „Ajzyk Lechtus” z Warszawy, Nalewki 20. Drobna sprzedaż trykotaży i galanterji. Istnieje od 1919 r.

Właściciel Ajzyk Lechtus z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Esterą Rywką, z domu Metamed, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 14 czerwca 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 51: „Zojja Lewy” Właścicielki H. Berkman i R. Hirsberg” w Warszawie, Krucza 29. Sprzedaż towarów galanteryjnych i przyborów krawieckich. Wspólniczki: Helena Berkmanowa i Róża Hirsbergowa, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 20 maja 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnione są obie wspólniczki, wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, obligi i pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisują obie wspólniczki łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji i należności podpisuje jedna ze wspólniczek. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Pomiędzy Heleną Berkmanową i Różą Hirsbergową a małżonkami ich nastąpiły układy na mocy intercyzy, ustalając wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 52: „Warsztat Tokarsko-Mechaniczny St. Zalewski i M. Piwowarski” w Warszawie, Gęsta 6. Wspólnicy: Stanisław Zalewski, Mieczysław Piwowarski, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 11 sierpnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i innych dowodach pieniężnych, umowy, pełnomocnictwa i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, niezawierającą zobowiązań, rachunki, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, przekazów, ładunków, towarów i wszelkich wartości podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 53: „Chaim Rechtdiner” w Warszawie, Nalewki 24. Drobna sprzedaż grzebieni i galanterji. Istnieje od 1905 r. Właściciel Chaim Rechtdiner z Warszawy.

R. H. A XXXI 54: „Eliezer Grobman” w Warszawie, Niska 6. Drobna sprzedaż obuwia i kaloszy. Istnieje od 1931 r. Właściciel Eliezer Grobman z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Chają Bejlą, z domu Zygel, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 10 maja 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 55: „Leon Szejman” w Warszawie, Nalewki 18. Sprzedaż przyborów dentystycznych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Leon Szejman z Warszawy.

R. H. A XXXI 56: „Ita Kronenberg” w Warszawie, Stawki 41. Drobna sprzedaż artykułów mydlarskich i przyborów szewckich. Istnieje od 1925 r. Właścicielka Ita Kronenberg z Warszawy.

R. H. A XXXI 57: „Jankiel Zylberberg” w Warszawie, Pokorna 2/4, Krowiadnia i drobna sprzedaż mleka. Istnieje od 1928 r. Właściciel Jankiel Rubin Zylberberg z Warszawy.

R. H. A XXXI 58: „Abram Ostrowski” w Warszawie, Miodowa 7. Wyrób i sprzedaż obuwia. Istnieje od 1931 r. Właściciel Awrum vel Abram Ostrowski z Warszawy. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Fajgą, z domu Krakowską, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 31 lipca 1907 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 59: „Franciszek Gąsienowski” w Warszawie, Jasna 3. Bufet ze sprzedażą piwa w teatrze „Morskie Oko”. Istnieje od 1929 r. Właściciel Gąsienowski z Warszawy.

R. H. A XXXI 60: „Fabryka Dykt Klejonych „Plywood“ Icek Szatan” w Skierniewicach, Piłsudskiego 16. Istnieje od 1931 r. Właściciel Icek Szatan z Kalisza.

R. H. A XXXI 61: „Zenobjusz Wajszczuk“ w Warszawie, Wolska 44 m. 61. Roboty budowlane i ziemne. Istnieje od 1931 r. Właściciel Narcyz Zenobjusz Wajszczuk z Warszawy.

R. H. A XXXI 63: „Jankiel Kapułkin“ w Warszawie, Gęsia 3. Drobną sprzedaż towarów manufakturowych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Jankiel Kapułkin z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chjeną-Brajną, z domu Nichumkin, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 22 listopada 1913 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 64: „Szoel Bromberg“ w Warszawie, pl. Trzech Krzyży 11. Sklep spożywczo-kolonjalny. Istnieje od 1930 r. Właściciel Szoel-Dawid Bromberg z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Łają, z domu Kowalska, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 26 marca 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 65: „Skład Apteczny Antoni Zatryb“ w osadzie Siennica, pow. Mińsko-Mazowiecki. Istnieje od 1929 r. Właściciel Antoni Zatryb z osady Siennica pow. Mińsko-Mazowieckiego.

R. H. A XXXI 66: „Lniana Manufaktura Fr. Balcer i Synowie“ w Łowiczu, Rynek Kilińskiego 5. Przędzenie i tkanie lnu, sprzedaż własnych wyrobów oraz wyrób i sprzedaż przyrządów tkackich. Wspólnicy: Franciszek Balcer, Kazimierz-Przedzistał Balcer, Marjan-Bolesław Balcer, Irena Balcer, wszyscy z Łowicza. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 20 czerwca 1931 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnieni są: Franciszek Balcer i Kazimierz-Przedzistał Balcer, każdy z nich samodzielnie.

R. H. A XXXI 67: „Majlech Kratka“ w Warszawie, Ryńska 9. Handel naczyniami kuchennymi. Istnieje od 1931 r. Właściciel Majlech Kratka z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Zysłą, z domu Fridman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 20 marca 1924 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 68: „Restauracja Emma Scholtz“ w Warszawie, Zawiszy 18. Istnieje od 1919 r. Właścicielka Emma Scholtz z Warszawy.

R. H. A XXXI 69: „Kazimierz Dębowski“ w Warszawie, Barska 8. Drobną sprzedaż artykułów spożywczych. Istnieje od 1926 r. Właściciel Kazimierz Dębowski z Warszawy.

R. H. A XXXI 70: „Agnieszka Nita“ w Warszawie, Chmielna 12 m. 22. Drobną sprzedaż drożdżyny. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Agnieszka Nita z Warszawy.

R. H. A XXXI 71: „Hinda Wołk“ w Warszawie, Ś-to Jerska 36 m. 4. Drobną sprzedaż zabawek. Istnieje od 1889 r. Właścicielka Hinda Liba Wołk z Warszawy.

R. H. A XXXI 72: „Abram Krawiec“ w Błoni, ul. Warszawska 18. Przemiał zboża powierzono. Istnieje od 1931 r. Właściciel Abram Krawiec z Błonia.

R. H. A XXXI 73: „M. Fliderbaum“ w Warszawie, Franciszkańska 37. Drobną sprzedaż wyrobów trykotowych

i obuwia dzieciennego. Istnieje od 1900 r. Właściciel Moszek Fliderbaum z Warszawy.

R. H. A XXXI 74: „Chromkid“ Boruch Rozenberg“ w Warszawie, Franciszkańska 28. Drobną sprzedaż skór. Istnieje od 1931 r. Właściciel Boruch Ichok Rozenberg z Warszawy.

R. H. A XXXI 75: „Fiszel Kranc“ w Warszawie, Bażno 1. Drobną sprzedaż żelaza. Istnieje od 1931 r. Właściciel Fiszel Kranc z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Fajgą, z domu Prywes, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 14 lutego 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 76: „Biuro Handlowo-Techniczne Zygmunt Ważyński“ w Warszawie, Czerniakowska 202 m. 7. Sprzedaż artykułów technicznych. Właściciel Zygmunt Ważyński z Warszawy.

R. H. B XXXI 77: „Fabryka Guzików z Masy Perłowej „Atlas“ Chaja Pacewicz“ w Warszawie, Żytnia 20. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Chaja Pacewicz z Warszawy.

R. H. A XXXI 79: „Aleksander i Antoni Stryczyk“ w Warszawie, Trębacka 7. Warsztat szewski. Wspólnicy: Aleksander Stryczyk, Antoni Stryczyk, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 1 maja 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważniony jest Antoni Stryczyk. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, indosy wekslowe, czeki, pokwitowania, rachunki i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują pod stemplem firmy obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, rachunki na sprzedany towar, oraz pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden ze współników.

R. H. A XXXI 78: „Sura Frajndla Rozenfeld“ w Warszawie, Ś-to Krzyska 39. Drobną sprzedaż obuwia. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Sura-Frajndla Rozenfeld z Warszawy.

R. H. A XXXI 80: „Dom Handlowy Szaja Chmielnicki, Handel Zbozem i Przetworami Zbożowymi w Dobrcu Wielkim Gminy Kalisz“. Oddział w Warszawie, Marszałkowska 108. Właściciel Szaja Chmielnicki z Warszawy.

R. H. A XXXI 81: „Ber Miernik“, Sprzedaż Wyrobów Koszuchowych w Warszawie, Wałowa 15. Istnieje od 1930 r. Właściciel Ber Miernik z Warszawy.

R. H. A XXXI 82: „Restauracja II klasy i Sprzedaż Wyrobów Tytuńowych Ruchla Wajnsztok“ w Warszawie, Nowiniarska 13/15. Istnieje od 1907 r. Właścicielka Ruchla Wajnsztok z Warszawy.

R. H. A XXXI 83: „Całka Bagan“ w Warszawie, Ś-to Jerska 32. Drobną sprzedaż kefiru. Istnieje od 1900 r. Właściciel Całka Bagan z Warszawy.

R. H. A XXXI 84: „D. Borensztejn i N. Horowicz“ w Warszawie, Bonifaterska 3/5. Prowadzenie handlu cukierkami, czekoladą i innymi pokrewnymi artykułami. Wspólnicy: Dawid Borensztejn, Nuta Horowicz, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 1 lipca 1931 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, wszelkiego rodzaju zobowiązania i zryra podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, i rachunki podpisuje każdy ze współników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 85: „Kaufman i Joffe, Właściciel Mikołaj Kaufman” w Warszawie, Długa 25. Sprzedaż papieru. Istnieje od 1931 r. Właściciel Mikołaj Kaufman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Malwiną vel Machlą, z domu Gońska, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 27 grudnia 1922 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 86: „M. Dorobiecki i M. Nadler” w Warszawie, Nalewki 23 m. 10. Sprzedaż wszelkiego rodzaju przędzy. Wspólnicy: Mordka Dorobiecki, Menachem Nadler, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 1 lipca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle własne, umowy, pełnomocnictwa i prokury podpisują obaj wspólnicy łącznie. Czeki, żyra na wekslach i czekach, wszelką korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, przekazów, towarów i pieniędzy podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 87: „Stefanja Tołodziecka” w Warszawie, Barska 12. Drobną sprzedaż artykułów mydlarskich. Istnieje od 1927 r. Właścicielka Stefania Tołodziecka z Warszawy.

R. H. A XXXI 88: „Stefan Drapiński” w Warszawie, Wackercka 11 (lokal firmy L. Angelus). Drobną sprzedaż materiałów piśmiennych, przyborów kancelaryjnych, zabawek i gier dzieciennych. Istnieje od 1931 r. Właściciel Stefan Drapiński z Warszawy.

R. H. A XXXI 88: „Mleczarnia Holenderska Joszysa Lejbner” w Warszawie, ul. Ś-to Jerska 14. Rozlewnia mleka. Istnieje od 1931 r. Właścicielka Joszyska Lejbner z Warszawy.

R. H. A XXXI 90: „Centrala Narzędzi Bracia J. i R. Rubinstein” w Warszawie, pl. Grzybowski 1. Filja przy placu Grzybowski 12. Handel narzędziami technicznymi krajowymi i zagranicznymi. Wspólnicy: Icek Majer Rubinstein, Rubin Rubinstein, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 1 lipca 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkiego rodzaju dokumenty i zobowiązania podpisuje pod stemplem firmy Icek Majer Rubinstein lub Rubin Rubinstein. Pomiedzy właścicielem firmy Ruwinem vel Rubinem Rubinsztejnem a małżonką jego Rajzlą z domu Cukerman nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 14 czerwca 1927 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku. Pomiedzy właścicielem firmy Icekiem Majerem Rubinsztejnem a małżonką jego Heną, z domu Cukerman, nastąpił układ na mocy intercyzy z dn. 21 sierpnia 1928 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXXI 91: „Benedykt Borsuk i S-ka” w Warszawie, Krucza 19. Zakład fryzjerski. Wspólnicy: Benedykt Borsuk, Ludwik Placek, obaj z Warszawy, Helena Jakubowska z Płochocna, Stanisław Wójcik z Pruszkowa, Henryk Błaszczuk z Grodziska Mazowieckiego. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dn. 1 stycznia 1931 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, czeki, żyra i wszelkie zobowiązania pieniężne podpisują wszyscy wspólnicy łącznie. Korespondencję, nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXXI 234: „Parowe Zakłady Cegielniane „Leopoldynów” Stefan Wiencek” w Warszawie, Stalowa 25. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 15 maja 1931 r. Stefanowi Wienckowi, handlującemu pod firmą: „Parowe Zakłady Cegielniane „Leopoldynów” Stefan Wiencek” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Czesław Wierciński, kuratorem zaś adwokat Stefan Chomiczewski z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym.

B. — SPÓŁKI AKCYJNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE

R. H. B XVII 3245: „Biuro Agenturowo-Handłowe Herad” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie wszelkich interesów agenturowo-handlowych i przedstawicielstwa firm krajowych i zagranicznych. Siedziba spółki w Warszawie, Boduena 6. Kapitał zakładowy mk 5.000.000 podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcy: Ignacy Szpak, Stanisław Rancman, obaj z Warszawy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, prokury, umowy i wszelkie zobowiązania winny być podpisywane pod stemplem firmy przez dwóch zarządców. Korespondencję zwykłą, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów i wszelkiego rodzaju korespondencji pocztowej podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 6 października 1923 r. za Nr. 3840 na czas do dnia 6-go października 1926 r. z warunkiem automatycznego przedłużania takowej na dalsze jednoroczne okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie drugiego o swem życzeniu wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 27 marca 1924 r.

R. H. B XXI 3850: „Mazowiecka Spółka Budowlana, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie robót budowlanych, produkowanie materiałów budowlanych i prowadzenie handlu tymi materiałami. Siedziba spółki w Nowym Dworze pow. warszawskiego. Graniczna 1. Kapitał zakładowy zł 10.000 podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcy: Stanisław Gregarczyk, z Nowego Dworu, Aleksander Roszkowski z Warszawy, zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania spółki, weksle, czeki, akty notarialne, pełnomocnictwa i prokury winny być podpisywane przez dwóch zarządców. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, umowy na wykonywanie robót budowlanych i wszelkiego rodzaju pokwitowania podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 2 maja 1925 r. za Nr. 1817 na czas do dnia 1 stycznia 1927 r. z warunkiem automatycznego przedłużania takowej na dalsze dwuletnie okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi notarialnie pozostałego wspólnika o swej chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 5 maja 1925 r.

R. H. B XXIII 4009: „Stankiewicz i Apelkowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Madalińskiego 29. Celem spółki jest produkcja przetworów chemicznych, farmaceutycznych i pokrewnych, oraz handel tymi przetworami. Kapitał zakładowy zł 3.000 podzielony na 30 udziałów całkowicie w gotowiznie wpłacony. Zarządcami są: Waclaw Stankiewicz, Stanisław Apelkowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle, żyra i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania, tudzież prokury i pełnomocnictwa podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Czeki podpisuje jeden z zarządców. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju należności, ładunków, towarów, korespondencji, oraz przekazów pieniężnych podpisuje jeden z zarządców lub też jeden z prokurentów. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Władysławowi Truskolaskiemu, Alfredowi Kowalczykowi, obydwom z Warszawy udzielono prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 24 lipca 1925 r. na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 sierpnia 1925 r.

R. H. B XXV 4292: „Zakład Graficzny „Odrodzenie”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żórawia 31. Celem spółki jest przyjmowanie

i wykonywanie wszelkich robót wchodzących w zakres grafiki. Kapitał zakładowy zł 6.000 podzielony na 120 udziałów, zł 2.000 wpłacono w gotówianiu, na pozostałe zł 4.000 oceniono wkład rzeczowy. Zarządcami są: Antoni Saturnus, Kazimierz Bartkowiak, Stanisław Ustupski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wexsle, czeki, wszelkiego rodzaju zobowiązania, umowy, akty urzędowe, pełnomocnictwa, prokury oraz pokwitowania z odbioru kapitałów spółki podpisuje Stanisław Ustupski łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Rachunki, korespondencję nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy za przekazami, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 29 września 1925 r. za Nr. 742 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 4 marca 1926 r.

R. H. B XXV 4299: „Towarzystwo Wydawnicze „Ilustracja” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Mazowiecka 4 m. 21. Celem spółki jest wydawanie tygodnika ilustrowanego pod nazwą „Ilustracja”. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów całkowicie w gotówianiu wpłacony. Zarządca Jakób Jerzy Nunnberg z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 30 maja 1925 r. za Nr. 361 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 6 marca 1926r.

R. H. B XLIV 6434: „HeGa” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kapucyńska 3. Celem spółki jest handel ziemiopłodami oraz sprzedaż, kupno i eksploatacja lasów. Kapitał zakładowy zł 20.000 podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Herman Flesch, Markus Tran, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Emilowi Fleschowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 17 września 1929 r. za Nr. 1246 na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 19 września 1931 r.

R. H. B XLIV 6434: „Kinoteatr „Wisła”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Tamka 34/36. Celem spółki jest prowadzenie kinoteatru. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Roman Schoenborn, Feliks Zakrzewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wexsle, żyra na nich, umowy, czeki, prokury, plenipotencje i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, przekazów pieniężnych, ładunków i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 13 lutego 1929 r. za Nr. 595 na czas do dnia 1 kwietnia 1937 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze ośmioletnie okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 19 września 1929 r.

R. H. B XLVI 6620: „Towarzystwo Handlowe „Ostrowo” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 2. Celem spółki jest nabywanie, sprzedaż, i wszechstronna eksploatacja lasów, poręb i majątków leśnych, prowadzenie przemysłu drzewnego, oraz handel drzewem i produktami przemysłu drzewnego. Kapitał zakładowy zł 110.000, podzielony na 1.100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Marek Temkin, Leon vel Lejb Abramowicz, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują

spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wexsle, czeki, indosy, umowy, prokury, pełnomocnictwa i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję bieżącą, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniądze, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Nabywanie, zbywanie i obciążenie majątków, nieruchomości i praw hipotecznych należy do kompetencji zarządu. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 31 grudnia 1929 r. za Nr. 6530 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 8 stycznia 1930 r.

R. H. B XLVI 6621: „Polskie Towarzystwo Elektryczne „Asea” Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Jasna 1. Celem spółki jest handel artykułami przemysłu elektrotechnicznego, mechanicznego, i parowo-technicznego w kraju i zagranicą na rachunek własny i w komis, oraz wyrób i przeróbka takichże artykułów we własnych warsztatach. Kapitał zakładowy zł 250.000, podzielonych na 2.500 akcji na okaziciela, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarząd stanowi Sven Norman z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując samodzielnie firmę pod jej stemplem. W razie ustalenia zarządu, składającego się z kilku osób, wymagane będą podpisy na wszelkich zobowiązaniach: dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Zbycie nieruchomości fabrycznych, oraz zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa na czas dłuższy niż jeden rok należy do kompetencji Walnego Zgromadzenia. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie, dnia 30 grudnia 1929 r za Nr. 6522. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 30 grudnia 1929 r. za Nr. 6523.

Wciągnięto w dn. 9 stycznia 1930 r.

R. H. B LI 7359: „Wydawnictwo Dziel Ilustrowanych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wilcza 30. Celem spółki jest nabywanie gotowych wydawnictw i sprzedaży tychże, jak również prowadzenie nowych wydawnictw. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Władysław Grudziński z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 30 maja 1931 r. za Nr. 2281 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 3 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7362: „Cukrownia „Guzów”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Guzowie, pow. Błoński. Celem spółki jest prowadzenie cukrowni i rafinerji cukru, fabrykacja wszelkich pokrewnych i pobocznych produktów, handel wyżej wskazanymi wytworami produkcji własnej i innych fabryk, handel surowcami na rachunek własny i komisowo, względnie w charakterze przedstawiciela innych firm. Kapitał zakładowy zł 800.000, podzielony na 8.000 akcji na okaziciela całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Antoni Sobański, Feliks Sobański, Zygmunt Kolanowski, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję, wexsle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, akty notarialne i hipoteczne, zobowiązania i prokury podpisują pod stemplem firmowym łącznie dwaj członkowie zarządu, bądź jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru z poczty pieniądze, przesyłek i wszelkiego rodzaju dokumentów podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Statut spółki akcyjnej i akt organizacyjny zeznane zostały przed notariuszem Massalskim w Warszawie, w dniu 1 maja 1931 r. za Nr. 742 i w dniu 27 maja 1931 r. za Nr. 887.

Wciągnięto w dn. 5 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7366: „Handel Win J. Bobrowski i S-ka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” dawniej Otwocki Od-

dział firmy „Bracia Pakulscy”. Siedziba spółki w Otwocku, Kościelna 10. Celem spółki jest prowadzenie handlu win i towarów kolonialnych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 5 udziałów, całkowicie wniesiony wkładem rzeczowym. Juljusz Bobrowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie, dnia 5 czerwca 1931 r. za Nr. 2325 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7367: „Zrzeszenie Artystów Z. A. S. P. Niezależni, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Bielańska 5. Celem spółki jest prowadzenie objazdowych teatrów, rewji i operetek w Warszawie i po prowincji. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Leopold Brodziński - Trzebuchowski, Marjan Wawrzkowicz, Michał Tatrzański, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania spółki, weksle, żyra, czek, pełnomocnictwa, umowy prywatne i urzędowe oraz wszelkie pisma zawierające uprawnienia osób trzecich w stosunku do spółki podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji zwykłej i poleconej, przesyłek wartościowych, towarów i gotówki podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie, dnia 8 czerwca 1931 r. za Nr. 1126 na czas do dnia 1 czerwca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze czasokresy roczne o ile na miesiąc przed upływem rocznego terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o rozwiązaniu spółki.

Wciągnięto w dn. 11 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7368: „Dom Handlowy Herman Meyer Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Traugutta 2. Oddział w Katowicach. Celem spółki jest prowadzenie handlu na rachunek własny i komisowo, a w szczególności przejęcie i dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa, istniejącego od 1853 r. w Warszawie pod firmą „Dom Handlowy Herman Meyer”. Kapitał zakładowy zł 2.000.000, podzielony na 2.000 akcji na okaziciela, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Stanisław Meyer, Teodor Toeplitz i Jakób Andrzej Kon, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisują dwaj członkowie zarządu łącznie, lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Udzielono łącznej prokury dla Centrali: Wiktorowi Blumowi i Stefanowi Schoenowi, obydwom z Warszawy Dla Oddziału w Katowicach: Romanowi Trosczyńskiemu, Nikodemowi Brabanderowi, obydwom z Katowic i Adalbertowi Utermarkowi z Wełnowca. Prokurenci: Wiktor Blum, Stefan Schoen, Roman Trosczyński, Nikodem Brabander i Adalbert Utermark, podpisują każdy z nich łącznie z jednym z członków zarządu, zaś prokurent Roman Trosczyński ma prawo podpisywać łącznie również z prokurentami: Adalbertem Utermarkiem lub Nikodemem Brabanderem. Spółka Akcyjna powstała na mocy statutu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie, dnia 15 maja 1931 r. za Nr. 562. Akt organizacyjny zeznany został przed tymże notariuszem dnia 15 maja i 3 czerwca 1931 r. za Nr. 563 i 561.

Wciągnięto w dn. 11 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7371: „Agrikult. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Swiat 46. Celem spółki jest reprodukcja, kupno, sprzedaż i eksport produktów rolnych i ogrodniczych, a także bydła, koni, trzody wszelkiego rodzaju i t. p. Kapitał zakładowy zł 110.000, podzielony na 110 udziałów, na poczet którego wpłacono zł 22.000 aportem rzeczowym i zł 11.000 gotowizną. Zarządcami spółki są: dr. Willem-Hendrik Dudok van Heel i Harm Westra obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie obciążenia majątku spółki i zobowiązania podpisują bądź obaj zarządcy łącznie, bądź każdy z osobna. Wszelką korespondencję, pokwi-

townia z odbioru towarów, korespondencji pocztowej i telegraficznej, przesyłek i przekazów pieniężnych podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Nowickim w Warszawie dn. 15 kwietnia i 5 czerwca 1931 r. za Nr. 643 i 972 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 15 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7373: „Termolux”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, ul. Koszykowa 39. Celem spółki jest prowadzenie robót instalacyjnych. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają do dwukrotnej wysokości posiadanych udziałów. Zarządcami są: Edward Goldfarb, Maks Goldfarb, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Puchalskim w Warszawie, dnia 3 marca 1927 r. za Nr. 916 do dnia 1 stycznia 1930 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzeciecia o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi drugiego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 16 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7374: „Pehazet” Handel Produktami Zbożowymi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 27. Celem spółki jest kupno i sprzedaż mąki i makaronów oraz innych produktów zbożowych. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Chaim-Mordka Zolberg, Jakób Goldflam, Jehuda-Lajb Goldflam, Henryk Borkowski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czek, indosy, pełnomocnictwa, umowy i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj którykolwiek zarządcy łącznie. Korespondencje bieżącą niezawierającą zobowiązań oraz pokwitowania z odbioru sum pieniężnych, przekazów, przesyłek, towarów i korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie, dnia 21 listopada 1930 r. za Nr. 5298 na czas do dnia 21 marca 1931 r. z prawem automatycznego przedłużania na następne czteromiesięczne okresy o ile żaden ze współników przynajmniej na miesiąc przed upływem powyższego terminu nie zażąda wezwaniem notarialnym rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 6 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7375: „Polturist” (Polskie Biuro Turystyczne), Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żłota 24. Celem spółki jest: a) rozwój turystyki w Polsce, popularyzacja zwiedzania Polski przez cudzoziemców oraz propaganda Polski zagranicą, b) prowadzenie wszelkich czynności w zakresie turystyki wchodzących, organizacja wycieczek z Polski zagranicę i odwrotnie, urządzanie wycieczek krajowych, 3) utrzymywanie stosunków z zagranicznymi agencjami podróży kolejami, towarzystwami okrętowymi i tym podobnymi, d) udzielania wszelkiego rodzaju informacji podróżnym. Kapitał zakładowy zł 8.000, podzielony na 20 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Aleksandra Helfreichowa w Młocinach pod Warszawa, Jan Józef Kłowskiak, dyrektor zarządzający Sergiusz Iwanowski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, kontrakty, weksle, żyra, indosy, podpisują dwaj zarządcy łącznie. Odbiór funduszy spółki z banków i instytucji kredytowych, uskuteczniają dwaj zarządcy łącznie o ile jednak odebrane kwoty w ciągu dwóch następujących po sobie tygodni, przekroczą sumę dwóch tysięcy złotych do podejmowania dalszych kwot wymagany jest podpis wszystkich trzech zarządców łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkich należności, korespondencji, przekazów pieniężnych, dokumentów jak również wypłaty może uskutecznić dyrektor zarządzający. Podpisy winny być kładzio-

ne pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 9 maja i 5 czerwca 1931 r. za Nr. 916 i 1102 na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 16 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7377: „Lewant“ Reprezentacja Producentów Surowca Tytuniowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, al. Jerozolimska 20. Celem spółki jest prowadzenie interesów handlowych na prawach komisowych w zakresie przedstawicielstw zagranicznych firm i stowarzyszeń tytuniowych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Franciszek Kamiński, Michał Młynarski, Edward Wolff wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, umowy, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Czeki podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 7 i 27 maja 1931 r. za Nr. 2698 i 3027 na przeciąg dwóch lat od daty wpisania do rejestru handlowego z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 16 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7378: „Polmin“ Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych. Siedziba przedsiębiorstwa we Lwowie. Oddział w Warszawie, Szkołna 2. Celem przedsiębiorstwa jest: a) kierownictwo, administracja, użytkowanie pod każdym względem Państwowej Fabryki Olejów mineralnych w Drohobyczu, b) przeróbka ropy naftowej i handel nią oraz handel wszelkimi produktami naftowymi w kraju i zagranicą, c) wykonywanie uprawnień przyznanej Państwowej Fabryce Olejów Mineralnych w Drohobyczu, ustawą z dnia 1 maja 1923 r. („Dz. U. R. P.” Nr. 55 poz. 387) w przedmiocie zakupu ropy brutowej, d) nabywanie, pozbywanie, zarząd i eksploatacja terenów naftowych, gazowych i ozokerytowych, e) magazynowanie na własny i cudzy rachunek i transport ropy naftowej i jej przetworów we własnych lub dzierżawionych zbiornikach, jakoteż nabywanie i dzierżawienie wszelkiego rodzaju środków przewozowych (cystern kolejowych, statków rzecznych i morskich), f) wykonywanie uprawnień przyznanych Państwu ustawą z dnia 2 maja 1919 roku („Dz. U. R. P.” Nr. 39, poz. 292) w przedmiocie zakładania wodociągów i urządzeń pomocniczych do przewodzenia palnych gazów ziemnych, g) wogóle wykonywanie wszelkich czynności których normalny tok agend Państwowej Fabryki Olejów Mineralnych w Drohobyczu jako przedsiębiorstwa handlowego wymaga. Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo odpowiedzialnym jest niezależnie od odpowiedzialności samego przedsiębiorstwa, Skarb Państwa do wysokości całego majątku nieruchomości użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo, Radę Administracyjną stanowią: Prezes inż. Aleksander Litwinowicz, Generał brygady W. P., dr. Jan-Kanty Piętań, Sekretarz Prezydium Rady Ministrów, Henryk Salomon de Friedberg, Naczelnik Wydziału Naftowego w Min. Przemysłu i Handlu, inż. Czesław Benedek, Naczelnik Wydziału w Min. Przemysłu i Handlu, Czesław Peche, szef sekr. Min. Przemysłu i Handlu, Antoni Krachelski, dyrektor departamentu Min. Skarbu, Dr Wiktor Supiński, radca ministerjalny Min. Przemysłu i Handlu, Józef Borlnowski, naczelnik Wydziału Min. Komunikacji. Dyrekcję stanowią: Naczelny dyrektor inż. Stefan Dąwański ze Lwowa, inż. Zygmunt Biluchowski z Drohobycza. Dyrekcja zastępuje przedsiębiorstwo wobec władz i osób i prowadzi jego interesy. Do ważności zobowiązań przedsiębiorstwa wymagane są podpisy pod nazwą firmy przedsiębiorstwa dwóch członków dyrekcji lub jednego członka dyrekcji łącznie z prokurentem, lub dwóch prokurentów. Uchwalanie wniosków o nabywanie i zbywanie majątku przedsiębiorstwa, pożyczek długoterminowych oraz nadawa-

nie prokury na wniosek dyrekcji należy do właściwości Rady Administracyjnej. Dr. Franciszkowi Schrammowi, Filipowi Hermanowi, obydwom ze Lwowa, Stanisławowi Bildziukiewiczowi, inż. Damianowi Wandyczowi i dr. Zygmuntowi Łahocińskiemu wszystkim trzem z Drohobycza udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z jednym z członków dyrekcji, osoba prawna. Statut przedsiębiorstwa w obecnym brzmieniu zatwierdzony został Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 31 maja 1929 r. Przedsiębiorstwo zarejestrowane zostało we Lwowie dn. 9 grudnia 1927 r. pod A VI 190.

Wciągnięto w dn. 17 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7379: „Pierwsza Krajowa Wytwórnia Zegarów i Aparatów Elektrycznych „Elektrozegar“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Wolska 42. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni zegarów elektrycznych, aparatów sygnalizacyjnych, aparatów kontrolnych i artykułów technicznych oraz prowadzenie handlu temi artykułami. Kapitał zakładowy zł 24.000, podzielony na 100 udziałów, zł 12.000 wpłacony gotowizną, pozostałe zł 12.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: inż. Edmund Herbst, Leszno 15, Henryk Lerer, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, umowy, indosy, pełnomocnictwa, za wyjątkiem sądowych, prokury, czeki, zakup towarów, pokwitowania z odbioru pieniędzy i wszelkich należności podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję handlową, niezawierającą zobowiązań, odbiór towarów, przesyłek, ładunków, korespondencję zwykłej i poleconej oraz sprawy sądowe i administracyjne dokonywa każdy z zarządców oddzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dn. 12 maja 1931 r. za Nr. 2168 do dnia 12 maja 1936 r.

Wciągnięto w dn. 24 września 1931 r.

R. H. B LI 7383: „Grochowskie Zakłady Mechaniczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Grenadjerów róg Grochowskiej. Celem spółki jest prowadzenie warsztatów mechanicznych i wszystkich tego co w zakres budowy, remontu, montażu i t. p. wchodzić może. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 2.100, podzielony na 21 udziałów całkowicie wpłacony. Zarządcami spółki są: Kazimierz Grzelak, Mieczysław Kawecki i Marjan Paradowski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy podpisując wszyscy trzej łącznie firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem K. Dowbór-Muśnickim w Warszawie dn. 19 stycznia 1931 r. za Nr. 55 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 20 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7384: „Warszawska Fabryka Ostrzy do Golenia „Polonetz“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Grochowska 119. Celem spółki jest prowadzenie fabrykacji wszelkiego rodzaju wyrobów nożowniczych, w szczególności zaś nożyków do maszynek do golenia i maszynek do golenia, jak również handlu tymi wyrobami, zarówno na rachunek własny jak i komisowo. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Lejb Frydman, Michel Frydman, Girsz Klocman, Owsiej Klocman, Ignacy vel Icchok Barciński, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, indosy na nich, umowy i t. p. podpisują Lejba Frydman, Owsiej Klocman i Ignacy vel Icchok Barciński łącznie lub też Michel Frydman, Girsz Klocman i Ignacy vel Icchok Barciński łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, pieniędzy, przekazów pieniężnych, zaliczek i ładunków i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 18 maja 1931 r. za Nr. 2271 na czas do dnia 31 grudnia 1934 r. z warunkiem auto-

matycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na cztery miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci zlikwidowania spółki.

Wciągnięto w dn. 20 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7385: „Oikos”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 6. Oddział w Katowicach. Celem spółki jest prowadzenie handlu ratalnego platerami i innymi artykułami gospodarstwa domowego. Kapitał zakładowy zł. 20.000, podzielony na 40 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jan Hornziel, zastępca jego Jan Strasburgier, Herman vel Hersz Lejb Kapłan, zastępca jego Jerzy vel Jeszna wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z zastępcą drugiego zarządcy lub też obaj zastępcy łącznie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Głasse w Warszawie dnia 26 maja 1931 r. za Nr. 788 na czas do dnia 30 czerwca 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalszy czas o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 20 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7387: „Warsztaty Mechaniczne W. Gozdek i M. Doliński, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, ul. Ogrodowa 52. Celem spółki jest prowadzenie warsztatów mechanicznych, w szczególności zaś wytwarzanie wszelkiego rodzaju kół i karoserji na wszelkiego typu podwoziach oraz bandaży powozowych. Kapitał zakładowy zł. 2.000, podzielony na 20 udziałów wpłacony w połowie gotowizną i w połowie wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Walenty Gozdek, Marjan Doliński obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki, przekazy, umowy, prokury, pełnomocnictwa, akty notarialne i hipoteczne oraz wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań kwot pieniężnych, korespondencji zwyczajnej, poleconej, wartościowej i pieniężnej, przesyłek, towarów i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hübnerem w Warszawie dnia 30 maja 1931 r. za Nr. rep. 1226 do dnia 31 grudnia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzecie ile na trzy miesiące przed upływem powyższego terminu jeden ze współników nie zawiadomi notarialnie pozostałego o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 20 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7388: „Skład Futer Françaises Fourrutes Compagne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Trębacka 5. Celem spółki jest handel futrami. Kapitał zakładowy zł. 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie wpłacony. Jakób Potruch z Warszawy, jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie, dnia 18 maja 1931 r. za Nr. 1163, na czas do dnia 1 stycznia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci zlikwidowania spółki.

Wciągnięto w dn. 18 września 1931 r.

R. H. B LI 7389: „Pomoc Rodzinna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Natołńska 6. Celem spółki jest umożliwianie powstającym małżeństwom urządzania swoich siedzib, a w szczególności dostarczanie odpowiednich lokali, mebli i wogóle wszelkiego

rodzaju sprzętów domowych. Kapitał zakładowy zł. 20.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Michał Fuksiewicz, Benjamin Bacalu, Konstanty Abiamowicz, Juljan Chidu, Alfred Pomper, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, indosy, czeki, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne podpisuje Juljan Chidu łącznie z jednym z pozostałych zarządców lub prokurentem. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów i wszelkiej korespondencji podpisuje każdy z zarządców lub prokurentów samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingierem w Warszawie dnia 21 maja 1931 r. za Nr. 1902 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 23 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7390: „Skandynawsko-Amerykańska Linja w Polsce, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Senatorska 32. Celem spółki jest ograniczowanie ruchu turystycznego pomiędzy Polską a innymi krajami ze szczególnym uwzględnieniem krajów Ameryki Północnej oraz krajów skandynawskich, jakoteż sprzedaż kart okrętowych i biletów kolejowych, oraz wynajem statków i innych środków transportowych dla realizowania wyżej wymienionego celu. Kapitał zakładowy zł. 20.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jan Słiwiński, Emanuel Heltberg, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, czeki, weksle i pełnomocnictwa, korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkich należności podpisuje jeden z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Nabywanie i zbywanie nieruchomości wymaga zatwierdzenia przez Walne Zgromadzenie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie, dnia 19 czerwca 1931 r. za Nr. 1381 na czas do dnia 19 czerwca 1936 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 24 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7391: „L. Wandelt i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba w Warszawie, Płocka 22. Celem spółki jest prowadzenie fabryki cukrów, czekolady i biszkoptów. Kapitał zakładowy zł. 3.000, podzielony na 10 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Ludwik Wandelt, Wincenty Nalewajko, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra i czeki podpisują obaj zarządcy łącznie lub Ludwik Wandelt łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów i pieniędzy podpisuje jeden z zarządców lub prokurent. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie, dnia 29 września 1928 r. za Nr. 4620 i protokółu z dnia 18 lutego 1931 r. na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 września 1931 r.

R. H. B LI 7392: „Skład Futer i Wyrobów Futrzanych „Patagonja”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Niecała 10. Celem spółki jest handel futrami i wyrobami futrzanymi. Kapitał zakładowy zł. 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Sura Blaufuks, Józef Tyntpulwer, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, umowy, akty, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji nie wyłączając pieniężnej, przekazów, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzone pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowie-

działnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dn. 16 czerwca 1931 r. za Nr. 3375 na czas do dnia 1 lipca 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na miesiąc przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 19 września 1931 r.

R. H. B LI 7393: „Znak, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 7. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż znaków metalowych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Inż. Stanisław Pawlikowski, Marszałkowska 113, Stanisław Jamiolkowski, Stanisław Bogacki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, prokury, akty, umowy, wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów, sum pieniężnych i wszelkich wartości podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pomykałskim w Warszawie dnia 13 listopada 1929 r. za Nr. 769 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 września 1931 r.

R. H. B LI 7394: „Centralne Zakłady Zaopatrzenia, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Towarowa 21. Celem spółki jest kupno i sprzedaż na rachunek własny i komisowy produktów górniczo-hutniczych, materiałów opałowych, budowlanych, ziemiopłodów, wyrobów tekstylnych, zakładanie warsztatów, eksploatacja koncesji i wszelkiego rodzaju dostawy. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Dyrektor zarządzający Jerzy Luxemburg, Józef Friedeman, Tadeusz Badior, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i t. p. podpisuje dyrektor zarządzający łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Pokwitowania z odbioru korespondencji niezawierającej zobowiązań, wszelkich należności i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 17 czerwca 1931 r. za Nr. 843 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 września 1931 r.

R. H. B LI 7395: „F. Ostrowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Targowa 25. Celem spółki jest prowadzenie wytwórni cukierków. Kapitał zakładowy wynosi zł 6.000, podzielony na 6 udziałów, całkowicie wpłacony wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Feliks Ostrowski, Juliusz Neubauer, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, prokury, umowy i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Wszelką korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru przesyłek, towarów, sum pieniężnych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Pomykałskim w Warszawie, dnia 5 listopada 1930 r. za Nr. 893 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 czerwca 1931 r.

R. H. B LI 7396: „Handel Win, Wódek i Towarów Kolonialnych „Henrykówka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Henrykowie, gm. Jabłonna. Celem spółki jest handel napojami alkoholowymi w naczyniach zamkniętych, wyrobami tytułowymi oraz towarami spożywczo-kolonialnymi. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów, zł 3.800 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 200 wniesiono wkładem rzeczowym. Antoni Drożdżek

z Henrykowa gm. Jabłonna, jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie, dnia 8 stycznia 1931 r. za Nr. 27 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 25 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7397: „Bank Handlowy w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Traugutta 7/9. Oddziały w Warszawie: Królewska 6, Tłomackie 1. Oddziały prowincjonalne: w Będzinie, Brześciu n/Bugiem, Częstochowie, Kaliszu, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Radomiu, Równem, Sosnowcu, Wilnie i Włocławku. Celem spółki jest prowadzenie interesów bankowych. Kapitał zakładowy zł 30.000.000, podzielony na 300.000 akcji całkowicie wpłacony. Dyrekcję Banku stanowią: dyrektorowie: Mieczysław Hoffman, Alfred Goldklang, Antoni Gintowt, wszyscy z Warszawy. Wicedyrektorowie: Wacław Jacobson, Władysław Stala, Gabryel Szmit, wszyscy z Warszawy. Dyrekcja zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszystkie dokumenty wydawane przez Bank, nie wyłączając aktów notarialnych i hipotecznych a między innymi umów dotyczących kupna i sprzedaży nieruchomości winny być opatrzone podpisami dwóch dyrektorów lub dwóch wicedyrektorów, lub jednego dyrektora i jednego wicedyrektora i jednego prokurenta względnie dwóch prokurentów. Dyrektorami Oddziałów z prawem podpisu są dany Oddział są: w Warszawie: Tłomackie 1 — Józef Holtorf, Oddział Królewska 6; Zygmunt Zieliński, Oddziały prowincjonalne: w Będzinie: Kazimierz Świderski. W Brześciu n/Bugiem, Tadeusz Stankiewicz. W Częstochowie: Józef Nowiński. W Kaliszu: Władysław Thommee. W Katowicach: Feliks Wiliński i wicedyrektor Stanisław Jackowski. W Krakowie: Maksymilian Kesler i Norbert Grünberg. W Lublinie: Henryk Dąbrowski. W Lwowie: Bernard Ziff i wicedyrektor Mieczysław Baranowski. W Łodzi: Mieczysław Emanuel Jazowski i Władysław Baumgarten. W Poznaniu: Władysław Łasiński. W Radomiu: Michał Kantorski. W Równem: Stanisław Pietrkiewicz. W Sosnowcu: Kazimierz Świderski. W Wilnie: Hipolit Siemiradzki i wicedyrektor Kazimierz Borzowski. W Włocławku: Leon Kryński. Prokurentami Centrali z prawem podpisu za Centralę i wszystkie Oddziały są: Antoni Benis, Zygmunt Krajewski, Andrzej Landau, Stanisław Lasocki, Marjan-Kazimierz Majewski, Bolesław Peyser, Tadeusz Piasecki, Zygmunt Przedzimirski, Kazimiera Przyłuska, Kazimierz Radziszewski, Piotr Rapacki, Leon Rosencweig, Edward Stolarski, Adam Tarczyński, Zygmunt Wagner, Wacław Węgliński, Jan Kwiek. Prokurentami Oddziałów z prawem podpisu tylko za dany Oddział są: w Warszawie Oddział Tłomackie 1: Władysław Kacprowski, Edmund Sokołowski, Piotr Woszczyk. Oddział Królewska 6: Jerzy Betley, Mieczysław Czyżowski, Stanisław Horodyński. Oddziały prowincjonalne: w Będzinie: Zdzisław Kulejowski, Wanda Rapczyńska, Czesław Chyłowicz. W Brześciu n/Bugiem: Tadeusz Dobrowolski, Teodor Sawosko. W Częstochowie: Edward Czarnecki, Bolesław Hiller, Eugeniusz Michałski, Władysław Molicki. W Kaliszu: Eugeniusz Cichecki, Tadeusz Sadowski. W Katowicach: Michał Parnowski. W Krakowie: Gustaw Bartke, Edward Linhardt - Lenartowski, Kazimierz Lubowiecki. W Lublinie: Stanisław Schneider, Władysław Sobocki, Ludwik Szwarz. W Lwowie: Adolf Peszes, Jan Otko, Bronisław Kohn. W Łodzi: Tadeusz Damsz, Zygmunt Jastrzębowski, Otton Nau, Stanisław Stein, Alfred Smiarowski, Józef Hendler, Hugo-Edward Brühl. W Poznaniu: Adam Adamczewski, Tadeusz Wróblewski. W Radomiu: Feliks Szczepański. W Równem: Stanisław Baczkowski i Wacław Borkowski. W Sosnowcu: Stanisław Górski, Czesław Witczyński. W Wilnie: Adam Wojciechowski. W Włocławku: Adam Paszyński, Karol Skierski. Statut Spółki Akcyjnej zatwierdzony dnia 24 lutego 1870 r. i ogłoszony w Nr. 22 „Zbioru Praw i Rozporządzeń Rządowych” z Nr. 1870. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zmiany statutu oraz w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego do zł 30.000.000, opublikowane zostało w Nr. 141 „Monitora Polskiego” z dn. 23 czerwca 1927 r. i w Nr. 298 z dn. 28 grudnia 1929 r.

Wciągnięto w dn. 27 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7398: „Elektrownia Okręgu Warszawskiego, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 94. Celem spółki jest działalność przemysłowa w kierunku wyzyskania energii we wszelkich jej przejawach a w szczególności wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej, jak również działalność w kierunku fabrykacji we wszystkich dziedzinach mających bezpośredni lub pośredni związek z wyzyskaniem energii. Kapitał zakładowy zł 6,000,000, podzielony na 60,000 akcji całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: inż. Franciszek Bilek, inż. Kazimierz Straszewski, obaj z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Zobowiązania, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, akcepty, weksle, oraz czeki podpisują w imieniu spółki dwie osoby a mianowicie: jeden członek i jeden z prokurentów przy składzie jednoosobowym zarządu, a dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu i jeden prokurent przy składzie wieloosobowym. Podpisywanie bieżącej korespondencji może być uskutecznione również i przez dwóch prokurentów. Nabywanie, obciążanie i wydzierżawianie nieruchomości oraz sprzedaż nieruchomości z wyłączeniem nieruchomości fabrycznych należy do kompetencji Rady Nadzorczej. Tadeuszowi Marczewskiemu, Henrykowi Tarnawskiemu obydwom z Warszawy, Kazimierzowi Wolffowi z Pruszkowa udzielono łącznej prokury. Statut Spółki akcyjnej uzgodniony z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39/28, poz. 383) i zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu opublikowany został w Nr. 118 „Monitora Polskiego” z dnia 23 maja 1931 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 22 kwietnia 1920 r. za Nr. 1073.

Wciągnięto w dn. 30 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7399: „Towarzystwo Handlowe „Oktol”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Żelaznej Bramy 2. Celem spółki jest sprzedaż olejów i tłuszczów jadalnych na rachunek własny i komisowo. Kapitał zakładowy zł 20,000, podzielony na 200 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Idel Ilutowicz, Wolf Birnbaum, Salomon Raźba, Henryk Steinbok, Salomon Szajn, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy i t. p. podpisują dwaj zarządcy łącznie, lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem, lub też dwaj prokurenci łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przesyłek, przekazów, zaliczek pieniężnych, ładunków i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sienickim w Warszawie dnia 31 grudnia 1930 r. za Nr. 5942 i dnia 21 kwietnia 1931 r. za Nr. 1826 na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na cztery miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi listem poleconym pozostałych współników o chęci zlikwidowania spółki.

Wciągnięto w dn. 30 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7400: „M. Nuchimowicz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nalewki 28. Celem spółki jest prowadzenie drobnej sprzedaży obuwia. Kapitał zakładowy zł 5,700, podzielony na 57 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 4,500 gotowizną, na pozostałe zł 1,200 oceniono wkład rzeczowy. Zarządca Moszek Nuchimowicz z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i urzędów i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 17 czerwca 1931 r. za Nr. 2433 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 30 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7401: „Zakład Fotograficzny Automatyczny „Fotomat”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chłodna 32. Celem spółki jest prowadzenie automatycznego zakładu fotograficznego. Kapitał

zakładowy zł 5,000, podzielony na 100 udziałów. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 4,500 w gotowiznie, na pozostałe zł 500 oceniono wkład rzeczowy. Zarządcami są: Abram Iechok Lerner, Mojsze-Hersz Zylberman, Janina Galićka, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, prokury, pełnomocnictwa, zobowiązania, przekazy, weksle, czeki, indosy podpisują wszyscy zarządcy łącznie. Podania, korespondencje, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, listów przewozowych i pieniędzy podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie, dnia 11 lutego 1931 r. za Nr. 302 na czas do dnia 1 stycznia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na miesiąc przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 30 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7402: „Restauracja pod Jedyką, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Graniczna 1. Celem spółki jest prowadzenie zakładu restauracyjnego. Kapitał zakładowy zł 3,000, podzielony na 15 udziałów, zł 2,000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 1,000 wniesiono wkładem rzeczowym. Hersz Panus z Warszawy, jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed p. o. notariusza Franciszkiem Tabęckim w Warszawie, dnia 11 czerwca 1931 r. za Nr. 571 na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 30 czerwca 1931 r.

R. H. B LII 7403: „Łucznik”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Traugutta 2. Celem spółki jest prowadzenie handlu wyrobami Państwowej Wytwórni Uzbrojenia w Warszawie. Kapitał zakładowy zł 50,000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Teodor Toeplitz, Jakób Andrzej Kon, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Zobowiązania spółki, weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne podpisują obaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje każdy z zarządców lub prokurentów samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktów, zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie, dnia 31 marca 1931 r. i 30 maja 1931 r. za Nr. 1231 i 2045 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7405: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Rolprodukt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa wytwarzania i sprzedaży produktów spożywczych. Siedziba spółki w Warszawie, Kazimierzowska 36. Kapitał zakładowy zł 5,000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony w gotowiznie. Jedynym zarządcą jest Józef Machnik z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy samodzielnie, podpisując spółkę pod stemplem firmowym na wszelkich dokumentach i zobowiązaniach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie, dnia 19 czerwca 1931 r. za Nr. 2288 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7406: „Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich Aleksander Jabłoński i Roman Nadratowski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Celem spółki jest wykonywa-

nie robót ziemnych, betonowych, żelbetonowych, wodnych i budowlanych, montażu, konstrukcji żelaznych i konserwacji budowli. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Swiat 21. Kapitał zakładowy wynosi 10,000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Aleksander Jabłoński z Ireny pod Dęblinem i Roman Nadratowski z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, umowy, pełnomocnictwa, wszelkie zobowiązania i akty prawne podpisują łącznie obaj zarządcy. Pokwitowania z odbioru przesyłek, towarów, sum pieniężnych, oraz wszelką korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje samodzielnie jeden zarządca. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Glassem w Warszawie, dnia 19 czerwca 1931 r. za Nr. 885 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7407: „Fabryka Wyrobów Chemicznych M. Mrozowicz i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Celem spółki jest prowadzenie fabryki wyrobów techniczno-chemicznych. Siedziba spółki w Warszawie, Podchorążych 57. Kapitał zakładowy 12 600,000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie wpłacony gotowizną. Jedynym zarządcą jest Mojżesz Mrozowicz z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy oraz samodzielnie podpisuje pod stemplem firmy weksle, czeki, żyra, umowy, prokury i wszelkie zobowiązania. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie, dnia 4 marca 1931 r. za Nr. 543 na czas od dnia 1 stycznia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie na trzy miesiące przed upływem terminu o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 2 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7408: „J. Postbrieff, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, pl. Krajskich 2. Celem spółki jest prowadzenie pracowni kuźnierskiej. Kapitał zakładowy 12 500,000, podzielony na 50 udziałów, 12 300,000 wpłacono gotowizną, pozostałe 12 200,000 wniesiono wkładem rzeczowym. Icek Postbrieff z Warszawy, jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie, dnia 17-go czerwca 1931 r. za Nr. 2432 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 3 sierpnia 1931 r.

R. H. B LII 7409: „Skład Materiałów Opałowych i Budowlanych „Opał i Budowa” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Rembertowie pow. warszawskiego. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa sprzedaży materiałów opałowych i budowlanych. Kapitał zakładowy 12 150,000 podzielony na 30 udziałów całkowicie wpłacony gotowizną. Zarządcami spółki są: Szmul Rubin z Rembertowa, Aron Kerszberg z Warszawy. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, wszelkie zobowiązania, umowy prywatne i notarialne podpisują obaj zarządcy. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje każdy z zarządców oddzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dn. 21 maja 1931 r. za Nr. 2943 na czas od dnia 1 lipca 1936 z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięciolecia o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu nie nastąpi postanowienie wspólników o likwidacji spółki.

Wciągnięto w dn. 3 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7413: „Fabryka Garbarska „Palma” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie przy ul. Nowolipie 44/46. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa handlu skórami i garbowanie skór w garbarni dzierzawionej przez współników przy ulicy

Nowolipie nr 44/46. Kapitał zakładowy 12 10,000 podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Lejzer Rozin, inż. Abram Salman obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania nie wyłączając hipotecznych i wekslowych, kontrakty i umowy oraz czeki i żyra na wekslach podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję handlową pokwitowania wogóle, w szczególności zaś odbioru przesyłek towarowych, korespondencji poleconej i przesyłek pieniężnych i wartościowych podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 11 czerwca 1931 r. za nr. 325 na czas od dnia 1 sierpnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne czasokresy roczne o ile na dwa miesiące przed upływem terminu powyższego nie nastąpi wypowiedzenie notarialne spółki.

Wciągnięto w dn. 4 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7438: „Fabryka Środków Opatrunkowych, Przetworów Chemiczno-Farmaceutycznych i Pracownia Sterylizacyjna R. Strzelecki, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Kujawska 1. Celem spółki jest prowadzenie fabryki środków opatrunkowych, przetworów chemiczno-farmaceutycznych i pracowni sterylizacyjnej. Kapitał zakładowy 12 4,000 podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Mieczysław Czyżewski, Natalja Garszyńska obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania pieniężne, weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa i prokury podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru korespondencji, towarów i należności podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 8 listopada 1930 za nr. 1375 na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 20 lipca 1931 r.

R. H. B LII 7464: „Automat Europejski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wierzbowa 11. Celem spółki jest prowadzenie automatycznego bufetu. Kapitał zakładowy 12 10,500 podzielony na 210 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Bernard Kantor, Salomon Rosengat, Naftali-Hirs Maresse, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, umowy, pełnomocnictwa, akty notarialne i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują a) do dnia 31 grudnia 1931 r. Bernard Kantor łącznie z jednym z pozostałych zarządców i b) od dnia 1 stycznia 1932 r. wszyscy trzej zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, pieniędzy, przesyłek pocztowych, towarów i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 6 czerwca i 28 lipca 1931 r. za nr. 898 i 1229 na lat dziesięć od dnia wpisania spółki do rejestru handlowego z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci wystąpienia ze spółki. Po upływie pierwszych dwóch lat Bernardowi Kantorowi i Naftali-Hirsowi Maresse przysługuje prawo rozwiązania spółki za trzymiesięcznym notarialnym wypowiedzeniem.

Wciągnięto w dn. 5 sierpnia 1931 r.

R. H. B LII 7468: „Centrala Naturalnych Środków Leczniczych Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowogrodzka 46 m. 2. Celem spół-

ki jest zakup i sprzedaż naturalnych środków leczniczych, towarów bądź na rachunek własny, oraz przyjmowanie towarów w komis. Kapitał zakładowy zł 2.000 podzielony na 40 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Kazimierz Ciesielski, Brunon Szaliński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, prokury, pełnomocnictwa, zobowiązania, czeki, weksle, żyra i t. p. podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań wszelkiego rodzaju, podania, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiego rodzaju korespondencje nie wyłączając pieniężnej i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 11 czerwca 1930 r. za nr. 852 na czas do dnia 31 grudnia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze dwuletnie okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 8 sierpnia 1931 r.

WPISY DODATKOWE

R. H. B 9 (B XXIX 4240): „Pierwsza Warszawska Palania Kawy, Cykorji i Surogatów Kawy „Pluton” T. i M. Tarasiewiczów, Spółka Akcyjna w Warszawie”. Zarząd obecnie stanowią: Włodzimierz Cywiński, Adolf Sturm, Janina Michelińska, Stanisław Hirzel, Stanisław Mitraszewski, Kazimierz Puchowicz, wszyscy z Warszawy. Zofja, córka Tadeusza Tarasiewiczówna ze Lwowa. Częściowa zmiana statutu nastąpiła na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 22 maja 1931 r.

R. H. B I 12 (B XXIV 4173): „Zjednoczone Browary Warszawskie pod firmą Habersbusch i Schiele Spółka Akcyjna”. Jan Patzer z Zarządu wystąpił. Do Zarządu wybrany został Wacław Czarkowski z Warszawy. Prokura Wacława Czarkowskiego ustała. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 21 maja 1931 r.

R. H. B I 27 (B XLVII 6725): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Wyrobów żelaznych Wł. Gostyński i S-ka” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Władysław Gostyński senior, Stanisław Gostyński, Stefan Ossowiecki, Feliks Oppman, Jan Gostyński, Rościław Bałutin, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dn. 21 października 1930 r. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 3 listopada 1930 r. układ zapobiegawczy firmy z jej wierzycielami został zatwierdzony i odroczenie wypłat ustało.

R. H. B I 35: „Prasa Polska Spółka Akcyjna” w Warszawie. Edwinowi Lemanowi i Henrykowi Słwinińskiemu, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 25 czerwca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarząd obecnie stanowią: Henryk Butkiewicz, Antoni Lewandowski, Wilhelm Leman, Leon Briesemeister, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 29 kwietnia 1931 r.

R. H. B I 94 (B XXXVIII 5680): „Towarzystwo Kopalń Węgla „Flora” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zezwolenie Ministra Przemysłu i Handlu na zmianę par. 16, 22, 51 i 54 Statutu spółki opublikowane zostało w N 107 Monitora Polskiego z dnia 9 maja 1931 r.

R. H. B II 218: „Warszawska Fabryka Mydła „Ambra” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 21 grudnia 1925 r. spół-

ka uznana została za rozwiązaną i podlegającą wykreśleniu z Rejestru Handlowego. Wpis powyższy w dniu 11 maja 1926 roku uzupełniony został dopełnieniem: Warszawska Fabryka Mydła „Ambra” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Bonifraterska 15. Spółka ma na celu prowadzenie w Warszawie fabryki mydła. Kapitał zakładowy mk. 60.000 podzielony na 60 udziałów całkowicie wpłacony. Likwidatorem mianowany został adwokat Wacław Rauszer, który podpisuje firmę z dodatkiem „w likwidacji”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Żabińskim w Warszawie dnia 6 listopada 1919 r. za nr. 329 na czas do dnia 1 listopada 1920 r. z zastrzeżeniem, co do automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy o ile na trzy miesiące przed upływem terminu nie nastąpi od którego ze wspólników notarialne wezwanie co do rozwiązania spółki. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 1925 r. spółka uznana została za rozwiązaną i znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B 27 (B XXXI 5003): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Wyrobów żelaznych Wł. Gostyński i S-ka” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Władysław Gostyński Senior, Artur Ferencowicz, Stanisław Gostyński, Lucjan Gostyński, Stanisław Dzierżanowski, wszyscy z Warszawy. Stanisław Grabiński (junior) nieobecny, Józef Neufeld (nieobecny) i Jan Sokola-Rzadkowski (nieobecny). Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 21 grudnia 1928 r. Wpis powyższy w dniu 10 grudnia 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Członek Zarządu Stanisław Grabiński junior z zajmowanego stanowiska ustąpił. Prokura Antoniego Kumckiego i Leopolda Klimpla ustała. Wpis powyższy w dniu 8 stycznia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Józef Neufeld z zarządu wystąpił.

R. H. B III 292: „Towarzystwo Ubezpieczeń „Port” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek zarządu Adam Dziezdziński zamieszkuje przy ul. Służewskiej 4.

R. H. B 445 (B XXXI 4906): „Warszawska Warrantowa Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Brackiej 18. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 270.000 podzielony na 2.700 akcji całkowicie wpłacony. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 13 czerwca 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Mieczysław Myśliński, Tadeusz Urbański, Antoni Jurkowski, Stanisław Krosnowski, Józef Wegner, Bolesław Szkopowski, wszyscy z Warszawy. Olgierd Gordziałkowski (nieobecny). Według bilansu brutto sporządzonego na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. N. 38/28 poz. 352) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów dn. 29 grudnia 1928 r. kapitał zakładowy określony został na zł 270.000 i podzielony na 2.700 akcji.

R. H. B IV 458 (B XL 5972): „Polski Fiat” Spółka Akcyjna w Warszawie. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 13 maja 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Stefan Laurysiewicz, Franciszek Kobylński, Enrico Marchesi, Diego Soria, Guido Soria, Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy.

R. H. B IV 469 (B XLV 6524): „Spółka Akcyjna Przedsiębiorstw Technicznych Zaborowski i S-ka” w Warszawie. Prokurent Leopold Reussner zmarł. Tadeuszowi Warchołowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów

R. H. B IV 508 (B XLVIII 6948): „H. A. K.” „Polska Centrala dla Handlu Wyrobami Gumowymi Spółka z ogra-

niczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 3.440 podzielonych na 50 udziałów. W bilansie otwarcia w złotych sporządzonym na dzień 1 stycznia 1925 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych oraz określeniu w złotych kapitałów własnych (Dz. Ust. N. 55/24 poz. 542) kapitał zakładowy określony został na zł 2.000, według zaś bilansu przerachowanego brutto na dzień 1 lipca 1928 r. w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. 38/28 poz. 352) kapitał zakładowy określony został na 3.440 złotych.

R. H. B IV (B XXXVIII 4674): „Warszawskie Zakłady Przemysłowe Wyrobu Drodzdy Prasowanych, Słodu i Spirytusu Spółka Akcyjna" w Warszawie. Na członka zarządu wybrany został Ignacy Fuks z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, czeki, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych i administracyjnych podpisuje dwóch członków zarządu pod stemplem firmy. Zwykłą korespondencję i pokwitowania z odbioru pieniędzy, posyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w N. 300 Monitora Polskiego z dnia 31 grudnia 1930 r.

R. H. B IV 551 (B XXIV 4158): „Fabryka Waty Hygroskopijnej „Alba" Spółka Akcyjna" w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Chełmskiej 13. Zarząd obecnie stanowią: Rafał Alfred Rafałowicz, Michał Bemski, Henryk Goldberg, Zdzisław Zboiński, Alfred Przeworski wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 27 maja 1931 r.

R. H. B IV 604 (B LI 7225): „Drukarnia Rolnicza, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Decyzja Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 maja 1931 r. zarządzenie zostało otwarcie postępowania układowego firmy „Drukarnia Rolnicza Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" z jej wierzycielami.

R. H. B IV 623 (B XLV 6609): „Filharmonja Warszawska, Spółka Akcyjna". Zarząd obecnie stanowią: Feliks Dziechciński, Wiktor Cichocki, Tadeusz Jentys, Zbigniew Sokółowski, wszyscy z Warszawy, Stanisław Schiele, (nieobecny). Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję w imieniu spółki podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, zobowiązania, czeki, pełnomocnictwa, umowy, kontrakty, akty hipoteczne i notarialne, tudzież żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje dwóch członków zarządu, lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Do odbierania z poczty pieniędzy, posyłek i dokumentów dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w N. 91 Monitora Polskiego z dnia 21 kwietnia 1931 r.

R. H. B V 789 (B XXVII 4515): „Towarzystwo Linoleum Spółka Akcyjna" w Warszawie. Celem spółki jest wyrób linoleum i artykułów pokrewnych, oraz handel takimi artykułami. Kapitał zakładowy podzielony na 10.000 akcji. Zarząd obecnie stanowią: Kazimierz Woczyński, Julian Zienkiewicz, Zygmunt Tillinger, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje dwóch członków zarządu łącznie. Wszelką korespondencję jak również pokwitowania z odbioru pieniędzy i przesyłek podpisuje jeden członek zarządu. Zbycie lub wydzierżawienie przedsięwzię-

stwa na okres dłuższy niż jeden rok oraz zbycie nieruchomości fabrycznej wymaga uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 79 Monitora Polskiego z dnia 7 kwietnia 1931 r.

R. H. B V 807 (B XXXIII 5161): „Towarzystwo Ubezpieczeń „Europa" Spółka Akcyjna" w Warszawie. Marjan Kocialski przestał być członkiem zarządu.

R. H. B VI 843 (B XXIX 4714): „Polskie Towarzystwo Księgarni Kolejowych „Ruch" Spółka Akcyjna" w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie na całym terenie Państwa Polskiego i Wolnego miasta Gdańska księgarni kolejowych i kolportażowych, biur, dzienników reklam i ogłoszeń, wydawania książek, pism, dzienników, map, i t. p., kupno i sprzedaż w placówkach przez siebie założonych lub automatach pism, książek, pocztówek, materiałów piśmiennych, galanterji, czekolady, perfumerji, wyrobów tytoniowych i t. p. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki weksli, czeków, pełnomocnictw, i wogóle wszelkich aktów obciążających spółkę wymagane są podpisy dwóch członków zarządu. Do odbierania z poczty pieniędzy, przesyłek i podpisywania korespondencji dostateczny jest podpis jednego członka zarządu. Każdy członek zarządu może samodzielnie występować przed sądem w imieniu spółki. Kupno, sprzedaż i obciążenie majątku nieruchomego spółki należy do kompetencji Rady Nadzorczej. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 122 Monitora Polskiego z dnia 29 maja 1931 r.

R. H. B VI 947 (B L7142): „Przemysł Tłuszczowy" Schicht-Lever" Spółka Akcyjna" w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Jan Podraszko, Werner Schicht obaj z Warszawy. Prokura Hugona Löwy'ego ustała. Udzielono łącznej prokury Maurycemu Nachsternowi z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 31 marca 1931 roku zmieniony został par. 5 statutu spółki.

R. H. B VI 984 (B XLIV 6402): „Polskie Towarzystwo Handlu i Przemysłu Futrzanego „Futro" Spółka Akcyjna w Warszawie. Arpad Chowańczak i Jan Chowańczak z zarządu wystąpili, przyczem Jan Chowańczak przestał być członkiem Komitetu Wykonawczego.

R. H. B VII 1087: „Restauracja Polska, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Na mocy umowy z dnia 29 maja 1931 r. przedsiębiorstwo wydzierżawione zostało Janinie Jaworskiej na czas do dnia 1 stycznia 1932 r.

R. H. B VII 1117 (B XLV 6556): „Polskie Zakłady Skody Spółka Akcyjna" w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Tadeusz Heyne, Wilhelm Hromadko, Henryk Umiaszowski, Jarosław Pokorny, Stanisław Plużański, wszyscy z Warszawy. Prokura Henryka Umiaszowskiego ustała. Wpisano na mocy uchwały Rady Nadzorczej z dnia 22 maja 1931 r.

R. H. B VII 1250 (B LII 7410): „Zjednoczone Firmy Węglowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Traugutta 2 m. 37. Prokurent Henryk Rosen zmarł.

R. H. B VIII 1449 (B L 7237): „Fabryka Obuwia Mechanicznego „Słoń" dawniej bracia Kiper, Spółka Akcyjna" w Warszawie. Grzegorz Kotoszower przestał być członkiem Komisji Likwidacyjnej.

R. H. B VIII 1523 (B XXX 4871): „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Piast” w Warszawie Spółka Akcyjna”. Zarządca masy upadłości oddziału w Katowicach mianowany został Fryderyk Gerschel z Katowic. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 25 marca 1926 r. Odziałowi w Katowicach ogłoszona została upadłość.

R. H. B VIII 1548 (B XXXVI 5398): „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Wielkopolanin”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią: Janina Czyżewiczowa, Janina Wasilewska, Kazimierz Bukowski wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 5 listopada 1927 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B IX 1596 (B XXXVI 5455): „Fabryka Mydeł Toaletowych, Perfum i Kosmetyków „Florange”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Fiszel Banker vel Bankier z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Prokura Chaima vel Henryka Bankera vel Bankiera ustała. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 23 lutego 1931 r. za nr. 723.

R. H. B XI 2229 (B XXXI 4918): „Zakłady Przemysłu Opatunkowego „Wata”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Letniej 4. Zarząd obecne stanowią: Alfred Djonizy Strauch, Zdzisław Zboński, i Halina Fruchtmanówna, wszyscy z Warszawy. Prokura Wiktora Baumrittera ustała. Wpisano na mocy uchwały Walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 7 maja 1931 r.

R. H. B XII 2435 (B XXXI 4958): „Polska Żarówka „Osram”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.250.000 podzielonych na 12.500 akcji całkowicie wpłaconych. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 250.000 czyli do złotych 1.250.000 drogą wypuszczenia 5-ej emisji 2.500 sztuk nowych akcji nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 4 listopada 1930 r. oraz uchwały Rady Nadzorczej z dnia 21 marca 1931 r.

R. H. B XII 2454 (B XLIV 6468): „Przemysł Drzewny „Agahell”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Inżynierowi Samuelowi Gombergowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Prokurenci inż. Samuel Gomberg, Artur Bogacki, i Norbert Dawidowski podpisuje każdy z nich łącznie z którymkolwiek z członków zarządu, lub którymkolwiek z pozostałych prokurentów.

R. H. B XII 2474: „Zakłady Przemysłowo-Leśne „Stepań”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 100.000 podzielonych na 10.000 akcji całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 84.000 czyli do zł 100.000 i zmiany par. 6 statutu opublikowane zostało w Nr. 83 Monitora Polskiego z dnia 9 kwietnia 1930 r.

R. H. B XII 2488: „Towarzystwo Wydawnicze „Prasa”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 21 kwietnia 1927 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Franciszek Bednarczyk, Ignacy Rajszel, Henryk Oderfeld, Zygmunt Łempicki, Bohdan Gędziorowski, wszyscy z Warszawy. Bohdan Gędziorowski przestał być dyrektorem zarządzającym. Wpis powyższy w dniu 2 sierpnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 30 grudnia 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Zygmunt Łempicki, Anna Chorowiczowa, Henryk Oderfeld, Krzysztof Krzysztołowicz, Kazimierz Leśkiewicz, wszyscy z Warszawy.

R. H. B XII 2502 (B XXV 4378): „Mikoszewickie Zakłady Wyrobów Drzewnych „Olza” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Inżynierowi Samuelowi Gombergowi z Warszawy udzielono łącznej prokury. Prokurenci Inż. Samuel Gomberg, Artur Bogacki i Norbert Dawidowski podpisują każdy z nich łącznie z którymkolwiek z członków zarządu lub którymkolwiek z pozostałych prokurentów.

R. H. B XIII 2704 (B XLI 6077): „Górnośląska Fabryka Celulozy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Górnośląska Fabryka Celulozy i Papieru, Spółka Akcyjna”. Celem spółki jest wyrób i sprzedaż celulozy, papieru, miazgi drzewnej, organizowanie i eksploatacja przemysłów pomocniczych, pokrewnych, oraz uczestnictwo w innych przedsiębiorstwach przemysłowo-handlowych. Wszelkie zobowiązana w imieniu spółki jak również i czeki podpisują pod stemplem firmy dwaj członkowie zarządu łącznie lub też jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Korespondencje niezawierające zobowiązań podpisuje jeden członek zarządu lub prokurent. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 71 Monitora Polskiego z dnia 27 marca 1931 r.

R. H. B XIV 2880: „Poleska Wytwórnia Drzewna, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Wilczej 19 m. 1. Komisję Likwidacyjną stanowią: Andrzej Brzostowski, Józef Łopatyński, Józef Kosmowski, wszyscy z Warszawy. Wszelkie umowy, pełnomocnictwa, kontrakty hipoteczne i notarialne, weksle, czeki i wszelkie inne dokumenty podpisuje dwóch członków komisji likwidacyjnej łącznie. Korespondencję, pokwitowania z odbioru z poczty pieniędzy, przesyłek wartościowych, i dokumentów podpisuje jeden z członków komisji likwidacyjnej. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 27 kwietnia 1929 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B 2933: „Spółka dla Przemysłu i Handlu Pszczelniczego „Barć”, w Warszawie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XV 2943 (B XL 5875): „Zakłady Ceramiczne „Jelonki”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Ludwik Schneider z zarządu wystąpił. Do zarządu wybrany został Józef Schneider z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 4 kwietnia 1930 roku.

R. H. B VI 840 (B XXVII 4533): „Towarzystwo Przemysłowo-Naftowe Lenartowicz, Bracia Rylscy i S-ka. Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się w Warszawie przy ul. Al. Ujazdowskie 20 m. 7.

R. H. B VIII 1488: „Karol Piacek i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 27 grudnia 1927 r. za nr. 2274, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B IX 1747: „Formiarz Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 10 maja 1926 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Czesław Stefański, Adam Perkowski, obaj z Warszawy i Czesław Świtkowski z Pustelnika pod Warszawą. Zastępczyni: Aniela Stefańska i Zofja Świtkowska, obie z Pustelnika pod Warszawą.

R. H. B XI 2325 (B XX 3681): „Przemysł Drzewny „Fabrylas”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Dobrej 83. Zarząd obecnie sta-

nowią: Grzegorz Poczta, Henryk Kraushar, Nuchim Kacnelson, Elkon Bregman i Ludwik Landsberg, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 9 września 1927 r.

R. H. B XII 2481 (B XLIV 6449): „Towarzystwo Herba, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Stanisław Wojciech Tylicki z Warszawy, Waclaw Świeżawski z maj. Michnowizna gm. Kobyłka, Ignacy Antoni Nowakowski z Włostowa pow. Sandomierski. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, żyra, prokury, pełnomocnictwa i czeki podpisuje pod stemplem firmy dwóch zarządców łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, ładunków, przesyłek, korespondencji, należności pieniężnych i przekazów podpisuje jeden z zarządców. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 21 września 1929 r.

R. H. B XVI 3131: „Polska Spółka Drzewna „Continental”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Michajlenką w Równem dnia 6 sierpnia 1927 r. za nr. 7664 i dnia 13 stycznia 1928 r. za nr. 116 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XVI 3175: „Chemkomis” Biuro Sprzedaży Komisowej Produktów Chemicznych Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Stefan Weychert przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Czesław Knoff z Warszawy, Nowowiejska 8. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 29 stycznia 1931 r.

R. H. B XVII 3221: „Śląski Bank Eskontowy, Spółka Akcyjna w Bielsku”. Oddział w Warszawie został zlikwidowany.

R. H. B XVII 3233: „Fabryka Cykorjii i Palarnia Kawy „Praga” w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ulicy Wspólnej 58 w lokalu Bronisława Irlichta. Komisję Likwidacyjną stanowią: Dawid Nover, Berek Neufeld, Bronisław Irlicht, wszyscy z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują dwaj likwidatorzy łącznie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 24 marca 1930 r. Spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XVII 3329 (B LII 7411): „Stołeczne Towarzystwo Budowlane i Meljoracyjne Spółka Akcyjna” w Warszawie. Antoni Ponikowski przestał być zastępcą członka zarządu.

R. H. B XVIII 3374: „Polskie Towarzystwa Odrodzenia Fizycznego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XVIII 3469: „Protekta”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Józef Sakson z zarządu stał się członkiem zarządu wybrany został Ludomir Figurski z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bierzyńskim w Warszawie dnia 31 stycznia 1927 r. za nr. 290. Wpis powyższy w dniu 20 października 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Jerzy Bruksendorf, kuratorem zaś adwokat Bronisław Skoczyński z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lipca 1927 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XVIII 3470 (B XLVIII 6883): „Fabryka Maszyn Rzewuski i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Wacław Rzewuski, Henryk Rzewuski obaj z majątku Wola Sławińska pow. Lubelskiego, Czesław

Żyliński, Włodzimierz Zaleski, Kazimierz Świętecki, wszyscy z Warszawy. Ustała prokura Ładusza Brzezińskiego. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 21 kwietnia 1931 r.

R. H. B XXII 3883 (B XXXIV 5250): „Polskie Towarzystwo Handlu z Rosją „Polros”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Ś-to Krzyskiej 27. Zarząd obecnie stanowią członkowie: Oskar Saenger, Stanisław Ocetkiewicz, Stanisław Meyer, Franciszek Skapski Zastępcy: dr. Józef Landau, Stefan Przanowski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 7 lipca 1927 r. za nr. 2570.

R. H. B XXII 3890: „Zrzeszenie Producentów Drożdży Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 400.000 podzielony na 20.000 udziałów całkowicie wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 200.000 czyli łącznie do sumy zł 400.000 nastąpiło na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 14 kwietnia 1931 r. za nr. 512.

R. H. B XXII 3947: „Bar 90, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 90. Likwidatorem mianowany został Mieczysław Adam Klimczak z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dn. 28 lutego 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXIII 4019: „Cebeo” Centralne Biuro Sprzedaży Odlewów Ogrzewalnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Dodatkowo na członka Komisji Likwidacyjnej wybrany został Mikołaj Krasucki z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 5 maja 1931 r.

R. H. B XXIII 4032: „Stefan Czuprykowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma została zmieniona i obecnie brzmi: „Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych i Inżynierskich „Betomur” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się przy ul. Tatrzyskiej 5. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 1 września 1925 r.

R. H. B XXIII 4070: „Przemysł Pończosniczy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Mieczysław Kutzner, kuratorem zaś adwokat Kazimierz Brokman z Warszawy, który obecnie jest syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 1930 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXIV 4134: „Lacart” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Prokura Marka Kitta ustała.

R. H. B XXIV 4145: „Polski Przemysł Korkowy Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.000.000, podzielony na 10.000 akcji całkowicie wpłacony. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 750.000, czyli łącznie do zł 1.000.000 drogą wypuszczenia 7.500 sztuk nowych akcji 2-jej emisji nastąpiło na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 28 kwietnia 1931 r. Akt notariusza Dobrowolskiego Nr. 1062. Wpis powyższy w dniu 17 lipca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Każdy z członków zarządu został upoważniony do samodzielnego podpisywania weksli, umów, zobowiązań i wszelkich innych dokumentów z wyjątkiem prokur.

R. H. B XXIV 4177: „Zrzeszenie Malarzy Pokojowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. B XXIV 4224: „Bank Angielsko-Polski Spółka Akcyjna” w Warszawie. Firma brzmi po angielsku: „Anglo-Polish Bank Ltd”. Celem spółki jest wykonywanie operacji wyszczególnionych w par. 6 statutu. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 89 „Monitora Polskiego” z dn. 18 kwietnia 1931 r.

R. H. B XXVII 4532: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe Maszyny do Prania Systemu Tadeusza Podoskiego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 65.000, podzielonych na 65 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zarządcami są: Tadeusz Podoski jako dyrektor zarządzający, Kazimierz Dobrowolski, Wojciech Sima, Piotr Dmowski, Józef Hinz, wszyscy z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa i prokury podpisuje Kazimierz Dobrowolski łącznie z jednym z pozostałych zarządców, natomiast przy wszelkich zobowiązaniach na aktach i kontraktach dotyczących dostaw towaru (maszyn, ich części oraz utensylii, stanowiących lub stanowiących przedmiot handlu spółki) obowiązującym jest również podpis dyrektora zarządzającego Tadeusza Podoskiego. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dn. 31 stycznia 1927 r. za Nr. 135.

R. H. B XXVIII 4614: „Przemysłowo-Handlowe Zakłady Chemiczne Ludwik Spiess i Syn, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Członek Rady Nadzorczej Zdzisław Freyer z Warszawy delegowany został do czasowego wykonywania czynności członka zarządu. Dr. Stefanowi Otolskiemu z Warszawy udzielono prokury łącznej.

R. H. B XXVIII 4632: „Zjednoczone Huty Szklane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządcami obecnie są: Kazimierz Krechowicki, Leon Podoski, obaj z Warszawy. Józef Łapidus, Aron Jezierski obaj z Grodna. Wszelkie skrypty dłużne zobowiązania, umowy, pełnomocnictwa, prokury, weksle, czeki, indosy i akty notarialne podpisuje Kazimierz Krechowicki lub Leon Podoski łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 18 czerwca 1931 r. za Nr. 1581.

R. H. B XXIX 4727: „Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych pod firmą: „Norblin, B-cia Buch i T. Werner w Warszawie”. Zmiana par. 13, 27 i 44 statutu spółki nastąpiła na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 13 stycznia 1931 r.

R. H. B XXX 4819: „Zakłady Mechaniczne „Tłok” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Nadzorcami sądowymi są: Sędzia handlowy Jerzy Brusendorff i adwokat Kazimierz Perkowski z Warszawy. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 marca 1927 r. nad przedsiębiorstwem ustanowiony został nadzór sądowy na czas do dnia 7 czerwca 1927 r.

R. H. B XXXI 4900: „Sepewe” Eksport Przemysłu Obronowego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 300.000, podzielony na 300 udziałów całkowicie wpłacony. Zarządcami obecnie są: Czesław Klarnet, Tadeusz Karszo-Siedlewski, Stanisław Dzierżanowski, Wacław Szulc, inż. Otton Czuruk, inż. Stanisław Witkowski, wszyscy z Warszawy. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 270.000 czyli łącznie do zł 300.000 oraz zmiana zarządu nastąpiła na mocy aktu ze-

znanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie z dn. 28 kwietnia 1931 r. za Nr. 877.

R. H. B XXXII 5048: „Jan Trzciniński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Pilota Idzikowskiego 2. Zarządca Jan Trzciniński zamieszkuje przy ul. Ikara 5.

R. H. B XXXIV 5223: „Elektrownia Marecka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Stanisław Breitkopf, kuratorem zaś adwokat Mieczysław Przedborski z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 1931 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXV 5279: „Fabryka Porcelany i Wyrobów Ceramicznych w Cmielowie Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Piotr Dąbkowski, Kazimierz Pawlikowski, Ludwik Spiss, wszyscy trzej z Warszawy, Stanisław Burtan, Stanisław Syska, Wincenty Bogdanowski, wszyscy trzej z Krakowa. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 31 marca 1931 r.

R. H. B XXXV 5313: „N. Ajzensztadt i J. Frydman, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 3 marca 1930 r. za Nr. 1581 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXXVI 5427: „Spółka Akcyjna Kolei Herbsko-Kieleckiej” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Stanisław ks. Lubomirski, Tadeusz Lempicki, Antoni Wereszczyński, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Weksle, pełnomocnictwa, umowy, akty hipoteczne i notarialne, czeki, oraz żądania zwrotu sum z instytucji kredytowych podpisuje łącznie dwóch członków zarządu, lub też jeden z członków zarządu łącznie z prokurentem. Wszelką korespondencję oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek i dokumentów podpisuje jeden członek zarządu. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. Nr. 39/28 poz. 383) opublikowane zostało w Nr. 64 „Monitora Polskiego” z dnia 19 marca 1931 r.

R. H. B XXXVII 5519: „Centralne Biuro Polskich Fabryk Gwoździ i Drutu Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 91 m. 19. Karol Vaudan przestał być likwidatorem.

R. H. B XXXVII 5524: „Union-Film, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Szafir nosi imię Icchok.

R. H. B XXXVIII 5607: „Spółka Akcyjna dla Międzynarodowego Transportu Schenker i S-ka” w Warszawie. Zwinie Oddziały w Lesznie i Stolpcach. Zarząd obecnie stanowią: Fryderyk Peters z Warszawy, Bernard Gross z Krakowa. Ustały prokury dla Centrali: Józefa Trembickiego i Józefa Sztakmana. W Lesznie Jana Lamersa i Michała Wiśniewskiego. W Stolpcach Edmunda Ginsberga. Oskarowi Szeferowi z Warszawy udzielono łącznej prokury dla Centrali. Częściowa zmiana statutu nastąpiła na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 21 maja 1931 r.

R. H. B XXXVIII 5614: „Zakłady Przemysłowe „Tarczyn” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia

handlowy Waclaw Purki, kuratorem zaś adwokat Stanisław Kawczak w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 1931 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXXVIII 5644: „Polski Lloyd, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Ustaly prokury: Ericha Schweigera za Oddział w Poznaniu. Kurta Blocka, Larsena Usteruda Svendsena i Franciszka Marsała za Oddział w Gdańsku. Udzielono łącznej prokury dla Oddziału w Poznaniu: Stanisławowi Zioleckiemu i Władysławowi Wachowiakowi.

R. H. B XXXVIII 5727: „W. Baczyński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Do inkasowania wszelkich należności z Warszawskiej Dyrekcji Kolei Państwowych, z instytucyj kredytowych skarbowych i prywatnych upoważniony jest wyłącznie zarządca Szymon Sachs. Wpis powyższy w dniu 18 grudnia 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kapitał zakładowy podzielony został na 500 udziałów. Dodatkowo na zarządcę wybrany został Leodor Jazwiński z kamionnej poczta Łocnów, pow. węgrowskiego. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, akcepty, czeki, żyra, traty i dokumenty mające charakter zobowiązań podpisuje Leodor Jazwiński łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wszelkie inkaso zafatwa wyłącznie Szymon Sachs i Leodor Jazwiński, wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 3 grudnia 1928 r. za Nr. 2516.

R. H. B IX 1641: „Dom Handlowy J. Kryński i R. Maniewski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 28 czerwca 1930 r. za Nr. 1068 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XIV 2801: „Towarzystwo Manufaktur w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Stanisław Szpotanski przestał być zarządcą. Wpis powyższy w dniu 17 stycznia 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 4 czerwca 1928 r. postępowanie w sprawie upadłości firmy zostało umorzone i przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. B XIX 3574 (B LI 7381): „Fabryka Wyrobów Metalowych „Wisła” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 września 1930 r. układ zapobiegawczy zawarty pomiędzy firmą: „Fabryka Wyrobów Metalowych „Wisła” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” a jej wierzycielami został zatwierdzony.

R. H. B XL 5876: „Towarzystwo Przemysłowe Aleksander Prusko i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Śliskiej 39 m. 1.

R. H. B XIV 6570: „Pakownia Towarów Spożywczych „Hace-Wu” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Franciszkańskiej 24. Likwidatorem mianowany został Mordka Milgram z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 25 marca 1931 r. za Nr. 708 spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLV 6581: „Towarzystwo Budowlano-Parcelacyjne „Dynasy” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Andrzej hr. Zółtowski z zarządu wystąpił. Do zarządu zostali wybrani: Adam hr. Tarnowski, Zofja hr. Zamoyska oboje z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 24 kwietnia 1931 r.

R. H. B XL 5876: „Towarzystwo Przemysłowe Aleksander Prusko i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Hożej 8 m. 11.

R. H. B XL 5918: „Bezdany Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 11 czerwca 1929 r. za Nr. 1776 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XL 5950: „Centrala Gospodarcza Przemysłu Budowlanego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy został całkowicie wpłacony. Dyrektor Bolesław Wankiewicz zmarł.

R. H. B XLI 6011: „Bank Ziemiański” w Warszawie. Dyrektorem Oddziału w Łomży mianowany został Szymon Kornarski z Łomży. Wacławowi Kamienieckiemu z majątku Ossowic pow. Rawskiego udzielono łącznej prokury dla Oddziału w Kawie Mazowieckiej. Wpisano na mocy uchwały Dyrekcji Banku z dnia 14 lipca 1930 r.

R. H. B XLI 6040: „Towarzystwo Handlu Papierem Bracia Turkeltaub Spółka Akcyjna” w Warszawie. Bracia Izak i Turkeltaub ustali.

R. H. B XLI 6107: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Panaut” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Leonard Seweryński przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Adeusz Gasparski z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliszczyńskim w Warszawie dnia 19 marca 1929 r. za Nr. 397.

R. H. B XLII 6144: „Polsko-Francuski Przemysł Jedwabny „C. J. Bonnet” Spółka Akcyjna”. Auguste Giband'owi z Łodzi udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów.

R. H. B XLII 6155: „Fabryka Mydeł Toaletowych, Kosmetyków i t. p. „Fabiola” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na trzeciego zarządcę wybrany został Abram Weingart z Warszawy. Weksle, czeki, przekazy, żyra, pełnomocnictwa i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują pod stemplem firmy wszyscy trzej zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 2 kwietnia 1929 r. za Nr. 1845. Wpis powyższy w dniu 24 czerwca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 24 lutego 1930 r. za Nr. 265 spółka została rozwiązana.

R. H. B XLII 6171: „Bracia Naeł Tkalnia Jedwabi Spółka Akcyjna” w Warszawie. Henrykowi Handschunowi i Józefowi Güntertowi obydwoim z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z jednym członkiem zarządu.

R. H. B XLII 6204: „Skład Materiałów Budowlanych „Budowlanka” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Szmul Brodowicz z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miśzewskim w Warszawie dnia 18 listopada 1929 r. za Nr. 6957.

R. H. B XLII 6245: „Aleksander Maliszewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 27 września 1929 r. za Nr. 1228 spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XLIV 6390: „Produkty Kolonialne Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Leszno 77.

R. H. B 6486: „Auto-Expert, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Ujazdowskiej 22. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 10.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 9 kwietnia 1930 r. za Nr. 1803.

R. H. B XLV 6590: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Alliance” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Cham Lesser z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 11 lutego 1931 r. za Nr. 305.

R. H. B XLVI 6659: „Dostawa” Towarzystwo dla Handlu Materiałami Techniczno-Budowlanymi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Kruczej 38. Zarządcami obecnie są: Władysław Pawłowicz, Natan Szafir i Stefan Szumański, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Umowy, weksle i wszelkie zobowiązania, akty urzędowe, prokury, pełnomocnictwa oraz żyrna na wekslach podpisują dwaj zarządcy łącznie. Rachunki, korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji zwyczajnej, poleconej pieniężnej, pieniędzy za przekazami, przesyłek, towarów i wszelkich należności podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Karolem Grymińskim w Warszawie dnia 16 maja 1931 r. za Nr. 987.

R. H. B XLVII 6722: „Towarzystwo Akcyjne Budowy i Eksploatacji Domów „Wegan” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy został całkowicie wpłacony. Zarząd stanowi Aron Weksler z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 23 kwietnia 1931 r.

R. H. B XLVII 6778: „Żegluga Rzeczna „Vistula” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Ludwik Dzierżanowski, Józef Rogozik, Julian Dunin-Holecki, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Rady z dnia 22 kwietnia 1931 r.

R. H. B XLVII 6793: „Szyferpol-Cement Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorami są: Władysław Gierlicki, Władysław Siwicki, obaj z Warszawy. Firmę spółki pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji” podpisują obaj likwidatorowie łącznie. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 2 czerwca 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLVII 6809: „Drukarnia Literacka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Edwardowi Święcickiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców lub prokurentem Witoldem Sobolewskim.

R. H. B XLVII 6815: „Danny Kaden Studio, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Polskie Towarzystwo Przemysłu Filmowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Daniel Kirschenfinkiel vel Danny Kaden z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrano Jerzego Starczewskiego z Warszawy. Wpisano na mocy aktu

zezanego przed notariuszem Landau w Warszawie z dnia 11 czerwca 1930 r. za Nr. 725. Wpis powyższy w dniu 26 czerwca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Kazimierz Ambrożewicz, kuratorem zaś adwokat Zygmunt Landau z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 czerwca 1931 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XLVII 6825: „Cukrownia i Rafinerja Sokołów Spółka Akcyjna” w Warszawie. Arnoldowi-Arturowi Jakubowiczowi z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLVII 6844: „Tłocznia i Zakłady Elektromechaniczne „Empege” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Długiej 29. Likwidatorem mianowany został Józef Puławski z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 12 stycznia 1931 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIX 6973: „Zjednoczony Bank Ziemiański Spółka Akcyjna”. Oddział w Płońsku został zlikwidowany. Mirosław Wysocki przestał być dyrektorem Oddziału w Płońsku. Ustała prokura Janiny Aksamitowskiej dla Oddziału w Płocku. Mirosławowi Wysockiemu udzielono prokury dla Oddziału w Płocku.

R. H. B XLIX 6990: „Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Antracyt” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Izaak Ingster z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 15 maja 1931 r. za Nr. 563.

R. H. B XLIX 7005: „Uniwersalny Magazyn Medyczny Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Izrael Izaak vel Juijan Brzeziński z Warszawy zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 13 czerwca 1931 r. za Nr. 3188.

R. H. B XLIX 7008: „Ekstralit Leonarda Pajerskiego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Środkowej 3. Kapitał zakładowy wynosi obecnie zł 27.000, podzielony na 100 udziałów całkowicie wpłacony. Obecnie zarządcami spółki są: Leonard Pajerski i Henryk Fuglewicz, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Wisznickim w Warszawie dnia 27 kwietnia 1931 r. za Nr. 129.

R. H. B XLIX 7028: „Bracia Geisler, Okolski i Patschke Fabryka Maszyn i Zakłady Przemysłowe w Warszawie Spółka Akcyjna”. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 30 kwietnia 1931 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: prezes profesor Mieczysław Bronikowski, inż. Waclaw Gąsior, Stanisław Ligarzewski, Faustyn Rasiński, Antoni Deblessem, wszyscy z Warszawy. Do samodzielnego reprezentowania spółki i podpisywania wszelkich dokumentów z wyjątkiem jedynie zobowiązań wekslowych, hipotecznych i czeków, które wymagają dwóch podpisów członków zarządu desygnowani zostali: prezes zarządu profesor Mieczysław Bronikowski i inżynier Waclaw Gąsior każdy oddzielnie i samodzielnie. Emerykowi Haniczkiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLIX 7101: „Towarzystwo dla Handlu Drzewem „Rettel” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Salomon vel Szolom Fryd-

man, Klemens Potocki, Benedykt Tryling, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, akty umowy, prokury i pełnomocnictwa i wszelkie zobowiązania oraz pokwitowania z odbioru korespondencji pieniężnej, pieniądze, przesyłek, przekazów i towarów winny być podpisywane przez dwóch zarządców łącznie. Korespondencję nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 13 maja 1931 r. za Nr. 2804.

R. H. B L 7109: „Polska Spółka Powiernicza Spółka Akcyjna” w Warszawie. Feliksowi Wielostowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów.

R. H. B L 7114: „B. Karpusowa i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Myśliwieckiej 11.

R. H. B L 7193: „Towarzystwo Przemysłowe „Polromania” Spółka Akcyjna w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Czesław Klarner, Stanisław Surzycki, Andrzej Dowkontt, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Rady Nadzorczej z dnia 15 kwietnia 1931 r.

R. H. B LI 7252: „Autorezerwa” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Mieczysław Hazenbergowa, z Warszawy, Naftal Gerson z Wołomina, Maurycemu Gersonowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zaborowskim w Warszawie dnia 20 kwietnia 1931 r. za Nr. 599.

R. H. B LI 7307: „Novo” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Królewskiej 29 m. 22.

R. H. B XLIV 6432: „Przemysł Litograficzno-Błazany „Elwar” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Henryk Grünhaus i S-ka Silberstein oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, żyra na wekslach i czekach, umowy, akty, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji nie włączając pieniężnej, pieniędzy, przesyłek i towarów podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 5 lutego 1931 r. za Nr. 891.

R. H. B XXV 4461: „Bar-Dancino „Mfouche” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Obecnie Ignacy Rachwałski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy samodzielnie podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bierzyńskim w Warszawie dn. 5 kwietnia 1927 r. za Nr. 981.

R. H. B XXV 4343: „Dom Handlowy „Metallia” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Aleksandrowi Grünfeldowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców lub prokurentem.

R. H. B I 78 [B L 7126]: „Towarzystwo Ubezpieczeń „Przezorność” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Mieczysław

Walter z Warszawy mianowany został wicedyrektorem spółki. Wicedyrektorowie Wincenty Józef Piętkiewicz i Mieczysław Walter upoważnieni zostali do podpisywania polis, świadectw tymczasowych na ubezpieczenia i kwitów na opłacone składki, a także korespondencji nie zawierającej zobowiązań oraz pełnomocnictw do odbioru z pocztu listów, przekazów, przesyłek zwykłych, poleconych i pieniężnych.

R. H. B 11 261: „Spółka Akcyjna Handlu Ziemiopłodami” w Warszawie. Komisje Likwidacyjna stanowią: Wacław Cmieliński, Witold Geisler, Jan Perliński, Stanisław Rodkiewicz wszyscy z Warszawy. Wszelkie dokumenty w imieniu spółki, w tej liczbie umowa w przedmiocie przekazania majątku spółki na rzecz Spółdzielni pod firmą: „Spółdzielnica Centrala Młynów Rolniczych w Warszawie Spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami” winny być podpisywane przez dwóch członków Komisji Likwidacyjnej pod stemplem firmy z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy uchwały walnego zromadzenia akcjonariuszów z dnia 1 lutego 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji. Wpis powyższy w dniu 11 września 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzia komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Fuchs, kuratorem zaś adwokat Wiesław Rykowski z Warszawy, który jest obecnie syndykiem tymczasowym. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 czerwca 1931 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B IV 480 [B. XXXIX 5763]: „Fabryka Garbarska Temler i Szwede Spółka Akcyjna” w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Józef Pfeiffer, Ludwik Temler in., Władysław Pfeiffer, Stanisław Pfeiffer wszyscy z Warszawy. Udzielono prokury łącznej Stanisławowi Temlerowi z Warszawy. Zmiana zarządu oraz par 8 i 32 statutu spółki dokonana została na mocy uchwały walnego zromadzenia akcjonariuszów z dnia 28 kwietnia 1931 r. Akt notarialny sporządził notariusz Feliks Wyganowski w Warszawie za nr. 540.

R. H. B XVII 3245: „Biuro Agentowo-Handlowe „Herad” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

obecnie brzmi: „W. Stankiewicz Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma R. H. B XXIII 4009: „Stankiewicz i Apelkowski Spółka odpowiedzialnością”. Siedziba w Apelkowski z zarządu wystąpił. Do zarządu wszedł Alfred Kowalczyk z Warszawy. Prokura Władysława Truskolaskiego i Alfreda Kowalczyka ustala. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 31 października 1925 r. 797. Wpis powyższy w dniu 8 lutego 1926 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Krogulecki i Stankiewicz Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Alfred Kowalczyk z Zarządu wystąpił. Do zarządu wszedł Bolesław Krogulecki z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 9 stycznia 1926 r. za nr. 17.

R. H. B XXV 4292: „Zakład Graficzny „Odrodzenie” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie, Antoni Saternus i Kazimierz Bartkowiak przestali być zarządcami.

R. H. B XLIV 6434: „Hega” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się przy ulicy Hożej 41 m. 7.

R. H. B XLIV 6436: „Kinoteatr Wista, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Wanda Stefanja Schoenbornowa, Zofia Szymańska oboje z Warszawy, Henryka Podgórska z Lublina. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy, czeki, prokury i wszelkie wogóle zobowiązania podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru należności, wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych, towarów i ładunków podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu

zezanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 8 lipca 1930 r. za nr. 1177.

R. H. A XXIX 180: „Dom Handlowo-Ekspedycyjny Henryk Radziejowski” w Warszawie, Mokotowska 45. Siedziba mieści się obecnie przy ulicy Wierzbowej 5. Józefowi Szlakmanowi i Jerzemu Picandetowi obydwom z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XXIX 331: „Ludwik Borzęcki dawniej Oddział Firmy „Bracia Pakulscy” w Otwocku, Kościelna 10. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 16 stycznia 1931 r. za nr. 137 całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało Juluszowi Bobrowskiemu, który na mocy aktu zeznanego przed tymże notariuszem dnia 5 czerwca 1931 r. za nr. 2325 w celu dalszego prowadzenia tegoż przedsiębiorstwa zawarł spółkę pod firmą: „Handel Win J. Bobrowski i S-ka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, dawniej Otwocki Oddział firmy: „Bracia Pakulscy”.

R. H. A XXVIII 78: „S. Laumberg i B. Baskind” w Warszawie Gesia 14. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 czerwca 1930 r. firmie „S. Laumberg i B. Baskind” przedłużone zostało odroczenie wypłat do dnia 24 września 1930 r. Wpis powyższy w dniu 11 czerwca 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 29 grudnia 1930 r. postępowanie zapobiegawcze zostało umorzone.

R. H. A XXVIII 300: „Bronisław Netzer i S-ka” w Warszawie, Marszałkowska 48. Firma obecnie brzmi: „Jarosław Sarcewicz i S-ka”. Wspólnicy: Jarosław Sarcewicz, Leonard Sarcewicz, obaj z Warszawy, Józef Sarcewicz zmarł. Udział po nim na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 9 marca 1931 r. za nr. 496 w drodze działów przeszedł na własność Leonarda Sarcewicza, na mocy aktu zeznanego przed tymże notariuszem dnia 9 marca 1931 r. za nr. 497 Helena Bronisława Netzerowa udział swój cedowała Jarosławowi Sarcewiczowi. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy łącznie podpisujący firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach.

R. H. A XXVI 213: „Izrael Frydman” w Warszawie, Gesia 53 m. 52. Mordce Frymerowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXV 217: „Heł-Sa-Be” Sz. Granek i B. Gutman” w Warszawie, Wspólna 16. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 236: „Helena” B. i H. Gutman i Sz. Granek” w Warszawie, Wronia 62. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXV 337: „P. Kacnelenbogen” w Otwocku ulica Świderska. Mowszy Kacnelenbogenowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XXIV 199: „Josek Rapaport i Syn” w Warszawie, Kapucyńska 13. Otwarto ilję w Bydgoszczy.

R. H. A XXIV 223: „Magazyn Bławatny S. Miller i W. Woźniak, właściciele Stefan Miller i Wacław Woźniak” w Warszawie, Mazowiecka 8. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIV 321: „Skład Towarów Jedwabnych i Wełnianych Ludwik Stein” w Warszawie pl. Żelaznej Bramy 11.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 czerwca 1931 r. Luzerowi vel Ludwikowi Steinowi handlującemu pod firmą: „Skład Towarów Jedwabnych i Wełnianych Ludwik Stein” udzielono odroczenia wypłat do dnia 5 września 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Tadeusz Krafft zaś nadzorcą sądowym adwokat Salezy Kordoński z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił właściciela przedsiębiorstwa do podpisywania wszelkich zobowiązań pełnomocnictw, weksli, czeków, żyr, zamówień, podań i t. p., z tem że dla ważności tych dokumentów winien być również podpis i aproba nadzorca sądowego. Właściciel przedsiębiorstwa pozostaje nadal odpowiedzialnym kierownikiem sprzedaży, zakupów zaś dokonywać będzie łącznie z nadzorcą sądowym względnie z jego pełnomocnikiem zaopatrzoną w pełnomocnictwo notarialnie poświadczone.

R. H. A XXIV 350: „Fabryka Wyrobów Dziaonych „Lady” Izaak Pecyner” w Warszawie, Madalińskiego 7. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIII 49: „Drwal” Henryk Bortman” w Warszawie, Hoża 1-a. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 stycznia 1929 roku Henrykowi Bortmanowi handlującemu pod firmą: „Drwal” Henryk Bortman” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Loth kuratorem zaś adwokat Herman Meisel z Warszawy, który jest syndykiem tymczasowym.

R. H. A XXIII 77: „Parowa Fabryka Makaronu Bracia Mędrzycy i S-ka” w Warszawie, Wolska 60. Wspólnik Szaja Chaim Hocherman z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 4 sierpnia 1930 r. nr. 969 Mozes Mędrzycki wystąpił ze spółki cedując swój udział na rzecz Szai Chaima Hochermana.

R. H. A XXIII 172: „M. Katz i Synowie” w Warszawie, Gesia 67. Na mocy umów z dnia 18 lutego 1930 r. i 8 maja 1931 r. Jakób Aron Katz i Hersz Mendel Katz ze spółki wystąpili cedując swoje udziały na rzecz pozostałych wspólników. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle, indosy wekslowe, zobowiązania pieniężne i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Rachunki na sprzedany towar, pokwitowania z bieżących należności i korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXII 186: „Jan Tarnowski i S-ka” w Warszawie, Marszałkowska 133. Spółka firmowo-komandytowa. Jan Tarnowski zmarł. Na mocy par. 27 aktu spółki zeznanego przed notariuszem Knollem w Warszawie dnia 23 kwietnia 1927 r. za nr. 1043 oraz postanowienia pozostałych przy życiu wspólników firmowych spadkobierczynie zmarłego Anna i Stefanja Tarnowskie są wspólnikami komandytowymi. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy firmowi.

R. H. XXII 384: „Fabryka Mebli Bronisław Kuliński” w Warszawie, Cicha 6. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 maja 1931 r. Bronisławowi Kulińskiemu handlującemu pod firmą: „Fabryka Mebli Bronisław Kuliński” udzielono odroczenia wypłat do dnia 22 sierpnia 1931 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński zaś nadzorcą sądowym adwokat Janina Kochańska z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił właściciela firmy do bezpośredniego zarządzania interesami firmy pod stałym nadzorem nadzorca sądowego i z zastrzeżeniem, że wszystkie dokumenty, umowy, zobowiązania i t. p. muszą być dla ich ważności zaopatrzone podpisem nadzorca sądowego.

R. H. A XXII 414: „Maks Frydman” w Warszawie, Senatorska 36. Maks Friedman zmarł. Spadkobiercami jego są:

Anna Leokadja Friedman, Marjem Friedman, Bolesław Friedman, wszyscy z Warszawy. Współwłasność niepodzielna z tytułu spadku po zmarłym Maksie Friedmanie.

R. H. A XXI 246: „Jan Kacperski” w Warszawie, Bielańska 6. Halina Julja Kacperska jest pełnoletnia. Do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnieni są Wanda Kacperska i Witold Kacperski łącznie.

R. H. A XXI 290: „Fiszel vel Filip Rotsztein” w Warszawie, Wilcza 18. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane

R. H. A XXI 336: „J. M. Belkes” w Warszawie, Elektoralna 5/7. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 czerwca 1931 r. Jankłowi Moszkowi Belkesowi handlującemu pod firmą: „J. M. Belkes” udzielono odroczenia wypłat na czas do dnia 8 września 1931 r. Sędzia komisarzem mianowany został sędzia handlowy Samuel Kōnienstein a nadzorca sądowym adwokat Olga Bardachowa z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił Jankła Moszka Belkesa do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania zobowiązań łącznie z nadzorcą sądowym.

R. H. A XX 60: „Stanisław Apfelbaum Biuro Instalacyjno-Techniczne „Syrena” w Warszawie. Złota 62. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Żelaznej 83.

R. H. A XX 218/A 233: „Źródło Szczęścia Kolektura Loterii Państwowej Enoch Lichtensztein” w Warszawie, Królewska 43. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Puławskiej 33. Filie kolektur przy ul. Bielańskiej 3, Nalewki 42, Targowej 40 i w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 11 zostały zwinięte.

R. H. A XX 243: „Józef Kornberg” w Warszawie, Franciszkańska 33. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XX 309 (A XXV 220): „Pneumatyki M'chelin Jacques Hauvette” w Warszawie, Królewska 10. Prokura Rene Ernesta Hennuvera ustała. Dawidowi Ravikowitch'owi z Warszawy, udzielono prokury z prawem podosisywania weksli łącznie z dwoma pozostałymi prokurentami oraz z prawem samodzielnego podpisywania czeków i innych dokumentów.

R. H. A XX 432: „Ryszard Borucki” w Warszawie, Dworska 52. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 10 lutego 1928 r. za nr. 746 przedsiębiorstwo nabyte zostało przez Alfreda i Karolinę małżonków Zuschlag, którzy takowe zlikwidowali.

R. H. A XIX 158: „Icek Postbrif” w Warszawie, pl. Krasieńskich 2. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIX 401: „Dom Handlowy Leopold Goldberg” w Warszawie, Fredry 10. Ludwikowi Fejginowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XIX 441: „Fabryka Cukru i Rafineria w Guzowie Antoni Sobański” w Guzowie powiat błoński. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 27 maja 1931 r. za nr. 887 całe przedsiębiorstwo wraz z aktywami i pasywami wniesione zostało do spółki pod firmą: „Cukrownia Guzów, Spółka Akcyjna”.

R. H. A XVIII 18: „B. Rajtman i P. Frydman” w Warszawie, Sienna 5/7. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 1 lutego 1928 r. za nr. 583, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XVIII 136: „Abram Ostrowski i S-ka” w Warszawie, Miodowa 7. Na mocy aktu zeznanego przed notar-

iuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 27 maja 1931 r. za nr. 2083, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność Abrama Ostrowskiego, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Abram Ostrowski”.

R. H. A XVIII 224: „Biuro Agenturowo-Komisowe „Cukrum” właściciele Majzler i Urbach”. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 226: „Bracia Morawscy i Goravski Przedsiębiorstwo Budowlane” w Warszawie, Hoża 19 m. 6. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 12 października 1925 r. za nr. 5056, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane

R. H. A XVII 274: „S. Głiński, właściciel Witold Głiński” w Warszawie, Chocimska 22 (Mokotów). Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 lipca 1926 r. ustanowiony został nadzór sądowy nad firmą. Nadzorcami mianowani zostali: Sędzia handlowy Henryk Kozieradzki, adwokat Filip Rozental. Wpis powyższy w dniu 30 listopada 1926 r. uzupełniony został dopełnieniem: Decyzja Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 października 1926 r. nadzór sądowy przedłużony został do dnia 1 lutego 1927 r. Wpis powyższy w dniu 2 marca 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Decyzja Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 31 stycznia 1927 r. nadzór sądowy przedłużony został do dnia 1 maja 1927 r. Wpis powyższy w dniu 23 września 1927 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zborowskim w Warszawie dnia 8 lipca 1927 r. za nr. 3013 w celu dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa zawarta została spółka z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą: „Fabryka Przetworów Chemicznych S. Głiński spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XIV 31 (XXIV 285): „Fabryka Garbarska F. Buchman i S-ka” w Warszawie, Gesia 97. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy współnicy. Akty kupna i sprzedaży majątku i nieruchomości oraz obciążenie majątku nieruchomości podpisują współnicy Ignacy vel Icek i Fiszel Buchmanowie łącznie. Wszelkie zaś inne zobowiązania, weksle, żyra, czeki, umowy z wyjątkiem kupna i sprzedaży nieruchomości, pełnomocnictwa i prokury podpisuje samodzielnie Ignacy vel Icek Buchman lub Fiszel Buchman. Korespondencje niezawierająca zobowiązań oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek i wszelkiej korespondencji podpisuje jeden którykolwiek ze współników. Wpis powyższy w dniu 20 marca 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 11 stycznia 1929 r. za nr. 80 Icek vel Ignacy Buchman ze spółki wystąpił cedując swój udział na rzecz Fiszla Buchmana. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj współnicy. Wszelkie umowy zobowiązania, pełnomocnictwa i prokury podpisuje Fiszel Buchman samodzielnie pod stemplem firmy. Wpis powyższy w dniu 10 maja 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 grudnia 1930 r. upadłość spółki została podniesiona. Wskutek śmierci Mendla Buchmana i na mocy par. 8 aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 11 stycznia 1929 r. za nr. 80 całe przedsiębiorstwo przeszło na wyłączną własność Fiszla Buchmana, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Fabryka Garbarska Fiszel Buchman”.

R. H. A XIV 104: „Hotel Włoski wł. Helena Chżyj” w Warszawie, Kozia 1. Na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 9 marca 1927 r. za nr. 482 i 31 stycznia 1928 r. za nr. 187 przedsiębiorstwo wydzierżawione zostało na czas do dnia 9 marca 1942 r. Wacławowi i Zofii małżonkom Klimowicz, którzy takowe prowadzą pod firmą: „Hotel Włoski małżonkowie Klimowicz”.

R. H. A XIV 409: „Mechaniczna Fabryka Pończoch „Szwajcarja” Bracia Ajzenberg” w Warszawie, Nalewki 5.

Na mocy umowy z dnia 10 maja 1926 r. spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XI 250 (A. XXIV 19): „Herman Mayer” w Warszawie, Traugutta 2. Na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 15 maja i 3 czerwca 1931 r. za nr. 563 i 651 całe przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami wniesione zostało do nowopowstałej spółki pod firmą: „Dom Handlowy Herman Meyer Spółka Akcyjna”.

R. H. A XI 346: „J. Hercenberg i S-ka” w Warszawie, Długa 50. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 9 maja 1931 r. za nr. 655 spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło z aktywami i pasywami na wyłączną własność Joela syna Hosiasa Hercenberga, który nadal prowadzi takowe jednoosobowo pod firmą: „Dom Agenturowo-Komisowy Joel Hercenberg”.

R. H. A XI 500: „Rudolf Strzelecki” w Warszawie, Kujawska 1. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 8 listopada 1930 r. za nr. 1376 przedsiębiorstwo z aktywami i pasywami sprzedane zostało spółce pod firmą: „Fabryka środków opatrunkowych, przetworów chemiczno-farmaceutycznych i pracownia sterylizacyjna R. Strzelecki, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XI 132: „Kauffman i Joffe” w Warszawie, Długa 19. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 11 lutego 1931 r. za nr. 619 spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło na wyłączną własność Mikołaja Kaufmana, który nadal takowe prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Kaufman i Joffe właściciel Mikołaj Kaufman”.

R. H. A IX 104: „Mordko Neuman” w Warszawie, Biełańska 7. Pomiędzy właścicielem firmy a małżonką jego Gutą z domu Kon nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia

9 kwietnia 1909 r. ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A IX 88: „Dom Handlowy Józef Pechnik i S-ka” w Warszawie, Koszykowa 54. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 8.

R. H. A VII 822: „Fabryka Garbarska Ludwik Schmidt i S-ka” w Żyrardowie. Weksle, czeki, żyra oraz wszelkie umowy i akty podpisują łącznie dwaj którykolwiek wspólnicy upoważnieni do reprezentowania spółki. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, ładunków i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje każdy wspólnik upoważniony do reprezentowania spółki, również każdy z nich reprezentuje spółkę przed władzami sądowymi i administracyjnymi. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A VII 667: „G. A. Müller” w Warszawie, Al. Jerozolimskie 80. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 8 kwietnia 1927 r. za nr. 1338 Amalja Anna Müllerowa całkowity swój udział ustąpiła pozostałym współwłaścicielom przedsiębiorstwa.

R. H. A VI 286: „S. Dawidowski Spadkobiercy” w Warszawie, Gęsia 1. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lutego 1931 roku upadłość została umorzona.

R. H. A N. 32: „M. Nuchimowicz” w Warszawie, Nalewki 24. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A S.: „Samarit” Leon Kahan” w Warszawie, Leszno 34. Firma obecnie brzmi: „Zakłady Przemysłowo-Handlowe „Samarit” Leon Kahan”. Otwarto fabrykę waty przy ul. Kaczej 7. Filję przy ul. Solnej 4 zlikwidowano.

R. H. A W. 59 (A. XXXI 62): „Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabryka Tektur dzierżawca Stefan Brzozowski” w Warszawie, Tamka 3. Prokura Jana Kuleszy ustala.

Ceny biletów samolotowych
znowu wybitnie obniżone
na okres zimowy

Prenumerując

„Lot Polski”
popieracie L. O. P. P.

Prenumerata roczna z 12 — P. K. O. 7.860

Warszawa — Długa 50

Polonia-Italia

Organ Izby Handlowej Polsko-Italskiej
Redaktor Naczelny Dr. LEON PĄCZEWSKI

Komitet Redakcyjny: Dr. A. Menotti Corvi,
Radca Handlowy Poselstwa Italskiego w Warszawie,
Dr. A. Barigiani, jego zastępca, Józef Werner,
Prezes Izby, J. Brygiewicz, Wiceprezes Izby,
Inż. J. Dworzańczyk, Prezes oddziału w Katowicach,
oraz Dr. W. Olszewicz

Na żądanie wysyłamy numery okazowe

Adres Redakcji i Administracji: Wierzbowa 11,
tel. 202-15. Prenumerata roczna z 40.

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

Spółka Akcyjna Fabryk Metalowych pod firmą NORBLIN, B-cia BUCH i T. WERNER w Warszawie

Bilans z dn. 30 czerwca 1931 r.

STAN CZYNNY		STAN BIERNY	
	zł		zł
1. Gotówka w kasach Spółki i bankach		1. Kapitał akcyjny	7.500.000'00
2. Papiery wartościowe		2. Kapitał zapasowy	1.752.451'04
3. Weksle	3.739.860'12	3. Kapitał amortyzacyjny	5.900.435'56
Weksle i dokumenty oddane do inkasa	55.881'48	4. Kapitał specjalny	341.957'02
4. Zapasy materiałów surowych, materiałów w robocie i wyrobów półgotowych	3.634.782'19	Fundusz wyrównawczy	166.705'95
5. Wyroby gotowe	369.231'49	5. 5% obligacje 1900 r.	15.580'95
6. Dłużnicy:		6. Niepodniesione dywidendy	18.820'19
odbiorcy dostawcy i różni dłużnicy	2.940.028'61	7. Fundusze uczestników kasy emerytalnej Sp. Akc. Norblin, B-cia Buch i T. Werner	41.142'49
7. Ruchomości:		8. Wierzyciele:	
a) sklepowe	49.522'67	odbiorcy, dostawcy i różni wierzyciele	8.102.859'57
b) wystawowe	45.848'66	9. Długoterminowa pożyczka § 500.000'00	4.459.000'00
c) biurowe	73.740'65	10. Dług hipoteczny na walcowni „Główno” zł w zł 200.632'00	345.087'04
d) narzędzia, przyrządy oraz naczynia fabryczne	411.422'26	11. Redyskonto	3.218.446'43
e) środki komunikacyjne	277.148'55	12. Dokumenty, oddane do inkasa	30.803'66
8. Maszyny i urządzenia techniczne	12.496.117'53	13. Koszty handlowe 1930/31 r. do spełnienia w 1931/32 r.	219.795'02
9. Nieruchomości:		14. Rezerwa na wątpliwych dłużników	93.847'29
a) zabudowania fabryczne	6.432.392'32	15. Różnica:	
b) plac fabryczny w Warszawie 65 001 łokci kw.	1.677.025'80	pozostałość z 1929/30 r.	31.229'16
c) grunta w Głównie	368.054'00	za 1930/31 r.	517.629'95
d) nieruchomości w Moskwie	1'00		548.859'11
10. Koszty handlowe, poniesione w 1930/31 r. na r-k 1931/32 r.	47.987'83		
11. Fundusz, złożony w banku na wykup 5% obligacji 1900 r.	24.454'54		
	<u>32.755.791'32</u>		<u>32.755.791'32</u>
12. Reklamowane podatki	295.772'38	16. Podatki w reklamacji	295.772'38
13. Różni za kaucje	557.965'03	17. Kaucje	557.965'03
14. Depozyty obce	425.000'01	18. Różni za obce depozyty	425.000'01
	<u>1.278.737'42</u>		<u>1.278.737'42</u>

Rachunek strat i zysków za 1930/31 r.

Wyszczególnienie		Wyszczególnienie	
1. Odpisano na stratę z rachunku dłużników	49.924'37	1. Pozostałość z zysków za 1929/30 r.	31.229'16
2. Odszkodowanie za dzierżawę: „Sanok-Olchowce”	100.600'00	2. Nadwyżka przychodów nad rozchodami	1.007.538'62
3. Udział w stratach Związku Ubezpiecz. Przem. Polsk.	30.064'50		1.038.767'78
4. Podatek dochodowy od n/Spółki	285.027'60		
5. Różnica kursowa na papierach wartościowych	24.292'20		
6. Różnica:			
pozostałość z 1929/30 r.	31.229'16		
różnica za 1930/31 r.	517.629'95		
	<u>1.038.767'78</u>		<u>1.038.767'78</u>

Zysk podzielony został w myśl uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dn. 29 października 1931 r. w następujący sposób: Na kapitał amortyzacyjny zł 546.724'58. Reszta do przeniesienia na 1931/32 r. zł 2.134.53, Razem zł 548.859'11.

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE

Wydział II handlowy
dnia 19 września 1931 r.
Firm. 1257/31

B. II. 183.

Do ts rejestru handlowego Oddz. „B” przy firmie „Tretorn” Spółka Akcyjna dla handlu helsingsborskimi wyrobami gumowemi w Krakowie, obecnie w Warszawie, ul. Królewska 1, wpisano dodatkowo: Data wpisu: 19 września 1931. Wykreślono firmę „Tretorn” S-ka Akc. dla handlu helsingsborskimi wyrobami gumowemi w Krakowie z rejestru handlowego z powodu przeniesienia siedziby do Warszawy. Wpisano na podstawie podania z dnia 16 września 1931 i prot. Nadzwyczajnego Walnego Zebrania z dnia 20/IV 1931 L. Rep. 11938/31.

Cukrownia Opalenica, S. A. w Opalenicy

Bilans zamknięcia na dz. 30 czerwca 1931 r.

AKTYWA

Kasa zł 20.987'34; Efekty zł 696.247'12; Dłużnicy zł 6.155.632'00; Zapasy zł 9.639.960'97; Budynki zł 2.311.373'70; Maszyny i aparaty zł 6.993.064'61; Grunty zł 105.265'00; Kolej zł 114.359'46; Suszarnia wysłod. zł 513.829'56; Instalacja elektryczna zł 31.495'04; Zaprzęgi zł 4.400'00; Ruchomości zł 5.000'00; Utensylie zł 10.000'00; Udziały zł 72.733'30; Nawozy zł 878.677'59; Nasienie buraczane zł 221.163'87; **Razem zł 27.774.189'56;** Gwarancje zł 1.862.300'00.

PASYWA

Kapitał zakł. zł 3.600.000'00; Fundusze rezerwowe zł 325.353'56; Fundusz emer. urzędników zł 5.977'64; Kasa Przejrzności zł 152.422'28; Wierzyciele zł 14.927.624'56; Fundusz amort. zł 2.393.124'72; Weksle zł 5.887.950'34; Straty i zyski z 29/30 r. zł 672'77; Czysty zysk zł 381.063'69; **Razem zł 27.774.189'56;** Gwarancje zł 1.862.300'00.

Rachunek strat i zysków**WINIEN**

Koszty fabr. zł 4.538.183'76; Ubezpieczenia zł 94.758'41; Podatki zł 1.151.855'54; Odsetki zł 1.121.007'93; Worki zł 877.218'56; Węgla zł 2.111.257'26; Dobroczynności zł 3.445'70; Różnice kurs. zł 26.995'02; Buraki zł 9.720.245'39; Odpisy zł 847.991'95; Koszty cukru zł 923.252'38; Czysty zysk zł 381.063'69; **Razem zł 21.797.275'59.**

MA

Cnkier zł 21.062.660'79; Melasa zł 254.413'99; Wysłodki zł 450.707'16; Błoto zł 29.493'65; **Razem zł 21.797.275'59.**

Zgodność powyższego bilansu z książkami oraz inwenturami Cukrowni Opalenicy Sp. Akc. niniejszem poświadczamy.

St. Marciniak

„POWIERNIK”

Sp. Rewizyjno Powiernicza

Opalenica, dn. 5 października 1931 r.

Obwieszczenie

Sąd Grodzki w Warszawie Oddział 13 (Warszawa, ul. Krucza 10), stosownie do decyzji swej z dn. 18 sierpnia 1931 r. za Nr. Z. 45/31. wzywa posiadaczy następujących weksli in blanco: a) wekslu na zł 1.000 z wystawienia Czesława Grużewskiego, b) 3 weksli po zł 500 z wystawienia Jana Polaka, c) wekslu na zł 300 z wystawienia Stanisława Jędrycha d) wekslu na zł 150 z wystawienia Władysława Antolaka, e) 2 weksli po zł 100 z wystawienia Juljanny Grzegorzewskiej, f) weksla na zł 600 z wystawienia Piotra Tomczaka, g) weksla na zł 500 z wystawienia Feliksa Wójtowicza do zgłoszenia się w przeciągu dni sześćdziesięciu od dnia niniejszego ogłoszenia i do okazania Sądowi tych weksli. Jeśli w przeciągu tego czasu nikt z wekslami się nie zgłosi, Sąd uzna wyżej wymienione weksle za umorzone. Sędzia (—) Dembicki, St. Sekretarz (—) nieczytelny.

Zarząd Towarzystwa Budowy i Eksploatacji Dróg Żelaznych Dojazdowych w Państwie Polskiem, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się w pierwszym terminie w dn. 1 grudnia r. b. o godz. 17 w Warszawie, przy ul. Zielnej 45 m. 2.

Porządek dzienny obejmuje: 1) Zagajenie i wybór Przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu na rok przyszły 1932; 3) Wniosek Zarządu przedpłaty dywidendy za rok operacyjny 1931; 4) Wybór Komisji Rewizyjnej; 5) Wnioski PP. Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w Walnem Zgromadzeniu, obowiązani są zadośćuczynić warunkom § 65 Statutu Towarzystwa. W razie niezgłoszenia się wyznaczonej § 67 Statutu Towarzystwa liczby Akcjonariuszów powtórne Walne Zgromadzenie odbędzie się w dn. 15 grudnia r. b. o godz. 17 w tymże lokalu bez względu na liczbę przybyłych Akcjonariuszów.

Z A R Z Ą D**Warszawskiej Spółki Akcyjnej Budowy Parowozów**

zawiadamia, że od dn. 2 listopada 1931 r. rozpoczyna

WYPŁATĘ DYWIDENDY ZA ROK 1930/31

w wysokości zł 10 od akcji, wartości nominalnej zł 100 i zł 250 od akcji wartości nominalnej zł 25 za zwrotem kuponu Nr. 11.

Dywidendę wypłacać będą: Kasa Spółki przy ul. Kolejowej Nr. 57 od godz. 9 do 12 i od 15 do 16; Bank Dyskontowy Warszawski w Warszawie przy ul. Fredry 8 oraz jego oddziały i filje; Polski Bank Komercyjny w Warszawie, Al. Jerozolimska 36, poza tem zagranicą Trust Metallurgique Belge-Français w Brukselli, 168, rue Royale.

„ŻAR” Sp. Akc. Zakłady Przemysłowe w Nowym Tomyslu

Bilans majątku per 30 czerwca 1931 r.

AKTYWA.—Kasa zł 933'81; Banki zł 96.160'85; Weksle zł 33.531'94; Protesty zł 3.127'33; Dłużnicy zł 146.609'51; Surowce zł 41.669'60; Półfabrykaty zł 22.892'83; Papiery wartościowe zł 16.878'50; Kaucje zł 622'75; Maszyny zł 247.214'70; Nieruchomości zł 259.882'13; Aparaty i Urządzenia zł 57.601'79; Ruchomości biurowe zł 15.304'76; Różne materiały zł 4.613'68; Towarów zł 69.842'50; **Razem zł 1.016.886'68.**

PASYWA.—Kapitał akcyjny zł 500.000'00; Fundusz Rezerwowy zł 51.702'02; Fundusz Renowacyjny zł 13.657'89; Fundusz Podatk. wy zł 92.073'31; Fundusz Amortyzacyjny zł 150.886'20; Fundusz wątpl. pretensji zł 1.592'96; Wierzyciele zł 20.115'35; Nieodebrana dywidenda zł 3.326'80; Zysk zł 183.532'15; **Razem zł 1.016.886'68.**

Rachunek strat i zysków per 30 czerwca 1931 r.

STRATY.—Koszta handlowe zł 62.875'47; Podatki zł 22.051'32; Procent zł 1.554'89; Zaległości administracyjne zł 132.807'61; Bilansu zł 183.532'15; **Razem zł 402.821'44.**

ZYSKI.—Pozostałość z r. 1929/30 zł 3.763'29; Towarów Saldo zł 353.728'64; Wyroby z tektury Saldo zł 469'85; Procent zł 10.936'39; Odszkodowanie Eksp. zł 33.923'27; **Razem zł 402.821'44.**

Zgodność powyższego bilansu majątku oraz Rachunków Strat i Zysków z księgami i inwenturami Fy „Żar” Sp. Akc. w Nowym Tomyslu — poświadczam.

Nowy Tomysl, dn. 30 lipca 1931 r.

(—) Henryk Kruszewski

zaprzyśiężony rewizor ksiąg i rzeczoznawca na obwód Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Uchwała Walnego Zebrania z dn. 27 października 1931 r. ustalono za 1930/31 r. dywidendę w wysokości 27%, którą wypłaca Kasa Spółki w Nowym Tomyslu, za nadesłaniem kuponu Nr. 2.

Z a r z ą d: (—) Fabrowski (—) Jankiewicz

Z A R Z A D
Sandomiersko-Wielkopolskiej Fabryki Nasion, S. A.
W ANTONINACH, POWIAT LESZNO

zwołuje

**ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARJUSZÓW**

firmy „Sandomiersko - Wielkopolska Hodowla Nasion, S. A. na dz. 28 listopada 1931 r. o godz. 11 przedpoł. do kancelarii adwokata i notariusza Dr. Stefana Piechockiego w Poznaniu, plac Wolności 3, I piętro z następującym porządkiem obrad:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej za rok obrachunkowy 1930/31 oraz przedłożenie bilansu i rachunku zysków i strat za tenże rok;
- 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za rok obrachunkowy 1930/31;
- 4) Udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 5) Powzięcie uchwały odnośnie do pokrycia strat;
- 6) Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 120.000 do łącznej kwoty zł 720.000 przez wydanie 1.200 akcji na okaziciela po zł 100;
- 7) Wolne głosy.

Akcjonariusze uprawnieni są do zgłoszenia dodatkowych spraw na porządek dzienny, a to najpóźniej do dn. 9 listopada 1931 roku.

Właściciele akcji imiennych korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile akcje ich zostały wniesione do księgi akcyjnej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

Antoniny, dn. 31 października 1931 roku.

Zarząd:

(—) E. Kryczkowski, (—) Wł. Wierusz Kowalski

**ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARJUSZÓW**

Spółki Akcyjnej Herzfeld & Victor'us w Grudziądzu

odbędzie się w piątek dn. 27 listopada 1931 r. o g. 11.30 przedpoł. na sali posiedzeń Związku Hut w Warszawie, ul. Mazowiecka 5.

Porządek obrad: 1) Sprawozdanie Zarządu za rok obrachunkowy 1930/31 oraz przedłożenie bilansu i rachunku strat i zysków; 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej; 3) Zatwierdzenie bilansu na 30 czerwca 1931 r. i rachunku strat i zysków za rok obrachunkowy 1930/31, udzielenie pokwitowania Radzie Nadzorczej i Zarządowi oraz uchwalenie podziału zysku; 4) Ustalenie składu Rady Nadzorczej na 1931/32 r.; 5) Wolne wnioski, zgłoszone w sposób prawem przewidziany.

Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli są zapisani do księgi akcyjnej na 7 dni przed odbyciem Walnego Zgromadzenia. Akcje na okaziciela dają prawo do uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli najpóźniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia złożone zostaną w biurze Spółki w Grudziądzu i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia (kwity depozytowe) na dowód złożenia akcji w Banku Związku Spółek Zarobkowych (Centrali i oddziałach) albo też u notariusza polskiego. W zaświadczeniach (kwitach depozytowych) należy wymienić liczbę numery oraz rodzaj akcji i stwierdzić, że akcje nie będą z depozytu wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Grudziądz, dn. 30 października 1931 r.

Herzfeld & Victor'us, S. A.

Z a r z ą d

BANK TOWARZYSTW SPÓŁDZIELCZYCH, S. A.

Bilans surowy w dn. 30 września 1931 r.

STAN CZYNNY:

Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim. P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego zł 1.794.088-71; Waluty zagraniczne zł 360.635-14; Papiery wartościowe własne: a) pożyczki państwowe zł 299.301-03, b) papiery hipoteczne zł 549.416-50, c) akcje zł 202.467-04. Razem: zł 1.051.184-57; Banki krajowe zł 424.675-61; Banki zagraniczne zł 607.378-03; Weksle zdyskontowane zł 14.087.010-31; Rachunki bieżące (saldo debetowe): a) za zabezpieczone zł 2.258.563-03, b) niezabezpieczone zł 248.296-21. Razem zł 2.506.859-24; Pożyczki terminowe zł 128.004-49; Nieruchomości zł 4.628.804-42; Różne rachunki zł 1.395.879-30; Koszty, różnice kursowe i t. p. zł 1.072.963-17; Oddziały zł 1.741.997-83. **Ogółem zł 29.799.480-82.**

STAN BIERNY.

Kapitały własne: a) zakładowy zł 3.000.000-00, b) zapasowy zł 438.061-14, c) fundusz amortyzacyjny zł 487.784-99, d) inne rezerwy zł 1.180.000-00. Razem zł 5.105.846-13; Wkłady: a) terminowe zł 9.335.465-68, b) a vista zł 9.427.727-21. Razem zł 18.763.192-89; Rachunki bieżące (saldo kredytowe) zł 584.701-63; Zobowiązania inkasowe zł 11.003-88; Redyskonto weksli zł 1.609.816-22; Banki krajowe zł 340.100-59; Banki zagraniczne zł 5.514-01; Wierzyciele hipoteczni zł 188-21; Różne rachunki zł 456.325-18; Procenty, prowizje, różne zyski zł 1.271.649-19; Oddziały zł 1.651.142-89. **Ogółem zł 29.799.480-82.**

Gwarancje zł 377.960-28
Inkaso zł 991.092-85

B I L A N S

SPÓŁKI AKCYJNEJ „POLSKIE RADJO”

na dzień 31 marca 1931 r.

AKTYWA:

1) Kasa: Centrali zł 1.281-14; Rozgłośni zł 12.261-08; Razem zł 13.542-22; 2) Gotowizna w bankach zł 53.847-59; 3) Papiery wartościowe w depozycie zł 258.752-44; 4) Udziały zł 70.000-00; 5) Nieruchomości zł 253.801-34; 6) Inwestycje zł 2576.393-40; 7) Ruchomości a) techniczne zł 873.244-69; b) programowe zł 129.938-07; c) ogólne zł 379.664-05. Razem zł 1.382.846-81; 8) Roboty w toku zł 15.583-72; 9) Magazyn zł 347.094-51; 10) Budowa w toku nowych stacji nadawczych zł 629.597-82; 11) Obligacje: złożone w f. Marconi zł 7.013.813-25; zdeponowane w Westminster Banku zł 1.235.475-00; razem zł 8.249.288-25; 12) Dłużnicy zł 927.858-40; 13) Kaucje zł 629-00; 14) Koszty okresu przyszłego zł 66.271-23; 15) Różni za gwarancje wydane zł 514.397-96; 16) Akcje w depozycie zł 28.500-00; 17) Weksle gwarancyjne otrzymane zł 10.400-00; 18) Odbiorniki otrzymane w komis zł 31.144-00; **Razem zł 15.429.948-69.**

PASywa:

1) Kapitał zakładowy zł 1.250.000-00; 2) Kapitał amortyzacyjny zł 966.469-74; 3) Kapitał rezerwowo - dyspozycyjny zł 81.700-00; 4) Kapitał obligacyjny zł 227.500-00; 5) Zobowiązania płatne w latach następnych zł 1.176.637-10; 6) Akcepty własne zł 397.228-70; 7) Wierzyciele zł 329.835-53; 8) Sumy przechodnie zł 141.385-06; 9) Niepodniesiona dywidenda zł 1.247-00; 10) Rezerwa na wątpliwe należności zł 46.610-06; 11) Zysk zł 592.268-54; 12) Weksle gwarancyjne wydane zł 514.397-96; 13) Różni za depozyty zł 28.500-00; 14) Różni za otrzymane gwarancje zł 10.400-00; 15) Państwowe Zakłady Inżynierji zł 31.144-00. **Razem zł 15.429.948-69.**

Powszechny Bank Kredytowy, S. A. w Warszawie

Bilans surowy na dz. 30 września 1931 r.

STAN CZYNNY	
Kasa, Bank Polski, P. K. O., Bank Gospodarstwa Krajowego oraz waluty zagraniczne	2,749.427-66
Papiery wartościowe własne i udziały konsorcjalne	717.488-06
Banki	1,760.392-73
Weksle	13,961.647-62
Rachunki bieżące	20,460.418-04
Różne rachunki	709.388-35
Koszty, różnice kursowe i t. p.	2,364.765-81
Oddziały	5,433.945-65
	<hr/>
	48,157.473-92
Gwarancje	3,137.102-33
Inkaso	23,232.934-67
	<hr/>
	74,527.510-94

STAN BIERNY	
Kapitały własne	5,676.585-04
Wkłady oraz salda kredytowe	20,084.497-85
Redyskonto weksli	3,489.500-49
Banki	9,048.600-77
Różne	1,835.449-13
Procenty, prowizje i inne zyski	2,599.825-84
Oddziały	5,423.014-80
	<hr/>
	48,157.473-92
Gwarancje	3,137.102-35
Inkaso	23,232.934-67
	<hr/>
	74,527.510-94

Kolej Lokalna „Drohobycz - Truskawiec”, S. A.

I OGŁOSZENIE

Stosownie do postanowień §§ 10—19 statutu podpisany Zarząd Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Drohobycz—Truskawiec” zwołuje niniejszem

XIII ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Drohobycz — Truskawiec” na dzień 5 grudnia 1931 r. o godz. 10 przed poł. w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzewi Nr 453 w Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od 1.IV.1930 r. do 31.III.1931 r. i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej; 2) Rozdział zysku; 3) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka obecności; 4) Udzielenie dwom członkom Zarządu pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji, zezwalającej na przeniesienie prawa własności Kolei Lokalnej Drohobycz—Truskawiec na Skarb Państwa.

Po myśli postanowień § 20 statutu każda akcja daje prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostanie złożona przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia w Kasie Spółki lub w oddziale Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie i nie będzie odebrana przed ukończeniem tegoż.

Ewentualne dodatkowe wnioski do porządku dziennego mogą być zgłoszone najpóźniej 20 listopada 1931 w Zarządzie we Lwowie, ul. Zygmuntowska 1 (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzewi 453).

Lwów, dn. 31 października 1931 r.

Zarząd.

ZARZĄD

Warszawskiej Kinematograficznej Sp. Akc.

ogłasza, że w dn. 26 listopada 1931 r. o godz. 12 w lokalu Spółki, przy ul. Chmielnej Nr. 9 odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Akcjonariuszów tej Spółki z porządkiem dziennym następującym:

- 1) Zagajenie zebrania i wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930/31;
- 3) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i udzielenie Zarządowi absolutorjum;
- 4) Wybór Zarządu i Rady Nadzorczej;
- 5) Wolne wnioski.

Akcjonariusze mają prawo zgłaszać na ręce Zarządu dodatkowe sprawy na porządek dzienny do dn. 15 listopada 1931 r.

ZARZĄD

BABINO-TOMACHOWSKIEJ CUKROWNI, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

odbędzie się w dn. 2 grudnia 1931 r. o godz. 4 popoł. w siedzibie Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Chmielnej 32 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Zgromadzenia, wybór Przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie — po wysłuchaniu wniosków Komisji Rewizyjnej — sprawozdań, bilansu, oraz rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930/31;
- 3) Powzięcie uchwał co do udzielenia Zarządowi absolutorjum oraz w sprawie zysków za rok operacyjny 1930/31;
- 4) Zatwierdzenie budżetu, oraz upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytów;
- 5) Zmiany artykułów: 9, 10 i 15 nowego statutu Spółki, celem dostosowania ich do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia 1930 r.;
- 6) Wybór członków Zarządu oraz określenie ich wynagrodzenia;
- 7) Wybór Dyrektora Zarządzającego i określenie jego kompetencji oraz wynagrodzenia;
- 8) Wybór członków Komisji Rewizyjnej za następny rok operacyjny i ustalenie wysokości ich wynagrodzenia;
- 9) Wnioski Akcjonariuszy.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w powyższym Walnym Zgromadzeniu, obowiązani są najpóźniej na dni 7 przed terminem Walnego Zgromadzenia złożyć w biurze Zarządu Spółki, Warszawa, Chmielna 32, akcje swe lub świadectwa zastawowe lub depozytowe instytucji kredytowych, działających na mocy statutów, przez Rząd zatwierdzonych.

TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWE „FLORIDA”, S. A. W WARSZAWIE

Bilans zamknięcia z dn. 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:

Kasa zł 197.63; Weksle zł 1.298.82; Dłużnicy i wierzyciele zł 70.607.42; Fabrykacja zł 64.281.93; Inwentarz zł 45.656.37; Sumy przechodnie zł 209.90; Strata za 1929 r. zł 16.356.39; Strata za 1930 r. zł 21.902.58; **Razem zł 220.511.04.**

PASYWA:

Kapitał zakładowy zł 100.000.00; Akcepty zł 65.970.25; Dłużn. i wierzyciele zł 54.540.79; **Razem zł 220.511.04.**

Z A R Z A D

Polskiego Towarzystwa Ubezpieczeń „PATRIA”, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że zgodnie z § 7 i 8 nowego statutu, zatwierdzonego postanowieniem Ministerstwa Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 20 grudnia 1930 r. („Monitor Polski” Nr. 298 z dn. 29 grudnia 1930 r.),

wydaje się

wzajemian za każdych dziesięć akcji imiennych I—IV emisji, wartości nominalnej po zł. 10, jedną akcję, opiekującą na okaziciela wartości nominalnej zł. 100.

Wymiany dokonuje się w biurze Dyrekcji Towarzystwa w Warszawie, ul. Jasna 4.

Zarząd Spółki Akcyjnej

„Galicyjska Fabryka Papieru”, S. A. przedtem „BRACIA FIAŁKOWSCY”

niniejszem zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 1 grudnia 1931 r. o godz. 10 rano w Warszawie, w siedzibie Zarządu Spółki przy ul. Marszałkowskiej 68 odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i rachunku strat i zysków za rok operacyjny 1930 oraz udzielenie pokwitowania Zarządowi;
- 3) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na 1931 r.;
- 4) Udzielenie Prezesowi Zarządu, p. Dr. H. Kapperowi prawa samodzielnego podpisywania Spółki;
- 5) Wybór pisma codziennego dla obowiązującego ogłoszenia zawiadomień Spółki.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu z prawem głosu, winni — zgodnie z § 21 Statutu — złożyć swoje akcje najmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. Dodatkowe zgłoszenia spraw na porządek dzienny winny być dokonane przez PP. Akcjonariuszów w ciągu dni 10 od dnia ukazania się ogłoszenia.

Z A P R O S Z E N I E

na VIII nadzwyczajne walne zgromadzenie
Akcjonariuszów

S. A. Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej w Krakowie

odbyć się mające w dn. 30 listopada 1931 r. o godz. 12 w poł. w sali posiedzeń Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu ostatniego walnego zgromadzenia;
- 2) Powzięcie uchwały w sprawie uzgodnienia do, tymczasowego statutu spółki z prawem o spółkach akcyjnych w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383);
- 3) Zmiana § 6 statutu co do nominalnej wartości akcji, wysokości kapitału akcyjnego;
- 3) Wnioski i interpelacje.

Kraków, dn. 3 listopada 1931 r.

Prezes Rady Nadzorczej
Dr. Duch

Posiadanie 100 akcji daje prawo do jednego głosu na Zgromadzeniu, osobiście lub przez pełnomocnika. Pełnomocnictwo winno być pisemne; pełnomocnik może nie być akcjonariuszem spółki (§ 16 statutu).

Celem korzystania z prawa głosu, należy złożyć swe akcje najpóźniej do dni 8 przed terminem Zgromadzenia w kasie spółki lub kasie stoł. król. miasta Krakowa. Dołączenie do akcji arkuszy kuponowych nie jest obowiązujące. Akcjonariusze, którzy wykazali w sposób powyższy służące im prawo głosu, otrzymają imienne karty legitymacyjne z odnotowaną ilością złożonych przez nich akcji oraz ilością służących im głosów. Z legitymacji może korzystać nie tylko akcjonariusz, na którego imię została wydana, lecz zarówno i pełnomocnik, posiadający pełnomocnictwo pisemne.

Rada Zarządzająca Spółki Akcyjnej

„SITKÓWKA” Kamieniołomy i Piec Wapienne S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 20 listopada 1931 r., w piątek, o godz. 19 w siedzibie Spółki przy ul. Kopernika Nr. 30 odbędzie się

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Rady o wynikach pokrycia strat 1925/27 r. przez dopłatę do akcji i sprzedaż przymusową akcji, wypuszczonych wzajemian nieważnionych oraz zatwierdzenia tegoż; 3) Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 200.000.00 do wysokości zł 300.000.00 przez wydanie nowych akcji po zł 100.00 nominalnie po kursie zł 110.00 i wydanie całej emisji według uznania Zarządu; 4) Zmiana § III Statutu, przyczem nowy § III otrzyma brzmienie następujące: „Kapitał zakładowy Spółki wynosi zł 300.000.00 podzielonych na 3.000 akcji zwykłych na okaziciela po zł 100 nominalnie każda”; 5) Powzięcie uchwał odnośnie praw i obowiązków władz Spółki oraz wynagrodzenie tychże; 6) Wybory nowych władz Spółki; 7) Wyznaczenie pisma dla obowiązkowych ogłoszeń; 8) Wolne wnioski, zgłoszone ustawowo.

Z A R Z A D
ZJEDNOCZONYCH ZAKŁADÓW WAPIENNYCH
„WAPNORUD”

w RUDNIKACH, S. A.

podaje do wiadomości, że na zasadzie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zebrania PP. Akcjonariuszów z dn. 6 sierpnia 1931 r. dotychczasowy kapitał akcyjny w sumie zł 1.000.000-00

podwyższa się

o zł 500.000-00 t. j. do sumy zł 1.500.000-00 drogą wypuszczenia 5000 sztuk akcji drugiej emisji nominalnej wartości po zł 100 każda, opiewających na okaziciela. Cena emisyjna akcji wynosi zł 100.

Zgodnie z art. 119 Prawa o Spółkach Akcyjnych z 1931 r. Zarząd Spółki wyznaczył ostateczny termin na dz. 20 listopada 1931 r. dla poboru akcji nowej emisji przez wszystkich dawnych akcjonariuszy.

Dodatkowy przydział akcji nastąpi w stosunku do zgłoszeń.

Akcjonariusze, życzący sobie wykorzystać swoje uprawnienia, winni złożyć w biurze Zarządu Spółki w Warszawie, ul. Trębacka 15, swoje akcje i zgłosić swoje prawa do poboru.

Akcje, nierozebrałe przez dawnych akcjonariuszy do dn. 20 listopada 1931 r., Zarząd Spółki przydzieli zgodnie z art. 119 Prawa o Spółkach Akcyjnych.

Pomorska Elektrownia Krajowa
„GRÓDEK”, S. A.

zawiadamia, iż w dn. 30 listopada 1931 r. o godz. 18 odbędzie się w gmachu Starostwa Krajowego Pomorskiego w Toruniu przy ulicy Mostowej 13

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

naszych akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) Zmiana statutu spółki celem uzgodnienia z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. i z dn. 3 grudnia 1930 r. o prawie o spółkach akcyjnych, za rozszerzeniem uprawnień Rady Nadzorczej i wprowadzenie prawa umorzenia akcji spółki z czystego zysku ze względu na ograniczony czas trwania uprawnień elektrycznych;
- 3) Uchwała zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej do 10 milj. złotych w złocie lub innej walucie celem skontrowania pożyczek krótkoterminowych.

Akcjonariusze, mający zamiar brać udział w Walnym Zgromadzeniu, winni zgłosić to nie później jak trzeciego dnia przed terminem Walnego Zgromadzenia Zarządowi Spółki, a na Walnym Zgromadzeniu wykazać się z posiadanych akcji i kwitów tymczasowych ich przedłożeniem, lub zaświadczeniem notariusza albo Polskiego Banku Przemysłowego w Warszawie, względnie jednego z jego oddziałów, wykazującego numery akcji lub kwitów i czas ich przechowania.

Zarząd (—) Inż. A. Hoffman

DRUKARNIA TORUŃSKA, S. A.
W TORUNIU

zwołuje PP. Akcjonariuszów na

Walne Zgromadzenie

na sobotę, dn. 28 listopada 1931 r. o godz. 16 po poł. w lokalu Spółki Akcyjnej Drukarni Polskiej w Poznaniu przy ul. Sw. Marcina 70.

Porządek obrad:

- 1) Sprawozdanie Zarządu z czynności Spółki, oraz przedłożenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok obrachunkowy 1930/31; 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej; 3) Sprawozdanie rewizyjne; 4) Potwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za 1930/31 r., udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej, podział zysków; 5) Ustalenie wysokości djeł dla członków Rady Nadzorczej; 6) Wybór 2 członków do Rady Nadzorczej; 7) Wolne głosy.

Akcje lub poświadczenia depozytu akcji, biorących udział w Walnym Zgromadzeniu, muszą być złożone na ręce Zarządu Spółki 7 pełnych dni przed terminem Walnego Zgromadzenia, wyłączając dzień zgłoszenia i dzień Walnego Zgromadzenia.

Zarząd: (—) Stanisław Bok

XXIX Sprawozdanie Zarządu
TOWARZYSTWA AKCYJNEGO WARSZAWSKIEJ FABRYKI MEBLI STYLÓWYCH
Z. SZCZERBIŃSKI i S-ka w WARSZAWIE

za okres od 1 lipca 1930 r. do 30 czerwca 1931 r.

STAN CZYNNY	zł
Nieruchomości	2,094.906-41
Ruchomości	446.395-41
Kasa	2.127-29
Remanenty	1,937.346-77
Dłużnicy	343.362-47
Depozyty	75.000-—
Sumy* przechodnie	14.150-41
	4,913.288-76
	zł
STAN BIERNY	
Kapitał zakładowy	1,750.000-—
Kapitał amortyz.	772.782-24
Kapitał zapasowy	503.112-46
Kapitał spec. rezer.	667.228-27
Wierzyciele	986.520-71
Depozyty	75.000-00
Sumy przechodnie	9.769-32
Zysk	148.875-76
	4,913.288-76

Rachunek strat i zysków za 1930/31 r.

	zł
Ogólne wydatki	746.791-68
Czysty zysk	148.875-76
	895.667-44

	zł
Pozost. zysku 1929/30	10.080-56
Ogółem dochody	885.586-88
	895.667-44

Zysk podzielony został w myśl uchwały Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dn. 17 października 1931 r. w następujący sposób:

	zł
Na kapitał amortyzacyjny	113.139-44
Na kapitał zapasowy	13.879-52
Na podatki: dochodowy, majątkowy i t. p. i do przeniesienia na rok przyszły 1931/32.	21.856-80
	148.875-76

SPÓŁKA AKCYJNA CUKROWNI I RAFINERJI „REJOWIEC”

Bilans na dz. 31 marca 1931 r.

STAN CZYNNY	zł
Nieruchomości	1,726.837 39
Maszyny, aparaty i urządz. techniczne	2,495.719 41
Nieukończono nowe urządzenia	31.855 52
Inwentarz żywy i martwy	189.374 32
Depozyty i kaucje	46.856 00
Gotówka w kasie	11.092 22
Papiery wartościowe	2.322 75
Dłużnicy	252.408 95
Sumy przechodnie	138.517 67
Rozrachunki kartelowe	1.169.569 71
Banki	83.719 07
Spółka Handlowa Cukrowni Związkowych	76.718 28
Cukier, melas i wytloki	2,619.568 20
Magazyn efektów	157.843 72
	<u>9.082.403 21</u>

STAN BIERNY	zł
Kapitał akcyjny	2,900.000 00
Kapitał zapasowy	439.051 61
Kapitał amortyzacyjny	2.104.220 96
Członkowie Zarządu za akcje	43.500 00
Wierzyciele	201.564 31
Akcepty	546.664 73
Rozrachunki kartelowe	636.060 43
Pożyczki zagraniczne	884.470 98
Akcyza	945.175 00
Niepodniesiona dywidenda	76.675 00
Zyski	305.020 19
	<u>9.082.403 21</u>

Rachunek Strat i Zysków za 1930/31 r

WINIEN	zł
Odpisy długów plantatorskich z lat ubiegłych	97.321 68
Saldo Zysków	305.020 19
	<u>402.341 87</u>

MA	zł
Dywidenda od posiadanych papierów procentowych	11.539 00
Zwrot za ubezpieczenia	4.427 23
Zwrot kosztów magazynowania cukru kamp. 1928/29 r.	4.322 20
Zwrot dawnego zadłużenia	3.415 98
Zysk z fabrykacji	378.637 46
	<u>402.341 87</u>

Zarząd Spółki Akcyjnej CUKROWNIA I RAFINERJA „LEŚMIERZ”

powtórnie zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 14 listopada 1931 r. o godz. 11 rano odbędzie się w Łodzi przy ulicy Targowej Nr. 63

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW SPÓŁKI

z następującym porządkiem obrad:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie zarządu, rozpoznanie bilansu oraz rachunku strat i zysków;
- 3) Podział zysków;
- 4) Pokwitowanie władz spółki z wykonania przez nie obowiązków;
- 5) Uchwalenie budżetu na rok operacyjny 1931/32;
- 6) Zmiana §§ 32, 37 statutu;
- 7) Unieważnienie akcji dotychczasowych rublowych i wydanie wzamian nowych akcji;
- 8) Wybór członka Rady Nadzorczej na miejsce zmarłego ś. p. Kazimierza Gablla.

TOWARZYSTWO CUKROWNI I RAFINERJI „KLEMENSÓW”, S. A.

Bilans na dz. 30 czerwca 1931 r.

STAN CZYNNY	zł
Remanenty cukru i produktów pobocznych	2,298.554 74
Remanenty surowców i materiałów pomocniczych	291.827 46
Kasa	1.283 27
Banki	20.442 53
Rozrachunki kartelowe	1,070.973 5
Dłużnicy	538.797 06
Koszty organizacji Spółki Akcyjnej	9.250 00
Wydatki na kamp. 1931/32 r.	45.913 04
Sumy przechodnie	4.267 43
	<u>4.281.309 28</u>

STAN BIERNY	zł
Kapitał akcyjny	250.000 00
Akcepty	299.068 24
Skarb Państwa	1.070.973 75
Banki	1.342.186 21
Rozr. chunki kartelowe	466.120 68
Wierzyciele	471.642 96
Należności do uregulowania	66.885 19
Sumy przechodnie	69.846 59
Zysk za 1930/31 r.	244.585 66
	<u>4.281.309 28</u>

Sumy poza bilansem.

Różni za udzielone gwarancje	4.463.000 00
Udzielone gwarancje	53.868 14
	<u>4.516.868 14</u>
Udzielone gwarancje	4.463.000 00
Różni za udzielone gwarancje	53.868 14
	<u>4.516.868 14</u>

Rachunek Strat i Zysków

Koszty Organizacji Spółki	15.155 10
Zysk z okresu sprawozdawczego	244.585 66
	<u>259.740 76</u>
Zysk z fabrykacji	259.740 76
	<u>259.740 76</u>

DRUKARNIA DZIENNIKA POZNAŃSKIEGO, S. A. W POZNANIU

BILANS ZA 1930 ROK.

AKTYWA. — Kasa zł 2.902 16; Efekty zł 200 74; Weksle zł 200 00; Dłużnicy zł 198.983 42; Zapasy papieru zł 18.880 45; Nieuchomość zł 72.446 37; Maszyny i czcionki zł 438.460 61; Urządzenia zł 34.506 71; Strata zł 122.705 95; Razem zł 889.286 41.

PASYWA. — Kapitał akcyjny zł 250.000 00; Fundusz rezerw. zł 53.141 37; Wierzyciele zł 307.463 17; Akcepty zł 278.681 87; Razem zł 889.286 41.

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW.

STRATY. — Koszty handlowe wydawnictwa i drukarni oraz surowce zł 806.769 41; Odpisy na amortyzację maszyn zł 23.076 88; Odpisy w rachunkach zł 31.682 88; Razem zł 861.529 17.

ZYSKI. — Dochody ogólne zł 738.823 22; S rata zł 122.705 95; Razem zł 861.529 17.

Drukarnia Dziennika Poznańskiego, S. A. w Poznaniu — Zarząd: *H. Gottowt*. Komisja rewizyjna zbadała powyższy bilans oraz rachunek zysków i strat i stwierdza zgodność z prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi. Komisja Rewizyjna: *Witold Łuczkiwicz, Eugenjusz Chądzyński*.

Rada Nadzorcza zbadała powyższe sprawozdanie Zarządu, bilans oraz rachunek zysków i strat i nie ma ze swej strony nic do nadmienienia. Rada Nadzorcza: *Mieczysław Chłapowski*, przewodniczący.

ZARZĄD TOWARZYSTWA AKCYJNEGO FABRYK CUKRU I RAFINERJI ŁUBNA I SZRENIAWA

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszy, iż

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

odbędzie się w dn. 1 grudnia 1931 r. o godz. 4 popoł. w lokalu Akcyjnego Banku Hipotecznego, Filji w Krakowie, z następującym porządkiem dziennym.

- 1) Wybór Przewodniczącego i asesorów;
- 2) Przedłożenie i zatwierdzenie — po wysłuchaniu wniosków Komisji Rewizyjnej — sprawozdania i bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930/31;
- 3) Powzięcie uchwał co do udzielenia Zarządowi absolutorjum oraz w sprawie zysków za rok operacyjny 1930/31;
- 4) Zatwierdzenie preliminarza wydatków Spółki za 1931/32 r.;
- 5) Zmiany artykułów: 9 i 10 nowego statutu Spółki, celem dostosowania ich do Rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3 grudnia 1930 r.;

- 6) Wybór członków Zarządu oraz określenie ich wynagrodzenia;
- 7) Wybór Dyrektora Zarządzającego i określenie jego kompetencji oraz wynagrodzenia;
- 8) Wybór członków Komisji Rewizyjnej na następny rok operacyjny i oznaczenie ich wynagrodzenia;
- 9) Wnioski Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w powyższym Walnym Zgromadzeniu, obowiązani są najpóźniej na dni 7 przed terminem Walnego Zgromadzenia złożyć w biurze Zarządu Spółki w Kazimierzy Wielkiej lub w Filji Akcyjnego Banku Hipotecznego w Krakowie akcje markowe lub świadectwa tymczasowe na akcje markowe lub świadectwa tymczasowe na akcje złotowe względnie zastępujące je dowody depozytowe lub zastawowe, wydane przez instytucje kredytowe polskie, działające na mocy zatwierdzonych przez Rząd statutów.

Z A R Z Ą D

Spółki Akcyjnej „SIŁA i ŚWIATŁO” w Warszawie

zawiadania niniejszym PP. Akcjonariuszów, że w dn. 1 grudnia 1931 r. o godz. 11 w domu własnym przy ul. Marszałkowskiej Nr. 94, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem obrad:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za rok operacyjny 1930/31, podział zysków oraz udzielenie absolutorjum Zarządowi Spółki;
- 4) Kooptacja do Rady Nadzorczej;
- 5) Wybór członków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących;
- 6) Ustalenie wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej, delegatów Rady do Zarządu i członków Komisji Rewizyjnej;
- 7) Zmiany §§ 10, 13 i 22 statutu Spółki:

§ 10 statutu otrzyma następujące brzmienie: „Zwyczajne Walne Zgromadzenia akcjonariuszów odbywać się będą corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrotowego w miejscu siedziby spółki”;

§ 13 statutu otrzyma drugi ustęp treści następującej: Zarząd obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć Radzie Nadzorczej do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek strat i zysków oraz sprawozdanie Spółki za rok ubiegły”;

§ 22. — Ustęp pierwszy i drugi § 22 otrzymają następujące brzmienie: „Z sumy dochodów, jaka pozostanie po pokryciu wydatków, odlicza się odpisy na amortyzację majątku nieruchomego i ruchomego spółki według decyzji Walnego Zgromadzenia oraz ustawowe odpisy na kapitał zapasowy. Następnie Walne Zgroma-

denie może pozostałe po tych odpisach zyski w części lub w całości przeznaczyć na utworzenie lub zasilenie specjalnych funduszy rezerwowych.

Jeżeli po uskutecznieniu powyżej wymienionych odpisów i odliczeń pozostała kwota nie będzie przenosiła 5% kapitału zakładowego, to przeznaczają się ją na dywidendę. Jeżeli zaś przenosić będzie 5%, to reszta ponad tę 5% dzieli się w sposób następujący: 20% nadwyżki na wynagrodzenie członków Rady Nadzorczej i Zarządu do podziału według decyzji Rady, a pozostałość według uznania Walnego Zgromadzenia;

- 8) Wolne wnioski.

W myśl art. 57 prawa o spółkach akcyjnych, akcjonariusze mogą zgłaszać dodatkowe sprawy do powyższego porządku dziennego, które wymienione zostaną wówczas w ogłoszeniu następnym.

Stosownie do art. 59 prawa o spółkach akcyjnych właściciele akcji imiennych i świadectw tymczasowych mają prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu jeżeli są zapisani do księgi akcyjnej przynajmniej na siedem dni przed odbyciem Walnego Zgromadzenia. Akcje na okaziciela dają prawo uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostaną złożone w spółce przynajmniej na siedem dni przed terminem Zgromadzenia, t. j. najpóźniej w dn. 23 listopada r. b. w biurze Spółki w Warszawie, ul. Marszałkowska 94 i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż zgromadzenia. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji u notariusza albo w instytucjach kredytowych. Akcjonariusze zagraniczni mogą składać zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji w firmie Trust Metallurgique Belge-Français, 168 rue Royale, Bruxelles. Zaświadczenia winny wymieniać liczbę akcji oraz zawierać oświadczenie, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Stosownie do § 12 statutu, Zgromadzenie powyższe będzie prawomocne bez względu na ilość reprezentowanych na niem akcji.

MAŁOPOLSKIE TOWARZYSTWO CUKROWNICZE „PRZEWORSK” S. A.

Bilans za 1930/31 r.

AKTYWA		zł	zł	PASYWA		zł	zł
	Cukrownie:						
Grunty:	w Przeworsku	45.585'58		Kapitał akcyjny		5,500.000'00	
	w Horodence	367.817'87	413.403'45	Fundusz rezerwowy		97.246'07	
Budynki:	w Przeworsku	3.870.503'99		Fundusz zasobowy		1,780.332'85	
	w Horodence	2.865.334'09	6,735.838'08	Rezerwa podatkowa		595.941'16	
Maszyny, aparaty:	w Przeworsku	7.608.702'98		Kapitał amortyzacyjny	8,255.194'25		
	w Horodence	6.895.880'10	14,504.583'08	amortyzacje 1930/31	1,844.911'34	10,100.105'59	
Urządzenia na gruncie:	w Przeworsku	118.819'32		Bank Gospodarstwa Kraj. rachunek pożyczki długotermin.		6,533.024'79	
	w Horodence	537.526'32	656.345'64	Banki		10,579.056'78	
Kanał i służa:	w Przeworsku	164.767'40		Wierzyciele: Przeworska	434.653'92		
	w Horodence	80.335'20	245.102'60	Horodenki	50.845'18	485.499'10	
Tor kolejowy:	w Przeworsku	75.611'20		Akcepty		598.090'97	
	w Horodence	199.571'32	275.182'52	Kredyt plantatorski		1,429.900'00	
Inwentarz martwy:	w Przeworsku	293.479'28		Kredyt akcyzowy		2,765.855'85	
	w Horodence	358.620'50	652.099'78	Sumy przechodnie: Przeworska	607.082'58		
Inwentarz żywy:	w Przeworsku	5.516'83		Horodenki	67.215'47	674.298'05	
	w Horodence	11.462'10	16.978'93	Saldo z rachunku Strąt i Zysków		238.461'24	
Materiały:	w Przeworsku	465.420'52					
	w Horodence	563.094'66	1,028.515'18				
Remanent cukru:	w Przeworsku						
	w Horodence		9,672.338'41				
Remanent masy:	w Przeworsku	24.936'00					
	w Horodence	6.700'00	31.636'00				
Remanent wyłoków:	w Przeworsku	456'00					
	w Horodence	15.588'90	16.044'90				
Kasa:	w Przeworsku	49.373'62					
	w Horodence	8.138'84	57.512'46				
Dłużnicy:	w Przeworsku	2,779.504'42					
	w Horodence	693.920'34	3,473.424'76				
Efekty:			1,740.114'82				
Wydatki na następne lata:	w Przeworsku	474.199'46					
	w Horodence	252.032'06	726.231'52				
Sumy przechodnie:	w Przeworsku	768.629'14					
	w Horodence	34.182'51	802.811'65				
Banki:	w Przeworsku	236.069'67					
	w Horodence	62.219'00	298.288'67				
Wpłaty na akcje Banku Cukrownictwa			31.360'00				
			41,377.812'45				41,377.812'45
Pretensje żyrowe	358.031'00			Zobowiązania żyrowe	358.031'00		
Różni za gwarancje	80.336'50	438.367'50		Gwarancje	80.336'50	438.367'50	
		41,816.179'95				41,816.179'95	

Rachunek strat i zysków

WINIEN	zł	zł	MA	zł
Procenty		1,931.741'08	Pozostałość zysku z 1929/30 r.	27.323'31
Amortyzacja: Przeworska	946.379'72		Saldo z rachunku fabrykacji kampanji 1930/31	4,114.720'22
Horodenki	898.531'62	1,844.911'34	Zysk na gospodarstwie rolnem w Horodence	2,762'45
Strata na gospodarstwie rybnym Horodenki		4.524'57		
Różnice kursu		2.999'60		
Odpisy pozycji nieściągalnych na dłużnikach		102.401'65		
Odpisy strat na papierach procentowych		19.766'50		
Zysk		238.461'24		
		4,144.805'98		4,144.805'98

Przeworsk, dn. 30 czerwca 1931 r.

SP. AKC. WIELKICH PIECÓW I ZAKŁADÓW OSTROWIECKICH

Bilans na 30 czerwca 1931 r.

AKTYWA	zł	zł	zł	PASYWA	zł	zł
I. — INWESTYCJE:				I. — KAPITAŁY WŁASNE:		
Place, grunty i lasy	1,357.692'94			Kapitał zakładowy	20,000.000'00	
Kopalnie	401.017'24			" amortyzacyjny	9,608.549'36	
Budynki i urządzenia	14,158.724'45			" zapasowy	6,756.313'79	
Maszyny	19,397.398'75			" rezerwowy	3,110.009'69	
Narzędzia i ruchomości	1,584.125'45			" ubezpieczeniowy	500.000'00	39,974.872'84
Nowe roboty 1930/31 r.	65.918'69	36,964.877'52				
II. — DO ZREALIZOWANIA:				II. — ZOBOWIĄZANIA KRÓTKO-TERMINOWE:		
Magazyny	856.301'40			Niepodniesione dywidendy	192.268'85	
Surowce	746.495'20			Akcepty własne	—	
Półprodukty	2,560.498'82			Wierzyciele	7,757.832'09	7,950.100'94
Wyroby gotowe	2,055.508'15	6,218.803'57				
Papiery wartościowe	441.951'98			III. — ZYSKI i STRATY:		
Dłużnicy	5,123.003'43	5,564.955'41	11,783.758'98	Zysk za 1930/31 r.		4,528.108'31
III. — ŚRODKI PŁYNNE						
Kasy	166.845'08					
Waluty obce	9.898'05					
Banki	1,593.484'20					
Weksle w portfelu	1,934.218'26	3,704.445'59				
		<u>52,453.082'09</u>				<u>52,453.082'09</u>
Kaucje		662.000'00		Różni za kaucje		662.000'00
Depozyty		156.190'00		Różni za depozyty		156.190'00

Rachunek Zysków i Strat na 30 czerwca 1931 r.

WINIEN	zł	zł	MA	zł
Procenty i prowizje bankowe		113.083'63	Zysk brutto z przedsiębiorstw	7,375.970'21
Ubezpieczenia od ognia		192.368'10		
Podatki i opłaty:				
Przemysłowy	587.708'68			
Gruntowe	15.265'68			
Komunalne	181.170'46			
Stemplowy	133.499'61	910.644'43		
Świadczenia socjalne:				
Kasa Chorych	489.151'41			
Urlopy urzędników i robotników	465.963'06			
Ubezpiecz. " "	151.246'76			
Fundusz bezrobocia	108.222'08			
" emerytalny	91.758'28			
Zapomogi, wpisy i odszkodowania	203.655'46			
Dopłata do węgla robotników, utrzymanie inwalidów i inne	121.768'69	1,631.765'74		
		2,847.861'90		
Zysk na 30 czerwca 1931 r.		4,528.108'31		
		<u>7,375.970'21</u>		<u>7,375.970'21</u>

W okresie sprawozdawczym wydatkowano na podatki i opłaty:

	zł
wykazane w R-ku Zysków i Strat	910.644'43
podatek majątkowy	36.643'20
podatek dochodowy	921.800'00
	<u>1,869.087'63</u>

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów, odbyte w dn. 26 października 1931 r., postanowiło:

- 1) zatwierdzić bilans, wykazujący tak w aktywach, jak i pasywach zł 52,453.082'09 i udzielić Zarządowi pokwitowania z prowadzenia spraw Spółki w 1930/1931 r. sprawozdawczym;
- 2) przeznaczyć na kapitał amortyzacyjny zł 1,874.108'31, na wypłatę dywidendy 10% zł 2,000.000, na tantiemę Rady Nadzorczej i Zarządu zł 341.867'04, na zapomogi dla pracowników zł 300.000 i na cele społeczne do uznania Zarządu pozostałą sumę — zł 12.132'96;
- 3) upoważnić Zarząd do wypłaty dywidendy za kupon Nr. 6 od 400.000 akcji złotych serji A i B po zł 5 (pięć). Stosownie do uchwały Zarządu **wypłata dywidendy rozpoczęła się 28 października 1931 r.**

Danziger Privat-Actien Bank Filiale Poznań — Gdański Prywatny Bank Akcyjny, S. A. w Gdańsku

Oddział w Poznaniu wraz z oddziałami: Grudziądz, Starogard i Tczew

Bilans na dz. 30 września 1931 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BERNY	zł	zł
1) Kasa i sumy do dyspoz. w B-ku Polskim, P.K.O. i B-ku Gosp. Kraj.		333.484 05	1) Kapitały własne:		
2) Waluty zagraniczne		132.677 32	a) zakładowy	1.500.000 00	
3) Papiery wartość. własne:			b) zapasowy	23.661 59	
a) pożyczka państw.	6.819 40		c) inne rezerwy	—	
b) papiery hipoteczne	11.912 47		d) fundusz amortyzac.	—	1.523.661 59
c) akcje	481 00	19.212 87	2) Wkłady:		
4) Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcj.		—	a) terminowe	1.836.390 00	
5) Towary		—	b) a vista	74 316 30	2.582.706 30
6) Banki krajowe		508.225 76	3) Rachunki bieżące		2.658.297 97
7) Banki zagraniczne		1.481.698 71	4) Zobowiązania inkasowe		—
8) Weksle zdyskontowane		681.345 65	5) Redyskonto weksli		253.863 54
9) Rachunki bieżące (saldo debet):			6) Banki krajowe		64.337 44
a) zabezpieczone	3.553.319 04		7) Banki zagraniczne		511.216 31
b) niezabezpieczone	598.199 40	4.151.518 44	8) Wierzyciele hipoteczni		—
10) Pożyczki terminowe		—	9) Różne rachunki		9 07
11) Nieruchomości		173.260 00	10) Zysk z roku		—
12) Ruchomości		4.422 00	11) Oddziały		1.055.674 38
13) Koszty, różnice kursowe i t. p.		403.536 30	12) Procenty, prowizje i różne zyski		317.281 80
14) Oddziały		1.064.356 14			
15) Długoterminowe pożyczki hipoteczne		—			
16) Sumy, przechodnie		13.311 16			
		<u>8.967.048 40</u>			<u>8.967 048 40</u>
Gwarancje		zł 442.839 74	Inkaso		zł 635.569 72

Belgijska Spółka Akcyjna

Société Industrielle et Commerciale des anciens
Etablissements Emile Haebler

Tow. Akc. Przemysłowe i Handlowe dawnych przedsiębiorstw
Emila Haeblera, Bruksela

Uprasza się PP. Akcjonariuszów i posiadaczy udziałów
założycielskich o wzięcie udziału w

ZWYCZAJNEM WALNEM ZGROMADZENIU

które się odbędzie we **wtorek, dn. 17 listopada 1931 r.,**
o godz. 15 w siedzibie Towarzystwa w Brukseli, 42,
Avenue des Arts.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie Rady Administracyjnej i Kolegium Komisarzy z działalności w roku operacyjnym 1930/31;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku strat i zysków po dz. 30 czerwca 1931 r.;
- 3) Zwolnienie administratorów i komisarzy;
- 4) Ustalenie wynagrodzeń administratorów i komisarzy za rok operacyjny 1931/32;
- 5) Przyjęcie dymisji administratorów i komisarzy; ustalenie ilości administratorów i komisarzy. Ewentualna nominacja administratorów i komisarzy.

Chcąc wziąć udział w powyższem Zgromadzeniu, PP. Akcjonariusze powinni się zastosować do art. 25 statutu Towarzystwa. Akcje lub udziały założycielskie (parts de fondateur) mogą być zdeponowane: w Brukseli — w siedzibie Towarzystwa — 42, Avenue des Arts, u „Société Générale de Belgique” i w jej filii, 48, rue de Namur (dawniejszy Banque d'Outremer), w Łodzi — w siedzibie eksploatacji Towarzystwa, ul. Pusta 9, w Amsterdamie — u „Amsterdamsche Bank”.

Rada Zarządzająca Modrzejewskich Zakładów Górniczo-Hutniczych, S. A., ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż doroczne zwyczajne Walne Zgromadzenie odbędzie się w dn. 16 listopada 1931 r. o godz. 5 po poł. w lokalu biura Rady w Warszawie, ul. Srebrna 9 z następującym porządkiem dziennym: 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu, rachunku zysków i strat, protokołu Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1930; 2) Budżet i plan działań; 3) Wybory władz: a) Wybór członków Rady Zarządzającej na miejsce ustępujących na czas do zarejestrowania statutu, uzgodnionego z prawem o spółkach akcyjnych, b) Ustalenie liczby i wybór członków Rady Nadzorczej w myśl przepisów statutu, uzgodnionego z prawem o spółkach akcyjnych, c) Wybory członków Komisji Rewizyjnej; 4) Zatwierdzenie nabycia nieruchomości i upoważnienie Rady do nabycia, sprzedaży, dzierżawy, względnie do zmiany nieruchomości, oraz do korzystania z kredytu i zabezpieczenia tegoż; 5) Wybór pisma do ogłoszeń spółki; 6) Wnioski. Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczyć na Walnym Zgromadzeniu, o ile conajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia będą zapisani do ksiąg Spółki, jako akcjonariusze, właściciele zaś akcji na okaziciela, o ile w tym samym terminie złożą w Biurze Rady w Warszawie, ul. Srebrna Nr. 9 w dni powszednie w godz. 10 — 12 w południe swe akcje, względnie świadectwa depozytowe lub zastawowe instytucji kredytowych, działających na mocy statutów, zatwierdzonych przez władze Państwowe.

SĄD OKRĘGOWY W KRAKOWIE

Wydział II handlowy
dn. 12 września 1931 r.
Lcz. II. Firm. 1240/31

B. I. 26

Do rejestru handlowego Oddz. „B” przy firmie „SIERSZAŃSKIE ZAKŁADY GÓRNICZE” Spółka akcyjna w Sierszy, koło Trzebini dodatkowo wpisano: Data wpisu: 12 września 1931. Na podstawie podania z dnia 11 września 1931 r. L. 5875/S/Dr/ZP. w celu uzgodnienia statutu pow. Spółki z Rozp. Prez. Rzpłitej z dnia 3/12 1930 Dz. U. 86/1930 poz. 664, wpisano do rejestru handlowego Oddział B Tom I pag. 26. zmiany §§ 8, 9 i 19 statutu spółki, oparte na uchwałach XXIV Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów powyższej spółki Akcyjnej odbytego w dniu 30 maja b. r. w Krakowie, które to zmiany zostały zatwierdzone przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu postanowieniem z dnia 30 lipca b. r. do Nr O. A. 4230/248 opublikowanem w „Monitorze Polskim” Nr 196 z daty 27 sierpnia 1931. W § 8-ym: Po ustępie pierwszym dodaje się nowy ustęp w brzmieniu: „Zwyczajne Walne Zgromadzenie ma się odbyć corocznie w ciągu pięciu miesięcy po upływie roku obrotowego”. Dalsze ustępy pozostają bez zmiany. W § 9-ym: Ustęp pierwszy do przedostatniego pozostaje bez zmiany. Ostatni zaś ustęp otrzymuje nowe brzmienie „Korespondencję w imieniu spółki podpisuje jeden z członków Zarządu, względnie Dyrektor Naczelny lub upoważniony do tego przez Zarząd jeden z prokurentów Spółki. Weksle, czeki, pełnomocnictwa, umowy, zobowiązania, akty notarialne i hipoteczne, tudzież pisma z żądaniem zwrotu sum z instytucyj kredytowych podpisują dwaj członkowie Zarządu, względnie jeden z członków Zarządu z Dyrektorem Naczelnym lub z jednym z prokurentów, albo wreszcie upoważniony do tego przez Zarząd Dyrektor Naczelny z jednym z prokurentów Spółki, względnie dwaj prokurenci spółki. W § 19-ym: Ustęp pierwszy pozostaje bez zmiany. Po ustępie pierwszym dodaje się nowy ustęp w brzmieniu: „Zarząd spółki obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom naczelnym, nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego, rachunek zysków i strat, oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności Spółki za rok ubiegły.

ZARZĄD FABRYKI

Chustek Fantazyjnych i WYROBÓW Włókienniczych „TOGA”, S. A. w Łodzi

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w dn. 23 listopada r. b. o godz. 5 popoł. w biurze Zarządu w Łodzi przy ul. Ks. Mackiewicza Nr 5 odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz r/ku zysków i strat za 1930 r.;
- 3) Sposób zamiany akcji;
- 4) Wybór Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 5) Wyznaczenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnem Zgromadzeniu winni na 7 dni przed Zgromadzeniem złożyć swoje akcje w biurze Spółki.

Kolej Lokalna Borki Wielkie-Grzymałów, S. A.

I OGŁOSZENIE

Stosownie do postanowień § 11 — 20 statutu podpisany Zarząd Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Borki Wielkie — Grzymałów” zwołuje niniejszem

XXVI ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Borki Wielkie — Grzymałów” na dz. 25 listopada 1931 o godz. 10 przed poł. w lokalu Biura Małopolskich Kolei lokalnych (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei państwowych IV p. drzwi Nr. 453) we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

- 1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od 1/IV 1930 do 31/III 1931 i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 2) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka obecności;
- 3) Sprawa zleconej Radzie Nadzorczej kooptacji w skład tej Rady reprezentanta interesów miejscowych.

Po myśli postanowień § 21 statutu każda akcja daje prawo uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu jeżeli zostanie złożona przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia w Kasie Spółki, lub w Kasie Skarbowej I we Lwowie i nie będzie odebrana przed ukończeniem tegoż.

Ewentualne dodatkowe wnioski do porządku dziennego mogą być zgłoszone najpóźniej 10 listopada 1931 w Zarządzie we Lwowie, ul. Zygmuntowska 1 (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi 453).

Lwów, dn. 24 października 1931.

Zarząd

„Kolej Lokalna Tarnów-Szczucin, S. A.”

I OGŁOSZENIE

Stosownie do postanowień § 10 — 19 statutu Zarząd Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Tarnów — Szczucin” zwołuje niniejszem

XX ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Spółki Akcyjnej „Kolej Lokalna Tarnów — Szczucin” na dz. 28 listopada 1931 r. o godz. 10 przedpoł. w lokalu Biura Małopolskich Kolei Lokalnych (Gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi Nr. 453) we Lwowie.

Przedmiotem obrad będą:

- 1) Rozpatrzenie sprawozdania Zarządu z czynności oraz sprawozdania Rady Nadzorczej o zamknięciu rachunków za okres od 1/IV 1930 do 31/III 1931 i uchwała co do udzielenia absolutorjum Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 2) Wybór jednego członka Rady Nadzorczej;
- 3) Ustalenie wysokości rocznego wynagrodzenia dla członków Rady Nadzorczej oraz wartości znaczka obecności.

Po myśli postanowień § 20 statutu, każda akcja daje prawo uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu, jeżeli zostanie złożona przynajmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia w Kasie Spółki lub w Kasie Skarbowej I we Lwowie i nie będzie odebrana przed ukończeniem tegoż.

Ewentualne wnioski do porządku dziennego mogą być zgłoszone najpóźniej 13 listopada 1931 w Zarządzie we Lwowie, ul. Zygmuntowska 1 (gmach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych IV p. drzwi 453).

Lwów, dn. 30 października 1931

Zarząd

WARSZAWSKA SPÓLKA AKCYJNA BUDOWY PAROWOZÓW

Bilans w dn. 30 czerwca 1931 r.

AKTYWA	zł	PASywa	zł
Place	1,045.018'93	Kapitał zakładowy	10,000.000'00
Budynki	6,211.070'72	„ zapasowy	1,301.181'02
Maszyny i urządzenia	9,952.626'49	„ amortyzacyjny	6,961.072'02
Narzędzia, przyrządy, modele	618 124'89	Pożyczki hipoteczne	4,450.000'00
Ruchomości biurowe	52.004'22	Akcepty	723.861'10
Magazyn	1,180.972'58	Banki	1,447.741'14
Wyroby gotowe	1,144.278'88	Wierzyciele	3,587.002'24
Objekty w fabrykacji	2,368.199'89	Dywidenda niepodniesiona	77.274'00
Papiery wartościowe	93.293'90	Pozostałość zysku z 1929/30 r.	46.137'50
Dłużnicy	4,967.433'58	Zysk za 1930/31 r.	1,546.938'97
Udziały	61'00		
Kasa	13.481'42		
Waluty obce	52'90		
Weksle w portfelu	489.962'01		
Banki	1,352.955'74		
Kaucje	651.670'84		
	<u>30,141.207'99</u>		<u>30,141.207'99</u>
Depozyty u różnych	184.745'25	Różni za depozyty	184.745'25
Udzielone gwarancje	272.749'00	Wierzyciele z tytułu gwarancji	272.749'00

Rachunek zysków i strat za 1930/31 r.

WINIEN	zł	MA	zł
Robocizna, materiały, koszty fabryczne, handlowe i ogólne	15,370.301'23	Pozostałość z 1929/30 r.	46.137'50
Procenty, prowizje, kurtáže	211.770'26	Różne wpływy	14.455'28
Ubezpieczenia od ognia	41.736'66	Odzyskane straty z lat ubiegłych	23.684'65
Odpisy na amortyzację	1,360.717'48	Sprzedaż	20 369 307'47
Podatki:			
Majątkowy, przemysłowy, dochodowy i inne	1,241.986'98		
Oplaty stemplowe	68.356'84		
Świadczenia socjalne:			
Kasa Chorych	200.048'87		
Fundusz Bezrobocia	44.904'27		
Ubezpieczenie od Wypadków	98.402'87		
Urlopy robotników	161.468'40		
Fundusz Emerytalny	43.472'64		
Zapomogi, szkolnictwo i inne świadczenia	17.341'93		
Zysk z 1929/30 r.	46.137'50		
Zysk za 1930/31 r.	1,546.938'97		
	<u>20,453.584'90</u>		<u>20,453.584'90</u>

CUKROWNIA ŚRODA, S. A.

Rachunek strat i zysków za rok 1930/31

	zł	zł	zł	
Wydatkowano na buraki		4,402.100'00	Zysk brutto na cukrze i pro- duktach pobocznych	9,443.162'74
Robocizna, pensje, utrzymanie sprzężaju, opał. wapniak, worki i wszelkie inne mate- riały oraz części zapasowe		2,211.156'41		
Koszty handlowe:				
a) świadczenia społeczne	126.054'85			
b) prowizja Banku Cukro- wnictwa	74.187'00			
c) wszelkie inne koszty han- dlowe jak: ubezpieczenia, koszty związane ze sprze- dają cukru i t. p.	436.356'32	636.598'17		
Koszty przewozu cukru eks- portowego		495.923'00		
Podatki		228.973'41		
Procenty		322.203'61		
Utrzymanie budynków		47.096'84		
Utrzymanie maszyn i aparatów		316.938'31		
Amortyzacja budynków, maszyn, bocznic kolej., ruchomości i pług parowego		514.310'41		
Czysty zysk		267.862'58		
		<u>9,443.162'74</u>		<u>9,443.162'74</u>

Cukrownia Środa, S. A.

Rada Nadzorcza
(-) Stanisław Stablewski

Zarząd
(-) B. Wize (-) K. Boening (-) Dr. H. Liciński

Zgodność powyższego r-ku strat i zysków z księgami handlowymi oraz inwenturami Sp. Akc. Cukrownia Środa niniejszem poświadczamy.

„POWIERNIK”
Spółka Rewizyjno-Powiernicza Thiel & Marciniak
(-) Marciniak
Dyplom. i przysięgły rzeczoznawca księgowości.

Środa, dn. 22 września 1931 r.

Bilans na dz. 30 czerwca 1931 r.

	zł	zł	
Gotówka w kasie	331'63	Kapitał akcyjny	1,600.000'00
Papiery wartościowe	417.097'53	Kapitał rezerwowy	138.376'27
Kaucje nasze	679'13	Fundusz specjalny	128.000'00
Dłużnicy	1,910.033'87	Kapitał amortyzacyjny	2,335.992'64
Sumy przejściowe	84.644'66	Niepodniesiona dywidenda	22'62
Maszyny i aparaty	4,502.484'44	Wierzyciele	2,216.270'70
Budynki	1,191.211'60	Pożyczki zagraniczne	3,291.366'82
Pług parowy	129.308'54	Akcepty	1,908.328'54
Grunta	29.000'00	Zyra na akceptach plantatorów	703.925'00
Bocznic kolejowa	62.878'17	Sumy przejściowe	706.297'95
Ruchomości	32.962'79	Czysty zysk	267.862'58
Sprzężaj	42.583'12		
Nowe urządzenia w toku	58.718'88		
Cukier, materiały i zapasy	4,834.508'76		
	<u>13,296.443'12</u>		<u>13,296.443'12</u>

Cukrownia Środa, S. A.

Rada Nadzorcza:
(-) Stanisław Stablewski

Zarząd:
(-) B. Wize (-) K. Boening (-) Dr. H. Liciński

Zgodność powyższego bilansu z prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi oraz inwenturami Sp. Akc. Cukrownia Środa niniejszem poświadczamy.

„POWIERNIK”
Spółka Rewizyjno-Powiernicza Thiel & Marciniak
(-) Marciniak
Dyplom. i przysięgły rzeczoznawca księgowości.

Środa, dn. 22 września 1931 r.

ZARZĄD SPÓŁKI
„CHODORÓW”

Spółka Akcyjna dla Przemysłu Cukrowniczego w Chodorowie

zawiadamia, że w dn. 19 listopada 1931 r. o godz. 11 przedpoł., odbędzie się w Biurze Generalnej Dyrekcji Spółki we Lwowie przy ul. Zimorowicza 19.

**XVI ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
 AKCJONARJUSZÓW**

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie i przedłożenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok obrachunkowy 1930/31;
- 2) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 3) Zatwierdzenie przedłożonego bilansu i udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Zarządowi;
- 4) Wniosek co do rozdziału czystego zysku;
- 5) Wnioski Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, zechcą swoje akcje wraz z bieżącymi kuponami złożyć w Kasie Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział we Lwowie, w Kasie Powszechnego Banku Związkowego we Lwowie lub w Kasie Warszawskiego Banku Dyskontowego Oddział we Lwowie za pisemnym poświadczeniem, które będzie służyć jako legitymacja do wzięcia udziału w Walnym Zgromadzeniu.

Powyższe poświadczenie opiewać będzie na nazwisko i będzie podawać ilość akcji i głosów, przysługujących upoważnionemu Akcjonariuszowi.

Legitymacja służyć może tylko osobie w niej wymienionej lub należycie wykazanemu pełnomocnikowi.

Powyższe poświadczenie na złożone akcje winni Akcjonariusze chcący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu, złożyć w Biurze Generalnej Dyrekcji Spółki we Lwowie najpóźniej do dn. 13 listopada 1931 r.

Zdeponowane akcje mogą być po Walnym Zgromadzeniu podjęte w instytucji, w której zostały złożone, za zwrotem otrzymanego poświadczenia lub też za potwierdzeniem odbioru i oddaniem potwierdzenia Spółki, że wydane na złożone akcje poświadczenie u niej złożone zostało.

„CHODORÓW”

Spółka Akc. dla Przem. Cukrown. w Chodorowie

Inż. S. Kremer W. Rozpłochowski

Tow. Akc. Zakładów Przemysłowo-Budowlanych
FR. MARTENS & AD. DAAB
 w Warszawie

Bilans po dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:

	zł
Nieruchomość	1,687.485 12
Maszyny	533.293 99
Kasa	25.641 70
Weksle	5.100 00
Dłużnicy	3,192.414 38
Zapasy materj. narzędzi i t. p.	520.490 76
Roboty rozpoczęte	8.507 52
Papiery % i udziały w akcjach	938.998 75
Ruchomości biurowe	14.544 40
Kaucje	3.405 00
Sumy przechodnie	7.268 53
Strata	34.901 50
	6,972.051 65

STAN BIERNY:

	zł
Kapitał zakładowy	1,500.000 00
" umorzenia	515.251 74
" zapasowy	960.679 98
Wierzyciele	1,909.888 48
Akcepty	1,433.672 00
Rezerwa na zal. pod. i świad.	569.918 20
Sumy przechodnie	82 641 25
	6,972.051 65

Rachunek zysków i strat

WINIEN:

	zł	zł
Koszty ogólne, pensje % i t. p.		730.046 51
Podatki i opl. stemplowe		276.280 05
Świadczenia społeczne:		
a) Kasa Chorych	96.959 68	
b) Fund. Bezrob.	16.785 34	
c) Ubezp. Emeryt.	21.513 10	
d) Ubezp. od niesz. wyp.	62.403 34	
e) Urlopy	59.884 03	259.545 49
		1,265.872 05

MA:

	zł
Zysk brutto na robotach	1,230.970 55
Strata	34.901 50
	1,265.872 05

BANK NAFTOWY, S. A.

BILANS SUROWY NA DZ. 30 WRZEŚNIA 1931 R.

STAN CZYNNY:

	zł	zł
Kasa i sumy do dyspoz. w Banku Polskim, P.K.O. i B ku Gosp. Kraj.		37.519 32
Waluty zagraniczne		12.447 27
Papiery wartościowe własne:		
pożyczki państwowe	22.664 54	
akcje	13.058 26	35.722 80
Udziały i akcje w przeds. konsorc.		81.158 30
Banki krajowe		4.499 60
Weksle zdyskontowane		615.533 23
Rachunki bieżące (saldo debetowe):		
zabezpieczone	1.379.327 80	
niezabezpieczone	121.235 39	1.500.563 19
Nieruchomości		518.984 68
Różne rachunki		150.957 35
Koszty, różnice kursowe i t. p.		111.389 01
		3,068.774 75

STAN BIERNY:

	zł	zł
Kapitały własne:		
zakładowy	1,500.000 00	
zapasowy	30.308 98	
inne rezerwy	21.502 23	
fundusz amortyzacyjny	35 192 53	1,587.003 74
Wkłady:		
terminowe	171.528 22	
à vista	130.110 99	301.639 21
Rachunki bieżące (saldo kredytowe)		794.344 46
Redyskonto weksli		15.075 00
Banki krajowe		15.676 18
Wierzyciele hipoteczni		138.743 11
Różne rachunki		34.752 93
Procenty, prowizje i różne zyski		181.540 12
		3,068.774 75

Gwarancje zł 192.310 17
 Inkaso " 3.270 00

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą:
Polskie Towarzystwo Naftowe „MAZUT”, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić, że

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki

odbędzie się w **dn. 28 listopada 1931 r. o godz. 7 wiecz.** w kancelarii Adwokata W. Minkiewicza, przy ul. Smolnej Nr. 17 w Warszawie, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i bilansu wraz z rachunkiem zysków i strat za 1930 r.;
- 2) Wynagrodzenie dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Budżet i plan działania na 1931 r.;
- 4) Wybory członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 5) Zmiana § 11 Statutu Spółki;
- 6) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, pragnący przyjąć udział w Walnym Zgromadzeniu, winni zgłosić swoje akcje, względnie świadectwa zastawowe instytucji bankowych, przynajmniej na siedem dni przed terminem Zgromadzenia.

Zakłady Górnicze „SILESIA”, S. A. Bielsko

Stosownie do postanowień punktów 6 i 7, ustalonych reskryptem Ministerstwa Skarbu z dn. 23 sierpnia 1928 L. D. II. 4226/2 dla wydania pożyczki obligacyjnej per nominalne szwajcarskich franków 2.000.000-00 odbyło się w dniu 1 października b. r. w biurze Notarjusza D-ra Alfreda Michla w Bielsku **losowanie obligacji**, przyczem wylosowane zostało 94 sztuk następujących obligacji:

27	51	54	197	201	246	330	344	358	366	403	435	460	478
494	607	756	774	776	795	847	857	860	861	885	915	930	986
1006	1013	1042	1053	1059	1064	1207	1247	1275	1379	1412	1432	1441	1450
1470	1483	1594	1664	1738	1793	1831	2029	2053	2077	2148	2154	2282	2381
2391	2472	2530	2552	2557	2589	2658	2723	2764	2769	2771	2821	2844	2866
2927	3002	3064	3192	3209	3230	3303	3340	3341	3372	3418	3465	3477	3481
3608	3636	3672	3701	3728	3773	3784	3837	3893	3967				

Podjęcie kwot z wylosowanych sztuk obligacji może nastąpić począwszy od dn. 2 stycznia 1932 r. w głównej kasie „Niederösterreichische Escompte — Gesellschaft”, Wiedeń I. Am Hof 2.

Rada Zawodowca.

W tutejszym rejestrze handlowym oddział B Nr. 337 wpisano w dn. 19 października 1931 r. spółkę akcyjną pod firmą: „**Persil Polska Spółka Akcyjna Bydgoszcz**” z siedzibą w Bydgoszczy. Statut spółki ustanowiono w dn. 10 lipca 1931 r. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest początkowo handel, a później również fabrykacja chemicznych produktów wszelkiego rodzaju, jak i udział w przedsiębiorstwach podobnego rodzaju. Kapitał zakładowy wynosi **zł 500.000** i dzieli się na akcje na okaziciela po **zł 1.000** każda. Zarząd spółki składa się z conajmniej dwóch członków wybranych przez Radę Nadzorczą. Pierwszych członków zarządu wybrało walne zgromadzenie. Ogłoszenia spółki uskutecznią się w „*Monitorze Polskim*” Warszawa, czasopiśmie „*Handel i Przemysł*” Warszawa oraz w „*Dzienniku Bydgoskim*” Bydgoszcz. Zwołanie walnego zgromadzenia akcjonariuszy następuje przez dwukrotne ogłoszenie w czasopismach wyżej wyszczególnionych, przyczem pierwsze ogłoszenie winno nastąpić najpóźniej 21 dni, a drugie ogłoszenie najpóźniej 10 dni przed dniem walnego zgromadzenia.

Założycielami firmy są; 1) dyrektor Traugut-Holliger, 2) dyrektor Fritz Meyer-Bruns, 3) przemysłowiec Jan Ostrowski, 4) Dr. Jan Behring, dwaj pierwsi z Bazylei, pozostali z Bydgoszczy. Założyciele: przejęli wszystkie akcje. Członkami zarządu są: Albert Blum-Messmer dyrektor z Bazylei Schützengrabenstr. 53 i Jan Ostrowski przemysłowiec z Bydgoszczy, ul Gdańska 27. Członkami Rady Nadzorczej są: 1) dyrektor Fritz Meyer-Bruns z Bazylei, 2) przemysłowiec Dr. Jan Behring z Bydgoszczy, 3) dyrektor baron Dr. Roger Bataglie z Warszawy, 4) dyrektor Traugut Holliger z Bazylei, 5) adwokat Zygmunt Sioda z Bydgoszczy. Dołączone do zgłoszenia dokumenty, a w szczególności statut spółki, zawierający równocześnie akt zawiązania spółki i objęcia akcji, oraz protokół walnego zgromadzenia założycieli, zawierający wybór władz spółki i ich skład osobisty, są wyłożone w Sekretarjacie rejestrowym w godzinach urzędowych do wglądu zainteresowanych.

Bydgoszcz, dn. 19 października 1931 r.

SĄD GRODZKI.

**Chemiczno - Farmaceutyczne Zakłady Przemysłowe
FR. KARPIŃSKI, S. A.**

mają zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że w **dn. 21 listopada r. b. o godz. 6 po poł.**, odbędzie się w biurze Zarządu w Warszawie przy ul. Wolność 9

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Reasumpcja bilansu majątkowego brutto, sporządzonego na dz. 1 lipca 1928 r. i w związku z tem reasumpcja bilansów i zamknięć za lata operacyjne: 1928, 1929 i 1930;
- 2) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w Walnym Zebraniu, zechcą złożyć w biurze Zarządu swoje akcje lub odpowiednie dowody depozytowe najpóźniej w dn. 14 listopada 1931 r. do godz. 2 po południu.

ZARZĄD

HODOWLI NASION BURAKÓW CUKROWYCH „MOTYCZ” S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w **dn. 26 listopada 1931 r. o godz. 5 po poł.**, odbędzie się w Warszawie, w Biurze Zarządu, przy ul. Mokotowskiej 25,

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajenie Zebrania i Wybór Przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu;
- 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
- 4) Zatwierdzenie sprawozdań, bilansu oraz rachunku strat i zysków za rok operacyjny 1930/31 i udzielenie Zarządowi absolutorium;
- 5) Uchwalenie budżetu na 1931/32 r.;
- 6) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytu w instytucjach i bankach, z prawem udzielania zabezpieczeń hipotecznych i innych;
- 7) Wybór jednego członka Zarządu;
- 8) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 9) Wnioski PP. Akcjonariuszów, zgłoszone ustawowo;
- 10) Wnioski zarządu.

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE I TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYCH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINE, ŚWIECE, WAZE-
LINĘ TECHNICZNA. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NA, LOTNICZA, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTĘ: RAFINOWANĄ I SILNOPŁOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34
KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82
LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74
LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23
ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75
POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36
SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-08
TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99
WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPOCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY

POCZTOWA KASA OSZCZĘDNOŚCI P. K. O.

CENTRALA: WARSZAWA, JASNA 9
ADRES TELEGRAFICZNY: POKO

ODDZIAŁY: KATOWICE, KRAKÓW,
POZNAŃ, WILNO, ŁÓDŹ

C Z Y N N O Ś C I B A N K O W E :

INKASO WEKSLI I INNYCH DOKUMENTÓW WIERZYTELNOŚCIOWYCH:

P. K. O. PRZYJMUJE DO INKASA WEKSLI I INNE DOKUMENTY (FRACHTY I T. P.) PŁATNE WE WSZYSTKICH MIEJSCOWOŚCIACH KRAJU. WALUTA ZAINKASOWANA DOPISYWANA JEST NATYCHMIAST NA KONTO WIERZYCIELA.

PRZECHOWYWANIE PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH (DEPOZYTY):

ZŁOŻONE DO DEPOZYTU WALORY SĄ NIE TYLKO PRZECHOWYWANE, LECZ I ADMINISTROWANE, TO ZNACZY, ŻE P. K. O. BEZ DALSZYCH ZLECEŃ, SAMA DOKONUJE REALIZACJI ZAPADŁYCH KUPONÓW I WYŁOSOWANYCH PAPIERÓW, ORAZ PRZEPROWADZA KONWERSJE I NOWE EMISJE (CENTRALA W WARSZAWIE).

ZLECENIA GIELDOWE:

ZLECENIA OIELDOWE KUPNA I SPRZEDAŻY WYKONUJE P. K. O. NA WARUNKACH NAJKORZYSTNIEJSZYCH ŚCISLE WEDŁUG KART UMOWY (SZLUSÓW GIELDOWYCH). P. K. O. SKUPIJE RÓWNIEŻ KUPONY WALORÓW PAŃSTWOWYCH ORAZ REALIZUJE WYŁOSOWANE OBLIGACJE PAŃSTWOWE. .. (CENTRALA W WARSZAWIE). ..

OBROT PIENIĘŻNY Z ZAGRANICĄ:

P. K. O. NA ZLECENIE UCZESTNIKÓW OBROTU CZEKOWEGO LUB OSZCZĘDNOŚCIOWEGO PRZEKAZUJE ZAGRANICĘ DOWOLNE KWOTY BĄDŹ TO CZEKAMI NA BANKI ZAGRANICZNE DO WSZYSTKICH ZNACZNIEJSZYCH PAŃSTW, BĄDŹ TO CZEKAMI PRZEKAZOWYMI NA URZĘDY CZEKOWO-POCZTOWE, JAK RÓWNIEŻ ZAPOMOCĄ PRZELEWÓW NA ZAGRANICZNE KONTA CZEKOWO-POCZTOWE DO AUSTRII, BELGII, DANII, FRANCJI, CZECHOSŁOWACJI, HOLANDJI, JUGOSŁAWII, LOTWY, NIEMIEC, SZWECJI, SZWAJCARJI.

PRZEKAZYWANE Z ZAGRANICY PIENIĄDZE DO POLSKI DOPISYWANE SĄ NA KONTA P. K. O. W POLSCE LUB PRZEKAZYWANE DO WSKAZANYCH MIEJSC ZAMIESZKANIA ADRESATÓW W KRAJU.

UDZIELANIE POŻYCZEK (LOMBARD):

UCZESTNICY OBROTU CZEKOWEGO I OSZCZĘDNOŚCIOWEGO MOGĄ OTRZYMYWAĆ POŻYCZKI LOMBARDOWE NA ZASTAW PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH, KOMUNALNYCH ORAZ AKCYJBANKU POLSKIEGO NA DOGODNYCH WARUNKACH.

WSZYSTKIE FORMALNOŚCI MOGĄ BYĆ ZAŁATWIANE RÓWNIEŻ W DRODZE KORESPONDENCJI.

SAFESY (CENTRALA I ODDZIAŁ W KRAKOWIE)

P. K. O. wynajmuje kasetki (safesy) różnych wymiarów na bardzo dogodnych warunkach